

TÜRKİYE'DE BİR DARBE TEŞEBBÜSÜ VE DÜNYA MEDYASININ DEMOKRASİYLE İMTİHANI

BATI MEDYASINDA 15 TEMMUZ JULY THE 15TH ON WESTERN MEDIA

A FAILED COUP ATTEMPT TO TURKISH DEMOCRACY AND A TEST FOR WESTERN MEDIA

EDİTÖRLER: MEHMET YALÇIN YILMAZ - GÖKHAN GÖKÇE

MUSIAD
USA

15
TEMMUZ
2016

tcm
Türkiye Çalışmaları Merkezi

TÜRKİYE'DE BİR DARBE TEŞEBBÜSÜ VE BATI MEDYASININ DEMOKRASİYLE İMTİHANI

BATI MEDYASINDA 15 TEMMUZ

JULY THE 15TH ON WESTERN MEDIA

A FAILED COUP ATTEMPT TO TURKISH DEMOCRACY AND A TEST FOR WESTERN MEDIA

Editörler: Mehmet Yalçın Yılmaz - Gökhan Gökçe

Bu kutlu coğrafyanın namusu, hürriyeti, güzel günleri için canını siper eden tüm şehitlerimizin ve gazilerimizin anısına...

BATI MEDYASINDA 15 TEMMUZ / JULY THE 15TH ON WESTERN MEDIA
Türkiye Demokrasisine Bir Darbe Girişimi ve Batı Medyasının İmtihanı
A Failed Coup Attempt To Turkish Democracy And A Test For Western Media

Proje/Yayın Yönetmeni

Project/Editor in Chief

Mustafa TUNCER

Editörler/*Editorial*

Mehmet Yalçın YILMAZ - Gökhan GÖKÇE

Çeviri/*Translation*

Gökhan GÖKÇE

Sanat Yönetmeni/*Art Director*

Şeref KOCAMAN

Tasarım /*Designer*

Oblique Design Studio

Tashih/*Correction*

Gözde Demirel/Kadir Yeler

Yayınlayan/*Publisher*

İstanbul EKSAV

Türkiye Çalışmaları Merkezi

Center for Turkish Studies

Basım-Yayım/*Print*

Kültür Sanat Basımevi

Yıl/*Year*

2017

Bu kitabın fikri hazırlığında ve yayınlanmasında gösterdiği yakın ilgiden ötürü MÜSİAD Genel Başkanı ABDURRAHMAN KAA'N'a, yurt içinde ve dünyada ücretsiz dağıtılmasında destekleriyle bizi yalnız bırakmayan MÜSİAD Yurt Dışı Teşkilatlanma Başkanı İBRAHİM UYAR'a, yılların birikimleriyle kitaba can veren editörlerimiz GÖKHAN GÖKÇE ve MEHMET YALÇIN YILMAZ'a, tasarımlarından ötürü ŞEREF KOCAMAN'a, sayfalara döktüğümüz bu "Direniş Destanı"nın gerçek sahibi aziz milletimize teşekkürü bir borç bilirim.

MUSTAFA TUNCER, Proje/Yayın Yönetmeni

ÖN SÖZ

Medyanın gücü hakikatleri tüm gerçekliğiyle yansıtmamasından ziyade kitleleri etkileme ve yönlendirebilme potansiyelinden gelir. Bu potansiyel, medya gücünü elinde bulunduranların niyetine göre; toplumların hürriyetine ve ilerlemesine hizmet edip, aydınlık yarınların inşasına aracılık edebilirken, bir coğrafyanın karanlıklara gömülmesine de sebebiyet verebilir. Oysa medyadan beklenen haber alma ve aktarma işlevini yerine getirirken gerçekliği tüm yönleriyle sunması ve gücün asıl kaynağı olan halka hizmet etmesidir.

Tarih boyunca yaşanan kimi olaylar ve dönemler vardır ki medya açısından bir turnusol kağıdı olma niteliği taşır. İşte 15 Temmuz 2016 tarihi de dünya medyası için bu sınanma dönemlerinden birisi oldu.

15 Temmuz günü demokratik tercihlerinin silahlar, tanklar ve uçaklarla gasp edilmesine karşı sivil bir direniş göstererek demokrasi mücadelesi veren Türk halkına uluslararası medya organlarının yaklaşımı tarihe düşülmesi gereken bir kayıt niteliğindedir. “Demokrasinin beşiği” olarak anılan Batı, medyası aracılığıyla hürriyet ve bağımsızlık noktasında eteklerindeki taşları dökmüş, derin bir uykuda olduğunu tüm dünyaya göstermiştir.

Tarihi darbelerle dolu olan Türkiye’de 15 Temmuz’da bir ilke imza atıldı, başta demokratik yöntemlerle seçilmiş Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere, milletin cesareti ve ferasetiyle silahlı bir darbe girişimine sivil bir direniş gücüyle geçit verilmedi. Bu sadece Türkiye demokrasi tarihi açısından bir dönüm noktası ve devrim değil aynı zamanda dünya demokrasi tarihinde örnek gösterilecek bir önem taşımaktadır.

Fakat uluslararası kamuoyunu yönlendiren Batı medyası için durum hiç de beklenildiği gibi olmadı. 15 Temmuz gecesinden itibaren darbeye “darbe” diyemeyen bir Batı medyasıyla karşı karşıya kalındı. Hatta bunun daha da ötesine geçerek yayınlanan haber ve köşe yazılarıyla süreç içerisinde farklı algılar yaratma çabası içerisinde oldukları görüldü. Kullanılan medya diline bakıldığında açık bir Türkiye ve Erdoğan düşmanlığının yanında FETÖ/PDY sempatanlığı, darbeyi başarılı gösterme çabası ya da destekler pozisyon aldıkları çok net bir biçimde görülmekteydi.

İşte bu kitap, 15 Temmuz sürecinde ve sonrasında Batı medyasının bu iki yüzölçüğünü ve uluslararası kamuoyunu nasıl manipüle ettiklerini gözler önüne sermektedir. Batı medyası 15 Temmuz’a karşı gösterdiği ya da gösteremediği reaksiyonlarla sadece demokrasi konusunda sınıfta kalmamış aynı zamanda medya ilkeleri ve etiği açısından da büyük bir hezimet uğramıştır.

PREFACE

Media's power not only comes from its ability to project the truth by all means but it's potential to affect, control and direct the masses willing to get reliable information. This potential, can serve for the freedom and progress of the societies and lead them to a brighter future but also can cause a darkness for a certain geography according to the aim of those who control the media. However, what is expected from the media is to provide the facts and figures without corrupting the truth and serve for the people; the real source of the power.

Throughout history, there has been certain events and periods that happen to be a litmus paper for media. In this context, July, 15th, 2016 was a test for the international media.

The coverage of the July 15th coup attempt in Turkey where Turkish people resisted to an attempt aiming to grab their democratic choice using weapons, tanks and war planes should be highlighted on the pages of history. The Western world, referred as the source of democracy and civilization, unfortunately revealed its intentions in terms of liberty and sovereignty and proved the whole world that it's in a state of deep quiescence.

On July the 15th, Turkish people, with the leadership of the democratically elected President Recep Tayyip Erdoğan, courageously stopped a coup attempt with dignity in a country whose history is full of military coups. This was an important civilian resistance not only for Turkish democracy but also for the world history.

But it was not the case for the Western media. Western media did not even describe the horrible events aiming to topple the elected government as a “coup.” In fact, we witnessed too many news articles and bulletins proving that the Western media was in an effort to create different conceptions. The content used was openly hostile to Turkey and President Erdoğan, attempting to create a conception that the coup was succesful. The content was also sympathizing FETO/PDY (Parallel State.) who is the mastermind of the coup attempt.

This book tries to unfold the hypocritical and dishonest side of the Western media and it's efforts to manipulate the international public opinion. Western media was not only pulverized in terms of media standards and ethics but also in terms of protecting democracy by content and reaction.

Mustafa TUNCER

MÜSİAD ABD Başkanı / President MUSIAD USA

TEMMUZ
2016

15 TEMMUZ VE BATI MEDYASININ İMTİHANI

Türkiye’de uzun yıllar Gülen Hareketi/Hizmet Hareketi olarak bilinen, dünyada ise diyalog ve demokrasi yanlısı görünen yapı; yani bugünkü adıyla Fethullahçı Terör Örgütü/ Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PDY), masum halkımızın iyi niyetli duygularını suistimal etmiştir. Gizli yürüttüğü işlerle ve en son kalkıştığı hain darbe girişimiyle ülkesine ve milletine ihanet etmiştir.

Türkiye’de; faaliyette olduğu uzun yıllar boyunca polis, hakim ve savcılar üzerinde ciddi bir nüfuz elde etmiş olan bu örgütün bazı mahkeme süreçlerine müdahalesi toplumun dikkatini çekmişti. Hatta 2012 yılında hükümetin yönetim erkine dahi müdahale etmeye çalıştılar. Şeffaf olmayan yönetim şeması, uluslararası gizli para trafiği, resmi personel alım sınavlarındaki kopya olayları ile örgüt, o zamanki adıyla Hizmet Hareketi Türkiye’de halk tarafından sorgulanan ve nefret edilen bir yapıya dönüştü.

Dünya genelinde faaliyetler yürüten FETÖ/PDY; Milli Güvenlik Kurulu’nun 30 Ekim 2014 tarihli kararında “millî güvenliği tehdit eden, kamu düzenini bozan, iç ve dış legal görünüm altında illegal faaliyet yürüten paralel yapılanma” olarak tanımlandı. Milli Güvenlik Kurulu’nun 29 Nisan 2015 tarihli Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’ne “tehdit” olarak işlendi. 26 Mayıs 2016 tarihli kararında ise “millî güvenliği tehdit eden bir terör örgütü” olarak kayıtlara geçti.

Bu kararların ardından yürütülen çalışmalar neticesinde FETÖ üyelerinin silahlı kuvvetler, mahkemeler, üniversiteler, emniyet teşkilatı gibi kurumların personel alım sınavlarına müdahale ettikleri tespit edildi. Ardından gerek siyaset

JULY THE 15th AND A TEST FOR WESTERN MEDIA

The structure known as Gulenists who seek dialogue and are supporting democracy in the world is also known as Gulen Movement/ Hizmet Movement in Turkey for a long time. But this movement now called FETO/PDY (Parallel State) had always abused it's innocent supporters in Turkey and worldwide. FETO/PDY whose supporters had secretly infiltrated to the state institutions, betrayed Turkey and Turkish people by masterminding and actually taking part in the latest coup attempt to topple the democratically elected government and kill President Recep Tayyip Erdoğan.

During it's operations in Turkey, this organization has gained significant dominance in the security forces and judiciary. They staged show trials against the military, academics and journalist which took the attention of the Turkish public. They even tried to directly intervene the government in 2012. The Hizmet Movement with it's crypto and non-transparent executive structure, the illegal international money trafficking and organized cheating during the employment processes of civil servants, military personnell and the academics are being questioned by Turkish people and the Movement became the most hated structure in Turkey.

Operating in almost 170 countries in the world FETO/PDY, has been declared as a parallel structure that is threatening the national security, damaging public order and operating as a legal entity inside and outside Turkey under an illegal umbrella by the Turkish National Security Council meeting in October 30, 2014. The structure has also been included as a “threat” to the nation in the Political Document for National Security in April 29, 2015. The movement has been

kurumu gerekse ordu yönetimi FETÖ mensuplarının kamu kurumlarından uzaklaştırılması için çalışmalara başladı.

Türkiye’de devlet bürokrasisi ve seçilmiş iktidar bu yapı ile mücadele ederken, 2015 yılında PKK ve DAES terör örgütleri sivillere ve askerlere dönük bombalı eylemler yaptı. Yüzlerce yurttaşımız bu saldırılarda can verdi. Eylemlerde PKK ve DAES örgütlerine devletin resmi kaynaklarından istihbarat akışı olduğu, sistemli bir yapının terör örgütlerine bilgi sızdırdığı anlaşıldı. 2015 ve 2016 yıllarındaki terör eylemlerinde toplumsal grupları birbirine düşman etmek ve kaos çıkartmak isteyen hain bir amaç kendini göstermişti.

15 Temmuz 2016 günü akşam saatlerinde Türkiye’de olağanüstü şeyler oldu. İstanbul ve Ankara’da askeri uçaklar ve silahlı askerler görüldü. Ülke genelinde bir süredir PKK ve DAES gibi terör örgütlerinin sivil halka yönelik saldırılarında yüzlerce insan hayatını kaybetmişti. Bu nedenle ilk dakikalarda herkes bir terör saldırısına karşı güvenlik önlemleri alındığını sanmıştı.

Oysa Ankara’da sıradışı bazı gelişmeler yaşanıyordu. 15 Temmuz günü öğleden sonra MİT Müsteşarlığına gelen muvazzaf bir subay ordu içerisinde gizlice hareket eden Fethullah Gülen taraftarlarının MİT binasına saldıracağını ihbar etmişti. İhbarda bulunan subayın rütbesi ve cıddiyeti MİT yöneticilerini harekete geçirmiş ve durum müsteşar Hakan Fidan’a iletilmişti. İhbarı ciddiye alıp daha ileri boyutlarda bir saldırı olabileceğinde şüphelenen Hakan Fidan hızlıca Genelkurmay Başkanlığına giderek Genelkurmay Başkanı Org. Hulusi Akar’a durumu bildirmişti. Toplantı sonrası Genelkurmay Başkanı yanında bulunan kuvvet komutanları ile gerekli önlemleri almaya çalışmış ve üslerden uçak kaldırılmama-

declared as a terrorist organization threatening the national security in May 26, 2016.

As the outcome of the operations in the light of these decisions, it’s been confirmed that the members of FETO/PDY, intervened to the employment processes of the Turkish Armed Forces, the judiciary, the universities and the police force. Afterwards the government and the military started the deportation processes of the FETO members.

While the Turkish bureaucracy and the elected government was combatting with this terrorist structure, terrorist organizations PKK and DAES started to organize suicide bombings against civilians and the military in 2015. Hundreds of Turkish citizens died during these attacks. It appeared that before and after those attacks, there was a systematic intelligence flow from the state sources to those terrorist organizations. A devilish structure arose to cause chaos and antagonize the society during these terrorist attacks in 2015 and 2016.

In the evening of July the 15th 2016, something extraordinary started to happen in Turkey. Armed soldiers, tanks and armored vehicles were on the streets of Ankara and Istanbul and the jets were flying low. Just because hundreds of Turkish people had been killed in the terror attacks of the terrorist organizations PKK and DAES, most people thought that this was a security measure against a security threat.

But something interesting was going on in Ankara. An army officer visited the National Intelligence Organization Headquarters (MIT) and tipped off that supporters of Fethullah Gülen that secretly operate in the military would attack MIT. Awaken by the rank and the seriousness of the officer, MIT officials informed Hakan Fidan, the head of the Turkish intelligence. Taking into account that the tipp off may be serious, Fidan

sı için emir vermişti. Ancak FETÖ üyesi subaylar Genelkurmay karargâhını ele geçirmişler hatta dışardan gelen bazı sivillerle birlikte binayı kontrol altına almışlardı. Genelkurmay Başkanı Org. Hulusi Akar'a silah doğrultarak darbe bildirisini imzalaması için baskı yapan FETÖ üyesi bazı subaylar diğer kuvvet komutanlarını da silah zoruyla etkisiz hale getirmişlerdi.

15 Temmuz günü yaşanan olaylar ve binaya dışarıdan giren sivil örgüt üyelerinin bina içindeki faaliyetleri Genelkurmay karargâhındaki güvenlik kameralarına yansımıştı. MİT Müsteşarının ani Genelkurmay karargâhı ziyareti Fethullah Gülen örgütüne mensup subayları tedirgin etmiş ve 16 Temmuz sabaha karşı gerçekleştirecekleri darbeyi öne çekmelerine sebep olmuştu. Planlanan saatin öne çekilmesiyle örgüt üyesi sözde subaylar whatsapp grupları üzerinden İstanbul ve Ankara şehir merkezlerine doğru harekete geçmişler ve kendilerine karşı koyacak olan kurumları hedefe koymuşlardı. Terör örgü üyesi olan askerler MİT merkez binası, Ankara Gölbaşı Polis Özel Harekat Binası, Türkiye Büyük Millet Meclisi gibi önemli yerlere havadan bombalayarak saldırdılar.

15 Temmuz saat 22.00'de TRT binasını ele geçiren FETÖ üyeleri haber spikerine silah doğrultarak "Yurtta Sulh Konseyi" imzalı bildiri okuttu. Saat 23.05'te ise Başbakan Binali Yıldırım NTV ve Ahaber kanallarına açıklama yaparak; "Bu girişime izin verilmeyecektir. Bunu yapanlar en ağır bedeli ödeyeceklerdir. Askerin içinde bir grubun kalkışması söz konusudur" ifadeleriyle hükümetin tepkisi ortaya koydu.

Türk halkı tedirgin bir şekilde olayları televizyondan takip ederken sosyal medya üzerinden tepkiler çığ gibi büyüdü. Saatler 16 Temmuz'un ilk dakikalarını gösteriyordu ki Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan CNN Türk kanalına face-

quickly visited General Hulusi Akar, Turkish Chief of Staff and warned him about the situation. After the meeting, General Akar consulted with the commanders of the other Turkish Military Forces and gave the orders that no war plane would fly. But with the help of some civilians, the officers who support FETO, had already seized the headquarters. They forced General Akar to sign the coup announcement at gun point and neutralized other high ranking commanders.

The events that took place in the Chief of Staff Headquarters and the activities of the civilians who were let into the building had all been recorded by the security cameras. The unexpected visit by the head of Turkish intelligence to General Akar, rang the alarm bells for the Gülenist officers and made them pull ahead the coup attempt that was supposed to start early morning on July the 16th. The so-called officers then started to communicate using Whatsapp groups and targeted the institutions they thought would stand against them in Istanbul and Ankara. The officers and soldiers who were members of FETO attacked the MIT Headquarters, Police Special Forces Headquarters based in Gölbaşı, Ankara and jets bombed the Turkish Grand National Assembly.

FETO members seized the Turkish Radio and Television Headquarters at 10 pm. and forced a presenter at gun point to read the communique written by the so called "Piece Council." At 11:05 pm. Prime Minister Binali Yıldırım appeared on NTV and ANews and reacted by saying, "This attempt will not be allowed. Those who are responsible will pay the heaviest price. This is an attempt by a minority in the armed forces."

Turks were following the events in despair and there were growing reactions on social media. But just a few minutes past midnight, Pres-

time programı ile canlı bağlandı. Konuşmasında askeri kalkışmaya tepki gösterdi ve halkı meydanlara davet etti. Erdoğan, "Silahlı kuvvetlerin içindeki bir azınlığın kalkışma hareketidir. Malum yapının yaptığı bir harekettir. Milletçe vereceğimiz güzel bir cevapla gereken cezayı alacaklardır. Milletin üzerine tankla silahla gelmenin bedelini çok ağır ödeyeceklerdir. Ben milletimizi illerimizin meydanlarına, hava limanlarına davet ediyorum. Halkın gücünün üstünde bir güç tanımadım bugüne kadar." dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu çağrısına halk çok hızlı cevap verdi. Birkaç dakika içinde bütün şehirlerde halk meydanlara ve havalimanlarına akın etti. İnsanlar otomobillerini, iş makinelerini ve kamyonlarını askeri tankların önüne çekti. Tankların önüne yatan çılgın Türkler dünyayı şaşırtacak bir cesaret gösteriyordu. O gece sabaha kadar süren çatışmalarda polis teşkilatı demokrasinin ve seçilmiş iktidarın yanında durmuş ve ordu içindeki demokrasi yanlısı büyük çoğunluk gerçek kahramanlık örneği sergiledi. Ankara'da Emniyet Genel Müdürlüğü binası ve Polis Özel Harekat binasına helikopter ve uçaklardan ateş açan FETÖ üyeleri vahşi düşman askerlerine dönüşmüşlerdi, kendi halkına ateş etmekte en küçük bir tereddüt göstermediler.

Türk halkı 15 Temmuz gecesi yaşanan tabloyu bir işgal saldırısı olarak değerlendirdi. Çünkü milletin vergisiyle alınmış uçaklar, helikopterler, tanklar yalnızca vatani savunmak için, düşmana karşı kullanılabilir.

16 Temmuz sabah saatlerine kadar halk askerlerin elinden silahları ve tankları almak için mücadele etti. Cesur yürekleriyle FETÖ mensuplarına karşı koyan kadınlar, gençler ve yaşlılar dünya tarihinde görülmeyecek bir geceyi yaşadı.

ident Recep Tayyip Erdoğan appeared on CNN Turk via Facetime and called the Turkish people to resist to the attempt and get on the streets. President Erdoğan said: "This is an attempt by a minory group of people in the armed forces. This is an attempt by certain structure. This attempt will get the punishment it deserves from our people. They will pay a heavy price for using the people's guns and tanks against the people. I am calling my citizens to go out in the streets and airports. I have never witnessed a power bigger than the people itself."

Turks quickly responded the call made by President Erdoğan. In a short period of time people were on the streets and squares of the cities all over Turkey and they headed to the airports. They parked their vehicles in front of the tanks. The Turks who lied down in front of the tanks showing a great courage. During the events that took place until next morning, Turkish Police Forces and the majority of the army supported the democratically elected government and showed a heroic stance. In Ankara, members of FETO, who attacked the Police Headquarters and Police Special Forces Headquarters by helicopter gunships and warplanes were turned into savage enemies and did not hesitate to shoot their own citizens.

Turks interpreted the events that took place on July the 15th as an occupation attempt. Because the war planes, the helicopters, the tanks and the guns bought by the tax payers money would only be used to protect their country from the enemy.

Turkish people continued to resist against the putschits until Saturday morning, July the 16th. With their brave hearts women, men, no matter what their age is stood side by side against FETO putschits and showed the world that it's not easy to occupy their country and destroy the democracy.

249 polis ve sivil vatandaşın şehit olduğu gece, Türk siyasi ve toplumsal hayatında önemli bir tarihtir. 15-16 Temmuz tarihlerinde yaşananların Batı medyasında nasıl yanlış ve eksik okunduğu ise basın tarihi için dikkat çekicidir. Bu çalışmayı beş yüz sayfaya kadar çıkarmak mümkündür. Kitabı oluşturan seçki farklı medya organlarından ve bazı gazetecilerin twitter hesaplarından oluşturulmuştur. Kitapta yer alan haberler ve twitler açık erişimdedir. Erişim linkleri belirtilmiştir.

Medyanın özgürlüğünü önemsiyor ve saygı duyuyoruz, ancak dünya ölçeğinde kendine özgü bir yapısı olan tarihsel tecrübeleri itibariyle model ülke olan Türkiye Cumhuriyeti'nde yaşanan 15 Temmuz gecesinin doğru aktarılması elbette medya etiği bakımından çok önemlidir.

Bir milletin kaderini belirleyen mücadeleyi “demokrasi karşıtı/otoriter rejim yanlısı hareket” olarak göstermek elbette arşivlerde bir utanç ve sikası olarak kalacaktır.

Bu çalışma 15 Temmuz şehit ve gazilerine duyduğumuz vefanın gereğidir.

July the 15th is an important day for the Turkish political and social life with 249 people martyred defending their country. It is also remarkable to see the coverage of the events on 15-16 July by the Western media falling short of the truth and unfortunately biased. It is easy to make the book 500 pages thick. This book contains different articles and bulletins of different media organizations and some social media messages. The articles and the Twitter messages are on open source and the links are also included.

We gave great importance and respect to the freedom of media. But it is very important to describe and tell what really happened on July the 15th in a country that has a unique historical experience and practice.

To show a struggle and a resistance that has determined the destiny of a nation as “anti-democratic or authoritarian” obviously is not in accordance with the media ethics and will take it's place in the archives as disgrace.

This book is published due to our fidelity to the martyrs and veterans of July the 15th.

Editörler / Editorial

Mehmet Yalçın Yılmaz / Gökhan Gökçe

WORLD NEWS

Turkey's attempt to oust Erdogan fails, leaving scores dead and roiling the country

f t in 8.7K SHARES

Everett Rosenfeld | Ted Kemp | Christine Wang
Saturday, 16 Jul 2016 | 8:45 AM ET
CNBC

ENG

10

An attempt by Turkey's military to oust President Recep Tayyip Erdogan failed, as hundreds of people perished in violent clashes that ended after forces loyal to the embattled leader reasserted control over the country.

The crisis began late Friday, with Erdogan traveling abroad. Rebel military forces seized on the opportunity, taking control of key positions but encountering stiff resistance by elements loyal to Erdogan's elected government.

At least 194 people were killed in clashes, Turkey's acting military chief Umit Dundartold a press conference on Saturday. He said that figure included 47 civilians, 41 police officers, two soldiers and 104 alleged coup plotters. An additional 1,154 people were injured.

Dundar, who was appointed after the military could not be accounted for in the chaos of an attempted coup by rebels in the armed forces, was cited by Reuters as saying that anyone who betrayed the country would not go unpunished.

Turkey's Prime Minister Yinali Bildirim said Friday night had been a "black stain" for Turkish democracy and called on citizens to town and city squares with Turkish flags on Saturday night. The coup had been conducted by a "parallel structure" within the army, he said, according to Reuters. They were now in the hands of Turkish justice, he added, claiming that 2,839 members of the army had been detained.

The coup attempt crumbled after crowds answered Erdogan's call to take to the streets and dozens of rebels abandoned their tanks.

Erdogan accused the coup plotters of trying to kill him and launched a purge of the armed forces, which last used force to stage a successful coup more than 30 years ago.

"They will pay a heavy price for this," Reuters cited Erdogan as saying. "This uprising is a gift from God to us because this will be a reason to cleanse our army."

Erdogan, who had been holidaying on the southwest coast when the coup was launched, flew into Istanbul before dawn on Saturday and was shown on television outside Ataturk Airport.

Türkiye'nin Erdoğan'ı devirme çabası başarısız oldu. Pek çok ölü ve yaralı var.

TR

Türkiye'de ordunun Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı devime girişimi, sıkışmış durum-
daki Cumhurbaşkanı'na bağlı güçlerin ülkede kontrolü ele geçirmesinin ve yüzlerce insanın şiddetli
çatışmalarda sokaklarda hayatını kaybetmesinin ardından başarısızlığa uğradı.

Kriz Cuma günü akşam üstü, Erdoğan tatile giderken başladı. Fırsattan yararlanan isyancı ordu
güçleri kilit önemdeki pozisyonları ele geçirdi ancak Erdoğan'ın seçilmiş hükümetine bağlı unsurların
güçlü direnişiyle karşılaştı.

Genelkurmay Başkanlığı vekili general Ümit Dündar düzenlediği basın toplantısında en az 194
kişinin çatışmalarda hayatını kaybettiğini açıkladı. Dündar, ölenlerin 47'sinin sivil, 41'inin polis me-
muru, 2'sinin asker ve 104'ünün darbeciler olduğunu belirtti. Ölenlerin yanı sıra 1154 kişi de yara-
landı.

Reuters'a göre, darbe girişiminin ardından vekaleten Genelkurmay Başkanlığı'na atanan Dün-
dar, "Vatana ihanet edenlerin, cezasız kalmayacağını" söyledi.

Türkiye Başbakanı Binali Yıldırım, Cuma gecesinin Türkiye demokrasisi için bir kara leke ol-
duğunu belirterek, halkı Cumartesi akşamından itibaren ellerinde Türk bayraklarıyla sokakları ve
meydanları doldurmaya çağırdı. Reuters'a göre Binali Yıldırım, darbenin ordu içindeki bir "paralel
yapı" tarafından düzenlendiğini söyledi. Yıldırım bu kişilerin, Türk adaletinin elinde olduğunu vurgu-
layarak, 2839 ordu mensubunun gözaltına alındığını öne sürdü.

Darbe girişimi Erdoğan'ın halkı sokaklara çıkmaya çağırmasının ardından başarısızlığa uğradı
ve düzinelerce isyancı tankları terk etti.

Erdoğan darbecileri kendisini öldürmeye çalışmakla ve orduyu ele geçirmekle suçluyor. Türk
ordusu en son 30 yıl önce başarılı bir darbe gerçekleştirmişti. Uzun bir zaman önce başarılı bir
darbe gerçekleştirmişti.

Reuters'a göre Erdoğan, "Bunun bedelini ağır ödeyecekler. Bu darbe Allah'ın bize bir lütfu oldu
çünkü orduyu temizlemek için elimize bir fırsat geçti" diye konuştu.

Darbe girişimi sırasında ülkenin güneybatısında bir sahil kasabasında tatilde olan Erdoğan,
Cumartesi gün doğmadan önce İstanbul'a gitti ve Atatürk Havalimanı önünde kameralar tarafından
görüntülendi.

Addressing a crowd of thousands of flag-waving supporters at the airport later, Erdogan said the government remained at the helm, although disturbances continued in Ankara.

Erdogan addressed the nation via a video calling service, appearing on the smart phone of a CNN Turk reporter who held it up to a studio camera so viewers to the network could see him.

He said the “parallel structure” was behind the coup attempt -- his shorthand for followers of Fethullah Gulen, a Muslim cleric whom he had repeatedly accused of trying to foment an uprising in the military, media and judiciary.

Gulen, who lives in self-imposed exile in the United States, once supported Erdogan but became a nemesis. The pro-Gulen Alliance for Shared Values said it condemned any military intervention in domestic politics, according to Reuters.

Gunfire rang out, troops stormed government buildings and jets roared over the Turkish capital of Ankara on Friday night as Yildirim said a group within Turkey’s military was attempting to overthrow the government.

A national curfew was announced, and other security forces had been called in to “do what is necessary,” Yildirim said. The Turkish government insisted that it remained in control.

“Some people illegally undertook an illegal action outside of the chain of command,” Yildirim said in comments broadcast by private channel NTV and reported by Reuters. “The government elected by the people remains in charge. This government will only go when the people say so.”

President Recep Tayyip Erdogan called the events “an attempt at an uprising by a minority within our armed forces.”

A correspondent for Turkish state broadcaster TRT told Reuters that sol-

diers had entered TRT buildings in Ankara. An announcer on TRT soon thereafter read a statement, on military orders, saying that democratic and secular rule of law had been eroded by the current government. A new constitution would be prepared as soon as possible, the announcer said, but for now, martial law is in effect.

A military helicopter opened fire over the Turkish capital Ankara, a Reuters witness said, as witnesses heard an explosion in the capital. CNN-Turk said that the explosion occurred at a state-run television building, according to The Associated Press.

Protesting crowds were fired upon, according to the AP and AFP, but it was unclear if coup supporters or pro-government forces fired the shots.

12

Erdoğan ilerleyen saatlerde havalimanı önünde ellerinde bayraklar olan destekçilerine yaptığı konuşmada, Ankara'da bazı gerginliklerin sürmesine rağmen, hükümetin durumu kontrol altına aldığı belirtti.

Erdoğan, CNN Türk muhabirinin akıllı telefonu aracılığıyla halka mesaj verdi. Erdoğan bu konuşmasında darbe girişiminin ardında Fethullah Gülen takipçileri için kullandığı ifade ile, "paralel yapının" olduğunu söyledi. Erdoğan, Müslüman din adamı Gülen'i sürekli olarak ordu, medya ve yargı içinde darbe hazırlamakla suçluyor.

ABD'de sürgün hayatı yaşayan Gülen, bir dönem Erdoğan'ı desteklemiş ancak daha sonra düşmanı haline gelmişti. Reuters'a göre, Gülen yanlısı "Ortak Değerler Birliği" iç politikaya yönelik her türlü askeri girişime karşı olduğunu duyurdu.

Başbakan Binali Yıldırım, ordu içinde bir grubun hükümeti devirmek için girişimde bulunduğunu söylediği sıralarda, başkent Ankara'da silah sesleri duyuldu, askerler kamu binalarına girdi ve jetler başkent semalarında uçtu.

Yıldırım, ülke genelinde sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini ve diğer güvenlik güçlerinin gereğini yapmak üzere göreve çağrıldığını söyledi. Türk hükümeti ısrarlı şekilde durumu kontrol altına aldığı belirtti.

Reuters'a göre, özel haber kanalı NTV'ye telefon ile canlı bağlantı yapan Yıldırım, "Bazı kişiler, emir komuta zinciri dışında yaşa dışı bir eyleme girişti. Halk tarafından seçilmiş hükümet kontrolü elinde bulunduruyor. Hükümet sadece halk "hayır" dediğinde iktidarı bırakır" ifadelerini kullandı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan yaşanan olayları, "Silahlı kuvvetlerimiz içindeki bir azınlığın kalkışma girişimi" olarak nitelendirdi.

Reuters haber ajansına konuşan devlet televizyonu TRT muhabiri ise, Ankara'daki TRT binasına askerlerin girdiğini söyledi. Daha sonra bir spiker TRT ekranlarından askerlerin emirlerini içeren bir açıklama okudu ve "Demokrasi ve laik hukukun üstünlüğü mevcut hükümet tarafından erozyona uğratıldı. En kısa sürede yeni bir anayasa hazırlanacaktır. Ancak şu an için sıkıyönetim ilan edilmiştir" dedi.

Reuters'a konuşan bir görgü tanığı askeri helikopterlerin başkent Ankara'da ateş açtığını söyledi. Diğer görgü tanıkları da başkentte patlama sesleri duyduklarını belirtti. Associated Press Ajansı'na göre, CNN Türk televizyonu, patlamanın devlet televizyonu binasında yaşandığını duyurdu.

AP ve AFP ajanslarına göre darbeyi protesto için sokağa çıkanların üzerine ateş açıldı ancak ateşi darbe destekçilerinin mi, yoksa hükümet yanlısı güçlerin mi açtığı bilinmiyor.

A separate statement issued by the military said that all existing foreign relations would continue and that rule of law would be a priority. That statement was not authorized by military command, a Turkish presidential source said.

Turkey's military, one of the largest in NATO, has traditionally served as a secular and pro-democratic force in Turkish politics since the reign of Mustafa Kemal Atatürk, the leader who took Turkey on a secular path in the period following the First World War.

leaders, but the U.S. and Turkish militaries have a close, long-running partnership.

Turkey's armed forces have been engaged in simultaneous, low-level fighting against both ISIS militants on the border with Syria and with restive Kurdish elements in Turkey and Syria.

The State Department advised people to shelter in place and not try to go to the U.S. Embassy or Consulates.

A spokesman for Uber said that the company messaged its drivers and set up an in-app display for riders earlier in the evening, encouraging them to think of their own safety before travelling.

Many social media platforms were blocked in Turkey during Friday's events, according to internet monitoring groups. Twitter also said that it suspects "there is an intentional slowing of our traffic" in the country.

14

Travel - State Dept
@TravelGov

Takip et

Continue to shelter in place in #Turkey. Do not attempt to go to US Embassy or Consulates at this time. ow.ly/vTPS302isEt

İngilizce dilinden çevir

Retweet 651 Beğeni 227

01.09 - 16 Tem 2016

Policy
@policy

Takip et

We have no reason to think we've been fully blocked in #Turkey, but we suspect there is an intentional slowing of our traffic in country.

İngilizce dilinden çevir

Retweet 4.444 Beğeni 2.679

Ordu tarafından yapılan bir başka açıklamada ise, yabancı ülkelerle mevcut tüm ilişkilerin sürdürüleceği ve hukukun üstünlüğünün öncelikli olacağı belirtildi. Türkiye Cumhurbaşkanlığı'ndan bir kaynak ise, söz konusu açıklamanın Genelkurmay Başkanlığı tarafından yetkilendirilmediğini söyledi.

NATO'nun en büyük orduları arasında yer alan Türk Silahlı Kuvvetleri, Birinci Dünya Savaşı'nın ardından, Mustafa Kemal Atatürk tarafından laik bir yörüngeye oturtulan Türkiye siyasetinde, geleneksel olarak laik ve demokrasi yanlısı bir güç olarak görev yapıyor.

Erdoğan, ABD Başkanı Barack Obama ve diğer Batılı liderlerle gergin ilişkiler yaşasa da, ABD ve Türk silahlı kuvvetleri uzun yıllara dayalı bir işbirliği içinde bulunuyor.

Türk ordusu Suriye sınırında IŞİD militanlarına karşı düşük profilli bir mücadele yürütürken, eş zamanlı olarak Türkiye'deki Kürt unsurları ile mücadele ediyor.

Dışişleri Bakanlığı, vatandaşlarına bulundukları yerde kalmaları ve ABD Büyükelçilik ya da Konsoloslukları'na gitmeye çalışmamaları konusunda uyarıda bulundu.

Uber sözcülüğü ise, Türkiye'deki şoförlerine yönelik bir uyarı yayınlayarak, kendi güvenliklerini dikkate alarak görev yapmaları çağrısında bulundu.

Cuma günü yaşanan olaylar sırasında birçok sosyal medya platformu ise engellendi. Twitter da, "Ülkede sosyal medya ağımızın trafiğinde bilinçli bir yavaşlatma olduğundan şüpheleniyoruz" açıklaması yaptı.

The dollar jumped as much as 5 percent against the Turkish lira on those reports.

Erdogan, originally came to power as prime minister in 2002 and became the country's first directly elected president in 2014. He has increasingly centralized most governmental power in that office since then, though the presidency was largely a ceremonial office up until he took the role.

16

Erdogan has severely curtailed freedom of speech and expression and has brought an increasingly religious bent to the Turkish government. Most of his political support is concentrated in rural, conservative, Muslim areas of the country.

The U.S. Air Force operates a base at Incirlik, Turkey, near the Syrian border. The base is home to more than 2,000 American military personnel, and the Air Force has elevated the base to its highest alert level.

The Pentagon also said that the events in Ankara have no impact on the air base and that counter-ISIL air operations from Incirlik will continue, according to Reuters. The Pentagon also said it is taking steps to ensure the safety and security of service members.

That force has grown in size in recent years as the United States has used the base to stage air strikes against ISIS fighters throughout Syria and Iraq.

Bu haberler üzerine dolar, Türk lirası karşısında %5 oranında değer kazandı.

2002 yılında iktidara gelen Erdoğan, 2014 yılında da ülkenin ilk doğrudan seçilen Cumhurbaşkanı oldu. O andan itibaren, cumhurbaşkanlığı daha çok temsili bir makam olsa da, icra güçlerinin büyük bölümünü burada toplamaya başladı.

Erdoğan ifade ve düşünce özgürlüğünü ciddi şekilde kısıtladı ve Türk hükümetine artan oranda dini bir eğilim getirdi. Aldığı desteğin büyük bölümü, ülkenin Müslüman bölgelerindeki muhafazakar ve kırsal alanlardan geliyor.

ABD Hava Kuvvetleri, Suriye sınırı yakınındaki İncirlik Üssü'nde faaliyetlerini yürütüyor. Üste 2000'den fazla Amerikan askeri personeli bulunuyor ve Hava Kuvvetleri alarm seviyesini en üst düzeye çıkarmış durumda.

Reuters'a göre Pentagon, Ankara'da yaşananların İncirlik Üssü'nde bir etki yaratmadığını ve IŞİD'e yönelik hava operasyonlarının süreceğini açıkladı. Pentagon, Amerikan askeri personelinin güvenliğini sağlamak için gerekli önlemlerin alındığını da vurguladı.

ABD'nin son yıllarda Suriye ve Irak'taki IŞİD savaşçılarına yönelik hava saldırıları nedeniyle üsteki personel sayısı artmış durumda.

Bulgaria bolstered its patrols on the Bulgarian-Turkish border and appealed to Bulgarians to restrain from travelling to the country's southern neighbour, the government press office said in a statement.

Javad Zarif ✓
@JZarif

Takip ediliyor

Deeply concerned about the crisis in Turkey. Stability, democracy & safety of Turkish people are paramount. Unity & prudence are imperative.

İngilizce dilinden çevir

Retweet
1.221

Beğeni
3.402

00:45 - 16 Tem 2016

Iran said on Friday it was deeply concerned about the crisis in neighbouring Turkey after reports of an attempted military coup there.

"Stability, democracy and safety of Turkish people are paramount. Unity and prudence are imperative," Foreign Minister Mohammad Javad Zarif said on his Twitter account.

Dogan News Agency footage showed cars and buses being diverted in Istanbul. CNN Turkey showed two military vehicles and a group of soldiers lined up at the entrance of one of the bridges in Turkey's biggest city.

A Turkish official who did not want to be named said soldiers had been deployed in other cities in Turkey, but did not specify which ones. Dogan News Agency reported the national police directorate summoned all police to duty in Ankara.

The event is still going on. gibi bir şey eklenebilir. Please check back for further updates.

Bulgaristan da, Türk-Bulgar sınırındaki devriye sayısını artırdı ve vatandaşlarına, güney komşularına seyahat etmekten kaçınmaları çağrısında bulundu.

Javad Zarif ✓
@JZarif

Takip ediyor

Deeply concerned about the crisis in Turkey. Stability, democracy & safety of Turkish people are paramount. Unity & prudence are imperative.

İngilizce dilinden çevir

Retweet
1.221

Beğeni
3.402

00:45 - 16 Tem 2016

19

İran ise, Türkiye'deki darbe girişimi haberleri üzerine, komşusundaki kriz nedeniyle derin üzüntü duyduğunu açıkladı.

Twitter hesabından bir mesaj yayınlayan İran Dışişleri Bakanı Muhammed Cevad Zarif, "İstikrar, demokrasi ve Türk halkının güvenliği önceliklidir. Birlik ve sağduyu ise bir zorunluluktur" ifadelerini kullandı.

Doğan Haber Ajansı da, İstanbul'da otomobil ve otobüslerin geri çevrilişlerinin görüntülerini yayınladı. CNN Türk ise, Türkiye'nin en büyük şehrindeki köprülerden birinin girişindeki iki askeri araç ve sıralanmış askerlerin görüntülerini gösterdi.

Adının açıklanmasını istemeyen bir Türk yetkili, Türkiye'nin diğer şehirlerinde de askerlerin konuşlandırıldığını belirtti, ancak şehir isimlerini vermedi. Doğan Haber Ajansı, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Ankara'da tüm polisleri göreve çağırdığını duyurdu.

Bu hikaye sürekli olarak gelişmektedir. Güncellemeler için ziyaret etmeyi sürdürün.

Link: <http://www.cnbc.com/2016/07/15/gunfire-heard-jets-seen-flying-in-turkish-capital-of-an-kara.html>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

“Türkiye’nin Erdoğan’ı düşürme çabası başarısız oldu. Pek çok ölü ve yaralı var” başlıklı haberin geneline bakıldığında, darbenin FETÖ tarafından değil, Türk ordusu tarafından Cumhurbaşkanlığı Recep Tayyip Erdoğan’a yönelik olarak yapıldığı algısı uyandıracağı dikkat çekiyor. Haberde kullanılan “clashes” kelimesi ile, darbe sırasında hayatını kaybedenlerin darbeciler tarafından değil, çıkan “çatışmalarda” öldükleri şeklinde bir sunum göze çarpıyor.

Ayrıca CNBC yayınına katılan kanalın stratejistlerinden Bob Windrem’in yaptığı yorumlar ise, daha Türkiye’de ne olduğu kesinleşmeden, darbecilerin başarılı olduğunu gösterme çabasının bir ürünü durumunda. Windrem, “Military have gained a lot of power quickly”, “Ordu kısa sürede büyük bir güç elde etti” ifadesiyle, darbenin sanki ordunun tümü tarafından gerçekleştirildiği izlenimi veriyor. Windrem ayrıca, analizinin genelinde, darbecilerin ciddi ve kritik noktaları derhal kontrol altına aldığını, bu nedenle de darbenin sofistike bir şekilde planlandığını belirtiyor. Bu analiz, darbenin “başarılı” olduğu yorumu algısının yaratılmasına zemin hazırlıyor.

Haberin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile ilgili bilgilerin verildiği bölümünde dile getirilen iddialar ise, adeta darbeye “haklılık” kazandırma çabası olarak görülüyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın icrayı giderek kendi elinde topladığını, konuşma ve düşünce özgürlüğünü kısıtladığını öne süren CNBC, “Erdoğan, Türk hükümetine giderek dini bir boyut kazandırdı” ifadesiyle, 17/25 Aralık yargı darbe girişimi sonrası, Türkiye’de demokrasinin giderek bozulduğu şeklinde Batı’da oluşturulan algıya destek vererek, darbeye gizliden de olsa “meşruiyet” kazandıracak bir dil kullanmaktan çekinmiyor.

The headline, “Turkey’s attempt to oust Erdogan fails, leaving scores dead and roiling the country” and the whole content generates the idea that the coup attempt was not masterminded by FETO but by Turkish people against the Turkish President Recep Tayyip Erdogan. The article uses the word “clashes” referring the killing of 250 people, but that word unfortunately gives a feeling to the reader that those people killed while confronting the military which is definately wrong. Those people got killed by the putschists in cold blood using tanks, helicopter gunships and war planes. Such information is unfortunately missing in the article, although it was available in the reporting of the international news agencies such as AP, Reuters, and AFP.

On the other hand, comments made by Bob Windrem, a CNBC analist, was an effort to show that the putschists were succesful during the early hours of the coup attempt when nothing was certain. It was obviously a prejudiced attempt, may be a fishful thinking that the putschists would be succesful. By saying “Military have gained a lot of power quickly” Windrem argues as if the coup attempt was in effect in the chain of command. Windrem argues that the putschists have quickly controlled all critical centers and that shows the attempt was sophistically planned. Unfortunately this analysis is totally wrong and also aiming to manage the conceptions of the people that the attempt was succesful.

The information given about the Turkish President Recep Tayyip Erdogan is obviously biased and tries to give credit to the putschists. The article implies that President Erdogan seized the executive power in his hands, has limited the freedom of speech and freedom of thought so he could be toppled by a military coup. CNBC also used the impression “Erdogan has brought an increasingly religious bent to the Turkish government” which can easily be interpreted as such: “Just because President Erdogan has brought an increasingly religious bent to the Turkish government, it is legitimate that he could be toppled by a military coup.” Those expressions used in the article obviously supports the conception management used in the West that democracy is being ruled out after 17/25 December 2013, a judicial coup attempt by the members of the terrorist organization FETO.

Turkish President Recep Tayyip Erdogan 'flees country in private jet' after military launches coup

Soldiers, tanks and fighter jets have been seen in capital Ankara, while the country's state TV and internet has been cut off

BY SAM RKAİNA
22:18, 15 JUL 2016 UPDATED 23:00, 15 JUL 2016

NEWS

ENG

Turkish President Recep Tayyip Erdoğan has reportedly fled the country in a private jet following a military coup.

In the last few hours gunfire has been heard in the Turkish capital Ankara as military jets and helicopters were seen flying overhead.

In Istanbul, the Bosphorus Bridge and Fatih Sultan Mehmet Bridge have been closed, along with Attaturk airport where tanks and soldiers have been seen.

Meanwhile soldiers have reportedly raided Istanbul Police Department headquarters, requesting the policemen handover their weapons.

Gunfire has also been heard at the police station, according to statements on Twitter.

The current situation inside the building is not clear as yet.

Takip et

BREAKING According to our source, Turkish president Ardogan left the country in his private presidential jet ift.tt/29V4vsA

İngilizce dilinden çevir

Retweet
2.899

Beğeni
667

00:00 - 15 Tem 2016

101

2899

667

Prime Minister Binali Yildirim said those responsible for what he described as an attempted coup by a faction within the military would pay the highest price.

He says they would not be allowed to do anything to interrupt democracy.

The state TV channel has been taken off air, while internet access has been cut across the country.

The Turkish chief of staff has reportedly been taken 'hostage' by the army.

Michael Horowitz
@michaelh992

Takip et

Unverified image of helicopter opening fire
#Turkey
twitter.com/Havrekshshaeta/ ...

İngilizce dilinden çevir

Retweet
463

Beğeni
262

23:36 - 15 Tem 2016

14

463

262

Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, darbe başlayınca özel jetiyle ülkeden kaçtı

Başkent Ankara'da askerler, tanklar ve savaş uçakları görüldü, devlet televizyonu ve internet kesildi.

Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın, askeri darbenin ardından özel jetiyle ülkeden kaçtığı belirtiliyor.

Son birkaç saat içinde Türkiye'nin başkenti Ankara'da çatışma sesleri duyulurken, askeri uçaklar ve helikopterler kent üstünde uçuş yapıyor.

İstanbul'da ise Boğaz Köprüsü, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü ve Atatürk Havalimanı kapatıldı. Tanklar ve askerler yollarda görülüyor.

Bu arada İstanbul Emniyet Müdürlüğü merkezi de askerler tarafından basıldı ve polislerin silahlarını teslim etmeleri isteniyor.

Twitter'daki açıklamalara göre Emniyet Müdürlüğü binasında da silah sesleri duyuluyor.

Şu an için İstanbul Emniyet Müdürlüğü binasındaki durum net değil.

23

Başbakan Binali Yıldırım, darbe girişimi olarak nitelendirdiği olayların sorumlularını, ordu içinde küçük bir grubun oluşturduğunu ve bu kişilerin en büyük bedeli ödeyeceklerini söyledi.

Yıldırım, bu kişilerin demokrasiye sekteye uğratacak bir şey yapmalarına izin verilmeyeceğini de belirtti.

Devlet televizyonu yayını kesilirken, ülke genelinde internete ulaşım da engelleniyor.

Genelkurmay Başkanı'nın ise, ordu tarafından "rehin" alındığı iddia ediliyor.

24

"Some people illegally undertook an illegal action outside of the chain of command," Yildirim said in comments broadcast by private channel NTV.

"The government elected by the people remains in charge. This government will only go when the people say so."

Minutes later the military issued a statement saying it had taken over.

The military says all existing foreign relations will continue and "the rule of law must remain a priority."

Özel televizyon kanalı NTV’de yayınlanan yorumu sırasında Binalı Yıldırım, “Birileri, emir komuta zincirinin dışında yasadışı bir eyleme kalkıştı” diye konuştu.

Yıldırım, “Halk tarafından seçilen hükümet görevinin başındadır. Bu hükümet halkın ‘hayır’ demesi halinde gidecektir” ifadelerini kullandı.

Bu açıklamadan dakikalar sonra ordu bir açıklama yayınlayarak, yönetimi ele aldığını duyurdu.

Ordunun açıklamasında, mevcut tüm dış ilişkilerin sürdürüleceği ve hukukun üstünlüğünün öncelik olarak kalacağı belirtildi.

26

Photographs and video footage show armed soldiers with tanks on the streets of a number of major cities in Turkey, with claims a curfew has been put in place.

However the mayor of Ankara has reportedly called people out into the streets in defiance of a curfew, suggesting trouble could erupt imminently.

Fotoğraflar ve görüntüler silahlı askerlerin, tanklar eşliğinde Türkiye'nin büyük kentlerinde sokaklarda dolaştığını gösteriyor. Ülkede sokağa çıkma yasağı ilan edildiği de öne sürülüyor.

Ancak Ankara valisinin, sokağa çıkma yasağına rağmen halkı sokağa çıkmaya çağırdığı belirtiliyor. Bu çağrının kaçınılmaz olarak daha büyük sorunlar yaratabileceğine kesin gözüyle bakılıyor.

28

All flights at the Istanbul main airport have reportedly been grounded and tanks have been outside.

Footage uploaded to Twitter appears to show soldiers in Istanbul shouting at motorists "There is a curfew, everybody go home."

American media has reported a steep drop in the value of the Turkish Lira against the dollar as the incident unfolds.

İstanbul'daki havalimanı uçuşlara kapatılırken, havalimanı dışında tanklar görülüyor.

Twitter'a yüklenen görüntülerde, İstanbul'da askerlerin "Sokağa çıkma yasağı ilan edildi, herkes evine gitsin" diye bağırdıkları yer alıyor.

Amerikan basını, söz konusu olaylar nedeniyle Türk Lirası'nın dolar karşısında sert bir düşüş yaşadığını duyuruyor.

LINK: <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/breaking-gunfire-reported-ankara-military-8431619>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

30

İngiliz basınının önde gelen yayın kuruluşlarından Daily Mirror'daki bu haber, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın darbe girişimin ardından ülkeden kaçtığına ilişkin olarak ilk kez ABD merkezli CNBC kanalı tarafından gündeme getirilen iddiaları, yetkililere dayandırarak tekrarlıyor. Ayrıca, darbeyi başarılı çıkarmaya yönelik bir üslubun haberde ağırlıklı olarak yer aldığı dikkat çekiyor.

One of the leading daily papers of UK announced that Turkish President Recep Tayyip Erdogan fled the country after the coup attempt, quoting US based CNBC. Mirror's article generally tries to legitimize the coup attempt based on the first weak and unclear information that is available.

Peters Slams Obama for Siding With 'Islamist Authoritarian' in Turkey Coup

FIERY Peters Slams Obama for Siding With 'Islamist Authoritarian' in Turkey Coup

f share this

✉ email

As an attempted military coup unfolds in Turkey, a statement from President Obama urged all sides to support the democratically elected government of President Recep Tayyip Erdogan.

Lt. Col. Ralph Peters told The O'Reilly Factor that Obama "should have just kept his mouth shut, because the people staging this coup are on our side."

"They're against the Islamists, fundamentalists and extremists. They're for democracy. They're for a secular constitution."

Peters said that President Obama "romanticizes Islam."

"He's somehow talked himself into believing that Erdogan is our ally and friend, where he has been insidious and pernicious, undercutting our interests."

He lamented what he called the dismantling of a great, fascinating country with a rich history by "an Islamist fundamentalist authoritarian president."

"And our president is taking his side," he added.

Peters, Türkiye'deki darbede "İslamcı Diktatörü" desteklediği için Obama'yı acımasızca eleştirdi

Türkiye'de bir darbe girişimi sürerken, Başkan Obama'dan, tüm taraflara demokratik olarak seçilen Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı destekleme çağrısı yapan bir açıklama geldi.

The O'Reilly Factor'a katılan Yarbay Ralph Peters, Obama'nın ağzını kapatması gerektiğini belirterek, "Çünkü bu darbeyi gerçekleştirenler bizim tarafımızda" diye konuştu.

Peters, "Darbeyi gerçekleştirenler İslamcılara, radikallere ve aşırılık yanlılarına karşı. Onlar demokrasiyi savunuyor. Onlar laik bir anayasayı destekliyor" ifadelerini kullandı.

Obama'nın İslamcıları romantik gösterdiğini de söyleyen Peters, "Kendisine nasıl olduysa, Erdoğan'ın bizim müttefikimiz ve arkadaşımız olduğu söylenmiş. Oysa o, bizim çıkarlarımızın altını oyan sinsi ve tehlikeli biri" dedi.

Peters, İslamcı, radikal ve otoriter bir başkan tarafından dağıtılan inanılmaz tarihe sahip bir ülkenin yasını tuttuğunu da söyledi. Peters, "Başkanımız, bu kişinin tarafını tuttu" ifadelerini kullandı.

Peters yorumlarında şu ifadeleri kullandı: "Bu darbe Türkiye'nin otoriter İslami bir rejim olması için son şans. Bu konuda hiçbir hataya yer vermemeliyiz, çünkü bu darbeyi yapanlar iynin yanındalar. Çelişkili görünebilir ancak bu kişiler anayasal bir düzenin yanındalar. Cumhurbaşkanı Erdoğan laik anayasayı ve Atatürk'ün laik mirasını yok ediyor ve orduyu İslamcılarla dolduruyor. O bizim dostumuz değil, o Türkiye'nin dostu değil. Ordu ülkeyi kurtarmaya çalışıyor. Bu darbeyi yapan kişiler bizim tarafımızda. Onlar demokrasiyi ve laik anayasayı savunuyor..."

LİNK: <http://insider.foxnews.com/2016/07/15/peters-says-obama-chose-wrong-side-turkey-coup>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

34

ABD'nin Fox News kanalında, Türkiye'deki darbe girişimine ilişkin yapılan yayına katılan yarbay Peters'in sözleri darbeye açıktan destek ifadeleriyle dolu. Tıpkı 12 Eylül 1980'de yapılan darbeye ilişkin olarak Amerikalı yetkililerin dönemin başkanına bilgi verirken, "Bizim çocuklar başardı" ifadesini kullanmaları gibi. Üstelik bu yorumların yerel saatle 20:30, Türkiye saati ile 16 Temmuz Cumartesi sabahı yaklaşık 04:00 sularında, yani daha hiçbir şeyin netleşmediği, Türk halkının sokaklarda ülkesini savunduğu sırada yapıldığı düşünüldüğünde, Amerikalı bu yorumcunun demokrasi kelimesinden sadece "Amerika'nın çıkarlarını" anladığı açıkça ortaya konuluyor. Ayrıca Fox News kanalının bir yabancı ülkenin cumhurbaşkanı hakkında bu tarz ifadeler kullanabilen bir yorumcuya ekranlarda yer vermesi de, "Türkiye", "demokrasi" ve "darbe" konularında nerede durduğunun da açık göstergesi.

US based FoxNews hosts lieutenant colonel Ralph Peters during the coup attempt in Turkey. Lt. Col Peters openly comments in favour of the coup attempt and the putschists. He said, "The people who are staging a coup there, are on our side." Those comments reminds the readers the words of Paul Henze who served as CIA's station head in Turkey between 1974-1977 and was the former ambassador to Ankara when he was informing the U.S. President Jimmy Carter about the military coup in Turkey, September 12, 1980. He said, "Our boys have succeeded." Furthermore those comments were made at around 8:30pm local time and 04:00 am in Turkey on Saturday 16th, which means nothing was clear and the Turkish people were out on the streets trying to save their country with the help of the security forces loyal to President Erdogan. Keeping that in mind, the broadcast by FoxNews and the comments of their analyst unfortunately shows that democracy is only valuable when it serves the interests of United States of America. Besides the comments made by Lt. Col. Peters who said, "President Erdogan is an Islamist fundamentalist authoritarian president dismantling a great, fascinating country" only shows how biased and prejudiced he and FoxNews are when it comes to "Turkey", "democracy" and "coup attempt."

McCaul: If Turkey Coup Succeeds, U.S. Partnership With Military Must Continue

f share this

✉ email

Homeland Security Committee Chairman Michael McCaul joined Special Report to discuss the unfolding military coup in Turkey, saying that if it succeeds, the U.S.'s strong partnership with the Turkish military must continue.

McCaul says the coup looks like a response from the secular military to the Islamist-leaning Erdogan's policies, as well as the Istanbul Atatürk Airport attack and others by ISIS, and Russia's presence in the region.

He said that the U.S. has enjoyed a "very good relationship" with the Turkish military and that the Incirlik airbase has been key in the air campaign against ISIS.

He said that if the coup is successful, it's imperative for the war on terror to maintain Turkey's status as a NATO ally and protect that airbase.

McCaul: Türkiye'deki darbe başarılı olursa ABD askeri ilişkilerini sürdürmeli

İçişleri Bakanlığı Güvenlik Komitesi Başkanı Michael McCaul, Türkiye'de süren askeri darbeye ilişkin görüşlerini paylaşmak için katıldığı "Özel Haber" programında, darbenin başarılı olması halinde ABD'nin Türk ordusu ile arasında var olan güçlü ilişkilerin sürmesi gerektiğini söyledi.

McCaul görünüşe göre darbenin, İslamcı eğilimleri olan Erdoğan'ın politikalarına, IŞİD'in İstanbul Atatürk Havalimanı ve diğer yerlerdeki saldırılarına ve Rusya'nın bölgedeki varlığına tepki olduğunu belirtti.

ABD'nin Türk ordusuyla "çok iyi bir ilişki" içinde olduğunu belirten McCaul, İncirlik Hava Üssü'nün de IŞİD'e yönelik harekatta kilit role sahip olduğunu vurguladı.

McCaul, darbenin başarılı olması halinde ortaya çıkacak durumda, terörle mücadelede NATO üyesi Türkiye'nin varlığının ve İncirlik Üssü'nün korunmasının mecburiyet olduğunu söyledi.

LİNK: <http://insider.foxnews.com/2016/07/15/mccaul-if-turkey-coup-successful-us-partnership-military-must-continue>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

38

Tipik bir Fox News klasiği... Türkiye saati ile 16 Temmuz 2016 Cumartesi sabahı saat 01:08'de gerçekleşen bu yayında, ABD İçişleri Bakanlığı Güvenlik Komitesi Başkanı tarafından yapılan yorumlar, açıkça darbenin "başarılı" olması ve bu durumda da Türk ordusu ile ilişkilerin "mutlaka" sürdürülmesi gerektiği umudunu taşıyor. Fox News kanalının yorum aldığı McCaul'un açıklamaları, "Darbe ABD çıkarlarına zarar vermiyorsa, sorun yok" mantığını açıkça dillendiriyor. Her daim demokrasi ve insan hakları savunuculuğuna soyunan ABD'nin güvenlik alanında çalışan bir yetkilisinin ağzından çıkan yorumlar söz konusu ifadelerle tamamen çelişir nitelikte. McCaul'un "Ordu Erdoğan'ın İslamcı eğilimlerine tepki verdi" şeklindeki yorumları ise, genel ifadeyle halk iradesinin yönetime yansımaları anlamına gelen "demokrasi"ye bağlılığın, çıkarlarla ne kadar bağlantılandırıldığına göstergesi. Yayında asla, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin uçaklarla vurulduğuna, helikopterlerin sivil halkın üzerine ateş açtığına, sokaklarda masum sivillerin vurulduğuna ilişkin en ufak bir bilgi bulunmuyor.

A typical FoxNews coverage... It was 01:08 am on Saturday 16 when FoxNews hosted Homeland Security Committee Chairman Michael McCaul and the comments made by him clearly supports the coup attempt. He said he is hoping that the military relationship between Turkey and US continues if the coup attempt succeeds. McCaul clearly comments that if a coup is in favor of the interests of U.S. than it hardly constitutes a problem. Comments made by one of the security officials of the U.S. Administration clearly contradicts the terms democracy and human rights of which Washington claims it favors. During his comments McCaul said, "The coup looks like a response from the secular military to the Islamist-leaning Erdogan's policies." That clearly shows that, he thinks democracy, which is generally used to describe the will of the people, is very much linked to interests and the will of the Turkish people is worthless just because they voted in favor of AK Party for 14 consecutive elections. Unfortunately the coverage of Fox News did not in any means tell anything about the putschists killing civilians in cold blood, warplanes bombing The Turkish Grand National Assembly and tanks crashing the people.

Gorka on Turkey Coup: Military Saying 'Enough Is Enough' to ISIS-Helping Pres

f share this

✉ email

Dr. Sebastian Gorka spoke about the reported military coup underway in Turkey, saying that its geostrategic importance “literally cannot be overemphasized.”

Gorka said that in the last few years under the reign of Turkish President Recep Tayyip Erdoğan, the country, which controls the largest NATO military in Europe and was a pivotal Cold War ally, has become a “fundamentalist nation...run by a crypto-Muslim Brotherhood type of elite.”

“And now the military has said ‘Enough is enough. We’re taking our country back.’”

Gorka said that after years of Erdogan intimidating the country’s military elite, they have stepped up and said, “You’ve been playing footsie under the table with he Islamists. You’ve been helping ISIS. We’re going to stop it.”

“This is big news,” he added.

Gorka Türkiye'deki Darbeyi Yorumladı: Ordu İŞİD'e yardım eden Cumhurbaşkanı'na artık yeter diyor

Türkiye'de sürmekte olan darbeyi yorumlayan Dr. Sebastian Gorka, darbenin jeostratejik öneminin göz ardı edilemeyeceğini söyledi.

Gorka, son birkaç yıldır, NATO'nun Avrupa'daki en büyük ordusuna sahip olan ve Soğuk Savaş döneminin büyük önemdeki ülkesinin, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın saltanatında, Müslüman Kardeşler tipi kripto bir elit tarafından yönetilen kökten dinci bir ülke haline geldiğini söyledi.

Gorka, "Şimdi ise ordu, 'Artık yeter. Ülkemizi geri alıyoruz. dedi' diye konuştu.

Erdoğan'ın yıllardır ordu elitini yıldırma çabasında olduğunu belirten Gorka "Ordu artık ayağa kalktı ve 'Masanın altında İslamcılarla oyun oynuyorsun. İŞİD'e yardım ediyorsun. Bunu durduracağız' yanıtını verdi" ifadelerini kullandı.

Gorka, "Bu yaşananların önemi büyük" diye konuştu.

LİNK: <http://insider.foxnews.com/2016/07/15/gorka-turkish-military-saying-enough-enough-isis-helping-pres>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

42

Amerikan Fox News kanalının Türkiye'deki darbenin ilk saatlerinde yaptığı bu yayın da, darbecilerin başarılı olduğu varsayımından hareket ediyor. Kanala konuk olan Dr. Sebastian Gorka ise, darbe girişimini Türk Silahlı Kuvvetleri'nin tümüne mal ediyor ve "laik ordu", "İslamcı Erdoğan" algısını pekiştiriyor. İngiliz Sky News kanalının görüntülerini izleyicilerine aktaran Fox News kanalı alt yazıda ise, Başbakan Binali Yıldırım'ın, "Ordunun içinde bir grubun kalkışması" ifadesini yansıtır. Yani yayına katılan kişinin yaptığı yorum farklı, kanalın alt yazısı farklı. Adeta, hangisi doğru çıkarsa "haklıyım" tarzı bir yayın. Yayında yine, sivillere ateş açıldığı, tankların sivilleri ezdiği, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a suikast düzenlenmeye çalışıldığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin vurulduğuna ilişkin hiçbir ayrıntı yer almıyor.

The coverage of US based Fox News in the early hours of the coup attempt in Turkey, started with the assumption the putschists were successful. The Channel hosted Dr. Sebastian Gorka who generalized that the coup attempt was in the chain of command. He tried to consolidate the idea of the "secular army" versus "Islamist Erdogan." While Gorka made those comments, the headline was exactly reading something else. It was quoting Turkish Prime Minister Binali Yıldırım saying, "Faction in military has engaged in attempted coup." Speaking under the umbrella of freedom of speech Gorka was saying something else, but Fox News was saying something totally different. It was kind of a broadcast Fox News thinks they would be right whatever the outcome of the coup attempt would be. During the broadcast there was not a single word of civilians being killed and crushed by the putschists, of an assassination attempt against President Recep Tayyip Erdogan and the Turkish Grand National Assembly was bombed by warplanes.

WorldViews

Where in the world is Turkey's president, Recep Tayyip Erdogan?

By Elahe Izadi July 15, 2016

44

Amid an attempted military coup in Turkey, one key player's whereabouts are still murky: President Recep Tayyip Erdogan.

The president addressed the nation using FaceTime, describing the events as "an attempt at an uprising by a minority within our armed forces" and called on supporters to take to the streets.

Erdogan had spoken from "a secure location," a senior government official has said. That secure location remains a mystery.

The press office for the Turkish Embassy in Washington has since tweeted a series of statements, attributed to Erdogan.

Erdogan: The ones who attacked to the nation with the tanks, plane and helicopter which all belongs to the nation, will pay the highest price

İngilizce dilinden çevir

And a member of Turkey's ruling Justice and Development Party (AKP) said on BBC that Erdogan is "in the country. He is monitoring."

Here are some of the unsubstantiated locations where Erdogan has been rumored to be:

MARMARİS

Reports emerged that Erdogan had been on vacation in the Turkish Riviera port town of Marmaris at the time of the attempted coup:

Turkish President Tayyip Erdogan speaks to media in the resort town of Marmaris, Turkey
reut.rs/29XhgVb

İngilizce dilinden çevir

Türkiye'nin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan nerede?

Türkiye'de bir darbe girişimi sürerken, Türk siyasetinin anahtar konumundaki bir oyuncusunun yeri hala belirsiz: Recep Tayyip Erdoğan.

Cumhurbaşkanı FaceTime kullanarak halkına seslendi ve yaşananları "Silahlı Kuvvetler içindeki bir azınlığın düzenlediği bir ayaklanma girişimi" olarak nitelendirdi ve taraftarlarından sokaklara çıkmalarını istedi.

Üst düzey bir hükümet yetkilisi Erdoğan'ın "güvenli bir yerden" konuştuğunu söyledi. Ancak bu "güvenli yer" in neresi olduğu hala gizemini koruyor.

Washington'daki Türk Büyükelçiliği'nin basın ofisi bu açıklamanın ardından Erdoğan ile ilgili bir dizi tweet paylaştı.

45

İktidardaki Adalet ve Kalkınma Partisi'nin üst düzey bir yetkilisi de İngiliz yayın kuruluşu BBC'ye yaptığı açıklamada, Erdoğan'ın Türkiye'de olduğunu ve durumu izlediğini söyledi.

İşte Erdoğan'ın nerede olduğuna ilişkin henüz kanıtlanamamış yerlere ilişkin iddialar:

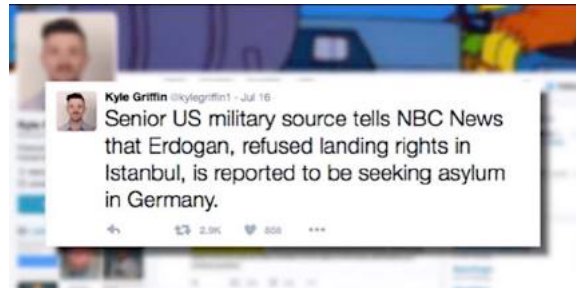
MARMARİS

Darbe girişimi sırasında Erdoğan'ın tatil beldesi olan Marmaris'te tatilde olduğuna ilişkin haberler geldi.

GERMANY

Or rather, a U.S. military source told NBC News that Erdogan was trying to get into Germany.

46

TEHRAN

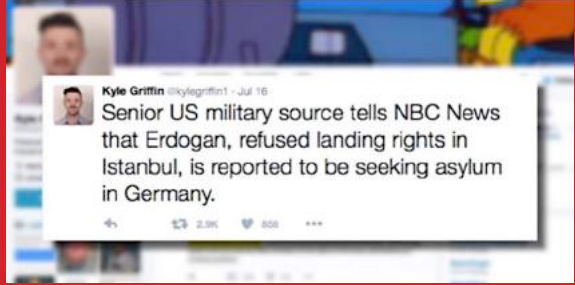
Well, that's a route. Here comes this report, attributed to the official news agency of Iran.

ISTANBUL

ALMANYA

Ayrıca, bir Amerikalı askeri kaynak, NBC'ye yaptığı açıklamada Erdoğan'ın Almanya'ya gitmeye çalıştığını söyledi.

TAHRAN

Olası rotalardan biri de Tahran. İran resmi haber ajansına dayandırılan bir haberde yukarıdaki ifadeler kullanılıyor.

İSTANBUL

Link: https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2016/07/15/where-in-the-world-is-turkeys-president-recep-tayyip-erdogan/?utm_term=.4f3be755bb85

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

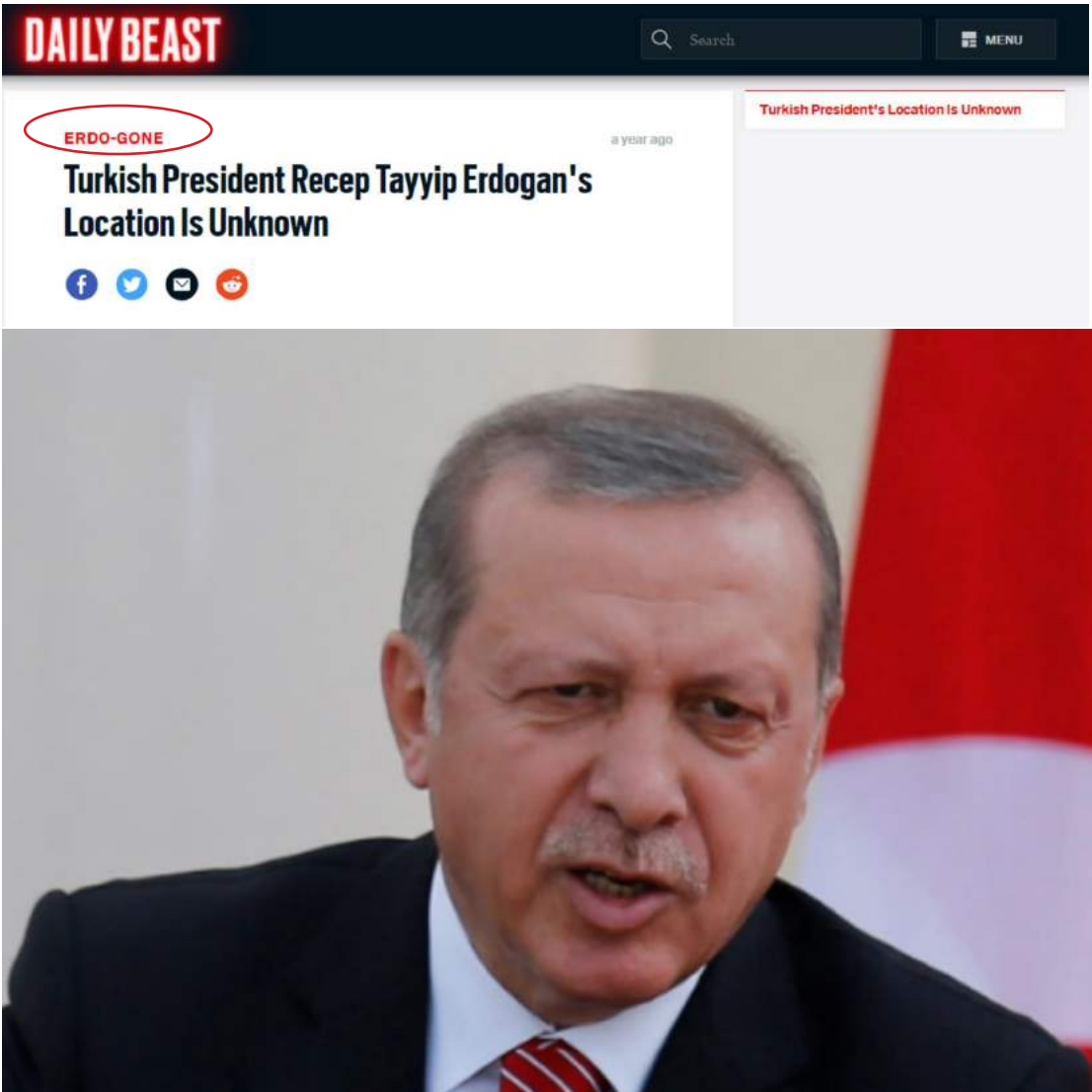
48

15 Temmuz darbe girişimi sırasında Batı basınında yer alan taraflı haber ve makalelerin yanı sıra, açıkça "yalan" haberler de görüldü. İşte onlardan bir tanesi Washington Post tarafından "Erdoğan'ın nerede olduğu bilinmiyor" başlığıyla toplanan bu haber. Gazete, bir "gazetecilik hilesi" kullanarak, darbenin ilk saatlerinden itibaren Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın darbe girişimi sırasında Türkiye'den kaçtığı haberini, "söylentiler" ifadesini kullanarak veriyor. Bu ve benzer haberler, darbe girişiminin ilk anından itibaren, girişimin arkasındaki FETÖ mensupları tarafından özellikle sosyal medyada defalarca paylaşılarak, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kaçtığı (zaten darbe girişimindeki amaçlardan biri de buydu) algısı oluşturulmaya çalışıldı.

During the coup attempt in July the 15th in Turkey, not only biased news and editorials but clear "lies" were also observed. One of them was from Washington Post, an intellectual and sophisticated paper based in U.S. The paper used the headline "Where in the world is Turkey's president, Recep Tayyip Erdogan?" servicing the conception management that Erdogan had left Turkish people alone the Turkish people fighting for democracy and seeking for asylum. Although Washington Post uses the word "rumors" it is very obvious that the paper used a journalism trick. While aiming to look it was trying to find the truth about Erdogan, the paper served as one of the outlets in the Western media using the wording that members of the FETO (Parallel State) tried to cycle against Turkey and President Erdogan. FETO (Parallel State) who masterminded the coup attempt in Turkey, used that kind of reporting especially on social media to manage the conception that President Erdogan had left the country and the putschists were succesful.

Turkish president Tayyip Erdoğan is reportedly seeking asylum in Europe, as a military coup continues in Turkey, U.S. military sources tell NBC News. Erdoğan's presidential jet was allegedly denied landing rights at Istanbul's airport, before heading out of the country. He was then denied asylum in Germany, according to NBC, before heading to London.

The Daily Beast could not confirm these reports.

Addressing Turkey via Facetime, Erdoğan asserted declared, "I am president," and vowed to crush the opposition forces. He also said "This country can't be managed from Pennsylvania," directly linking the coup attempt to U.S.-based exiled imam Fethullah Gülen.

Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın yeri bilinmiyor

51

Türkiye Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın, ABD askeri kaynaklarının NBC News'e verdiği bilgiye göre, ülkesinde askeri darbe sürerken Avrupa'dan sığınma istediği öne sürülüyor. Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı uçağının İstanbul'a iniş iznini reddettiği ve ardından ülke dışına doğru uçtuğu iddia edildi. NBC'ye göre, Erdoğan'ın Almanya'dan istediği sığınma izni reddedilince, rotasını Londra'ya çevirdiği belirtiliyor.

Daily Beast bu haberleri doğrulamadı.

Türkiye'de FaceTime aracılığıyla konuşan Erdoğan ise, "Cumhurbaşkanı benim" diye konuştu ve taraftarlarını muhalif güçlere direnmeleri için sokağa çıkmaya çağırdı. Erdoğan aynı zamanda, "Bu ülke Pennsylvania'dan yönetilemez" ifadelerini kullanarak darbe girişimini ABD'de sürgün hayatı yaşayan imam Fethullah Gülen ile irtibatlandırdı.

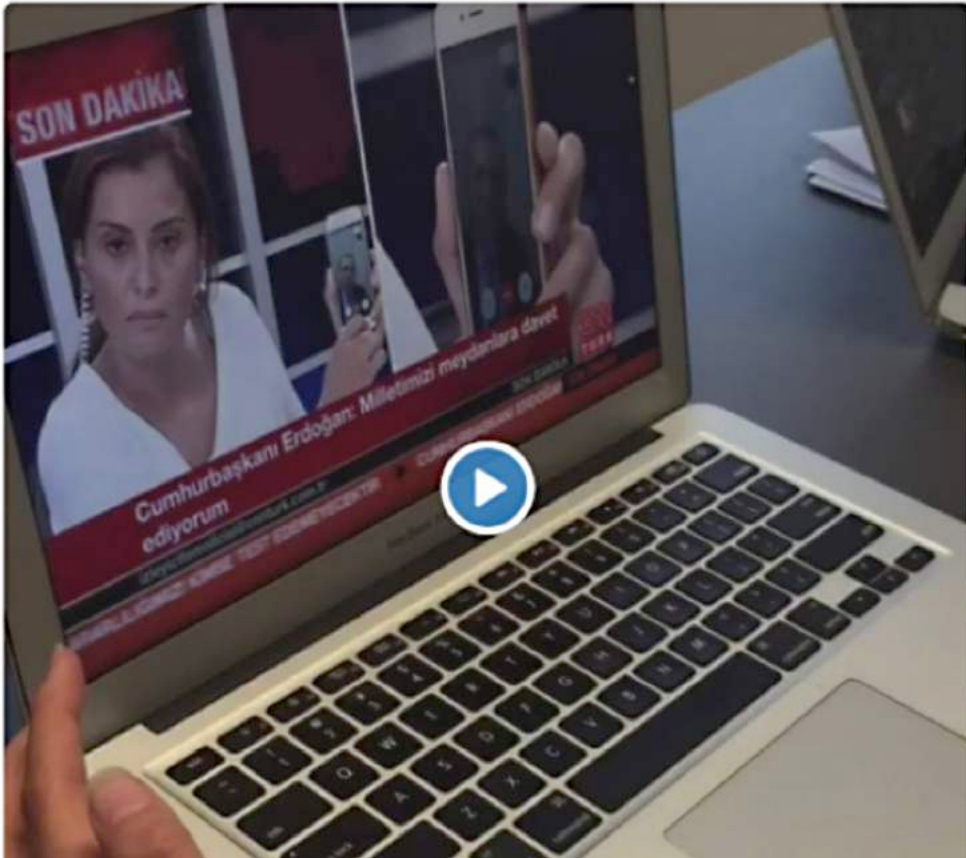

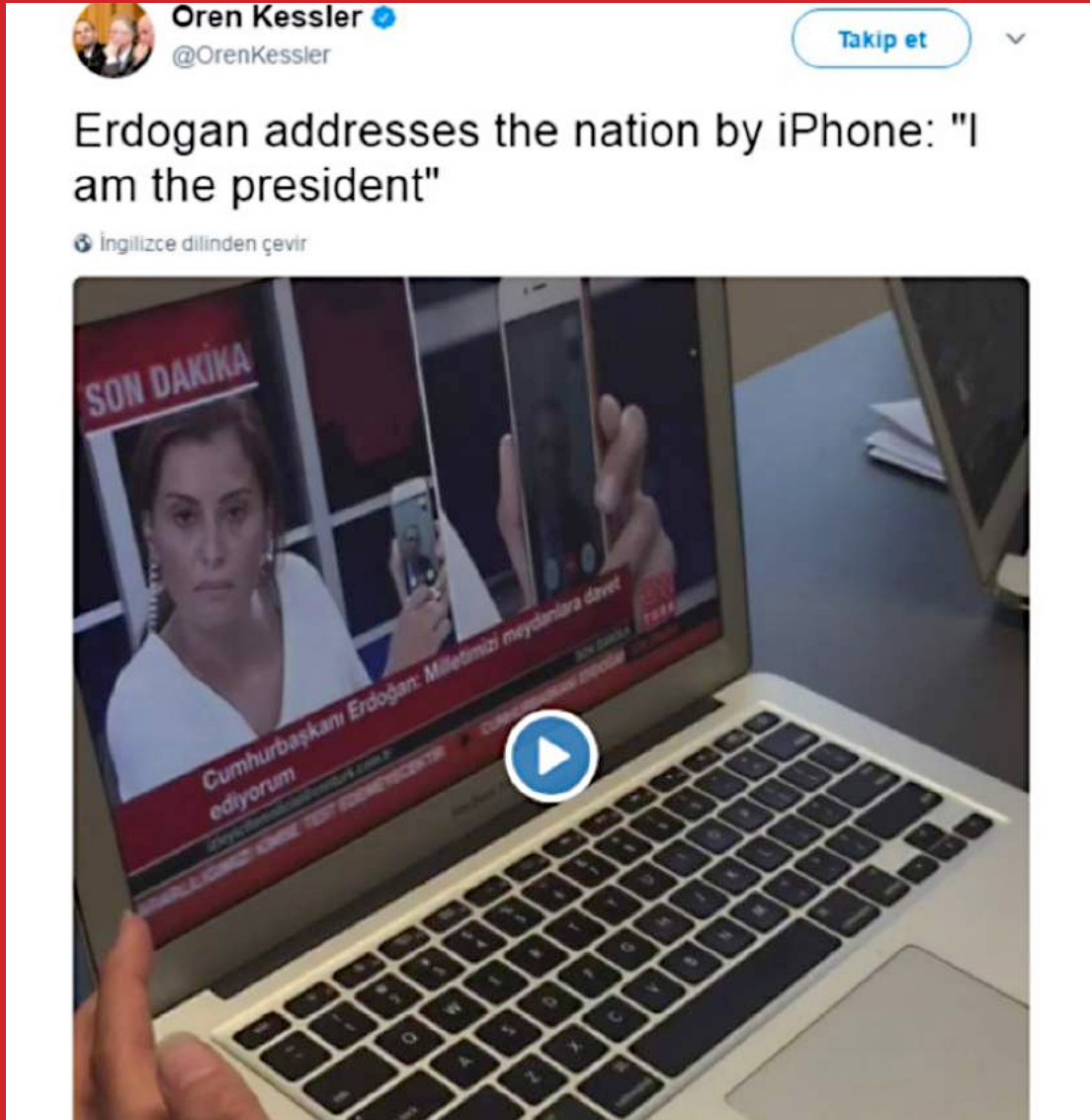
Oren Kessler
@OrenKessler

Takip et

Erdogan addresses the nation by iPhone: "I am the president"

İngilizce dilinden çevir

LİNK: <http://www.thedailybeast.com/turkish-president-recep-tayyip-erdogans-location-is-unknown>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

İlk olarak ABD merkezli NBC News tarafından bir Amerikalı askeri kaynağa dayandırılarak ortaya atılan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın darbe girişimi nedeniyle ülkesinden kaçtığı iddiaları, Batı medyasında hemen "alıcı" buldu. Her ne kadar Daily Beast haberi doğrulatamadığını belirtse de, iddiaları sayfalarına taşıyarak yaratılmak istenen algıya zemin hazırlayan bir tutum sergiledi. Hatta manşetinde Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafının üzerine "Erdoğan Gitti" anlamındaki "Erdo-Gone" ifadesini kullanarak adeta yaşananlarla alay etmeyi tercih etti.

The allegations that Turkish President Recep Tayyip Erdoğan had fled the country in the wake of a coup attempt based on the reporting of NBC News citing high ranking U.S. military sources found too many "buyers" in Western media. Although Daily Beast said it could not confirm the allegations, that did not stop the newspaper to publish them by using the headline, "Turkish President Recep Tayyip Erdogan's location is unknown." Besides the Daily Beast did not hesitate to use a rhyming word in the upper chord: "ERDO-GONE" that obviously supports the allegations that President Erdogan had fled Turkey and seeking asylum. Although the paper said it could not confirm the allegations, it's editorial judgement was unethical enough to publish them as if they were true.

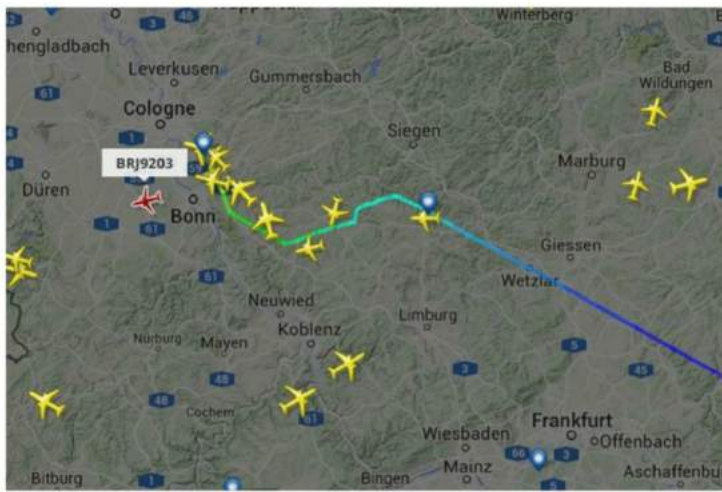
Mirror NEWS • POLITICS • SPORT • FOOTBALL • CELEBS • TV & FILM • WEIRD NEWS • MORE •

hideouts for militant groups" **BUY NOW**

Is this Turkish President Recep Tayyip Erdogan's jet flying over Europe as he pleads for asylum after coup?

Erdoğan reportedly fled the country after the Army and Air Force put the capitol Ankara and other major cities under lockdown

179 SHARES 6 COMMENTS BY SAM RKAİNA 00:11, 16 JUL 2016 UPDATED 00:36, 16 JUL 2016 **NEWS**

RECOMMENDED

- Vatican police 'break up gay orgy' at home of one of Pope Francis' advisors
- The young woman who found fame through chronic hiccups then led man to his death - and will never be set free
- NASA reveals hows it would save Earth from deadly asteroid if plot of Armageddon became reality
- Graphic hospital bed pictures reveal horrific injuries suffered by teacher after

Does this map show Turkish President Recep Tayyip Erdoğan's private jet flying over Europe as he pleads for asylum following the military coup?

Erdoğan reportedly fled the country after the Army and Air Force put the capitol Ankara and other major cities under lockdown.

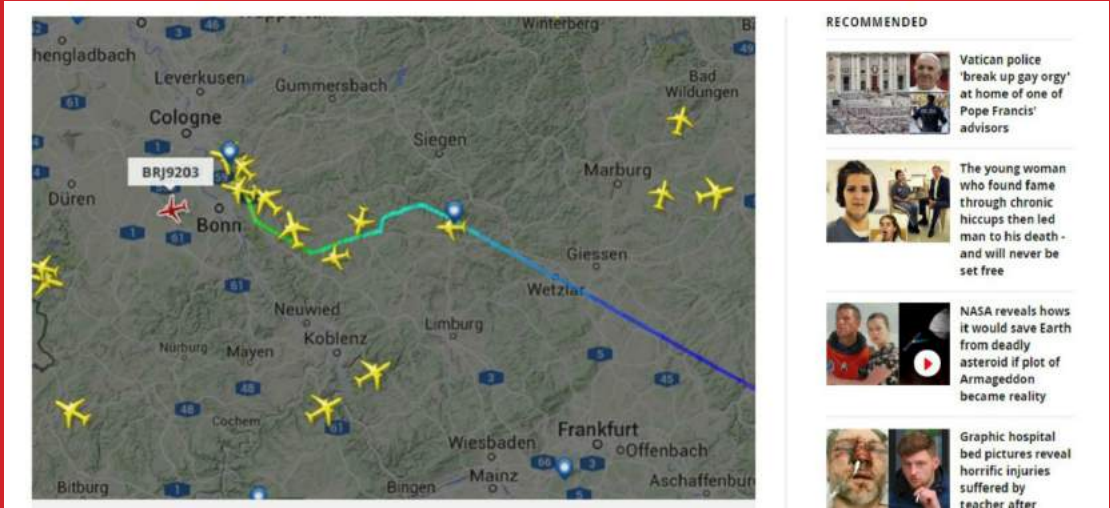
A 'Peace Council' was then declared in a statement on TV.

It comes as footage has emerged of growing chaos across the country.

Bu, darbenin ardından sığınma hakkı isteyen Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Avrupa üstünde dolaşan uçağı mı?

Kara ve Hava Kuvvetleri'nin başkent Ankara ve diğer önemli şehirleri kontrol altına almasının ardından Erdoğan'ın ülkesinden kaçtığı haber veriliyor.

57

Bu harita, askeri darbenin ardından sığınma hakkı isteyen Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın özel uçağının Avrupa üzerinde dolaştığını mı gösteriyor?

Erdoğan'ın Kara ve Hava Kuvvetleri'nin başkent Ankara ve diğer büyük şehirlerde kontrolü sağlamanın ardından ülkeden kaçtığı belirtiliyor.

Bu haberlerin ardından "Yurtta Sulh Konseyi" televizyonda bir açıklama yayınladı.

Açıklama ülke genelinden kaos görüntülerinin gelmesinin ardından yayımlandı.

One film emerged of a tank commander being dragged from the turret by angry Turkish protesters after a military coup has left the country in chaos.

The footage was shot in Taksim Square in the centre of Istanbul which has been locked down by the Army and Air Force.

58

Erdoğan also took to FaceTime to urge people to take to the streets against the military coup.

Footage appeared on Al Jazeera of the politician giving an interview from an unknown location in which he called for resistance against the coup and vowed to return to power.

Erdoğan said the coup was being attempted by a 'minority' in the army.

A group took to Turkish TV earlier claiming a Peace Council had taken over running the country after Erdoğan was deposed.

Askeri darbenin ülkeyi kaosa sürüklemesinin ardından gelen görüntülerden birinde, bir tank komutanının kızgın Türk göstericiler tarafından aşağı sürüklenişi yer alıyor.

Bu görüntü Kara ve Hava kuvvetleri tarafından kapatılan İstanbul'un merkezindeki Taksim Meydanı'nda çekildi.

Erdoğan aynı zamanda FaceTime uygulamasını kullanarak, darbeye karşı gelmek için taraftarlarını sokaklara çıkmaya çağırırdı.

El Cezire'de yer alan görüntüde Erdoğan bilinmeyen bir yerden açıklama yapıyor ve darbeye karşı direniş çağrısında bulunarak, iktidara döneceğini belirtiyordu.

Erdoğan, darbenin ordu içindeki bir azınlık tarafından gerçekleştirildiğini söyledi.

Daha önce televizyona çıkan ve kendilerine "Yurtta Sulh Konseyi" adı veren bir grup, ülke yönetimine el konulduğunu ve Erdoğan'ın uzaklaştırıldığını iddia etmişti.

It follows reports of gunfire in Ankara as military jets and helicopters were seen flying overhead.

In Istanbul, the Bosphorus Bridge and Fatih Sultan Mehmet Bridge have been closed, along with Attaturk airport where tanks and soldiers have been seen.

60

Meanwhile soldiers have reportedly raided Istanbul Police Department headquarters, requesting the policemen handover their weapons.

Gunfire has also been heard at the police station, according to statements on Twitter.

The current situation inside the building is not clear as yet.

Açıklama, Ankara'da çatışma sesleri duyulması ve savaş uçakları ile helikopterlerin uçmaya başlamasının ardından yapıldı.

İstanbul'da ise Boğaz Köprüsü, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü ve Atatürk Havalimanı tanklar ve askerler tarafından kapatıldı.

Bu arada İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün askerler tarafından basıldığı ve polislerden silahlarını bırakmalarının istendiği haberleri alınıyor.

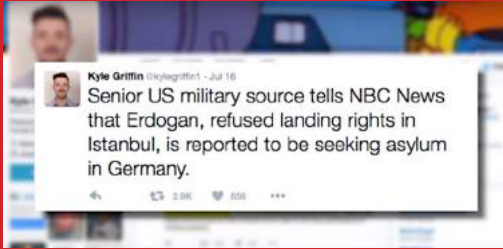
Twitter'da yer alan açıklamalara göre, Emniyet Müdürlüğü binasında silah sesleri duyuluyor.

Binadaki durumun henüz netlik kazanmadığı belirtiliyor.

LINK: <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/turkish-president-recep-tayyip-erdogans-8432019>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

ABD merkezli Washington Post, Daily Beast ve İngiliz merkezli Daily Mirror gazetelerinde darbe sırasında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ülkeden kaçtığı ve Avrupa'dan sığınma isteğinde bulunduğu "yalan" haberler oldukça alıcı bulmuşa benziyor. Bu haberlerin aslında kaynağı, Amerikan NBC News'te çalışan bir prodüktöre ait.

Newsbud'dan Sibel Edmonds'a göre haberi sosyal medya hesabından ilk duyuran ve ardından NBC News'da kullanılmasını sağlayan Kyle Griffin, Amerikan derin devletinin kullandığı kişilerden birisi. Hal böyle olunca, atılan Twitter mesajı ve ardından bunun NBC News ve CNBC tarafından kullanılması, aslında Türkiye'deki darbe girişiminin ilk saatlerinde, henüz hiçbir şey netleşmediği anlarda darbeyi kontrol etme amacından başka bir şey amaçlanmadığının göstergesi. Çünkü üst düzey bir Amerikan askeri yetkiliden alındığı öne sürülen bu bilginin ne kadar doğru olduğu, bu askeri yetkilinin kim olduğu gibi ayrıntılar asla bilinmeden kullanıma sürülmesi, üstelik dünyada "güvenilir" haber kaynakları olarak algılanan NBC News ve CNBC tarafından yayınlanması, haberin anında büyük bir kitleye ulaşmasını sağlıyor. Washington Post, Daily Beast ve Daily Mirror gibi medya organlarında haberin yer almasının yanı sıra sosyal medyada da binlerce kez yayınlanıyor. Bunlar arasında Amerikan merkezli CBS televizyonu da bulunuyor. CBS, Türkiye'de bulunan muhabire dayandırarak, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'dan 6 gündür haber alınamadığını belirtiyor.

The fake news that Turkish President Recep Tayyip Erdogan had fled the country and sought asylum from European countries published in Washington Post, Daily Beast and UK based Daily Mirror as well as social media had found too many customers. The actual source of those fake news was a producer named Kyle Griffin who works for NBC News.

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

15 Temmuz gecesi Türkiye'deki darbe girişimin ilk anlarında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın özel uçağıyla Almanya'ya kaçtığı ve sığınma hakkı istediğine ilişkin yayınlanan bu haber, çok açık ki, Türkiye'de yaşananlara ilişkin olarak halkta bir algı yaratma çabası. Newsbud'dan Edmonds'a göre, böylesi bir taktik kullanılması, aslında bir psikolojik hareketin göstergesi. Çünkü böylelikle, Türkiye'de darbeye karşı sokağa çıkanların liderlerinin kendilerini terk ettiği duygusu ile tepkisiz kalmasının yolu açılıyor. Edmonds, dünya darbeler tarihine bakıldığında bu tarz girişimlerin CIA tarafından kullanıldığına ilişkin çok sayıda örnek olduğunu gösteriyor.

Burada şunu da belirtmek gerekli: Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın darbenin ilk saatlerinde özel uçağıyla kaçtığına ilişkin atılan bu "yalan" mesaj ve bu mesajın NBC News ve CNBC'de yayınlanmasının ardından gelen tepkiler üzerine, söz konusu kuruluşlar haberlerini hemen yayından çekti ve hiçbir açıklamada bulunmadı. Haberi Twitter hesabından ilk kez duyuran NBC News prodüktörü Kyle Griffin'in hesabında haber bir süre kaldı, ancak şu anda o hesapta da bulunmuyor.

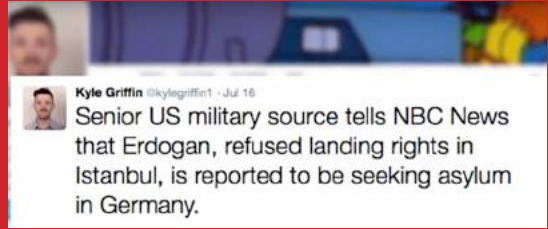
Ayrıca "yalan" haber bir kez kullanıma sokulduğunda arkası da alınamıyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Almanya'dan sığınma hakkı istediğine ilişkin "yalan" haberi yenileri de izledi. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Almanya'da sığınma talebinin reddedildiği ve İngiltere'nin başkenti Londra'ya doğru uçtuğu haberleri de sosyal medyada yayıldı.

Peki NBC News prodüktörü Kyle Griffin'e, Türkiye'deki darbe girişiminin ilk anlarında, henüz daha hiçbir şey netleşmemişken, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın özel uçağıyla kaçtığı bilgisini veren üst düzey Amerikalı askeri yetkili kim?

The fake news alleging that Turkish President Recep Tayyip Erdogan had fled the country by his private jet and sought asylum from Germany at the initial hours of the coup attempt on July the 15th, was an obvious attempt to create a conception among people about what was happening in Turkey. According to Sibel Edmonds from Newsbud, such an attempt was the part of a psychological operation. That operation was aiming to pave the way for the Turkish people that were on the streets defending their democracy, to feel that they were abandoned by their leader causing them to stay out. Edmonds also believes there are too many examples in the world of coup history that such operations are adopted by CIA.

It should also be noted that, NBC News and CNBC have withdrew the fake news alleging that Turkish President Recep Tayyip Erdogan had fled the country by his private jet. No announcement was made. But NBC producer Kyle Griffin kept the same fake information on his Twitter account for sometime, before deleting it.

But once the fake information was released it was very hard to stop it. After the fake information alleging Turkish President Recep Tayyip Erdogan had fled the country seeking asylum from Germany was released, new fake information followed. On social media, it was easy to find hundreds of messages alleging that President Erdogan had been denied asylum in Germany and headed to London. But when those fake messages went viral, President Erdogan and his security guards were clashing with the putschists trying to assassinate the President in Marmaris, a vacation town in the southwest of Turkey.

Than who was the high ranking U.S. military source of NBC News producer Kyle Griffin, alleging the Turkish President Recep Tayyip Erdogan had fled the country by his private jet, during the initial hours of the coup attempt?

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Newsbud'a göre bu üst düzey Amerikalı yetkili, büyük olasılıkla, eski bir NATO komutanı olan emekli general John F. Campbell...

General Campbell'in emekli olmadan önce iki dönem, Afganistan'daki ABD birliklerinin komutanlığını yürüttüğünü ve 34. Amerikan Genelkurmay Başkan Yardımcısı olarak görev yaptığını belirtelim. Campbell emekli olduktan sonra, 2016 yılı Temmuz ayının sonlarında ağırlıklı olarak savunma, havacılık ve denizcilik sektörlerinde faaliyet gösteren bir şirketin yönetim kurulu üyesi olarak çalışmaya başladı.

STRATFOR DA DEVREDE

15 Temmuz darbe girişimi sırasında, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın özel uçağıyla Türkiye'den kaçtığı ve Almanya'dan sığınma hakkı istediğine ilişkin "yalan" haberlerin yanı sıra, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın uçağının hedef alınmasına neden olabilecek haberler veren de oldu. Parçalanmış Türkiye haritasını ilk yayımlayan düşünce kuruluşu Stratfor, FETÖ'nün 15 Temmuz'daki darbe girişiminin ilk dakikalarında, darbecilerin suikast için yerine tespit etmeye çalıştığı Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın İstanbul'a hareket eden uçağının yerini kısa süre içinde tespit ederek, havadaki konumuna ilişkin 3 tweet attı.

Straffor tweet'lerinden birinde, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın uçağının takip edildiğini ve takip anında uçağın Marmara Denizi üzerinde olduğunu belirtiyor. Bir diğer tweet'te ise, uçağın vericisinin yeniden aktif hale geçtiğini ve uçağın İstanbul'a indiğini aktarıyor.

According to Newsbud that high ranking source is most probably General John F. Campbell a former NATO commander.

Before retiring General Campbell served as the commander of International Security Assistance Force (ISAF), a NATO-led security mission in Afghanistan. In 2013 he was sworn in as the 34th Vice Chief of Staff of the United States Army, a position he held until July 2014. After retiring in March 2016, four months prior to Turkey's failed coup he started working as a member of J.F. Lehman & Company's Operating Executive Board, a leading middle-market private equity firm focused on the defense, aerospace and maritime sectors.

STRATFOR STEPPED IN

Besides the fake news that Turkish President Recep Tayyip Erdogan had fled the country by his private jet and sought asylum from Germany, there were news coverage that could have led to the shooting of President Erdogan's plane when he was flying from Marmaris to Istanbul Ataturk Airport. Stratfor, a think tank organization that published the divided Turkey map for the first time, tweeted the location of the President Erdogan's plane on Twitter, as the putschist were trying to find him. Stratfor tweeted 3 messages showing the location of the plane.

In one of the messages Stratfor said it's tracking President Erdogan's plane and the plane was on Marmara Sea. In another message Stratfor said, the transponder of President Erdogan's plane was on and it was confirmed that the plane landed in Istanbul.

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Peki Stratfor'un Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın uçağıyla ilgisi nereden kaynaklanıyor? Stratfor yetkilileri, uçağı hızla nasıl tespit ettikleri sorusuna, "Bu bilgilerin tamamı açık kaynaklardan tespit edilmiştir" yanıtı verirken, darbe girişiminin yaşandığı bu ortamda bu bilgilerin sosyal medyada paylaşılmasının nedenine dair soruları ise yanıtsız bıraktı. Bu arada 15 Temmuz darbe girişimine ilişkin sosyal medyadaki paylaşımlarının normalin üzerine çıktığını da belirtmek gerekiyor. Amerikan istihbaratı CIA ile ilişkileri olduğuna inanılan Stratfor'un paylaşımlarındaki bu artışın yanı sıra Türkiye hakkında yanıltıcı haberlerinin 2014 yılına kadar dayandığını da hatırlatmak gerekli. Stratfor, 10 Ağustos 2014'teki seçimlerde yaklaşık 21 milyon (%52) oyla cumhurbaşkanı seçilen Recep Tayyip Erdoğan için "oyların %13'üne karşılık gelen 5 milyon 421 bin 423 oyla seçimi kazandı" ifadelerini kullanmıştı.

Stratfor, üçüncü tweet'inde ise, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın inişi öncesi İstanbul Atatürk Havalimanı'nda bir patlama yaşandığını ve darbeciler tarafından kullanılan savaş uçaklarının hala havada olduğunu belirtiyor.

Stratfor'un adeta Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın darbeciler tarafından yakalanmasını ister şekilde paylaştığı bu mesajların ardından 16 Temmuz 2016 tarihinde, Amerikan merkezli NBC News kanalının Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kaçtığı ve Almanya'dan sığınma talebinde bulunduğu dair yalan haberi de takipçilerine duyurdu.

1996 yılında ünlü strateji uzmanı ve siyaset bilimci George Friedman tarafından kurulan Stratfor kendini, ekonomi, enerji, dış politika ve güvenlik konularında küresel alanda faaliyette bulunan bir kuruluş olarak tanımlıyor ve dünya genelinde 175 ülkeye dair analizler sunuyor. Wikileaks, Stratfor'un analizlerini, dünyanın birçok yerinde bulunan casuslara yazdırdığını belgelerle ortaya koymuştu.

So why was Stratfor so interested in the location of President Erdogan's plane? Stratfor authorities answering how they easily and quickly located President Erdogan's plane said, all the information were obtained from open sources but refused to comment on why they shared that information when a coup attempt was in effect. It should also be noted that Stratfor's social media reporting has also doubled during the coup attempt. Stratfor's misleading news reporting about Turkey goes back to 2014. The organization thought to have links with CIA reported that Recep Tayyip Erdogan was elected as president in August, 10, 2014 by 5,421,423 votes (%13) but Erdogan has gained the support of almost 21 million Turkish voters. (%52)

In it's third tweet Stratfor said there was an explosion at Istanbul Ataturk Airport just before President Erdogan's plane landed and there were warplanes in command of the putschists patrolling the area.

After sending messages about the location of President Erdogan's plane as if trying to give a hint to the putschists, Stratfor also tweeted the fake news of NBC News that alleged President Erdogan had fled the country by his private jet and sought for asylum from Germany one day after it was broadcasted on July 16, 2016.

Founded in 1996 by a respected political scientist and a strategist George Friedman, Stratfor identifies itself as an organization working world-wide on issues such as economy, energy, foreign policy and security and publishes analyses about 175 countries. Wikileaks published documents confirming that intelligent officers all around the world write analyses for Stratfor.

FOX NEWS FOX BUSINESS FOX NEWS GO FOX NEWS RADIO FOX+NATION FOX NEWS INSIDER LOGIN

FOX NEWS Opinion

Home Video Politics U.S. Opinion Business Entertainment Tech Science Health Travel Lifestyle World On Air

Subscribe to **FOX BUSINESS** Breaking News Alerts! Arrives when news breaks. Unsubscribe Anytime. [Subscribe Now](#)

OPINION HOME TODD STARNES DANA PERINO GREG GUTFELD KARL ROVE GREGG JARRETT ANDREW NAPOLITANO

MIDDLE EAST

Turkey's last hope dies

By **Ralph Peters** · Published July 16, 2016 · Fox News

[f](#) [t](#) [g](#) [e](#) [p](#)

ISTANBUL, TURKEY 6:47 AM

Subscribe to the **FOX BUSINESS** channel on **ROKU** [Add Channel](#)

Advertisement

66

Friday night's failed coup was Turkey's last hope to stop the Islamization of its government and the degradation of its society. Reflexively, Western leaders rushed to condemn a coup attempt they refused to understand. Their reward will be a toxic Islamist regime at the gates of Europe.

Our leaders no longer do their basic homework. The media relies on experts-by-Wikipedia. Except for PC platitudes, our schools ignore the world beyond our shores. Deluged with unreliable information, citizens succumb to the new superstitions of the digital age.

So a great country is destroyed by Islamist hardliners before our eyes—and our president praises its “democracy.”

That tragically failed coup was a forlorn hope, not an attempt to take over a country. Turkey is not a banana republic in which the military grasps the reins for its own profit. For almost a century, the Turkish armed forces have been the guardians of the country's secular constitution. Most recently, coups in 1960, 1971 and 1980 (with “non-coup” pressure in 1997) saw the military intervene to prevent the country's collapse.

Each time, the military returned the government to civilian rule as soon as that proved practical. My own first experience of Turkey came just before the 1980 coup. Turkey was broke and broken. The economy was in such a shambles that you could not buy a cup of Turkish coffee in Istanbul. I walked because taxis and public transportation had no fuel. Murderous political violence raged. Reluctantly, the generals stepped in and saved their country.

Friday night, mid-grade officers led a desperate effort to rescue their country again. They failed. The West cheered. Soon enough, we'll mourn.

The coup leaders made disastrous mistakes, the worst of which was to imagine that the absence of

Türkiye'nin son umudu yok oldu

Cuma günü Türkiye'de başarısızlıkla sonuçlanan darbe, ülkenin İslamlaştırılmasının ve toplumun parçalanmasının önündeki son umuttu. Tepkisel olarak Batılı liderler, anlamayı reddettikleri darbeyi kınamayı tercih ettiler. Alacakları ödül ise, Avrupa'nın kapılarında zehirli bir İslamcı rejim olacak.

Liderlerimiz artık ev ödevlerine iyi çalışmıyor. Medya ise Wikipedia gibi uzmanlara dayanıyor. Bilgisayarlardaki klişelerin dışında okullarımız kendi sınırlarımız dışındaki dünyada neler olup bittiğine aldırıyor. Güvenilmez bilgiler ile karşı karşıya kalan vatandaşlar dijital çağın yeni hurafelerine yenik düşüyor.

Kısacası harika bir ülke İslamcı radikaller tarafından yerle bir ediliyor ve bizim başkanımız bu ülkenin "demokrasisini" övüp duruyor.

Trajik şekilde başarısızlığa uğrayan bu darbe, bir ülkeyi ele geçirmenin adımı değil, kimsesizlerin umuduydu. Türkiye, ordunun kendi çıkarları için dizginleri elinde tuttuğu bir muz cumhuriyeti değil. Yaklaşık bir asırdır Türk Silahlı Kuvvetleri ülkenin laik anayasasının koruyuculuğunu üstlenmişti. Son zamanlarda 1960, 1971 ve 1980 yıllarında ordunun ülkenin yıkılmasını önlemek için müdahaleleriyle karşı karşıya kalındı. (1997'de ise darbe olmayan bir baskı ile müdahale edildi.)

Her defasında şartlar düzeldiğinde ordu yönetimi sivillere devretti. Benim Türkiye'ye ilişkin ilk tecrübem 1980 darbesinin hemen öncesinde oldu. Türkiye iflas etmişti. Ekonomi o kadar berbat durumdaydı ki, İstanbul'da bir fincan kahve dahi alamıyordunuz. Taksiler ve otobüsler yakıt yokluğundan çalışmadığı için hep yürümüştüm. Siyasi cinayetler ülkeyi sarmıştı. Generaller istemeye istemeye devreye girdi ve ülkelerini kurtardı.

Cuma akşamı, orta rütbeli subaylar ülkelerini kurtarmak için ümitsiz bir çabanın içine daha girdiler. Ama başarısız oldular. Batı buna sevindi. Ancak kısa sürede ağıt yakmaya başlayacak.

Darbenin liderleri büyük hatalar yaptılar. Bunların en kötüsü ise, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın An-

President Erdogan from Ankara, the capital, presented the perfect opportunity. Wrong. In a coup, the key is to seize the leaders you mean to overthrow (as well as control of the media). Instead of fleeing into exile, Erdogan was able to return in triumph.

So who is the man our own president rushed to support because he was “democratically elected?” Recep Tayyip Erdogan is openly Islamist and affiliated with the Muslim Brotherhood, which President Obama appears to believe represents the best hope for the Middle East. But the difference between ISIS, Al Qaeda and the Muslim Brotherhood isn’t one of purpose, but merely of manners: Muslim Brothers wash the blood off their hands before they sit down to dinner with their dupes.

With barely a murmured “Tut-tut!” from Western leaders, Erdogan has dismantled Turkey’s secular constitution (which the military is duty-bound to protect). His “democracy” resembles Putin’s, not ours. Key opposition figures have been driven into exile or banned. Opposition parties have been suppressed. Recent elections have not been held so much as staged. And Erdogan has torn the fresh scab from the Kurdish wound, fostering civil war in Turkey’s southeast for his own political advantage.

Erdogan has packed Turkey’s courts with Islamists. He appointed pliant, pro-Islamist generals and admirals, while staging show trials of those of whom he wished to rid the country. He has de facto, if not yet de jure, curtailed women’s freedoms. He dissolved the wall between mosque and state (Friday night, he used mosques’ loudspeakers to call his supporters into the streets). Not least, he had long allowed foreign fighters to transit Turkey to join ISIS and has aggressively backed other extremists whom he believed he could manage.

And his diplomatic extortion racket has degraded our own military efforts against ISIS.

That’s the man President Obama supports.

And the leaders of the ill-fated coup? What did they stand for? Mustafa Kemal Ataturk’s legacy and a secular constitution. One of the great men of the last century, Ataturk (an innovative general by background) pulled Turkey from the wreckage of World War One, abolished the caliphate, suppressed fanatical religious orders, gave women legal rights and social protections, banned the veil, promoted secular education for all citizens of Turkey, strongly advocated Westernization and modernization...and promoted a democratic future.

The officers who led the collapsed coup stood for all those things. President Obama and Secretary of State Kerry opposed them.

By Saturday morning, it was clear that the mullahs and mobs behind Erdogan had won. Erdogan will use the coup as an excuse to accelerate the Islamization of his country and to lead Turkey deeper into the darkness engulfing the Muslim world. His vision is one of a neo-Ottoman megalomaniac.

NATO, which operates by consensus, will find itself embracing a poisonous snake. New crises will reawaken old fears in southeastern Europe, which western European states will dismiss condescendingly, further crippling the badly limping European Union. Syria will continue to bleed. And educated, secular Turks will find themselves in a situation like unto that of German liberals in the 1930s. We may see new and unexpected wars.

A desperate, ill-planned coup has failed in Turkey. Here comes the darkness.

kara'da bulunmayışının harika bir fırsat olduğunu düşünmeleri idi. Yanlıştı. Bir darbenin başarısı için en önemli anahtar, devirmeye çalıştığınız liderin yakalanmasıdır. (Aynı zamanda medyanın kontrol altına alınması.) Bunun sonucu olarak Erdoğan sürgüne gitmek yerine, zaferle geri döndü.

Peki, Amerikan Başkanı'nın "demokratik olarak seçildiği gerekçesiyle" destek vermek için koşturduğu bu adam kim? Recep Tayyip Erdoğan, Müslüman Kardeşler Örgütü ile bağlantılı olan bir İslamcı ve Başkan Barack Obama onun, Ortadoğu için en iyi şans olduğuna inanmışa benziyor. Ancak IŞİD, El-Kaide ve Müslüman Kardeşler arasındaki farklılık amaçlardan değil, eylemlerinden kaynaklanmıyor. Müslüman Kardeşler, aldattıkları kişiler ile masaya oturmadan önce ellerindeki kanı temizledi.

Batılı liderlerden gelen mırıltı şeklinde "tüh" ifadeleriyle birlikte Erdoğan, ordunun korumayı görev edindiği Türkiye'nin laik anayasasını parçalamaya başladı. Onun "demokrasi" anlayışı Putin'inkine benziyor, bizimkine değil. Muhalefetin önemli isimleri ya sürgüne gönderildi ya da yasaklandı. Muhalefet partileri baskı altına alındı. Son seçimler ise dünyaya gösterildiği gibi gerçekleşmedi. Ve Erdoğan Kürt sorununun yarasını kaplamaya başlayan kabuğu da kaldırdı ve kendi siyasi çıkarı için Türkiye'nin güneydoğusunda bir iç savaş başlattı.

Erdoğan Türkiye'deki mahkemeleri İslamcılarla doldurdu. Ülkeyi kurtarmayı isteyen subayları yapay davalarla yok ederken, yerlerine eğilip bükülebilen, İslam yanlısı general ve amiralleri getirdi. Aynı zamanda de facto olarak kadınların özgürlüklerini kısıtladı. Camiler ile devlet arasındaki duvarı yıktı. (Cuma gecesi camilerden insanların sokaklara çıkması için çağrılar yapıldı.) Bununla da kalmayarak, yabancı savaşçıların Türkiye'yi bir geçiş ülkesi olarak kullanıp IŞİD'e katılmalarına izin verdi ve kontrol edebileceğine inandığı diğer aşırılık yanlılarını ısrarlı şekilde destekledi.

Üstelik diplomatik zorbalığı ile IŞİD'e yönelik askeri girişimlerimizi de değersizleştirdi.

İşte Başkan Obama'nın desteklediği adam böyle birisi.

Peki başarısız olan darbenin liderleri? Onların amacı neydi? Onlar Mustafa Kemal'in mirasına ve laik bir anayasaya sahip çıkmak istiyordu. Geçen yüzyılın en büyük liderlerinden olan Atatürk, Türkiye'yi Birinci Dünya Savaşı'nın enkazında çıkardı, halifeliği kaldırdı, fanatik din liderlerini baskı altına aldı, kadınlara yasal haklar ve sosyal korunma sağladı, başörtüsünü yasakladı, Türkiye'deki tüm vatandaşlar için laik eğitimi getirdi, Batılılaşmayı ve modernleşmeyi savundu ve demokratik bir geleceği destekledi.

Başarısız darbeyi destekleyen tüm subaylar bu ilkeleri destekliyordu. Başkan Obama ve Dışişleri Bakanı Kerry ise onlara karşıydı.

Cumartesi sabah olduğunda, Erdoğan'ın arkasındaki mollaların ve çetelerin kazandığı kesinleşti. Erdoğan darbeyi, ülkeyi İslamlaştırmak ve Müslüman dünyayı saran karanlığa çekmek için bir bahane olarak kullanacak. Onun vizyonu yeni Osmanlı megalomanlığından başka bir şey değil.

İttifak çerçevesinde görev yapan NATO ise kendisini zehirli bir yılana sarılmış halde bulacak. Yeni krizler, batı Avrupa ülkelerinin küçümseyeceği, güneydoğu Avrupa'daki eski korkuları yeniden ortaya çıkaracak ve bu da zaten aksak şekilde hareket eden Avrupa Birliği'ni felce uğratacak. Suriye'de kan akmaya devam edecek. Ve eğitilmiş, laik Türkler kendilerini 1930'lardaki Alman liberallerin düştüğü durumda bulacak. Yeni ve beklenmedik savaşlar görülebilir.

Türkiye'de umutsuzca ve kötü planlanan darbe başarısız oldu. Artık karanlık zamanlar geliyor.

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Bir Fox News klasiği daha... Yorumu yapan ise Fox News'da strateji uzmanı olarak görev yapan eski bir Amerikan subayı... Makale, "darbeye nasıl destek olunur" sorusuna açıkça yanıt veriyor. Tarafı, küçümser, bilgisiz ve önyargılı olarak yazılan makale, dünyada son dönemde giderek artan Batı uygarlığı ile Doğu (İslamofobi) arasındaki uçuruma hizmet edecek tarzda yazılmış. Kullanılan ifadeler tamamen gerçeklere aykırı ve "Batı uygarlığından" (Batı'nın dikte ettirdiklerinden) uzaklaşan her ülkede darbenin gerçekleşebileceğini vurguluyor. Makale ne 15 yıldır Türkiye'nin geçirdiği değişimden, ne gelişen ekonomiden, ne de bölgede giderek büyüyen bir güç olduğundan bahsediyor. Darbecileri 20. yüzyıl tipi bir darbe planlamakla eleştiren makalenin yazarı, aslında 20. yüzyıldan kalma bir dünya görüşüyle, Ortadoğu'yu ve dünya düzenini şekillendirmeye hizmet eden yazısında İslam karşıtlığını da gizlemeden ortaya koyuyor. Tarafı yazılmış makalede, demokrasinin geçerli olduğu ülkelerde seçilmiş hükümetlerin darbe ile devrilemeyeceğinden, siyasetin tek çıkar yol olduğundan, Türkiye'deki darbe girişimine siyasi yelpazenin tümünden insanların karşı çıktığından asla bahsedilmiyor.

Another Fox News classic... The comments are from a retired American officer who works as an analyst at Fox News. The article answers the question of "How to support a coup?" Written in a biased, patronized, misinformed and prejudiced attitude the article contributes the gap between West and East (using Islamophobia) that is recently widening. The article uses expressions that are totally false and argues that every country deserves a military coup if it becomes distant from the Western civilization, in other words a military coup is inevitable if a country distances itself from what the West imposes.

The article neither gives a hint about the democratic reforms and economic development of Turkey nor how the country becomes a regional power. The author not only accuses the putschist of planning a 20th century type of a coup but also exposes his anti-Islam attitude. In other words the author tries to reshape Middle East and the world in a 20th century type of philosophy. That biased article does not mention anything about elected governments should not be toppled by military coups in democratic countries, politics and elections are the only ways to change the executive power and people from all parts of the political spectrum in Turkey opposed the coup attempt.

ARGUMENT

Why Turkey's Coup d'État Failed

And why Recep Tayyip Erdogan's craven excesses made it so inevitable.

72

Rule No. 2 in planning a successful military coup is that any mobile forces that are not part of the plot — and that certainly includes any fighter jet squadrons — must be immobilized or too remote to intervene. (Which is why Saudi army units, for example, are based far from the capital.) But the Turkish coup plotters failed to ensure these loyal tanks, helicopters, and jets were rendered inert, so instead of being reinforced as events unfolded, the putschists were increasingly opposed. But perhaps that scarcely mattered because they had already violated Rule No. 1, which is to seize the head of the government before doing anything else, or at least to kill him.

The country's president, Recep Tayyip Erdogan, was left free to call out his followers to resist the attempted military coup, first by iPhone and then in something resembling a televised press conference at Istanbul's airport. It was richly ironic that he was speaking under the official portrait of Mustafa Kemal Atatürk, the founder of Turkey's modern secular state, because Erdogan's overriding aim since entering politics has been to replace it with an Islamic republic by measures across the board: from closing secular high schools so as to drive pupils into Islamic schools to creeping alcohol prohibitions to a frenzied program of mosque-building everywhere — including major ex-church museums and university campuses, where, until recently, headscarves were prohibited.

Televised scenes of the crowds that came out to oppose the coup were extremely revealing: There were only men with mustaches (secular Turks rigorously avoid them) with not one woman in sight. Moreover, their slogans were not patriotic, but Islamic — they kept shouting "Allahu ekber" (the local pronunciation of "akbar") and breaking out into the Shahada, the declaration of faith.

Richly ironic, too, was the prompt and total support of U.S. President Barack Obama, German Chan-

Türkiye'deki darbe neden başarısız oldu?

Recep Tayyip Erdoğan'ın aşırılıkları darbeyi neden kaçınılmaz yaptı?

73

Başarılı bir darbe planlamasının 2. kuralı, girişimde yer almayacak olan hareketli güçlerin, ve tabii ki savaş uçağı filolarının, hareketsiz hale getirilmesi ya da müdahaleye uzak bırakılmasını gerektirir. (Bu nedenle Suudi Arabistan ordu birimleri başkentten uzakta yer alırlar.) Ancak Türkiye'deki darbeciler kendilerine bağlı tankları, helikopterleri ve jetleri ulaşılmaz hale getirmeyi başaramadı ve bu nedenle olaylar geliştikçe takviye güç olarak kullanılmak yerine bu unsurlar hedef haline geldi. Ancak belki de bu çok önemli değildi, çünkü darbeciler, başarılı bir darbenin 1. kuralını zaten ihlal etmişti. Bu da, ilk olarak hükümetin liderini gözaltına almak ya da en azından onu öldürmekti...

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, önce bir iPhone aracılığıyla destekçilerini arayabilecek şekilde özgür kaldı, ardından İstanbul Havalimanı'nda televizyonlardan yayınlanan canlı yayında konuştu. Konuşma oldukça ironikti, çünkü Erdoğan, Türkiye'nin modern laik devletin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün bir tablosunun altında destekçilerine seslendi. Erdoğan siyasete girdiğinden beri laik cumhuriyeti İslamcı bir cumhuriyete dönüştürmeyi amaçladı. Yapmak istedikleri arasında laik liseleri kapatmak, çocukları İslamcı okullarda eğitmek, alkol yasakları getirmek, her yerde cami inşa etmek ve eski büyük kiliseler, müzeler ve bir dönem başörtülü kızların giremediği üniversitelerde de bunları gerçekleştirmek bulunuyordu.

Darbecileri engellemek için sokaklara çıkan kalabalıklar ve televizyonlardan canlı yayınlanan görüntüler her şeyi açıkça ortaya koyuyordu. Sokaklarda, sadece bıyıklı Türk erkekleri vardı ve ortalıkta hiç kadın görünmüyordu. Dahası atılan sloganlar milliyetçilikten uzak, ama İslamcıydı. Göstericiler "Allahu Ekber" diye bağıyor ve kelime-i şehadet getiriyorlardı.

Daha da garip olanı ABD Başkanı Barack Obama, Almanya Başbakanı Angela Merkel ve Avrupa Birliği'nin dışişleri bakanlığı görevini yürüten Federica Mogherini'nin "demokrasi" adına yaşananlara destek

cellor Angela Merkel, and the European Union's hapless would-be foreign minister, Federica Mogherini, in the name of "democracy." Erdogan has been doing everything possible to dismantle Turkey's fragile democracy: from ordering the arrest of journalists who criticized him, including the outright seizure and closure of the country's largest newspaper, Zaman, to the very exercise of presidential power, since Turkey is not a presidential republic like the United States or France, but rather a parliamentary republic like Germany or Italy, with a mostly ceremonial president and the real power left to the prime minister. Unable to change the constitution because his Justice and Development Party (AKP) does not have enough votes in parliament, Erdogan instead installed the slavishly obedient (and mustachioed) Binali Yildirim as prime minister — his predecessor, Ahmet Davutoglu, had been very loyal, but not quite a slave — and further subverted the constitutional order by convening cabinet meetings under his own chairmanship in his new 1,000-room palace: a multibillion-dollar, 3.2 million-square-foot monstrosity (the White House is approximately 55,000 square feet), which was built without authorized funding or legal permits in a nature reserve.

That is just normal operating procedure for Erdogan, who started as a penniless youth in a slum and is now allegedly a billionaire. When prosecutors found millions of dollars in cash while investigating his associates and sons, Bilal and Burak, for bribery, corruption, fraud, money laundering, and gold smuggling, 350 police officers and all the prosecutors involved were simply removed from their jobs. Only interested in his relentless Islamization of Turkey, Erdogan's core party followers evidently attach no value to democratic principles or legality as such and think it only natural that he and his sons should have enriched themselves on such a huge scale.

When Erdogan foists the blame for anything that goes wrong — including his very own decision to restart the war against the country's Kurds — on foreigners, the United States, and you-know-who (the "Saturday people"), his followers readily believe him. That is also true of his wild accusations of terrorism against the U.S.-based Turkish religious leader Fethullah Gulen, once his staunch ally. Having previously blamed Gulen for an aborted corruption investigation, which he had described as a "judicial coup," Erdogan is now blaming Gulen and his followers for the attempted military coup as well. That could be true to some extent, but Turkish military officers scarcely needed Gulen to egg them on: They blame Erdogan and his AKP followers for dismantling Ataturk's secular republic; for having built up the murderous Sunni extremists of Syria who are now spilling back into Turkey to conduct suicide bombings; and for deliberately restarting the war against the country's Kurds in 2015 for crass political reasons — a war that is costing soldiers' lives every day and threatens the survival of Turkey itself within its present borders. (Kurds are a net majority in the eastern provinces.)

Coup planners need not enroll very many soldiers or airmen to win, so long as uncooperative chiefs are apprehended, and their initial success induces more to join in. But Turkey's top military chiefs neither planned the coup nor joined it, and only a few (including the supremo Gen. Hulusi Akar) were detained. Indeed, the principal force commanders stayed out so that the coup activists (fewer than 2,000 in all, it seems), including some fighter pilots, were hopelessly outnumbered once Erdogan's followers came out by the tens of thousands in the streets of Istanbul.

Opposition parties all very loyally opposed the coup, but they should not count on Erdogan's gratitude. The drift to authoritarian rule is likely to continue, even accelerate: As in other Islamic countries, elections are well understood and greatly valued, but not democracy itself.

vermesiydi. Erdoğan, Türkiye'nin kırılğan demokrasisini zaafa uğratmak için, kendisini eleştiren gazetecilerin tutuklanmasından, ülkenin en büyük gazetesi Zaman'ın kapatılmasına kadar sanki bir başkan gibi tüm gücü kullanıyordu. Oysa Türkiye, ABD ya da Fransa gibi başkanlık sistemiyle yönetilmeyen, daha çok Almanya ve İtalya gibi parlamenter demokrasi ile idare edildiğinden, cumhurbaşkanlığının çok sembolik olduğu ve asıl gücün başbakanda toplandığı bir ülke. Liderliğini yaptığı Adalet ve Kalkınma Partisi parlamentoda yeterli çoğunluğa sahip olmadığı için anayasayı değiştiremeyen Erdoğan, kendisine adeta "köle" gibi bağlı olan Binalı Yıldırım'ı başbakanlığa getirdi. Yıldırım'ın selefi Ahmet Davutoğlu da, Erdoğan'a bağlıydı ancak bir köle değildi. Ardından kabine toplantılarını kendi başkanlığı altında, gerekli izinler alınmadan ve yasalara aykırı şekilde doğal koruma alanında inşa edilen 288,000 metrekare büyüklüğünde, 1000 odalı ve milyarlarca dolara mal olan yeni sarayında yapmaya başlayarak anayasayı daha da esnetti.

Bu, hayata bir gecekondu mahallesinde fakir bir şekilde başlayan ancak şu anda milyarder olduğu iddia edilen Erdoğan için normal bir hareket tarzıydı. Savcılar yardımcılarını ve oğulları Bilal ile Burak'ı yolsuzluk, rüşvet, sahtekarlık, para aklama ve altın kaçakçılığı suçlamalarıyla soruştururken, milyonlarca dolar nakit para ele geçirildiğinde, ilgili 350 polis memuru ve tüm savcılar bir anda görevden alındı. Tüm amacı Türkiye'yi İslamlaştırmak olan Erdoğan'ın destekçileri demokratik ilkelere ve hukuka inanmadıklarından, oğullarının ve kendisinin bu kadar büyük oranda zenginleşebileceğini doğal karşıladı.

Erdoğan, Kürtlerle savaşı yeniden başlatmak gibi hatalı giden her şeyde yaptığı gibi suçu yine yabancılara, Amerika Birleşik Devletleri'ne attığında, taraftarları hemen ona inandı. Bu, bir zamanlar kendisinin yakın müttefikleri olan ve ABD'de yaşayan din adamı Fethullah Gülen'e karşı terörist suçlamaları getirdiğinde de değişmedi. Yargı darbesi olarak nitelediği yolsuzluk soruşturması nedeniyle de Gülen'i suçlayan Erdoğan, şimdi de Gülen ve destekçilerini başarısız darbe girişimini düzenlemekle suçluyor. Bu bir noktaya kadar doğru olabilir çünkü Türk ordusunun, kendilerini doldurşa getirmek için Gülen'e ihtiyaçları vardı. Ordu Erdoğan'ı ve AKP'yi, Atatürk'ün laik cumhuriyetini devirmeye çalışmak, bugünlerde Türkiye'ye geri dönerek intihar saldırıları düzenleyen Suriye'deki Sünni radikallere yardımcı olmak ve askerlerin hayatlarına mal olan ve ülkenin sınırlarını tehdit eden Kürtlerle savaşı 2015 yılında siyasi nedenlerle yeniden başlatmakla suçluyor.

Darbecilerin kazanmak için çok fazla askere ya da pilota ihtiyacı yok. İşbirliği yapmayan komutanlar etkisiz hale getirildiğinde ve ilk başarı sağlandığında destek artacaktı. Ancak Türkiye'deki askeri yönetim ne darbeyi planladı ne de destek verdi ve sadece Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın da aralarında bulunduğu çok az üst rütbeli gözaltına alındı. Tabii ki bazı güçlerin komutanları dışarıda kaldı, ancak sayılarının 2000 dolayında olduğu belirtilen darbeciler ve bazı savaş pilotları, on binlerce Erdoğan taraftarı İstanbul sokaklarını doldurunca umutsuzca sayılarının yetersiz olduğunu fark etti.

Muhalefet partilerinin tümü, darbeye karşı çıktı ancak bu partiler, Erdoğan'ın minnettarlığından nasiplerini almadı. Görünüşe göre diktatörlüğe doğru gidiş sürecek, hatta daha da hızlanacak. Tıpkı diğer İslam ülkelerinde olduğu gibi, seçimlerin önemi çok iyi anlaşılıyor ve seçimlere büyük değer veriliyor, ancak demokrasi bunların arasında yer almıyor.

LİNK: <http://foreignpolicy.com/2016/07/16/why-turkeys-coup-detat-failed-erdogan/>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Entellektüel bir dış politika dergisi olduğu öne sürülen Foreign Policy'de 15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından yayınlanan bu makalenin yazarı Edward Luttwak adeta darbecilere yol gösteriyor. Başarılı bir darbenin, birinci kuralının, devrilecek hükümetin liderini yakalamak ya da öldürmek olduğunu belirten Luttwak, darbecilerin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın öldürmemesinden ve başarısız olmasından adeta üzüntü duyuyor. Yazı tamamen, darbenin arkasındaki FETÖ'nün söylemleriyle uyum içinde. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Türkiye'yi bir İslam Cumhuriyeti'ne dönüştürmek istediğini öne süren yazar, adeta darbeyi haklı gösteriyor. Washington D.C merkezli olan ve internet sitesinde kendisini tanıtırken, "Riskin yüksek olduğu dönemlerde, küresel liderler için güvenilir bir danışman" ifadesini kullanan ve demokrasiyi desteklediğini belirten derginin, demokrasinin korunması için darbecilere yol göstermeyi nasıl açıklayacağı merak konusu. Üstelik "güvenilirlikten" bahseden derginin, darbeyi protesto etmek için sokağa çıkanlar arasında hiç kadın olmadığını belirtmesi, görüntülerin ve fotoğrafların hiç izlenmediğinin ya da izlense dahi dikkate alınmadığının göstergesi. Çünkü darbeyi protesto eden kalabalıklar arasında çok sayıda kadın olduğu gibi, şehitler ve gaziler arasında da kadınlar bulunuyor. Eşinin kamyonunu kullanarak, meydanlara insanları taşıyan kadınları da unutmamak gerek. Ancak kullanılan bu dil, her ne kadar kolaylıkla yalanlanabilecek de olsa, Türkiye'yi yakından izlemeyenler için algıyı oluşturmuş oluyor. Bu yazı dünya genelinde iletişim fakültelerinde, gazetecilik okullarında ve özellikle, bağımsız yayıncılık yaptığını iddia eden medya organlarında, "tarafsız gazetecilik nasıl yapılmalı" konulu seminerlerde "olumsuz" bir örnek olarak gösterilebilecek nitelikte.

Author Edward Luttwak virtually guides the putschists in his article which he wrote just after the July the 15th coup attempt in Turkey on Foreign Policy, arguably the most intellectual foreign policy magazine. Arguing that number one rule of a succesful coup is to seize or kill the leader of the government, the author almost feels sorry that the putschists could not kill Turkish President Recep Tayyip Erdogan. The article is completely in line with the rhetoric of FETO, the mastermind of the coup attempt. The author legitimizes the coup attempt and argues Turkish President Recep Tayyip Erdogan is turning Turkey to an Islamic Republic. But describing itself as a "credible advisor for global leaders during risk high periods" and promoting democracy Foreign Policy needs to give an answer what it means to support coup plotters in the name of democracy. Furthermore, considering itself a trustworthy magazine Foreign Policy should also answer why it argued that there were no women among the civil protesters trying to defend the democracy in Turkey, while there were so many videos and photos of women resisting the putschists. A woman driver who carried protesters in a truck should not be forgotten. And there were also women among the wounded and the dead. Failing to share those as a credited foreign policy magazine, obviously means that it was a deliberate action. Although that kind of rhetoric can easily be denied, the damage is already done. That article should serve a poor example during the courses at universities and journalism schools of how an impartial journalism should be done.

78

“They should have killed Erdogan”

The diplomacy editor of Sky News, Tim Marshall, has said that the coupist soldiers made two massive errors; one of which is not killing Turkish President Recep Tayyip Erdoğan and the other is not shutting down the media over July 15 foiled coup attempt in Turkey.

Marshall's words came during a TV program which was broadcasted by the BBC.

“It was wide but it wasn't deep. There were several thousands and it was in several cities. They have made the most of the right things. These were colonels to one-star generals. But above them, there was no support. And they made two massive errors. They didn't kill President Erdoğan; that is the first thing you should do. I am not advocating it, but it is paragraph one of the coup: Kill or at least capture the leader of the country. Number two is shut down the media. So they did a 20th century coup. They went to TRT. In the 20th century, all media was in a building, radio and television and you close it down. They kind of forgot that it is the 21st century and NTV was still on the air, CNN Turk was still on air, they didn't close down the social media,” said Marshall. “Erdoğan, who hates social media, ironically, hypocritically gets on Facetime puts it to CNN Turk and says ‘get on the streets.’ Because the coup was wide but not deep, very soon the call the prayer goes out, they all know, it's not the prayer time. It means ‘go to the streets’ and within half an hour, the people outnumbered the troops and at that point the pendulum swung the other way.

“Erdoğan’ı öldürmeleri gerekiyordu”

79

Sky News kanalının diplomasi editörü Tim Marshall, 15 Temmuz darbe girişiminde darbecilerin devasa iki hata yaptıklarını söyledi: Bunlardan birisi Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın öldürülmemesi, diğeri ise medyanın kapatılmamasıydı...

Tim Marshall bu ifadesini İngiliz yayın kanalı BBC’de katıldığı programda dile getirdi.

Tim Marshall, “Darbe geniş bir alana yayılmıştı ancak yeterince derinliğe inmiyordu. Bununla şunu kastediyorum, şehirlerin büyük bölümünde hareketlendiler. Ancak askerlerin rütbeleri albaylardan generallere kadar olan bir kısmını içeriyordu ve bu anlamda derine inemediler ve destek bulamadılar. Üstelik devasa iki hata yaptılar. Cumhurbaşkanı Erdoğan’ı öldürmediler. Yapılması gereken ilk şey buydu. Tabii ki bunu savunmuyorum ancak bu bir darbenin ilk maddesidir. Ülkenin lideri öldürülür ya da ele geçirilir. İkinci olarak da medya kapatılır. Yani 20. yüzyıla ait bir darbe yaptılar. TRT’ye gittiler. Ancak 21. yüzyılda olduklarını unuttular ve NTV hala yayındaydı, CNN Türk hala yayındaydı ve sosyal medyayı da kapatmadılar. Sosyal medyadan, FaceTime’den ve Twitter’den nefret eden Erdoğan, ironik ve de ikiyüzlü bir şekilde FaceTime’i kullandı CNN Türk ile bağlantı kurdu ve insanlara ‘sokaklara çıkın’ mesajı verdi. Darbe geniş ancak yeterince derin olmadığı için çok kısa sürede camilerden ezan sesleri yükselmeye başladı. Oysa insanlar namaz saatinin gelmediğini biliyordu. Bu sokaklara çıkın anlamı taşıyordu ve yaklaşık yarım saat içinde insanların sayısı askerlerden fazla hale geldi ve işte o anda sarkaç öbür tarafa döndü” diye konuştu.

LİNK 1: www.youtube.com/watch?v=XvjCg3pO rs (geçersiz)

LİNK 2: www.youtube.com/watch?v=Yx3AP1SPX18 (çalışıyor)

LİNK 3: www.youtube.com/watch?v=UT24vbFTjh8 (çalışıyor)

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

İngiltere'nin Sky News kanalının diplomasi editörü olan, saygın bir gazeteci olarak tanınan ve çok sayıda krizi izleyen ve önemli kitaplar yazan Tim Marshall'ın, Türkiye'deki bu darbe girişimini yorumlarken kullandığı ifade adeta "pes" dedirtiyor. "Darbeciler devasa iki hata yaptı. Birincisi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı öldürmediler" ifadesini kullanan Marshall için söylenecek bir şey kalmıyor. Her ne kadar hemen ardından "Bunu tabii savunmuyorum" dese de, İngiltere'nin önde gelen yayın kuruluşu BBC'de söylenen bu söz, vereceği mesajı veriyor. Ayrıca Marshall, darbecilerin 21. yüzyılda, 20. yüzyıldan kalma bir darbe girişiminde bulunduklarını söylüyor. Bu ifade tersten okunduğunda, 21. yüzyıl kriterlerine uyan bir darbe yapılması gerektiği ve bunun yapılması halinde girişimin başarılı olacağı anlamına geliyor. Bu arada, Tim Marshall'ın BBC'de katıldığı programın youtube linkinde de sorun yaşandığını belirtmek gerek. Yukarıdaki ilk sırada bulunan URL adresi asıl youtube linkine ait ancak video bulunamıyor. İkinci ve üçüncü sıralardaki URL adresleri, iki Türk medya kuruluşunun orjinal görüntüyü indirerek youtube'a koydukları videoya ait. Burada bu iki Türk medya kuruluşuna teşekkür etmek gerekiyor. Aksi taktirde, dünyanın sayılı ve saygın diplomasi editörleri arasında gösterilen Tim Marshall'ın bu skandal ifadelerine ulaşmak kolay olmayacaktı.

The diplomacy editor of UK based Sky News, a respected journalist who covered too many crisis and is the author of important books Tim Marshall's comments about the coup attempt in Turkey on July the 15th were shocking. His words, "They made two massive errors. They did not kill Presiden Erdogan, that is the first thing you should do" makes the reader speechless. Although he say he was not advocating it, a comment made on BBC gives the message. The viewers think, "if it is on BBC, it should be credible." Tim Marshall also said the coup plotters planned a 20th century type of attempt in the 21st century. In other words that sentence means, a 21st century type of coup should be planned and if the plotters acted that way they would have been succesful. By the way it should be noted that the YouTube link for Tim Marshall's BBC comments is dead. The first URL above is the link for YouTube but it is not working. The second and third URL's belong to two Turkish media organizations who downloaded the original content and upload it to YouTube. Those two Turkish media organizations should be given credit otherwise it would be impossible to find Tim Marshall's scandalous words.

the guardian

UK world sport football opinion culture business lifestyle fashion environment tech travel

home > world > middle east cities development europe US americas asia australia africa

Turkey coup attempt Fethullah Gülen: Turkey coup may have been 'staged' by Erdoğan regime

- Cleric speaks to reporters including Guardian at Pennsylvania compound
- Kerry: Turkey should present 'evidence' to back any extradition request
- Pentagon loses airspace access crucial in airstrikes against Isis targets
- Opinion: Turkey was already undergoing a coup - by Erdoğan

This article is 12 months old

19,893 2,256

Amana Fontanella-Khan in Saylorsburg, Pennsylvania

@Amanafk

Saturday 16 July 2016 21:00 BST

Fethullah Gülen, the reclusive cleric blamed by President Recep Tayyip Erdoğan for the failed coup in Turkey, has said the uprising by members of the country's military could have been "staged" by the government.

In a rare and brief interview on Saturday with a small group of journalists at his residence in Saylorsburg, Pennsylvania, Gülen rejected all accusations that he was behind the coup attempt.

"I don't believe that the world believes the accusations made by President Erdoğan," Gülen said. "There is a possibility that it could be a staged coup and it could be meant for further accusations [against Gülen and his followers]."

Gülen, who leads from exile a popular movement called Hizmet and split from Erdoğan over a corruption scandal in 2013, spoke in a small prayer room, lined with woven rugs and decorated with Islamic calligraphy and leather-bound religious books. Reporters were served Turkish tea and sweet dry figs at his Pennsylvania compound, which he moved into after arriving in the US in 1999.

He said he rejected all military interventions, and said he had personally suffered after the coups of the 1990s.

"After military coups in Turkey," he said, "I have been pressured and I have been imprisoned. I have been tried and faced various forms of harassment."

He added: "Now that Turkey is on the path to democracy, it cannot turn back."

Asked by the Guardian whether he would have returned to Turkey had the coup been successful, Gülen said: "Indeed, I miss my homeland a lot. But there is another important factor, which is freedom. I am here, away from the political troubles in Turkey and I live with my freedom."

Speaking in public in Istanbul on Saturday, Erdoğan called on Barack Obama to arrest Gülen and deport him to Turkey. Turkey had never turned back any extradition request for "terrorists" by its US ally, Erdoğan said, adding: "I say if we are strategic partners then you should bring about our request."

No official extradition request had been made, according to the US secretary of state, John Kerry, who spoke to reporters in Luxembourg. "We fully anticipate that there will be questions raised about Mr Gülen," he said.

Fethullah Gülen: Türkiye'deki darbe Erdoğan rejimi tarafından “kurgulanmış” olabilir

Türkiye'de başarısız olan darbenin ardından Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından suçlanan ve inzivada yaşayan din adamı Fethullah Gülen, ülkedeki ordu mensupları tarafından düzenlenen ayaklanmanın hükümet tarafından “kurgulanmış” olabileceğini söyledi.

Basına verdiği nadir mülakatlardan birisini Pennsylvania'nın Saylorsburg kasabesindeki malikanesinde küçük bir grup gazeteciye veren Gülen, darbe girişiminin arkasında olduğuna ilişkin suçlamaların tümünü reddetti.

Gülen, “Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından yapılan suçlamalara dünyada kimsenin inandığını düşünmüyorum” diye konuştu. Gülen, “Bunun “kurgulanmış” bir darbe olma olasılığı bulunduğunu düşünüyorum ve bu durum suçlamaların devam edeceği anlamına da gelebilir” ifadelerini kullandı.

2013 yılındaki bir yolsuzluk skandalının ardından Erdoğan ile ayrı düşen ve Hizmet adındaki yaygın hareketini sürgünden yöneten Gülen, mülakatı yün kilimler, hatlar ve deri kaplı dini kitapların olduğu küçük bir ibadethanede verdi. 1999'da geldiği ABD'de kullanmaya başladığı Pennsylvania'daki malikanesindeki görüşmede gazetecilere çay ve kuru incir ikram edildi.

Tüm askeri müdahaleleri reddettiğini belirten Gülen, kendisinin de 1990'lardaki darbelerden kişisel olarak mağdur olduğunu belirtti.

Türkiye'deki askeri darbelerden sonra baskılara maruz kaldığını belirten Gülen, “Cezaevine konuldum, yargılandım ve tacizin her türlüyle karşılaştım” ifadelerini kullandı.

Gülen, “Artık Türkiye demokrasi yolunda ilerliyor ve geriye dönemez” diye ekledi.

“And obviously we would invite the government of Turkey, as we always do, to present us with any legitimate evidence that withstands scrutiny. And the United States will accept that and look at it and make judgements about it appropriately.”

The last time the reclusive leader spoke live to international press was in 2014. He rarely leaves the Golden Generation Worship and Retreat Center complex, where his movement offers religious instruction, and he is in fragile health. Before the interview on Saturday he was attended to by a stethoscope-carrying physician, who measured his blood pressure.

The sprawling compound, nestled in Pennsylvania’s Poconos region, does not seem like the lair of a conspirator. Gülen lives in a small room in a two-storey brick prayer hall, where visitors come for worship and instruction. A panoramic photograph of Istanbul covers the length of one wall.

Down a corridor lies a small bedroom, shown to reporters, that suggests a spartan life: a single futon is flanked by small shelves displaying framed Arabic calligraphy, an alarm clock and prayer beads. Over a small wooden desk is a shelf that holds books with titles like *Imploring Heart* and *Renewing Islam By Service*, as well as a collection of bottled perfumes.

Opposite the bedroom, a small “fitness” room features a treadmill and a reclinable medical bed with a monitor attached.

Outside, past a guardhouse that is manned around the clock, a winding asphalt road passes landscaped gardens and large residential homes. Signs in English and Turkish advise where cars must not park.

Alp Aslandogan, media adviser to Gülen and executive director of Alliance for Shared Values, the US arm of the Hizmet movement, said security was on “high alert” following threats of violence on social media.

Near the compound, a small protest had gathered, with a dozen Turkish Americans waving large Turkish flags.

“You are with him; we don’t want to speak to you,” said one man, who did not want to be named, adding: “This is a second Bin Laden in the making and America is protecting him.”

A woman was waving a flag with Erdoğan’s picture on it. She said: “Senators are getting money from him.”

Before reporters entered on Saturday, they were instructed not to photograph the faces of people living in the compound.

“They and their families might face retaliation in Turkey if they are identified,” Aslandogan said.

Regarding Erdoğan’s calls for extradition, Aslandogan said: “The US government position has always been that if there is any evidence of Mr Gülen breaking the laws, they will look into it. So far, the Turkish government hasn’t produced anything. Thank God, this is a country of laws, and we depend on that.”

Elaborating on the idea that Erdoğan may have staged the coup attempt, Aslandogan said Friday’s events did not match the pattern of previous coups.

“The coup appears to be poorly planned,” he said, “very poorly executed and everything seems to be playing into Erdoğan’s hands. There are many big question marks of how [this attempted coup] was executed.”

Supporters of Gülen expressed frustration over the accusations against the leader.

“This is a usual conspiracy against Gülen,” said Harun Gultki, who volunteers at the center and lives in a nearby town.

Guardian'ın, darbenin başarılı olması halinde Türkiye'ye dönüp dönmeyeceğini sorması üzerine, "Tabii ki, ülkemi çok özledim. Ancak bir başka önemli faktör daha var. O da özgürlük. Burada Türkiye'deki siyasi sorunlardan uzağı ve özgür şekilde yaşıyorum" ifadelerini kullandı.

Cumartesi günü İstanbul'da halka seslenen Erdoğan, Barack Obama'dan Gülen'i tutuklayarak Türkiye'ye iade etmesini istemişti. Erdoğan, "Türkiye, müttefiği olan ABD'den gelen hiçbir iade talebini geri çevirmedi. O nedenle, eğer stratejik ortaksak, o zaman bizim talebimizi yerine getirmelisiniz" diye konuştu.

Lüksemburg'da gazetecilere konuşan ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'ye göre, şu ana kadar resmi bir iade talebi yapılmadı. Kerry, "Gülen hakkında gündeme gelecek birçok soru olmasını bekliyoruz" dedi.

Kerry, "Açıkçası her zaman yaptığımız gibi Türkiye hükümetini iddialar hakkında meşru kanıtları sunmaya çağıracağız. Ve bunun ardından ABD bunları kabul ederek, uygun şekilde kararlar verecek" ifadelerini kullandı.

Sürgün hayatı yaşayan dini lider uluslararası basına bundan önce en son 2014'te konuşmuştu. Sağlığı bir hayli bozuk olan Gülen, hareketinin dini eğitim verdiği Altın Nesil İbadet ve Dinlenme Merkezi'nden çok nadir ayrılıyor. Mülakat öncesinde boynunda stetoskop bulunan bir doktor tarafından kontrol edildi ve tansiyonu ölçüldü.

Pennsylvania'nın Poconos bölgesinde geniş bir alanda kurulu olan merkez, bir komplocunun gizli barınağına benzemiyor. Gülen, dua ve talimat almak için gelenleri kabul ettiği iki katlı bir ibadethanede yaşıyor. Duvarlardan bir tanesi panoramik bir İstanbul fotoğrafı ile kaplı.

Gazetecilere gösterilen koridorun sonundaki küçük odada basit bir yaşamın izleri var: İki yanında, Arapça hat yazılarının bulunduğu küçük raflar bulunan tek kişilik bir döşek, bir saat ve tespih...Küçük ahşap bir masanın üzerinde ise, "Yalvaran Kalp" ve "Renewing Islam By Service" başlıklı kitaplar ve birkaç parfüm şişesi var.

Yatak odasının karşısında, koşu bandı ve ayarlanabilen tıbbi bir yatak var. Yatağın başında ise bir monitör duruyor.

Dışarıda ise, güvenlik kulübesi geçildiğinde, dönerek ilerleyen asfalt yol bahçelerin ve büyük evlerin yanından geçiyor. İngilizce ve Türkçe yazılı işaretlerde arabaların nerelere park etmemeleri gerektiği belirtiliyor.

Gülen'in basın danışmanı ve Hizmet Hareketi'nin ABD'deki kolu olan Ortak Değerler Birliği icra direktörü Alp Aslandoğan, sosyal medyadaki tehditlerin ardından güvenliğin en üst düzeyde alarma geçirildiğini söylüyor.

Malikanenin yakınlarında ise, ABD'de yaşayan birkaç düzine Türk ellerinde Türk bayrakları ile toplanmış durumda.

Adının açıklanmasını istemeyen bir kişi, "Sen de onunla birliktesin. Seninle konuşmak istemiyoruz. Bu ikinci bir Bin Ladin vakası ve ABD onu koruyor" diye konuşuyor.

Üzerinde Erdoğan'ın fotoğrafı bulunan bir bayrağı sallayan bir kadın ise, "Senatörler ondan para alıyorlar" diyor.

Gazeteciler malikaneye girmeden önce, çalışanların fotoğraflarını çekmemeleri konusunda uyarılıyorlar. Aslandoğan, "Kimliklerinin ortaya çıkması halinde bu kişiler ve aileleri Türkiye'de saldırıya uğrayabilirler" diyor.

Erdoğan'ın iade talebi konusunda ise Aslandoğan, "Amerikan yönetimi yasa dışı bir iş yaptığına ilişkin kanıt olması durumunda bunları inceleyecektir. Şu ana kadar Türk hükümeti hiçbir şey sunamadı. Tanrıya şükür, bu ülke bir hukuk ülkesi ve biz de buna güveniyoruz" ifadelerini kullanıyor.

Erdoğan'ın darbeyi "kurgulamış olabileceği" fikri hakkında yorum yapan Aslandoğan, Cuma günü yaşanan olayların daha önceki darbelerin oluş şekliyle uyuşmadığını belirtiyor.

Aslandoğan, "Darbenin çok basit şekilde planlandığı anlaşılıyor. Ayrıca çok basit şekilde uygulanıyor ve her şey Erdoğan'ın elini güçlendirecek şekilde düzenlenmiş görünüyor. Bu darbenin nasıl gerçekleştirildiği konusunda birçok büyük soru işareti var" diye konuşuyor.

Gülen'in taraftarları, liderlerine yöneltilen suçlamalardan duydukları endişeyi dile getiriyorlar.

Merkezde gönüllü olarak çalışan ve yakındaki kasabada yaşayan Harun Gulkıti, "Bu Gülen'e yönelik her zamanki komplolardan bir tanesi" diyor.

LİNK: <https://www.theguardian.com/world/2016/jul/16/fethullah-gulen-turkey-coup-erdogan>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

İngiltere'nin önde gelen gazetelerinden The Guardian'da yer alan FETÖ elebaşı ile yapılan mülakat, tamamen onun görüşlerini yansıtıyor. Üstelik bu mülakat darbeden iki gün sonra, Türkiye Saati ile tam gece yarısı (17 Temmuz 2016 Pazar Saat: 00:00) internet sayfasına konuluyor. Yani Türkiye'de darbe girişiminin başarısızlığa uğramasının hemen ardından ve hatta darbecilere karşı sokaklarda ülkelerini koruyan ve şehit olanların sayısının tam olarak netleşmediği anlarda röportaj yapılmış durumda. Hiçbir şey tam olarak netleşmemişken, basın ile nadiren konuşan FETÖ elebaşının bu röportajı ayarlaması ve gerekli düzenlemelerin yapılmasındaki hız ilgi çekici. İçeriğe gelince; FETÖ elebaşının, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın darbeyi "kurgulmuş" olabileceğinden bahsetmesi ve röportajın manşetine bu ifadenin çekilmesi, darbe sonrasında, hatta bugünlerde bile hala tartışmaları yapılan "kurgu" algısının daha o anda FETÖ tarafından başlatıldığının ve bunun Batı basınında hemen alıcısının olduğunun bir göstergesi. Batı basınında Türkiye'de 21. yüzyılda bir darbe girişiminde bulunulmasının kabul edilemeyeceği üzerine yorumların üstü kapalı şekilde, 15 Temmuz'dan çok sonra çıkmaya başladığı düşünüldüğünde, Türkiye demokrasisinin nasıl yalnız bırakıldığı da ortaya çıkıyor.

Gülen'in basın danışmanı olarak tanıtılan FETÖ üyelerinden Aslandağ'ın darbenin planlanış ve uygulanış şekline ilişkin birçok soru işareti olduğuna yönelik ifadeleri ise, darbe girişimini küçümsemekten öteye gitmiyor. Ayrıca Batı basınında darbe girişiminin ilk anlarında, daha ne olduğu kesinleşmeden, ordunun çok iyi bir planlama yaptığı yönündeki ifadelerin, kısa süre içinde, "darbenin kötü planlandığı" şeklindeki ifadelere dönüştüğü de gözlerden kaçmamalı...

The interview with the leader of FETO on The Guardian, one of the leading newspapers in UK, only reflects his view nothing more. Moreover that interview had been published at midnight on July the 17th, 2016 two days after the failed coup attempt in Turkey. That means the interview was made even the exact number of civilians killed in cold blood by the putschists was not clear. The leader of FETO, who rarely speaks to media suprisingly made all the arrangements to give an interview and the representatives of the mainstream media organizations were invited so quickly. Guardian used the allegations made by the leader of FETO as the headline of the interview which says; "Turkey coup may have been staged by the Erdogan regime" shows that "staged coup" rhetoric which is still being debated, has already been put on use even two days after the putsch attempt. It is also very obvious that this rhetoric has a lot of buyers on Western media without even questioning what has been said. Unfortunately we have witnessed quite a few articles on the Western media that in the 21st century, a coup attempt in Turkey can not be accepted way too soon after July the 15th. That is a clear sign of how Turkey has been left alone in it's fight to protect democracy.

Guardian also used the statements made by Alp Aslandogan who is a media advisor to the leader of FETO, that the planning and performing of the coup attempt was pretty poor. Those words by Aslandogan is a clear effort to disdain the coup attempt and unfortunately Guardian becomes a platform for FETO to manage the conception of the people about the events that took place in Turkey. The paper do not question the allegations of FETO and do not publish the views of Turkish authorities.

Besides it should be noted that, Western media used the phrase that the coup attempt was very well planned during the initial hours of the putsch attempt. But later on, the same Western media started to say that the coup attempt was poorly planned after it was suffocated. Could it be an effort to legitimize the plotters and keep the Turkish people at home and create a false conception?

sign in become a supporter subscribe search jobs dating more International edition

the guardian

UK world sport football opinion culture business lifestyle fashion environment tech travel browse all sections

home > opinion columnists letters editorials

Turkey coup attempt
Opinion

Turkey was already undergoing a slow-motion coup - by Erdoğan, not the army
Andrew Finkel

For the last three years, the Turkish president has been methodically moving to take over the nodes of power
* Aftermath of Turkey coup attempt will be bloody and repressive

What happens in Turkey matters. It is a G20 economy in a sensitive part of the world, sharing borders with Iraq, Iran and Syria. Turkey is an asset to its Nato partners when it is able to exercise a leadership role. It can be a liability when its own problems – like the tension with its Kurdish population – spill over those frontiers. And it can be a millstone around the world's neck when it decides, as it did on Friday, to self-harm.

The coup attempt that night was, by any account, a cack-handed affair. It was an attempt to grab the reins of a complex society with the almost quaintly antediluvian tactics of seizing the state television station and rolling some tanks on to the streets. It is as if the plotters had never heard of social media, while the Turkish president himself addressed his supporters via FaceTime, urging them out on the streets. Crowds played chicken with the putschists, betting they would return to their barracks rather than have the streets run red with blood. Even then, at least 180 people – civilians, police and coup makers – died.

Indeed, the question is less why the coup failed than why it was ever carried out. If it had an air of amateur desperation, it is because its perpetrators probably assumed that this was their last chance to stop the government of President Recep Tayyip Erdoğan from getting the military completely under its control. At the beginning of August, the military high council will meet, as it does every year, to consider

Türkiye ordu tarafından değil, Erdoğan tarafından yapılan ağır çekim bir darbe yaşıyordu

Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan son üç yıldır gücü eline geçirmek için düzenli olarak hareket ediyor.

Türkiye'de olanlar önemlidir. Irak, İran ve Suriye ile sınırları olan ve dünyanın hassas bir bölgesinde bulunan Türkiye, aynı zamanda G20 ülkeleri arasındadır. Liderlik rolü üstlenebildiğinde Türkiye NATO müttefikleri için bir kazançtır. Kürt nüfusu ile yaşadığı gerginlikler bölgeye yayıldığında ise bir engel olabilir. Ve Cuma günü olduğu gibi kendisine zarar vermeye kalktığında dünya için bir bela haline gelebilir.

O geceki darbe girişimi nereden bakılırsa bakılsın garip bir olaydı. Bu girişim, karmaşık bir toplumun dizginlerini, devlet televizyonunu ele geçirmek ve sokaklara tanklar çıkarmak gibi, Nuh Tufanı'ndan kalma taktiklerle ele geçirme çabasıydı. Sanki Cumhurbaşkanı taraftarlarını FaceTime kullanarak sokağa çağırırken, darbecilerin sosyal medya denen şeyden haberleri yok gibiydi. Kalabalıklar darbecilerle oyun oynadı ve hatta sokakları kan gölüne çevirmek yerine kışkalarına dönmeleri için onlarla iddiaya tutuştu. Buna rağmen, aralarında sivillerin, polisin ve darbecilerin bulunduğu en az 180 kişi öldü.

Tabii ki buradaki soru, darbenin neden yapıldığından çok, neden başarısız olduğuyla ilgili. Şayet ümitsizlikten kaynaklanan amatör bir çaresizlik değilse bile, darbeciler, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın orduyu tamamen kendi kontrolüne almadan önce bunun büyük olasılıkla son şansları olduğunu düşündü. Her yıl olduğu gibi Ağustos ayının başında Yüksek Askeri Şura toplanacaktı ve kimin terfi edeceğine, kimin emekli edileceğine ya da kimin kenara itileceğine karar verecekti. Son birkaç gündür hükümet yanlısı basında, orduda bahar temizliği yapılacağına ilişkin çok sayıda ipucu yer alıyordu.

Tabii ki, Türkiye'nin ordu tarafından değil, ancak Erdoğan tarafından düzenlenen ve uzun süredir ağır şekilde ilerleyen bir darbe yaşadığını savunmak mümkün. Erdoğan son üç yıldır, metodolojik olarak güç odaklarını ele geçirmek için hareket ediyor.

who gets promoted, retired or pushed aside. In the last few days, the pro-government press has been more than hinting that a spring cleaning of the ranks is long overdue.

Indeed, many would argue that Turkey was already in the throes of a slow motion coup d'état, not by the military but by Erdoğan himself. For the last three years, he has been moving, and methodically, to take over the nodes of power.

The pressures on the media have been well documented, as the country slides in international ratings by organisations such as Freedom House, from partly free to not free at all. Opposition newspapers have been taken over by court-appointed administrators. Dissident television stations have had the plug pulled from satellites; digital platforms are no longer seen in people's homes. Erdoğan curses the very social media which this weekend helped to save his skin.

Increasingly, the government has put the judiciary under its thumb. It is now a brave judge who rules in a way he knows will give official offence. So while the Turkish parliament congratulated itself on a long night's defence of democracy, many wonder why its members connived in the decline of the rule of law.

And still Erdoğan craves greater authority. Last May, he discarded one prime minister in favour of another more sympathetic to his plans to change the parliamentary system into a strong executive presidency. When the coup plotters stand trial, they may suffer the additional indignation of seeing their attempts to put Erdoğan in his place backfire, by providing a mandate for such increased powers. The president has already promised a purge of those still connected to the exiled dissident cleric Fethullah Gülen – Erdoğan speak for anyone who opposes his will.

To the outside world, this spectacle should cause dismay. Turkish ambitions to project power, to assist in the fight against Islamic State, to help forge a settlement in Syria will be much harder to realise if the government is at war with its own military and the army at war with itself. A Turkey that governs through consensus is the more valuable ally. The Turkish economy, too, will be more buoyant if relieved of the weight of political risk.

The lesson of the failed coup is that Turkey needs a leader who can bring different sides of a divided society together – or at the very least, one who is willing to try.

Basına uygulanan baskılar açıkça belgelenmiş durumda ve ülke Freedom House gibi uluslararası kuruluşlar tarafından “yarı özgür” kategorisinden, “hiç özgür değil” kategorisine düşürülmüş durumda. Muhalif gazetelere mahkeme kararları ile yöneticiler atandı. Karşıt görüşlü televizyonlar uydulardan, dijital platformlardan kaldırıldı ve artık insanların evlerine giremiyorlar. Erdoğan ise, bu hafta sonu hayatını kurtaran sosyal medyayı lanetliyor.

Hükümet artan şekilde yargı üzerindeki kontrolünü artırıyor. Artık bir saldırı olarak algılanabilecek şekilde karar veren bir yargıç, gerçekten cesur bir yargıç olarak niteleniyor. Türk Parlamentosu’nda vekiller, gece boyunca demokrasiyi korumak için bir araya geldikleri için birbirlerini kutlarken, çok sayıda kişi, hukukun üstünlüğünde geriye gidişe neden göz yumulduğunu merak ediyor.

Ve Erdoğan hala daha fazla güç istiyor. Geçen Mayıs ayında, bir başbakanı, parlamenter sistemi güçlü bir başkanlık sistemine dönüştürmede kendisine daha yakın görünen bir başkası ile değiştirdi. Darbeciler mahkemeye çıkarıldıklarında, Erdoğan’a daha fazla güç sağlayacak bu tür yetkiler vermelerinin infialini yaşayabilirler. Cumhurbaşkanı daha şimdiden, sürgünde yaşayan din adamı Fethullah Gülen ile bağlantılı olanları temizleyeceğinin sözünü vermiş durumda. Erdoğan isteklerine karşı gelen herkes için aynı şeyi söylüyor.

Dış dünya için Erdoğan’ın taktığı gözlük, hayal kırıklığı yaratabilir. Türkiye’nin güç oluşturma planları, İslam Devleti ile mücadeleye destek olma ve Suriye’de bir çözümün bulunması için katkı sağlama gibi söylemler, ordusuyla ve kendisiyle savaşan bir ülke için gerçekleştirmesi oldukça zor şeyler. Görüş birliği içinde yönetilen bir Türkiye çok daha değerli bir müttefik olacaktır. Türk ekonomisi de, siyasi risklerin ağırlığı omuzlarından kalktığına daha güçlü olacaktır.

Başarısız darbe girişiminden çıkarılacak ders, Türkiye’nin bölünmüş bir toplumun farklı kesimlerini bir araya getirebilen ya da en azından bunu denemek isteyen bir lidere ihtiyaç duyduğudur.

LINK: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2016/jul/16/turkey-coup-army-erdogan>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Uzun yıllar Türkiye’de gazetecilik yapmış olan Andrew Finkel tarafından Guardian’da yazılan bu yorum, FETÖ’nün üç yıldır Türkiye’ye yönelik kullandığı propaganda öğelerinin tümünü kapsıyor. Seçime giden ve halk tarafından onay alan bir siyasetçinin uyguladığı politikaları, darbe olarak nitelendiren yazıda, FETÖ’den hiç bahsedilmezken, darbe girişimini önemsizleştirecek ve “kurgu” algısı yaratacak ifadeler öne çıkarılıyor. Yazının sonunda Türkiye’nin yeni bir lidere ihtiyacı olduğu yönündeki yorum ise, darbenin püskürtülmüş olduğundan duyulan memnuniyetsizliğin göstergesi gibi. Bunu söyleyecek birisi varsa, onun sandıkta Türk seçmeni olduğu adeta unutulmuş durumda.

The article written by Andrew Finkel who worked as a journalist in Turkey for a long time, contains all the elements of a propaganda that the members of FETO uses against Turkey. The article defines the policies of a leader who has been democratically elected by the people of Turkey as an ongoing coup attempt itself. While nothing is mentioned about the crypto activities of FETO, the article focuses on the allegations of the coup been “staged.” At the end of the article, Andrew Finkel wrote “Turkey needs a new leader” admitting that he is dissapointed because the putschists have failed. He probably disregards that it is the will of the Turkish people to decide if a new leader is needed or not. And that happens in the ballot box.

Turkey's coup: the Gülen Movement, explained

Updated by Dylan Matthews | @dylanmatt | dylan@vox.com | Sep 13, 2016, 2:55pm EDT

TWEET SHARE

Most Read

In the chaos of the attempted coup perpetrated by elements of the Turkish military in July, the nation's president and incipient strongman Recep Tayyip Erdoğan pointed the finger squarely at one source: the Gülen Movement.

In an address to the nation via web video stream, Erdoğan explained that the coup attempt came from "a faction in the military, the parallels," which Turkey observers understood as a reference to followers of Fethullah Gülen, a moderate Sunni cleric whose movement claims millions of followers in Turkey and around the world. Turkish Justice Minister Bekir Bozdag repeated the accusations in a TV interview, claiming the coup plotters were tied to Gülen.

A Gülen-allied organization, the Alliance for Shared Values, has condemned the coup unequivocally and denied any involvement. And there is no evidence as of this writing that Gülen or any of his groups or followers were involved in the slightest.

That hasn't stopped Erdogan from demanding that he be returned to Turkey to stand trial. On Tuesday, the Turkish leader formally asked Washington to arrest Gülen on charges of "ordering and commanding the attempted coup," according to state media.

Still, the cleric won't be leaving the United States anytime soon. A group of American officials traveled to Ankara in late August to discuss his possible extradition, but the Obama administration has steadily maintained that Turkey hasn't yet provided persuasive evidence that Gülen was behind was actually responsible for the coup. It's not clear if, or when, that will change.

The new extradition request marks the latest twist in the controversy surrounding Gülen, who was a close ally of Erdoğan until they had a massive falling-out in late 2013. Since then, Gülen and his movement — now officially designated as a terrorist group in Turkey — have emerged as one of the government's favorite targets. So it's very possible that Erdoğan would target Gülen even if he played no role in the events.

Nonetheless, even if it's merely a scapegoat, the government's history with the Gülen movement is crucial context for understanding what the hell is happening in Turkey right now.

Türkiye'nin Darbesi: Gülen Hareketi

Temmuz ayında Türk ordusunun içine sızan bazı unsurlar tarafından gerçekleştirilen darbe girişiminin ardından oluşan kaos ortamında, ülkenin Cumhurbaşkanı ve en güçlü kişisi olma yolunda ilerleyen Recep Tayyip Erdoğan parmağını doğrudan tek bir kaynağa yöneltti: Gülen Hareketi...

Ulusa internet üzerinden yaptığı açıklamada darbe girişiminin "ordunun bir bölümündeki paraleller" tarafından gerçekleştirildiğini söyledi. Türkiye'yi yakından takip edenler bu ifadelerin, Türkiye'de ve dünyada milyonlarca takipçisi olan ılımlı Sünni din adamı Fethullah Gülen'e yönelik olduğunu anladı. Türkiye Adalet Bakanı Bekir Bozdağ bir televizyon mülakatında aynı suçlamaları tekrarladı ve darbecilerin Gülen ile bağlantılı olduğunu iddia etti.

Gülen ile bağlantılı olan "Ortak Değerler Birliği" ise darbeyi açık bir şekilde kınadı ve hiçbir bağlantılarının olmadığını duyurdu. Ve bu yazının yazıldığı tarihe kadar, darbe girişiminde Gülen ya da taraftarlarının en küçük bir ilişkisi olduğuna yönelik bir delil ortaya konulamadı.

Ancak bu Erdoğan'ın, Gülen'in Türkiye'ye iade edilmesi ve yargılanması talebinde bulunmasını engellemedi. Türk lider, Salı günü Washington yönetiminden Gülen'in "darbe girişimi emrini vermek ve yönetmek" suçlamasıyla tutuklanmasını resmen talep etti.

Buna rağmen, din adamı yakın bir tarihte ABD'den ayrılmayacak. Ağustos ayı sonlarında bir grup Amerikalı yetkili, Gülen'in olası sınır dışı durumunu görüşmek üzere Ankara'yı ziyaret etti ancak Obama yönetimi ısrarlı şekilde Türkiye'nin, Gülen'in gerçekten darbe girişiminden sorumlu olduğunu gösteren inandırıcı bir kanıt sunmadığını belirtiyor. Bu durumun değişip değişmeyeceği ya da ne zaman değişeceği netlik kazanmış değil.

Yeni sınır dışı talebi, 2013 yılı sonlarına kadar Erdoğan'ın yakın destekçisi olan Gülen hakkındaki tartışmalarda en son aşamayı oluşturuyor. O günden itibaren, bugün Türkiye'de resmen terör örgütü olarak ilan edilen Gülen ve Hareketi, hükümetin en önemli hedefi haline gelmiş durumda. Bu nedenle, Erdoğan'ın, darbede hiçbir rolü olmasa da Gülen'i hedef alması büyük bir olasılık.

Her şeye rağmen, Gülen bir günah keçisi ilan edilse bile, hükümet ile Gülen Hareketi ilişkilerinin tarihine bakmak, bugün Türkiye'de ne olduğunu anlamak için oldukça hayati bir öneme sahip.

GÜLEN HAREKETİ'NİN TEMELLERİ VE ABD'DEKİ DERİN BAĞLANTILARI

Türkiye'de doğup yetişen Fethullah Gülen, 1960'lar ve 70'lerden itibaren aktif olan bir imam. Kapsayıcı bir Sünni İslam'ı savunan Gülen, işbirliği ve toleransa vurgu yapıyor, modernleşmeyi İslam ile kapsamlı şekilde uyumlu görüyor ve hepsinden önemlisi, eğitimin küçük dini okulların dışında yapılmasının önemini vurguluyor.

Türkiye'de "Hizmet" adıyla da tanınan Gülen Hareketi daha çok okullarıyla tanınıyor. Bu okullara Türkiye'de çokça rastlanıyor ancak Pakistan ve hatta ABD gibi ülkelere de yayılmış durumdalar. Gülen bağlantılı gruplar ABD'de 100'den fazla "charter okul" işletiyor, ki bu rakam ülkedeki en büyük "charter okul" ağını oluşturuyor.

Bu okullarda matematik ve bilime ağırlık veriliyor ve dini anlatımdan (misyonerlik) uzak duruluyor. New York Times gazetesinden Sabrina Tavernise, 2008 yılında Gülen'in Pakistan'daki okullarına ilişkin yazdığı bir makalede, "Okullarda matematikten, fiziğe ve Shakespeare'i de kapsayacak şekilde İngiliz edebiyatına kadar her şey İngilizce veriliyor ve güçlü bir Batı müfredatı kullanılıyor. Ancak öğretmenler, İngiliz tarzı özel okulların aksine yatakhanelerdeki hayat tarzları ve ibadetleriyle İslamı özendiriyorlar" ifadelerini kullanmıştı.

Gülenciler laik demokrasiye inandıkları konusunda ısrarcılar ve birçok sosyal konuda görece ileri bir tavır sergiliyorlar. Örneğin Gülen okullarında kızlar ile erkekler aynı ortamda eğitim görüyor. Hareket inançlar arası işbirliğinin önemine vurgu yapıyor ve Gülen'in Papa 2. Jean Paul ile iyi ilişkileri Türkiye'deki muhafazakar Müslümanlardan sert eleştiri alıyor.

The basics of the Gülen movement — and its surprisingly deep US ties

Fethullah Gülen is an imam (Muslim religious leader) who was born and raised in Turkey and has been active since the 1960s and '70s. He preaches an inclusive brand of Sunni Islam that emphasizes cooperation and tolerance, views modernity as broadly compatible with Islam, and, above all, stresses the importance of education outside of narrow religious schools.

More than anything, the Gülen Movement (which is also known in Turkey as *hizmet*, or “the service”) is known for its schools. They are ubiquitous in Turkey but have also spread abroad to countries like Pakistan and even the United States. Indeed, Gülen-affiliated groups run more than 100 charter schools in the US — the largest charter network in the country.

The schools emphasize math and science and avoid proselytizing. “They prescribe a strong Western curriculum, with courses, taught in English, from math and science to English literature and Shakespeare,” the New York Times’s Sabrina Tavernise wrote of the Pakistani Gülen schools in 2008. “They do not teach religion beyond the one class in Islamic studies that is required by the state. Unlike British-style private schools, however, they encourage Islam in their dormitories, where teachers set examples in life-style and prayer.”

Gülenists insist they believe in secular democracy, and they have relatively progressive views on many social issues: For instance, boys and girls are educated on equal footing in Gülen schools. The movement stresses interfaith cooperation, and Gülen had a good relationship with Pope John Paul II, spurring criticism from more conservative Muslims in Turkey.

Gülen’s extensive US charter network has been the subject of considerable scrutiny, both from anti-Islam groups that object to a Muslim cleric having that degree of influence over US education (even though the schools are totally secular in content) and from government agencies over evidence of mismanagement.

Among other charges, critics allege that the schools were a scheme to replace US teachers with Turkish immigrants, who were then expected to transfer money back to Gülen organizations. This resulted in investigations from the FBI, Labor Department, and Education Department. An audit of Georgia Gülen charters found that they improperly awarded contracts to affiliated businesses, and in 2014 the FBI raided 19 Gülen-affiliated schools in Ohio, Illinois, and Indiana. A Gülen school in New Orleans lost its charter in 2011 after allegations of cheating and sexual misconduct involving kindergartners.

Gülen'in ABD'deki charter okulları, bir Müslüman din adamının Amerikan eğitim sisteminde bu kadar etkin olmasına karşı çıkan İslam karşıtı gruplar ve bu okulların kötü idare edildiği yönündeki iddialar üzerine bazı hükümet kuruluşlarının sıkı incelemesi altında.

Gülen'i eleştirenlerin iddiaları arasında, okullarda Amerikalı öğretmenlerin, Türk göçmenler ile yer değiştirdiği ve bu kişilerden Gülen kuruluşlarına para transferi yapmalarının beklendiği de bulunuyor. Bu iddialar hem FBI, hem Çalışma Bakanlığı, hem de Eğitim Bakanlığı tarafından soruşturma açılmasına neden oldu. Georgia Eyaleti'ndeki bir soruşturma sonucunda, Gülen charter okullarının, Hareket ile ilişkili şirketlere uygunsuz kontratlar verdiği tespit edildi. 2014 yılında ise FBI, Ohio, Illinois ve Indiana eyaletlerinde Gülen ile bağlantılı 19 okula baskın yaptı. Yine 2011 yılında New Orleans kentinde Gülen'e ait bir okul, ana okulu çocuklarının adının da karıştığı cinsel taciz ve kopya çekme iddialarının ardından kapatıldı.

FETHULLAH GÜLEN'İN TÜRK SİYASETİNDEKİ ROLÜ

Her ne kadar demokrasi ve modernleşme inancına vurgu yapsa da, Gülen Hareketi Türkiye'deki laikler tarafından uzun süredir, İslamcılığa gitmek için kullanılan bir paravan olarak nitelendiriyor.

1980'lerde askeri darbenin ardından iktidarı kontrol eden generaller Gülen'i İslami bir diktatörlük kurmaya çalışmakla suçlamıştı. El Monitör'den Murat Bilginçan'a göre, Gülen tutuklanmadan önce 6 yıl kaçak hayatı yaşamıştı. Gülen daha sonra, Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından yeni oluşan Türk Cumhuriyetleri'nde okullar açmasını destekleyen dönemin Başbakanı Turgut Özal'ın desteği ile serbest bırakıldı.

2000'de laik Bülent Ecevit'in başbakanlığı dönemindeki Türk hükümeti, Gülen'i, Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin temel özelliği olan laikliği ortadan kaldırmaya ve İslami bir diktatörlük kurmaya çalışmakla suçladı. Her ne kadar Ecevit, Gülen ve okulları hakkında olumlu konuşsa da bu, din adamının hedef tahtasına konulmasının önüne geçmedi.

Gülen 1999 yılında sağlık nedenleriyle ABD'ye gitti ancak o günden sonra sürgün hayatı yaşamaya başladı. Gülen hala Pennsylvania'da yaşıyor.

Fethullah Gülen's role in Turkish politics

Despite its avowed belief in democracy and modernity, secular critics in Turkey have long attacked the Gülen movement as a stalking horse for more thoroughgoing Islamism.

In the 1980s, Turkish generals — who at the time were in control of the government following a military coup — accused Gülen of plotting a takeover to install an Islamic dictatorship. As Al-Monitor's Murat Bilgincan explains, Gülen went on the run for about six years before being arrested. He was ultimately freed due to the support of Prime Minister Turgut Ozal, who later supported Gülen's post-Cold War efforts to open schools in Turkic republics newly independent from the Soviet Union.

In 2000, the Turkish government, then led by secularist Prime Minister Bülent Ecevit, indicted Gülen on charges of attempting to undermine Turkish secularism — a core feature of the state since Mustafa Kemal Atatürk founded the Turkish Republic in 1922 — and trying to install a Islamic dictatorship. Though Ecevit himself had spoken in favor of Gülen and his schools, that didn't keep him from being targeted.

Gülen had traveled to the US in 1999, ostensibly for medical reasons, but stayed in a form of exile. He still lives in the Pennsylvania Poconos to this day.

Gülen's political fortunes changed again with the rise of Erdoğan and his AK Party, which initially branded itself as a moderate, socially conservative Islamist group. In 2012, the New Yorker's Dexter Filkins noted that "while Erdoğan himself is not believed to be a Gülenist, [then] President [Abdullah] Gül is said to be one, as are several other senior members of the government."

Filkins reported that the Turkish National Police was widely believed to have been dominated by Gülenists, and to have spearheaded two controversial police investigations into allegations that secular opposition and military figures were secretly plotting to overthrow Erdoğan.

In other words, the Gülen movement was for many years a crucial ally of Erdoğan and the AKP — acting as a grassroots arm with significant funding that could support Erdoğan's attempts to fight back secularists and, in the eyes of critics, suppress dissent.

How Gülen and Erdoğan fell out

Gülen'in siyasi talihi, başlangıçta kendisini ılımlı ve muhafazakar demokrat olarak tanıtan Erdoğan ve partisi AK Parti'nin yükselişe geçmesiyle tekrar değişti. 2012'de New Yorker'dan Dexter Filkins'e göre, "Erdoğan Gülen taraftarı değilken, dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve kabinedeki üst düzey bazı kişilerin Gülen'i desteklediği söyleniyordu."

Filkins'in haberine göre Türkiye'de emniyet teşkilatının büyük bölümü, Gülen taraftarlarının kontrolündeydi ve bu nedenle laik muhalefet ile bazı askerlerin Erdoğan'ı devirmek için girişimde bulundukları iddiaları üzerine büyük tartışma yaratan iki soruşturma açılmıştı.

Bir diğer ifadeyle, Gülen Hareketi uzun yıllar Erdoğan ve AK Parti'nin önemli bir ortağıydı ve Erdoğan'ın laiklerle mücadelesinde ve muhalefeti bastırmasında önemli mali desteğe sahip parti tabanı olarak çalıştı.

GÜLEN VE ERDOĞAN'IN ARALARININ AÇILMASI

Erdoğan iyi kötü gücü elinde topladığında ilişki de bozulmaya başladı. El Monitör'e yazan Mustafa Akyol'a göre, "2010 ile 2011'de eski düzen kesin olarak yenilgiye uğratıldığında, AKP ile Gülen Hareketi arasında görüş ayrılıkları ortaya çıkmaya başladı." Her şey, AKP ile Gülen yandaşı polis/yargı arasındaki güç mücadelesiyle ve bunun da, Erdoğan taraftarı istihbarat yetkilileri ile Gülen yandaşı polis ve savcılar karşı karşıya getiren ve ülkenin istihbarat servisine yönelik başlatılan bir soruşturmaya dönüşmesiyle doruğa çıktı.

Ardından Kasım 2013'de Erdoğan, dörtte biri Gülen Hareketi tarafından yönetilen dershaneleri kapatmayı planladığını açıkladı.

Akyol'a göre esas bomba bir ay sonra patladı: Gülen Hareketi üyesi olduğuna inanılan İstanbul savcısı Zekeriya Öz, sabahın erken saatlerinde üç bakanın oğlunu, bir AKP'li belediye başkanını, işadamlarını ve bürokratları gözaltına almak üzere harekete geçti. Bu soruşturma, hükümetin, o dönem yürürlükte olan uluslararası yaptırımları delerek, yasadışı şekilde İran ile petrol karşılığında altın ticareti yaptığı iddiasına dayanıyordu.

Gülen taraftarlarına göre bu yaşanan, hükümetin yolsuzluğa bulaştığını ve Türkiye düşmanı İranlılarla birlikte olduğunu kanıtlıyordu. Bunun karşılığında Erdoğan ve AKP, Gülen taraftarlarını yolsuzluk skandalıyla hükümeti devirmeye çalışmakla ve İsrail ile işbirliği yapmakla suçladı. O dönemde Economist dergisi, "Aşırı şekilde paranoyaklaşan Erdoğan, Gülen-İsrail ekseninin kendisini devirmeye çalıştığına inanıyor" ifadelerini kullanacaktı.

Once Erdoğan had more or less secured his hold on power, however, the relationship started to break down. “Once the old establishment was decisively defeated, sometime around 2010 to 2011, disagreements emerged between the AKP and the Gulen movement,” Al-Monitor’s Mustafa Akyol explains. It started when a “power struggle between pro-Gulen police/judiciary and the AKP” erupted over an investigation into the country’s top intelligence agency that pitted pro-Erdoğan intelligence officials against pro-Gülen police and prosecutors.

Then in November 2013, Erdoğan announced he planned to shut down prep schools (weekend classes for university exam preparation), about a quarter of which are run by the Gülen movement.

A month later, Akyol continues, “the real bomb went off: Zekeriya Öz, an Istanbul prosecutor who is widely believed to be a member of the Gulen movement, initiated an early morning raid on dozens of individuals, including the sons of three ministers, an AKP mayor, businessmen and bureaucrats.” It was a massive corruption scandal, which alleged that the government illicitly traded gold with Iran in exchange for oil, undermining the international sanctions regime then in place.

The Gülenists argued this proved the government was fundamentally corrupt and in bed with Turkey’s Iranian enemies. Erdoğan and the AKP in turn accused the Gülenists of attempting a take-over through the corruption investigation, and of being in bed with Israel (which would naturally oppose Turkish cooperation with Iran). “An increasingly paranoid prime minister is said to believe that a ‘Gülen-Israel axis’ is bent on unseating him,” the Economist wrote of Erdoğan at the time.

Since then, Gülen has been considered an enemy of the Turkish state, culminating in Erdoğan’s Cabinet designating his movement a terrorist organization in May of this year.

What happens to the Gülenists now?

Erdoğan has accused the Gülenists of being behind Friday’s coup attempt, but there’s strong cause for skepticism: Unlike the national police, the military is not thought to be dominated by Gülenists.

However, whether or not they were actually behind the coup attempt may not matter at this point. The coup seems to be fizzling out, and Erdoğan appears to have survived. The aftermath will likely see Erdoğan, who has been slowly consolidating power behind himself for years and years now, cracking down on the movement as a way to squelch dissent and solidify his own standing. The actual truth of the coup is up in the air, but the takeaway is clear: a consolidation of power behind Erdoğan, and even greater scrutiny and targeting of the Gülen movement.

O andan itibaren Gülen, Erdoğan'ın kabinesine sızan, Türk Devleti'nin düşmanı olarak kabul edildi. Gülen Hareketi aynı yılın Mayıs ayında terör örgütü olarak ilan edildi.

GÜLEN TARAFTARLARINA ŞİMDİ NE OLACAK?

Erdoğan, Gülen taraftarlarını Cuma günü darbe girişiminin arkasında olmakla suçluyor ancak kuşkucu olmak için güçlü nedenler var: Polis teşkilatının tersine ordunun Gülen taraftarlarınca ele geçirildiğine inanılmıyor.

Ancak Gülen Hareketinin darbenin arkasında olup olmaması bu noktada çok da bir şey fark ettirmeyecek. Darbe başarısızlığa uğramışa benziyor ve görünüme göre Erdoğan devrilmekten kurtuldu. Bundan sonra, yıllardır yavaş şekilde gücünü konsolide eden Erdoğan, muhalefeti ezmek ve kendi duruşunu sağlamlaştırmak için Harekete karşı mücadele etmeyi sürdürecektir.

Darbeye ilişkin gerçekler havada kalsa da çıkarılacak sonuç çok net: Erdoğan'ın arkasındaki güç daha da konsolide olacak ve Gülen Hareketi daha fazla hedefe oturtularak hakkındaki soruşturmalar yoğunlaşacak.

LİNK: <https://www.vox.com/2016/7/16/12204456/gulen-movement-explained>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Haber açıkça FETÖ elebaşını temize çıkarak öğelerle doluyken, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, “baskıcı”, “diktatör eğilimleri olan”, “İslamcı” ve “Türkiye’yi başka bir eksene” taşımaya çalışan bir siyasetçi olarak nitelendiriliyor. Haberde FETÖ elebaşı için “ılımlı Sünni Hoca”, “günah keçisi”, “diyalog yanlısı” sıfatları kullanılıyor ve FETÖ’den Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın iddiaları olarak bahsediliyor. Darbenin 21. yüzyılda asla konuşulmaması gereken ve halkın iradesine karşı bir girişim olduğundan hiç bahsetmeyen haber, 15 Temmuz’da yaşananların “darbe” olmayabileceğine yönelik oluşturulmaya çalışılan algıya da destek veriyor. FETÖ’nün demokrasiye önem verdiğini belirten haber, adeta FETÖ ve elebaşı Gülen’i aklamaya çalışıyor.

While clearly trying to absolve the leader of the terrorist organization FETO, the article argues that Turkish President Recep Tayyip Erdogan is oppressive, have dictatorial tendencies and he is an Islamist who is trying to haul Turkey to a new axis. VOX believes that the leader of FETO is a moderate Sunni cleric who supports dialogue and is seen as a scape goat by Turkish President Recep Tayyip Erdogan. The article does not criticize the coup attempt as something against the will of the people in the 21st century but supports the conception that July the 15th may not be an uprising. VOX defines FETO as a true believer in democracy and almost tries to clear the leader of FETO of all the charges.

Who is Fethullah Gulen, the man blamed for coup attempt in Turkey?

By Amy La Porte, Ivan Watson and Gul Tuysuz, CNN
Updated 2149 GMT (0549 HKT) July 16, 2016

News & buzz

- Former Israeli PM Ehud Olmert released from prison
- Drone forces runway closure at Gatwick Airport

Join
the CNN Global
Newsview panel >

Was a plan to overthrow Turkey's government really hatched behind a gated compound in a small, leafy Pennsylvania town, or is that merely a smoke screen?

In the throes of a military coup attempt, Turkey's embattled president, Recep Tayyip Erdogan, pointed the finger of blame squarely at his bitter rival: Fethullah Gulen.

At the center of this rivalry, a fundamental division in Turkish society between secularists -- some within the country's top military brass -- and Islamists, including Erdogan's AKP party.

It's this division that's destabilizing one of America's most important allies in the Middle East.

And at the center of all this is Gulen, a reclusive cleric who leads a popular movement called Hizmet.

Who is this mysterious man in Pennsylvania?

The 75-year old imam went into self-imposed exile when he moved from Turkey to the United States in 1999 and settled in Saylorsburg, Pennsylvania.

He rarely speaks to journalists and has turned down interview requests from CNN for more than four years.

Supporters describe Gulen as a moderate Muslim cleric who champions interfaith dialogue. Promotional videos show him meeting with Pope John Paul II in the Vatican in the 1990s. He also met frequently with rabbis and Christian priests in Turkey.

Gulen has a loyal following -- known as Gulenists -- in Turkey, who all subscribe to the Hizmet movement.

Hizmet is a global initiative inspired by Gulen, who espouses what The New York Times has described as "a moderate, pro-Western brand of Sunni Islam that appeals to many well-educated and professional Turks." Nongovernmental organizations founded by the Hizmet movement, including hundreds of secular co-ed schools, free tutoring centers, hospitals and relief agencies, are credited with addressing many of Turkey's social problems.

The preacher and his movement also spawned a global network of schools and universities that operate in more than 100 countries.

In the United States, this academic empire includes Harmony Public Schools, the largest charter school network in Texas.

Within Turkey, volunteers in the Gulen movement also own TV stations, the largest-circulation newspaper, gold mines and at least one Turkish bank.

Türkiye'deki darbe girişimiyle suçlanan Fethullah Gülen kimdir?

Türkiye'de hükümeti devirmeyi amaçlayan plan gerçekten Pennsylvania'daki küçük bir kasabada, kapalı kapılar ardında mı hayata geçirildi, yoksa bu yalnızca bir esrar perdesi mi?

Askeri darbe girişiminin sancıları sürerken, güç bir durumla karşı karşıya olan Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan parmağını doğrudan rakibine çevirdi: Fethullah Gülen.

Bu rekabetin merkezinde ise Türk toplumunda bir kısmını ülkenin en üst mevkilerdeki askeri yetkililerinin oluşturduğu laikler ile, Erdoğan'ın kurucusu olduğu AK Parti'nin de içinde olduğu İslamcılar bulunuyor.

İşte bu bölünmüşlük, Amerika'nın Ortadoğu'daki en önemli müttefikini istikrarsızlaştırıyor.

Ve tüm bunların merkezinde de, Hizmet adı verilen popüler bir hareketin inzivaya çekilmiş lideri olan Gülen bulunuyor.

PENNSYLVANIA'DAKİ BU GİZEMLİ ADAM KİM?

75 yaşındaki imam, 1999 yılında Türkiye'den ABD'ye geldiğinde, Saylorsburg Pennsylvania'da sürgün hayatı yaşamaya başladı.

Gazetecilerle çok nadir konuşuyor ve dört yıldır CNN'in mülakat taleplerini geri çeviriyor.

Gülen'in destekçileri onu, dinler arası diyalogu savunan ılımlı bir Müslüman vaiz olarak tanımlıyor. 1990'lar da Vatikan'da Papa 2. Jean Paul ile bir araya geldiği promosyon amaçlı çekilmiş görüntüler bulunuyor. Aynı zamanda Türkiye'de hahamlar ve Hristiyan rahipler ile bir araya geliyor.

Gülen'in Türkiye'de Hizmet hareketine dahil çok sayıda destekçisi bulunuyor.

Gülen tarafından yaratılan küresel bir girişim olan Hizmet, New York Times gazetesinin ifadesiyle, "iyi eğitim almış ve profesyonel Türklere çekici gelen ılımlı, Batı yanlısı bir Sünni İslam" olarak tanımlanıyor. Hizmet hareketi tarafından kurulan sivil toplum kuruluşları arasında yüzlerce kız ve erkeklerin birlikte eğitim gördüğü laik okul, ücretsiz özel eğitim merkezi, hastane ve yardım kuruluşu bulunuyor. Bu kuruluşlar Türkiye'nin çok sayıda sosyal sorununa hitap ediyor.

Vaiz ve hareketi aynı zamanda 100'den fazla ülkede faaliyet gösteren küresel okul ve üniversite ağına da sahip.

ABD'deki bu akademik imparatorluğa, Teksas eyaletindeki en büyük charter okul olan Harmony Okulları da dahil durumda.

Türkiye'de ise Gülen hareketi mensupları TV kanalları, en çok dağıtım oranına sahip bir gazete, altın madenleri ve en az bir bankaya sahip.

GÜLEN: DARBE MİMARİ Mİ YOKSA GÜNAH KEÇİSİ Mİ?

Cuma günü Türkiye 161 kişinin hayatını kaybettiği şiddet dalgasıyla karşı karşıya kalırken, Erdoğan halka seslendi ve darbenin durdurulduğunu belirterek, darbeden sorumlu olarak gördüğü kişinin cezalandırılmasını istedi.

Gulen: A coup architect or a scapegoat?

As a wave of violence washed over Turkey on Friday night, leaving at least 161 people dead, a defiant Erdogan addressed his country, saying the coup had been quashed and demanding punishment for the man he deems responsible.

"I call on the United States and President Barack Obama. Dear Mr. President, I told you this before. Either arrest Fethullah Gulen or return him to Turkey. You didn't listen. I call on you again, after there was a coup attempt. Extradite this man in Pennsylvania to Turkey! If we are strategic partners or model partners, do what is necessary," Erdogan said.

In a statement, Gulen denied any connection to the coup attempt and even suggested the whole thing may have been staged.

"I do not say this is the case, only that it could be the case," he said.

"As someone who suffered under multiple military coups during the past five decades, it is especially insulting to be accused of having any link to such an attempt. I categorically deny such accusations," Gulen said.

His supporters from the Alliance for Shared Values on Developments in Turkey also denied Gulen's involvement in a statement released on Friday.

"For more than 40 years, Fethullah Gulen and Hizmet participants have advocated for, and demonstrated their commitment to, peace and democracy. We condemn any military intervention in domestic politics of Turkey. Comments by pro-Erdogan circles about the movement are highly irresponsible," the group said.

Not the first coup accusation

The Turkish government also accused Gulen's supporters of spearheading an unsuccessful coup attempt in Turkey in January 2014.

Erdogan, a religious conservative, has compared Gulen and his supporters to a virus and a medieval cult of assassins.

In an interview with CNN at the time, a top official from Erdogan's ruling AKP party called the Gulen movement a "fifth column" that had infiltrated the Turkish police force and judiciary.

"We are confronted by a structure that doesn't take orders from within the chain of command of the state," parliament member and deputy AKP chairman Mahir Unal told CNN. "Rather, it takes orders from outside the state."

During the 2014 skirmish, in a rare email interview published in The Wall Street Journal, Gulen denied any involvement in a political conspiracy.

"We will never be a part of any plot against those who are governing our country," he wrote.

Gulen and Erdogan: fierce adversaries

The rivalry seen today has not always existed. In fact, throughout much of the last decade, the Gulen movement was also a strong Erdogan supporter.

Pro-Gulen media outlets backed sprawling investigations of alleged coup plots organized by Turkish military commanders. Dozens of military officers, as well as secular writers, academics and businessmen, waited for years in prison for trials that critics called witch hunts.

At that time, it also became increasingly dangerous to criticize the Gulen movement.

Police arrested and imprisoned writer Ahmet Sik for more than a year, accusing him of supporting a terrorist organization. A court banned his book "The Imam's Army," which took a critical look at the Gulen movement, before it was even published.

Now out of prison, Sik said the longstanding alliance between Turkey's two most prominent Islamic leaders -- Erdogan and Gulen -- had collapsed into a bitter power struggle.

"There was a forced marriage, and the fight that began with who would lead the family is continuing as an ugly divorce," Sik said.

"On the one side, there is the Gulen community, a dark and opaque power that can damage the most powerful administration in Turkish history. And on the other side, you have an administration that under the guise of fighting this community can and has suspended all legal and democratic principles," he said.

Erdoğan, "ABD'ye ve Başkan Barack Obama'ya çağrıda bulunuyorum. Sayın Başkan, size daha önce de söyledim. Ya Fethullah Gülen'i tutuklayın ya da onu Türkiye'ye iade edin. Ama dinlemediniz. Darbe girişiminin ardından size bir kez daha çağrıda bulunuyorum. Pennsylvania'daki o adamı Türkiye'ye iade edin. Eğer biz stratejik ortak ya da model ülke isek, gereğini yapın" diye konuştu.

Gülen ise yaptığı yazılı açıklamada, darbe girişimi ile bağlantılı olduğunu reddetti, hatta yaşananların düzmece olabileceğini öne sürdü. Gülen, "Böyle olduğunu söylemiyorum, sadece olabileceğini vurguluyorum" dedi. Gülen, "Son 50 yılda birden fazla askeri darbeden muzdarip birisi olarak, böylesi bir girişim ile ilişkilendirilmenin özellikle onur kırıcı olduğunu düşünüyorum. Bu tarz suçlamaları kategorik olarak reddediyorum" ifadelerini kullandı.

Destekçilerinin oluşturduğu "Ortak Değerler İttifakı" da Gülen'in Türkiye'de yaşananlarla ilişkisi olduğunu reddetti.

Açıklamada, "40 yıldan fazla bir süredir Fethullah Gülen ve Hizmet hareketi üyeleri barış ve demokrasiye olan bağlılıklarını her zaman göstermiştir. Türkiye'nin iç işlerine yönelik askeri müdahaleyi kınıyoruz. Erdoğan taraftarlarınca hareket ile ilgili yapılan yorumlar aşırı derecede rahatsızlık vericidir ifadeleri kullanıldı.

DARBE GİRİŞİMİ SUÇLAMASI İLK DEĞİL

Türk hükümeti, Ocak 2014'te gerçekleştirilen başarısız darbe girişiminden de Gülen taraftarlarını suçlamıştı.

Dindar bir muhafazakar olan Erdoğan, Gülen'i ve destekçilerini virüse ve Orta Çağ'dan kalma suikastçilere benzetmişti.

O dönemde, CNN'e mülakat veren Erdoğan'ın iktidardaki AK Partisi'ne mensup üst düzey bir isim Gülen hareketini Türk güvenlik güçleri ile yargısına sızan "beşinci sütun" olarak nitelendirmişti.

AK Parti sözcüsü Mahir Ünal, "Devletin emir komuta zinciri içinde hareket etmeyen bir yapı ile karşı karşıyayız. Aksine bu yapı dışarıdan emir alıyor" diye konuşmuştu.

2014 yılındaki bu çatışma sırasında, The Wall Street Journal'a elektronik posta yoluyla mülakat veren Gülen, siyasi komployla ilgili olduğunu reddetmişti. Gülen, "Ülkemizi yönetenlere karşı hiçbir girişimin içinde olmayacağız" diye yazmıştı.

GÜLEN VE ERDOĞAN: ACIMASIZ DÜŞMANLAR

Taraflar arasındaki düşmanlık aslında eskiye dayanmıyor. Hatta son 10 yıl boyunca Gülen hareketi güçlü şekilde Erdoğan'ı destekliyordu.

Gülen yanlısı gazeteler ve medya organları, Türk ordusu mensubu komutanların darbe planları yaptığı iddialarını artan oranda gündeme taşıdılar. Düzinelerce subayın yanı sıra laik yazarlar, akademisyenler ve iş adamları yıllarca süren davalarda cezaevlerinde kaldı. Bu davalar cadı avı olarak eleştirildi.

O dönemde, Gülen hareketini eleştirmek de oldukça tehlikeli bir hal almıştı.

Yazar Ahmet Şık terör örgütünü desteklemek suçlamasıyla polis tarafından tutuklandı ve bir yıldan fazla süreyle cezaevinde kaldı. Şık'ın Gülen hareketini eleştirdiği "İmamın Ordusu" adlı kitabı da daha basılmadan mahkeme tarafından yasaklandı.

Cezaevinden çıkan Şık, Türkiye'nin önde gelen iki İslamcı lideri olan Erdoğan ve Gülen arasında uzun süredir var olan ittifakın, bir güç savaşına dönüştüğünü söyledi.

Şık, "Zorunlu bir evlilik vardı. Ve aileyi kimin yöneteceği konusundaki kavga, çirkin bir boşanmaya dönüştü" diye konuşuyor.

Şık, "Bir tarafta karanlık ve Türkiye tarihinin en güçlü yönetimine zarar verebilecek olan Gülen hareketi, diğer tarafta ise, bu hareket ile çatışma adı altında tüm yasal ve demokratik ilkeleri askıya almış olan bir yönetim var" ifadelerini kullanıyor.

LİNK: <http://www.edition.cnn.com/2016/07/16/middleeast/fethullah-gulen-profile/>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

CNN'de kaleme alınan yazı, FETÖ elebaşı Fethullah Gülen'i övmenin hemen her yolunu deniyor. Gülen hareketini, iyi eğitilmiş ve profesyonel Türklere de hitap eden ılımlı, Batıyı benimseyen Sünni bir İslam anlayışı olarak nitelendiren yazı, FETÖ elebaşı Gülen'in darbeyi planladığı suçlamalarını reddettiğini defalarca gündeme getiriyor. FETÖ elebaşının, darbenin "senaryo" olabileceği sözlerini de alıntılamanın CNN, darbe girişiminin hemen ardından gündeme gelen benzer yorumları destekliyor.

CNN International tries to praise Fethullah Gulen, the leader of FETO, in every possible way. CNN International describes FETO as a moderate, pro-Western brand of Sunni Islam that appeals to many well-educated and professional Turks and repeatedly raises the issue that the leader of FETO denies any involvement in July the 15th coup attempt. (What else would he say?) CNN also puts forward that the leader of FETO believes the coup in Turkey may have been "staged." But unfortunately the leading media company do not use any statements from the Turkish authorities which helps the conception management driven by FETO that the coup attempt is "fake" and Turkish President Recep Tayyip Erdogan has staged it to firmly grip the power in his hands.

**Vatan
için
Nöbetteyiz!**

**Bir çağdır
Nesillere
Çağlara!**

**Kimisi
vatanın
olmaz ki
da?**

TÜRKİYE

YEC

EUROPE

Erdogan Triumphs After Coup Attempt, but Turkey's Fate Is Unclear

By TIM ARANGO and CEYLAN YEGINSU JULY 17, 2016

RELATED COVERAGE

Many Turks Prefer Even Flawed Democracy to Coup JULY 17, 2016

Turkey Allows Resumption of U.S. Missions From Incirlik Air Base JULY 17, 2016

John Kerry Rejects Suggestions of U.S. Involvement in Turkey Coup JULY 17, 2016

ISTANBUL — Standing atop a bus outside his mansion in Istanbul on Saturday night, President Recep Tayyip Erdogan, victorious after putting down a coup attempt by renegade factions of the military, told his followers, “We only bow to God.”

The symbolism was stark. The informal rally harked back to his days as an up-by-the-bootstraps populist and Islamist leader who often spoke from the tops of buses. And his message, cloaked in the language of Islam, underscored how much Turkey has changed in recent decades.

Members of the military, once the guardians of the country’s secular traditions who successfully pulled off three coups last century, were being rounded up and tossed in jail, and other perceived enemies were being purged from the state bureaucracy.

The Islamists, meanwhile, were dancing in the streets.

That is where, Mr. Erdogan said on Sunday, they would remain.

“This week is important,” he told a crowd gathered at Istanbul’s Fatih Mosque for a funeral for a person killed in the violence over the weekend. “We will not leave the public squares. This is not a 12-hour affair.”

Darbeden Sonra Erdoğan Zafer Kazandı Fakat Türkiye'nin Kaderini Kimse Bilmiyor

Cumartesi akşamı İstanbul'daki konutunun önündeki otobüsün üzerinde konuşan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, ordu içindeki bazı unsurların darbe girişimini engelledikten sonra destekçilerine "Biz sadece Allah'ın önünde eğiliriz" dedi.

Kullandığı sembol çok güçlüydü. Gayri resmi miting, tıpkı eskiden genellikle otobüslerin üzerinde konuşan popülist ve İslamcı liderin konuşmaları gibi dikkatle dinleniyordu. İslamiyetin ifadeleriyle süslenmiş ifadeleri ise, son on yılda Türkiye'nin ne kadar değiştiğini de ortaya koydu.

Ülkenin laik geleneklerinin koruyucusu olan ve geçen yüzyılda başarılı şekilde üç darbe gerçekleştiren ordunun mensuplarının etrafı sarılıyor ve cezaevine atılıyor, ortaya çıkan diğer düşmanlar ise devlet bürokrasisinden temizleniyordu.

111

The coup attempt seems to have been decisively quashed, with nearly 6,000 military personnel in custody. Funerals for many of the at least 265 people who died in clashes were taking place across Turkey on Sunday.

Now the country is left to consider what the lasting consequences of the uprising will be. While Mr. Erdogan has fended off a coup, the most urgent question is this: Has he emerged even more powerful, or is he now a weakened leader who must accommodate his opponents?

That much of the country, including those who have bitterly opposed his government, stood against a military coup as a violation of democracy has raised hopes that Mr. Erdogan will seize the moment to reach across Turkey's many political divides and unite the country.

Yet as the weekend progressed, it was becoming clearer that for Mr. Erdogan and his religiously conservative followers, the moment was a triumph of political Islam more than anything else.

While secular and liberal Turks generally opposed the coup, it was Mr. Erdogan's supporters who flooded the streets and gathered at Istanbul's airport Saturday morning to push out the occupying army. They mostly yelled religious slogans and chants in support of Mr. Erdogan, not of democracy itself.

After Mr. Erdogan's speech on Saturday, thousands of his supporters marched down Istiklal Street in Istanbul to Taksim Square, mostly waving Turkish flags and shouting in support of their president.

It felt like a rollicking street carnival. Women in head scarves filled the square, a truck played a song about Mr. Erdogan, and passing motorists honked and waved flags.

That they were able to gather in public at all was significant, ample evidence that Turkey is, these days, for Mr. Erdogan and his supporters.

When other groups, like gay and lesbian organizations or labor unions, try to gather in public spaces in central Istanbul, the streets are sealed off. Armored vehicles with water cannons suddenly materialize, as do police officers with tear gas canisters.

"It was nice here today," said Ali Tuysuz, 19, who was selling watermelon slices on Saturday in Taksim. "People are happy and buying watermelon. My tray was emptied three times. President Erdogan will protect the country."

The mosques' role in mobilizing citizens to gather in the streets as the coup was unfolding was decisive, but it nonetheless unsettled many secular Turks. They called it a historic sidestep of Turkey's secular principles, in which religion is meant to be separate from politics.

On Sunday, Turkey's nearly 85,000 mosques, in unison, blared from their loudspeakers a prayer traditionally recited for martyrs who have died in war and called for people to continue to rally against the plotters of the coup.

"Most of the people who went out in the streets to oppose the coup d'état did not use democratic language," said Ozgur Unluhisarcikli, the director of the Ankara office of the German Marshall Fund of the United States, a research organization.

"There are people for whom Islam plays a big role in their lives in Turkey," he added. "And there are people for whom Islam plays no role."

As Turks waited to see in which direction their mercurial and powerful leader would steer the country in the wake of the coup attempt, Mr. Erdogan struck some conciliatory notes on Sunday. Yet he has also raised the possibility that Turkey would reinstate the death penalty, which it had abolished as a part of its pursuit to join the European Union.

İslamcılar ise bu arada sokaklarda dans ediyordu.

Pazar günü Erdoğan tam da bunu söylemişti. Sokaklarda kalacaklardı.

Hafta sonu yaşanan şiddet sırasında öldürülen bir kişinin cenazesi için bulunduğu Fatih Cami'nde toplanan kalabalığa "Bu hafta çok önemli. Meydanları terketmeyeceğiz. Bu 12 saatlik bir iş değil" diye konuştu.

Darbe girişimi yaklaşık 6000 askeri personelin gözaltına alınmasıyla birlikte tamamen bastırılmış görünüyor. Pazar günü çatışmalar sırasında hayatını kaybeden en az 265 kişinin cenazeleri ise Türkiye'nin her yerinde defnediliyor.

Ülke şimdi, darbenin bitmeyecek sonuçlarının ne olacağını düşünmekle baş başa bırakılmış durumda. Erdoğan bir darbeyi savuştururken, yanıt verilmesi gereken en acil soru şu: Darbeden daha güçlenerek mi çıktı, yoksa rakipleriyle uyumlu olmak zorunda olan zayıf birisi mi?

Hükümetine sert şekilde karşı olsalar da, askeri bir darbe girişimini demokrasinin ihlali olarak gördükleri için karşı çıkanlar dahi, Erdoğan'ın bu girişimi, siyasetin bölünmüş tüm kesimlerine ulaşmak ve ülkeyi birleştirmek için kullanacağını umut etmeye başladı.

Ancak hafta sonu ilerledikçe yaşananlar Erdoğan ve dindar muhafazakar taraftarları için, içinde bulunulan durumun siyasi İslam'ın zaferinden başka bir şey olmadığını ortaya çıkardı.

Liberaller ve laik Türkler genel olarak darbeye karşı çıksa da, İstanbul'da ordunun karşısına çıkmak için havalimanına gidenler ve sokakları dolduranlar Erdoğan'ın taraftarlarıydı. Genellikle demokrasi yerine, dini ve Erdoğan'ı destekleyen sloganlar atıldılar.

Cumartesi günü Erdoğan'ın konuşmasının ardından İstanbul'daki Taksim Meydanı'nda bulunan İstiklal Caddesi'ne yürüyen binlerce taraftarın büyük bölümü Türk bayrağı taşıyor ve Cumhurbaşkanlarına destek için bağırıyordu.

Her şeyden önce bu şatafatlı bir sokak karnavalını andırıyordu. Başörtülü kadınlar meydanı doldurmuştu ve bir kamyonundan Erdoğan şarkıları çalınıyor, araçlarıyla geçenler ise kornalarını çalıyor ve bayraklar sallıyordu.

Sokaklarda toplanmaları Türkiye'nin bugün sadece Erdoğan ve taraftarları için yaşanabilir bir yer olduğunun yeterli kanıtıydı.

Eşcinsel ya da lezbiyen örgütleri ya da işçi sendikaları gibi diğer gruplar İstanbul'da toplanmak isteseler sokaklar hemen kapatılıyor. Zırlı araçlar ve gaz bombalı polisler bir anda ortaya çıkıyor.

Cumartesi günü Taksim'de karpuz dilimleri satan 19 yaşındaki Ali Tüysüz, "Burada her şey güzeldi. İnsanlar mutluydu ve karpuz alıyorlardı. Tepsim üç kez boşaldı. Cumhurbaşkanı Erdoğan ülkeyi koruyacak" diye konuşuyor.

Darbe gerçekleşirken camilerin halkı mobilize etmedeki rolü belirleyici oldu ancak birçok laik Türkü rahatsız ettiği de ortadaydı. Bu kişiler yaşananları, dinin siyasetten ayrılması anlamına gelen Türkiye'nin laik ilkelerinin kenara atıldığı tarihi bir an olarak nitelendirdi.

Pazar günü Türkiye'deki yaklaşık 85,000 camiden aynı anda savaşta hayatlarını kaybeden şehitler için geleneksel olarak okunan sala duyulurken, halka darbecilere karşı toplanmaya devam etmeleri çağrısı yapıldı.

Bir araştırma organizasyonu olan German Marshall Fonu'nun Ankara bürosu direktörü Özgür Ünlü-hiscarcıklı, "Darbeye karşı çıkmak için sokaklarda toplanan insanların büyük çoğunluğu demokrasi yanlısı bir dil kullanmadı" diye konuşuyor.

"If they have guns and tanks, we have faith," said Mr. Erdogan, who also attended a funeral of a friend who was killed, and was seen crying. "We are not after revenge. So let us think before taking each step. We will act with reason and experience."

Nigar Goksel, a senior Turkey analyst for the International Crisis Group, said there were two possible directions. "Either Erdogan utilizes this incident to redesign institutions in Ankara to his own benefit," she said, "or he takes the opportunity with the solidarity that was extended to him by the opposition and different segments of society to reciprocate by investing more genuinely in rule of law and legitimate forms of dissent."

Mr. Erdogan's history suggests the latter possibility is unlikely. Each time he has faced a challenge to his power, from street protests three years ago to a corruption investigation that went after his inner circle, he has sidelined his enemies and become more autocratic.

Already, even as the government has arrested thousands of soldiers and officers who allegedly took part in the failed coup, there were signs that it was using the moment to widen a crackdown on perceived enemies. Alongside the military, the government also dismissed thousands of judges, who seemingly had no role to play in a military revolt.

"Now the government has a free hand to design the bureaucracy as they like, and they will," Mr. Unluhisarcikli said. "All in all, Turkey will become a country where power is more consolidated and dissent will be more difficult."

As the purge of the military continued on Sunday, one of those arrested was Gen. Bekir Ercan Van, the chief of Incirlik Air Base, from which the United States military flies missions over Iraq and Syria against the Islamic State. Over the weekend, General Van approached American officials seeking asylum but was refused, according to a person with knowledge of the matter who spoke anonymously because of the sensitive nature of the subject.

The Greek prime minister, Alexis Tsipras, told Mr. Erdogan that the government would swiftly examine asylum claims by eight Turkish officers who fled to northern Greece in a helicopter and were detained on charges of illegal entry. Turkey has demanded their extradition.

Ünlühisarcıklı, "Sokaklarda, Türkiye'de İslam'ın hayatlarında büyük bir rol oynadığı insanlar olduğu kadar, İslam'ın hayatlarında hiçbir rol oynamadığı insanlar da vardı" ifadelerini de kullandı.

Türkler şefkatli ve güçlü liderlerinin darbenin ardından ülkeyi nereye götüreceğini görmeyi beklerken, Erdoğan Pazar günü uzlaştırmacı ifadeler kullandı. Ancak yine de, Türkiye'nin, Avrupa Birliği'ne katılmak için sürdürdüğü görüşmelerin bir parçası olarak kaldırdığı idam cezasının yeniden gündeme gelme olasılığından bahsetti.

Öldürülen bir arkadaşının cenazesine katılan ve ağladığı görülen Erdoğan, "Onların silahları ve tankları varsa, bizim de inancımız var. İntikam peşinde değiliz. O nedenle bir adım atmadan önce düşünmeliyiz. Mantıklı ve deneyimli şekilde hareket edeceğiz" diye konuştu.

Uluslararası Kriz Grubu'ndan Türkiye uzmanı Nigar Göksel, olası iki yolun bulunduğunu belirtiyor. Göksel, "Erdoğan bu olayı ya Ankara'daki kurumları kendi çıkarına yeniden dizayn etmek için kullanacak ya da muhalefet ve toplumun farklı kesimlerinin kendisine gösterdiği dayanışmayı fırsat olarak kullanarak, hukukun üstünlüğüne ve karşıt fikirlerin meşru formlarına yatırım yapacak" ifadelerini kullanıyor.

Erdoğan'ın geçmişi, ikinci yolun çok da olası olmadığını gösteriyor. Üç yıl önce yaşanan sokak protestolarından, yakın çevresine kadar uzanan yolsuzluk soruşturmalarına kadar ne zaman bir sorun ile karşı karşıya kalsa, düşmanlarını kenara itip daha otoriterleşti.

Her ne kadar darbeye katıldıkları iddiasıyla binlerce asker ve subay tutuklansa da, yaşananları ortaya çıkan düşmanları üzerindeki baskıyı daha da genişletmek için kullanacağına ilişkin işaretler var. Ordu mensuplarının yanı sıra, darbe ile ilgisi yokmuş gibi görünen binlerce yargıç da görevden alındı.

Ünlühisarcıklı, "Bürokrasiyi dizayn etmek için şimdi elleri rahatladı ve bunu yapacaklar. Nereden bakarsanız bakın, Türkiye gücün çok daha fazla konsolide olduğu ve farklı görüşlerin çok daha zor yer bulacağı bir ülke olacak" diye konuşuyor.

Pazar günü silahlı kuvvetlere yönelik temizlik sürerken, gözaltına alınanlardan arasında Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak ve Suriye'de faaliyet gösteren İslam Devleti'ne yönelik askeri uçuşlar gerçekleştirdiği İncirlik Üssü'nün komutanı General Bekir Ercan Van da bulunuyor. Konunun hassasiyeti nedeniyle

As the drama of the coup attempt played out Friday and into Saturday morning, it looked for a moment as if Mr. Erdogan was on the verge of being toppled from power. The president spoke to the nation via the FaceTime app on his iPhone after he narrowly escaped being captured by mutinous soldiers, who arrived in a helicopter at a seaside hotel where he was vacationing — just after he had departed.

Then, around 3:30 a.m., he landed in Istanbul, after a dangerous flight undertaken while the plotters still had fighter jets in the air — the surest sign that the revolt was failing.

But more than his dramatic arrival at the Istanbul airport, his confident speech on Saturday on top of the bus seemed to emphatically declare that he was back in charge.

Celebrations by his supporters continued on Sunday, with jubilant crowds marching through the streets of Istanbul.

“Look around you,” one of the supporters, Eytan Karatas, 37, a mechanic, said. “Look at these people. We are the real soldiers of this country, and we have a chief.”

adının gizli kalmasını isteyen ancak yaşananlara ilişkin bilgisi olan bir kişiye göre, General Van hafta sonu Amerikalı subaylarla görüşerek sığınma talebinde bulundu ancak bu isteği reddedildi.

Yunanistan Başbakanı Aleksis Çipras ise, Yunanistan'a helikopter ile kaçtıkları için ülkeye kaçak giriş nedeniyle gözaltına alınan ve sığınma talebinde bulunan sekiz Türk subayın taleplerinin hızla inceleneyeceğini söyledi. Türkiye bu kişilerin iade edilmesini talep etti.

Cuma akşamı başlayan ve Cumartesi sabahına kadar süren darbe girişimi sırasında Erdoğan, bir an için devrilmenin eşiğine geldi. Erdoğan tatil yaptığı deniz kıyısındaki otelden ayrılmasının hemen ardından gelen darbeci askerler tarafından yakalanmaktan ucu ucuna kurtulduktan sonra, cep telefonundaki FaceTime uygulaması ile halka konuşabildi.

Ardından sabaha karşı 3:30 sularında, darbeciler tarafından kullanılan savaş uçakları hala havadayken zorlu bir yolculuğun ardından İstanbul'a indi. Bu, darbenin başarısızlığa uğramak üzere olduğunu işaretliydi.

Ancak İstanbul havalimanına dramatik şekilde varışından çok, Cumartesi günü otobüsün üzerinden kendisine güvenerek yaptığı konuşma, durumu kontrol altına aldığıının göstergesiydi.

Erdoğan'ın destekçilerinden 37 yaşındaki Eyta Karataş, "Etrafına bak. Şu insanlara bak. Bu ülkenin gerçek askerleri biziz ve bizim bir liderimiz var" diye konuşuyordu.

LİNK: <https://www.nytimes.com/2016/07/18/world/middleeast/turkey-coup-erdogan.html>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Türkiye aleyhinde Gezi olaylarından itibaren yazıların sıklıkla yer aldığı New York Times gazetesindeki bu yazıda da farklı bir üslup kullanılmamış. Yazının genelinde Türkiye'nin İslamcılığa kaydığı algısı yaratılmaya çalışılırken, darbe karşıtları da militan İslamcı olarak resmediliyor. "İslamcılar sokakta dans ediyordu" ifadesiyle 15 Temmuz'da darbeyi önlemek ve demokrasiye sahip çıkmak için birlikte sokağa çıkan her siyasi görüş, her etnik köken ve her dini görüşten insanın varlığı tamamen yok sayılıyor. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın darbe girişiminin ardından Cumartesi günü yaptığı konuşmada kullandığı, "Biz sadece Allah'ın karşısında eğiliriz" ifadesinin Türkiye'nin yüzünü nereye çevirdiğinin göstergesi olduğunu ileri süren New York Times, "Yüzünüzü buraya dönerseniz, darbeyi hak edersiniz" algısını oluşturuyor. Haberde görüş alınan uluslararası kuruluşların temsilcilerin kullandığı, "Sokağa çıkanlar demokrasi yansılı slogan atmadılar, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı destekleyen sloganlar attılar" ifadesi ise, bir halkın oylarıyla seçtiği cumhurbaşkanına sahip çıkmasının neresinin anti demokratik olduğunu açıklamaktan tamamen uzak.

Since the Gezi protests in 2013, in Turkey, New York Times, one of the leading newspapers in U.S. started to publish too many articles alleging that Turkey has become an authoritarian country and that attitude continued on the coverage of the July the 15th coup attempt. In this article the same attitude continues towards Turkey that the country is bending to Islamism and hundreds of thousands of people who took the streets to save their democratically elected government are Islamist militants. According to this "respected" newspaper Turkish civilians are militants, because they took the streets against the members of the FETO affiliated officers and soldiers in the army. They should have stayed at home and do nothing as it was the case during the previous military coups in Turkey in the past. This attitude of New York Times connected with the expression, "The Islamists were dancing on the streets" means that the newspaper totally ignores the presence of the Turkish people from all sides of the political spectrum no matter what their ethnicity, their religious beliefs and their political affiliation. The paper also referred the speech by Turkish President Recep Tayyip Erdogan who said, "We only bow to God" and argues that this attitude is a reflection of where Turkey is headed. In other words New York Times tried to tell it's readers that "If you turn your face to that direction, you deserve a coup attempt." In this article New York Times also published the views of the representatives of the international organizations who said: "The protesters mostly yelled religious slogans and chants in support of Erdogan not of democracy itself." But that was not the case. There were all types of slogans and chants on the streets on July the 15th and the paper fell short of clarifying how advocating and protecting a democratically elected president could be defined as anti-democratic.

Samuel Ramani, Contributor
DPhil Candidate, University of Oxford

100

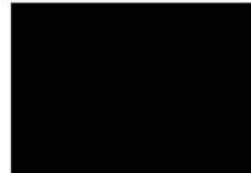
Why Erdogan's Triumph Will Make Turkey A Dictatorship

Should Turkey reinstate capital punishment and try coup plotters en masse, Turkey's transition to authoritarianism will be complete.

07/17/2016 11:14 pm ET | Updated Jul 19, 2016

On July 15, 2016, a group of military servicemen launched a coup against Turkish President Recep Tayyip Erdogan's government. Even though the coup attempt was ultimately foiled, it constituted the gravest threat to Erdogan's hold on power since he became Turkey's Prime Minister in 2003.

Immediately after he recaptured the presidency, Erdogan arrested thousands of military servicemen suspected of participating in the coup and [dismissed 2,700 judges](#) for alleged links to the coup plotters. Erdogan's mass arrests of coup plotters and calls for

On July 15, 2016, a group of military servicemen launched a coup against Turkish President Recep Tayyip Erdogan's government. Even though the coup attempt was ultimately foiled, it constituted the gravest threat to Erdogan's hold on power since he became Turkey's Prime Minister in 2003.

Immediately after he recaptured the presidency, Erdogan arrested thousands of military servicemen suspected of participating in the coup and dismissed 2,700 judges for alleged links to the coup plotters. Erdogan's mass arrests of coup plotters and calls for the extradition of dissident cleric Fethullah Gulen revealed his intolerance for dissent in striking fashion.

Should Turkey reinstate capital punishment and try coup plotters en masse, Turkey's transition to authoritarianism will be complete. A comprehensive analysis of Erdogan's responses to past challenges to his authority reveals how this transition will likely take place. The precedents derived from Erdogan's handling of three major Turkish political crises over the past decade will be examined below:

1) The 2007 Military E-Memorandum Coup Threat Against Erdogan

In 2007, a General Staff E-Memorandum revealed that some Turkish military officers intended to stage a coup if Islamist Abdullah Gul was elected president. Erdogan responded to this threat by mobilizing the public against the military. Erdogan criticized dissident generals in incendiary fashion and emphasized that his government was the genuine protector of secular democracy in Turkey.

Citing the need to preserve civilian rule in Turkey, Erdogan implemented institutional reforms to entrench the ruling Justice and Development Party (AKP)'s political hegemony. In May 2007, the AKP government called a referendum on whether the Turkish people should directly elect their president. Erdogan supported direct presidential elections, arguing that the president was the "embodiment of the nation."

Fears of an imminent coup strengthened public support for a strong presidency. Even though the opposition Republican People's Party (CHP) vocally opposed Erdogan's bill, 69% of Turkish voters backed direct presidential elections when the referendum was held in November 2007. This public show of support for Erdogan demonstrates his adeptness at exploiting political crises to entrench the AKP's authority.

Based on his conduct in 2007, Erdogan will likely use the turmoil created by the coup attempt as a pretext for mass purges of the military and judiciary. Dissenters in these government bodies that threaten

Erdoğan'ın zaferi Türkiye'yi neden bir diktatörlük haline getirecek?

Eğer Türkiye idam cezasını yeniden getirir ve darbecileri kitleler halinde yargılarsa, Türkiye'nin otoriterliğe geçişi tamamlanacak.

15 Temmuz 2016 tarihinde silahlı kuvvetler içinde bir grup subay Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan hükümetine karşı darbe girişiminde bulundu. Ancak başarısızlığa uğratılmış olsa da darbe girişimi, 2003 yılında iktidara geldiğinden bu yana Erdoğan'ın gücüne yönelik en önemli tehdidi oluşturdu.

Cumhurbaşkanlığını yeniden ele geçirir geçirmez Erdoğan binlerce subayı darbe girişimine katıldıkları iddiasıyla tutuklattı ve darbecilerle ilişkileri olduğu gerekçesiyle 2700 yargıcı görevden aldı. Erdoğan'ın bu toplu tutuklamaları ve rakibi din adamı Fethullah Gülen'in iadesini istemesi karşıt görüşe ne kadar toleranssız olduğunu ortaya çıkardı.

Eğer Türkiye idam cezasını yeniden getirir ve darbecileri topluca yargılarsa, ülkenin otoriterleşmeye geçişi tamamlanmış olacak. Erdoğan'ın geçmişte otoritesini hedef alan olaylara yaklaşımı, bu geçişin nasıl olacağını gözler önüne seriyor. Aşağıda son 10 yılda Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı siyasi krizleri Erdoğan'ın yönetim biçimi nedeniyle ortaya çıkan olaylar inceleniyor.

1) Erdoğan'a karşı 2007'de verilen e-muhtıra

2007 yılında Genelkurmay Başkanlığı tarafından yayınlanan e-muhtıra, İslamcı Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanı seçilmesi halinde bazı Türk subaylarının darbe girişiminde bulunacağını ortaya çıkardı. Erdoğan bu tehdide halkı hareketlendirerek yanıt verdi. Erdoğan kendisine karşıt görüşlü generalleri fe-

the AKP's political dominance will be marginalized. A complete overhaul of these institutions could strip the military of its traditional role of guarding secularism in Turkey and allow Erdogan to implement his political agenda by decree.

2) Taraf Newspaper's Revelations of Turkey's 2003 Sledgehammer Coup Plan

In 2010, Taraf, a liberal Turkish newspaper, revealed that secularists in the Turkish military planned to overthrow Erdogan's government in 2003. Even though the Microsoft Word document cited as evidence for the plot was only created in 2007, 300 suspected coup plotters were found guilty in 2012.

Many high-ranking Turkish military officials expressed opposition to Erdogan's mass arrests on fabricated evidence and accusations of terrorism against suspected plotters. In 2011, the Turkish army's chief of staff, Isik Kosaner, resigned alongside his navy and air force counterparts in protest against Erdogan's crackdown on dissident officers.

Erdogan responded to these resignations by appointing Necdet Ozel, a general lacking NATO experience, as Turkey's General Staff chief. Erdogan's critics condemned this appointment as a cynical political machination aimed at subjugating the military's autonomy.

Erdogan's replacement of dissident military officers with his own loyalists reveals his willingness to crack down on military personnel who oppose AKP policies. To stabilize Turkey after Friday's coup attempt, Erdogan will intensify his persecutions of high-ranking military officers opposed to his rule.

Two senior army generals were arrested immediately after the coup was foiled. Erdogan's insistence on "cleansing" the Turkish military suggests that more arrests are likely to follow. As Turkey has a conscript army, it is impossible to purge all opposition activists from the rank and file of the Turkish military. But a forceful subordination of the military's senior command to the AKP's authority will likely curb retaliatory coup attempts from disgruntled servicemen.

3) The 2015 Electoral Success of Kurdish Nationalists in Turkey

In June 2015, the AKP lost its parliamentary majority and Erdogan's attempts to form a workable governing coalition were unsuccessful. The Kurdish nationalist HDP greatly expanded its parliamentary representation from 29 to 80 seats. This posed a grave threat to Erdogan's authority, as the Turkish government has frequently linked the HDP to the militant Kurdish Workers Party (PKK) organization.

The electoral success of Kurdish nationalists emboldened the PKK to kill Turkish security personnel on the pretense that senior officials in Ankara were collaborating with the Islamic State (ISIS). In response to Kurdish militancy, Erdogan scrapped the 2012 ceasefire with the PKK and escalated Ankara's repression of the Kurdish minority.

Erdogan's repression fuelled a wave of anti-Kurdish nationalism that resulted in an AKP majority government in November 2015. Decreased voter turnout in Kurdish communities afflicted by political violence reduced the HDP's presence in the Turkish parliament from 80 to 59 seats.

Erdogan's belligerence towards the Kurds during a period of political turmoil demonstrates AKP's willingness to scapegoat a vulnerable minority for political purposes. Supporters of the Gulen-backed Hizmet movement will be the most likely victims of Erdogan's post-coup repression.

Pro-government media reports have frequently speculated that Gulen sympathizers are present in the highest levels of the Turkish government. According to Erdogan's supporters, the Hizmet movement aims to subvert Turkey's secular identity and create a moderate Islamist state.

sat çıkarmaya çalışmakla suçladı ve hükümetinin laik Türk demokrasisinin gerçek koruyucusu olduğunu belirtti.

Türkiye'deki sivil iktidarın korunması gerektiğine vurgu yapan Erdoğan, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin siyasi hegemonyasını güçlendirmek için kurumsal reformlar gerçekleştirdi. 2007 yılının Mayıs ayında AKP hükümeti, halkın cumhurbaşkanını doğrudan seçip seçmemesi konusunu referanduma götürme kararı aldı. Cumhurbaşkanının halkın simgesi olduğunu öne süren Erdoğan, cumhurbaşkanlığı seçimlerini doğrudan destekledi.

Darbenin kaçınılmaz olduğundan korkan halk, güçlü cumhurbaşkanlığını destekledi. Her ne kadar muhalefetteki Cumhuriyet Halk Partisi Erdoğan'ın çağrısına karşı çıksa da, Kasım 2007'de düzenlenen referandumda Türk seçmenin %69'u, cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçilmesine destek verdi. Halkın bu desteği, Erdoğan'ın, AKP'nin otoriterliğini genişletmek için siyasi krizleri kullanmakta ne kadar becerikli olduğunu gösterdi.

2007'deki davranışından yola çıkıldığında, Erdoğan büyük olasılıkla, darbe girişiminin yarattığı karışıklığı, ordu ve yargıda toplu bir temizlik yapmak için kullanacak. Bu kurumlarda AKP'nin siyasi üstünlüğünü tehdit eden muhalifler marjinal hale getirilecek. Bu kurumların tamamen revizyondan geçirilmesi ise, geleneksel olarak Türkiye'de laikliği koruma görevini üstlenen ordunun bu rolünü ortadan kaldıracak ve Erdoğan'ın siyasi ajandasını karamamelerle gerçekleştirmesinin önünü açacak.

2) Taraf gazetesi 2009 Balyoz Darbe Planının ortaya çıkarması

2010 yılında liberal bir gazete olan Taraf, ordu içindeki laiklerin 2003 yılında Erdoğan hükümetini devirmeyi planladığını ortaya çıkardı. Her ne kadar darbe girişimi için kanıt olarak gösterilen Microsoft Word belgesinin 2007'de çıkarıldığı anlaşılsa da, darbeyi planlamakla suçlanan 300 kişi 2012 yılında mahkum edildi.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nde çok sayıda üst düzey subay, Erdoğan'ın toplu tutuklamalarının sahte kanıtlara dayandırılmasına ve darbe planlayıcılarına yöneltilen terörizm suçlamasına muhalefet etti. 2011 yılında Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner, Erdoğan'ın muhalif subaylara yönelik suçlamaları protesto etmek amacıyla Deniz ve Hava Kuvvetleri komutanlarıyla birlikte istifa etti.

Erdoğan ise NATO deneyimi bulunmayan bir general olan Necdet Özel'i Genelkurmay Başkanı olarak atadı. Erdoğan'ı eleştirenler bu atamayı, ordunun özerkliğini ortadan kaldırmayı amaçlayan siyasi bir entrika olarak nitelendirdi.

Erdoğan'ın kendisiyle aynı görüşü paylaşmayan subayları kendine bağlı olanlarla değiştirmesi, AKP politikalarına karşı çıkan ordu personeline yönelik sert önlemler alma konusundaki istekliliğinin göstergesiydi. Cuma günü darbe girişiminin ardından Türkiye'de istikrarı sağlamak için Erdoğan kendi yönetimine karşı çıkan üst düzey subaylara yönelik baskıyı sürdürecekti.

Darbe başarısızlığa uğradıktan hemen sonra iki üst düzey general tutuklandı. Erdoğan'ın ordunun temizlenmesi yönündeki ısrarı, bunun gibi tutuklamaların arkasının geleceğini gösteriyor. Türkiye'de askerlik zorunlu olduğu için ordu içindeki tüm kademelerden muhalefeti temizlemek imkansız. Ancak AKP'nin yetkisine boyun eğen ordunun üst düzey kademesi, diğer kademelerden gelebilecek karşı darbe girişimlerini büyük olasılıkla önleyecektir.

3) Türkiye'deki Kürt milliyetçilerinin 2015 seçim başarısı

2015 yılı Haziran ayında AKP parlamentodaki çoğunluğunu kaybetti ve Erdoğan'ın çalışabilir bir koalisyon çabaları başarısızlıkla sonuçlandı. Kürt milliyetçisi HDP parlamentodaki sandalye sayısını 29'dan

In order to foment Turkish nationalism and gain popular support for his repression of Hizmet supporters, Erdogan will likely link Gulen to the much-maligned shadow government in Ankara. For decades, Turkish politicians have justified political repression by invoking the presence of a “deep state” network of government officials with anti-democratic inclinations.

Blaming Gulen supporters for the recent coup attempt implicitly links the Hizmet movement to the deep state coalition. It also ensures that Erdogan’s persecutions of the Hizmet faction will have broad popular support in Turkey.

Based on Erdogan’s past handling of political crises, Turkey is likely to emerge from Friday’s coup attempt as an authoritarian state. Purges of the Turkish military command, the marked expansion of presidential power, and the scapegoating of vulnerable minorities will be the signature features of Erdogan’s post-coup governance style. Unless Turkish liberals can force Erdogan to change course, decades of uneven progress towards democracy might unravel and Ankara’s hopes of EU accession could be irreparably shattered.

80'e yükseltti. Bu başarı, Türk hükümetinin HDP'yi PKK militan grubuyla bağlantılı görmesi nedeniyle Erdoğan'ın otoritesine büyük bir tehdit oluşturdu.

Kürt milliyetçilerinin seçim başarısı, Ankara'daki üst düzey yetkililerin IŞİD ile işbirliği yaptıkları gerekçesiyle PKK'nin Türk güvenlik güçlerini öldürmesinin önünü açtı. Kürtlerin saldırganlığına Erdoğan'ın tepkisi, 2012 yılında PKK ile varılan ateşkesi bozmak ve Kürt azınlığa yönelik baskıyı artırmak oldu.

Erdoğan'ın baskısı Kürt karşıtı milliyetçi bir dalganın yükselmesine neden oldu ve AKP Kasım 2015'te çoğunluk hükümeti kurmayı başardı. Siyasi şiddetten etkilenen Kürt toplumunun seçimlere daha az ilgi göstermesi HDP'nin parlamentodaki sandalye sayısının 80'den 59'a düşmesine neden oldu.

Erdoğan'ın bu siyasi karışıklık sırasında Kürtlere yönelik kavgacı tutumu, AKP'nin siyasi amaçlarla korunmasız bir azınlığı günah keçisi gibi göstereceğini işaret ediyor. Gülen tarafından desteklenen Hizmet Hareketi, darbenin ardından Erdoğan'ın uygulayacağı baskının en büyük kurbanları olacak.

Hükümet yanlısı medya organlarında Gülen taraftarlarının Türk hükümetinin en üst seviyelerinde bulunduğuna ilişkin iddialar yer alıyor. Erdoğan destekçilerine göre, Hizmet Hareketi Türkiye'nin laik kimliğini değiştirerek, ılımlı bir İslam devleti yaratmayı amaçlıyor.

Türk milliyetçiliğini teşvik etmek ve Hizmet Hareketi'nin destekçilerine yönelik baskısı karşısında destek bulabilmek için Erdoğan büyük olasılıkla Gülen'i, Ankara'da gölge hükümet kurmakla ilişkilendirecektir. On yıllardır Türk siyasetçiler uyguladıkları baskıyı meşru göstermek için anti demokratik eğilimleri olan hükümet yetkililerinin bulunduğu "derin devlet" tezini kullanıyor.

Gülen taraftarlarını son darbe girişimiyle suçlamak, Hizmet Hareketini derin devlet ile koalisyon yapmakla ilişkilendirmek anlamına gelecek. Bu aynı zamanda Erdoğan'ın Hizmet Hareketi'ne yönelik zulmü için Türkiye'de geniş bir destek sağlamak anlamına da gelecek.

Erdoğan'ın geçmiş krizleri yönetme biçimine bakılacak olursa, Türkiye Cuma günkü darbe girişiminin ardından otoriter bir devlet olarak çıkacak. Türk ordusunun yönetim kademesine yönelik temizlik, cumhurbaşkanlığı gücünün daha da genişlemesi ve korunmasız azınlıkların günah keçisi ilan edilmesi Erdoğan'ın darbe sonrası yönetim tarzının öne çıkan özellikleri olacak. Türkiye'deki liberallerin Erdoğan'ı yön değiştirmeye zorlayamaması durumunda, on yıllar süren demokrasideki gelişmeler ve Ankara'nın AB üyesi olma umutları tamir edilmez şekilde zarara uğrayabilir.

LİNK: http://www.huffingtonpost.com/entry/why-erdogans-triumph-will-make-turkey-a-dictatorship_us_578c3f40e4b0b107a2416583

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Huffington Post'ta yer alan bu yazı tam da FETÖ'nün söylemlerinin bir yansıması. Oxford Üniversitesi St. Antony's College Uluslararası İlişkiler bölümünden Samuel Ramani tarafından yazılan yazıda, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan liderliğindeki Türkiye'nin tamamen otoriter bir ülke olduğu ve darbe girişiminin başarısızlığa uğraması sonrasında bu otoriterliğin pekişeceği öne sürülüyor. Darbeden sorumlu FETÖ elebaşının iadesinin istenmesini dahi karşıt görüşe toleranssızlık olarak nitelendiren yazı, tamamen Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı hedef alıyor. Hatta 2007 yılındaki e-muhtıraya karşı alınan önlemleri dahi otoriterlik olarak nitelendiren Huffington Post, 2015 seçimlerinin ardından terör örgütü PKK tarafından başlatılan saldırıların dahi, Erdoğan'ın baskıcı politikalarının sonucu olduğunu öne sürüyor. Huffington Post ve Washington Post gazetelerine yazılar da yazan Samuel Ramani, ABD ve AB'nin terör örgütü listesinde yer alan PKK'yı dahi "militan bir grup" olarak nitelendirmekten geri kalmıyor. Demokrasi ve insan haklarına vurgu yapan Ramani yazısında, darbenin halk tarafından seçilen bir ülkede hükümeti devirmek için kullanılmaması gerektiğine ise hiç değinmemiş, darbe karşıtlarını yok saymış ve başarısız darbe girişiminin Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından sadece karşıt görüştekileri yok etmek için kullanılacağını belirterek, darbe davalarını da itibarsızlaştırmanın yolunu açmış.

The article in Huffington Post is definitely the reflection of the rhetoric of FETO, a terrorist organization masterminded the failed coup attempt in Turkey. The author Samuel Ramani, DPhil Candidate, at St. Antony's College Oxford University argues that Turkish Republic under the presidency of Recep Tayyip Erdogan is totally an authoritarian country and just because the coup attempt have failed, this authoritarianism will stiffen. According to the author, extradition request of the leader of FETO who is the mastermind of the coup attempt is a clear sign of no tolerance to dissent. Huffington Post even oddly argues that the measures after the e-momerandum given by the General Chief of Staff against the elected government in 2007 were the result of the oppressive policies of the than Prime Minister Recep Tayyip Erdogan. Another exaggerated argument of the paper is that the intensified terrorist attacks by the separatist group PKK after the general elections in 2015 was also the result of President Erdogan's oppressive policies, which is totally baseless. Samuel Ramani who also contributes to Washington Post, describes PKK as a "militant group" although the group is accepted as a terrorist organization by the United States. Throughout the article Ramani advocates democracy and human rights but do not mention anything that any kind of a coup attempt is unacceptable against a government that is elected through the will of the people. He also ignores the anti-coup protests and by arguing that the failed coup attempt will only be used by President Recep Tayyip Erdogan to suppress the dissent. Such an argument will only cause the discreditation of prosecution process against the coup plotters.

4k+

SHARES

4k+ Shares

Twitter

34 Shares

Email

Comment

Print

Turkish President Recep Tayyip Erdoğan addresses the crowd after the funeral service for victims of the thwarted coup | Burak Kara/Getty Images

Erdoğan's 'Reichstag fire'

Europe and America grapple with the fallout from a failed putsch in Turkey.

MOST READ ARTICLES

- 1 Downing Street 'not aware' of Trump drop-in plan
- 2 Trump's Polish welcome party
- 3 Jean-Claude Juncker: 'The Parliament is ridiculous'
- 4 Trump offers help for 'little Charlie Gard'
- 5 Merkel to meet Trump on evening before G20

Erdoğan's 'Reichstag fire'

Europe and America grapple with the fallout from a failed putsch in Turkey.

By MATTHEW KARNITSCHNIG

7/17/16, 9:33 PM CET

Updated 7/22/16, 4:33 PM CET

BERLIN — Even before the last shots were fired in the small hours of Saturday, it was clear that President Recep Tayyip Erdoğan wouldn't let a coup attempt go to waste.

Whatever faint hopes there may have been in Washington and Europe that he would capitalize on the outrage over the attempted putsch among the Turkish population and the political opposition to show a commitment to democratic ideals quickly faded, however.

Within hours, the purges of the judiciary and military had begun. While it could take months to determine what this "cleansing" will mean for the future of Turkey, this much is certain: Ankara's fraught relations with the West just got a lot more complicated.

"He had a golden opportunity to change the narrative," said Jonathan Eyal, associate director at the Royal United Services Institute, a U.K. think tank. "Instead, he chose the path of vengeance and score-settling. That will make it far more difficult for Western allies to stand by him."

Erdoğan has been at odds with the West over a range of issues recently, from Ankara's crack-down on the Kurds, to Syria and the refugee crisis. What has strained relations most is the president's increasingly authoritarian rule, in particular his assaults on critical media and the opposition, a crackdown many fear has put Turkey on course toward full-scale dictatorship.

Some Western officials and analysts predict the thwarted coup will become Erdoğan's "Reichstag fire," a reference to the 1933 arson in Germany's parliament that served as Hitler's justification for suspending civil liberties, the beginning of the Nazi dictatorship.

Erdoğan'ın 'Reichstag Yangını'

Avrupa ve Amerika, Türkiye'deki başarısız darbenin artıklarıyla uğraşiyor.

4k+
SHARES

 4k+ Shares

 Twitter

 34 Shares

 Email

 Comment

 Print

Turkish President Recep Tayyip Erdoğan addresses the crowd after the funeral service for victims of the thwarted coup | Burak Kara/Getty Images

Erdoğan's 'Reichstag fire'

Europe and America grapple with the fallout from a failed putsch in Turkey.

MOST READ ARTICLES

- 1 Downing Street 'not aware' of Trump drop-in plan
- 2 Trump's Polish welcome party
- 3 Jean-Claude Juncker: 'The Parliament is ridiculous'
- 4 Trump offers help for 'little Charlie Gard'
- 5 Merkel to meet Trump on evening before G20

129

Cumartesi sabahının ilk ışıklarında son kurşunlar atılırken dahi, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın başarısız darbe girişimini boşa harcamayacağı netleşmişti.

Üstelik Washington ve Avrupa'da, Erdoğan'ın darbe girişiminin Türk halkı ve siyasi muhalifleri arasında yarattığı öfkeyi, demokratik ideallere bağlılık için kullanacağı yolunda var olan küçük umutlar da hızla yok oldu.

Saatler içinde yargı ve ordu içinde bir temizlik başladı. Bu temizliğin Türkiye için gerçekte ne anlama geleceğini tespit etmek aylar alacak olsa da, gerçek olan bir şey vardı: Ankara'nın Batı ile olan gergin ilişkileri daha da karmaşık hale gelecekti.

İngiltere merkezli bir düşünce kuruluşu olan Birleşik Krallık Hizmetler Enstitüsü direktör yardımcısı Jonathan Eyal, "Söylemini değiştirmek için altın bir fırsata sahipti. Onun yerine intikam ve gözaltına alınan kişi sayısına odaklandı. Bu Batılı müttefiklerin onun yanında yer almasını çok daha zorlaştıracak" diye konuşuyor.

Erdoğan, Ankara'nın Kürtlere yönelik baskılarından, Suriye ve mülteci krizine kadar birçok farklı konuda Batı ile sıkıntı yaşıyor. İlişkileri en fazla zedeleyen ise, Cumhurbaşkanı'nın giderek artan otoriter tutumu ve özellikle kritik konumdaki medya organlarına ve muhalefete yönelik saldırılardı. Özellikle herkesin korktuğu sert önlemler, Türkiye'nin yönünü tam bir otoriterliğe doğru çevirebilir.

“There is no doubt that we are witnessing the consolidation of a new form of authoritarian regime with a populist streak,” said Ayşe Kadioğlu, a professor at Istanbul’s Sabancı University, in an essay for Open Democracy.

“With the crackdown on media, academic freedoms, random arrests, and the increasing violence in the southeast provinces, citizens in Turkey have been facing major limitations on their basic freedoms for the past few years. The attempted coup d’état of July 15 is like the last nail in the coffin.”

As with the Reichstag fire, which the Nazis blamed on a Dutch anarchist, it may prove impossible to say with certainty who was behind the weekend coup attempt. If the Turkish leadership uses the event to amend the constitution to give Erdoğan sweeping authority, as now seems likely, that may not matter in long run.

Confident in the knowledge that the West needs his help in the fight against the so-called Islamic State and to harbor refugees from Syria, Erdoğan has largely ignored the criticism from Europe and the U.S.

Threats of ‘a serious war’

The signals out of Erdoğan’s camp in the aftermath of the coup attempt suggest the troubled relationship is going to become even more transactional.

Even though President Barack Obama denounced the coup attempt before the outcome was clear, and made it clear the U.S. stood behind Erdoğan, the Turkish leadership accused Washington of helping to plot it.

Turkish Prime Minister Binali Yıldırım went so far as to suggest the U.S. would be “engaged in a serious war” with his country if it didn’t hand over Fethullah Gülen, the U.S.-based Muslim cleric Ankara sees as the mastermind of the plot.

The accusations directed at Washington, unprecedented from a NATO ally, prompted an angry response from Secretary of State John Kerry.

“Public insinuations or claims about any role by the United States in the failed coup attempt are utterly false and harmful to our bilateral relations,” he said.

A report in Turkish media on Sunday that Erdoğan would meet Vladimir Putin next month will do little to calm the waters.

While Washington, which relies on Turkey’s Incirlik air base to launch attacks against ISIL in Syria, has much to lose from a deterioration in its relationship with Ankara, Europe may have even more at stake.

Refugees vs Visas

Erdoğan’s agreement to harbor millions of Syrian refugees and prevent them from traveling into the EU defused a major political crisis that has divided Europe like nothing else in its postwar history.

Bazı Batılı yetkililer ve uzmanlar, başarısız darbe girişiminin Erdoğan'ın 'Reicstag Yangını' olabileceği endişesini taşıyor. Reicstag Yangını, Hitler'in sivil özgürlükleri askıya almasını meşru kılacak ortamı yaratan ve 1933 yılında Almanya parlamentosuna yönelik düzenlenen kundaklamanın ardından çıkan yangın vakasını nitelendiriyor. Bu dönem Nazi diktatörlüğünün başlangıcı kabul ediliyor.

İstanbul Sabancı Üniversitesi öğretim üyelerinden profesör Ayşe Kadioğlu "Açık Demokrasi Vakfı için yazdığı bir makalede, "Popülist özellikte yeni tür bir otoriter rejimin konsolide edildiğine şahitlik ettiğimize hiçbir şüphe yok" ifadelerini kullanıyor.

Kadioğlu, "Medyaya ve akademik özgürlüklere yönelik baskılar, rastgele yapılan tutuklamalar ve ülkenin güneydoğu bölgelerinde artan şiddet nedeniyle Türk vatandaşları son birkaç yıldır temel özgürlüklerinde büyük sınırlamalar ile karşı karşıya. 15 Temmuz'daki darbe girişimi adeta tabuta çakılan son çivi" diye konuşuyor.

Nazilerin Hollandalı bir anarşisti suçladıkları Reicstag yangınında olduğu gibi, hafta sonu meydana gelen darbe girişiminin arkasında gerçekte kimin olduğunu tespit etmek imkansız olabilir. Eğer Türkiye'deki liderlik, bugün olduğu gibi, darbeyi anayasayı yeniden düzenlemek ve Erdoğan'a büyük yetkiler vermek için kullanırsa, bunun uzun dönemde pek de bir önemi olmayacak.

İŞİD ile mücadelede ve Suriye'den gelen mültecilerin yerleştirilmesinde Batı'nın kendisine ihtiyacı olduğundan emin olan Erdoğan, Avrupa ve ABD'den gelen eleştirilerin büyük çoğunluğunu yok saydı.

CİDDİ BİR SAVAŞIN TEHDİTLERİ

Darbenin ardından Erdoğan'ın ekibinden gelen işaretler, zaten sorunlu olan ilişkinin daha da belirsiz hale geleceğini gösteriyor.

Her ne kadar Başkan Barack Obama, sonucu belli olmadan önce darbe girişimini kınasa ve ABD'nin Erdoğan'ın arkasında durduğunu açıkça belirtse de, Türkiye'deki liderlik Washington yönetiminin darbeye yardımcı olduğu suçlamasını getiriyor.

Başbakan Binali Yıldırım o kadar ileri gitti ki, Amerika Birleşik Devletleri'nin, Türkiye'nin darbe girişiminin planlayıcısı olarak gördüğü ve Pennsylvania'da yaşayan Müslüman din adamını iade etmemesi durumunda, ülkesi ile "ciddi bir savaşa" gireceğini söyledi.

Doğrudan Washington'u hedef alan ve bir NATO müttefikinden beklenmeyen bu suçlamalar, Amerikan Dışişleri Bakanı John Kerry'nin sert tepkisine neden oldu.

Kerry, "Amerika Birleşik Devletleri'nin başarısız darbe girişiminde her hangi bir rol üstlendiğine ilişkin kamuoyu önünde yapılan açıklamalar ve gündeme getirilen iddialar, tamamen yanıltır ve ikili ilişkilerimize zarar vermektedir" dedi.

Türk basınında yer alan ve Erdoğan'ın gelecek ay Vladimir Putin ile bir araya geleceğine ilişkin haber de, suların sakinleşmesine çok katkı sağlamayacak.

Washington yönetimi, Suriye'deki İŞİD hedeflerine saldırı düzenlemek için İncirlik Üssü'ne bağımlıyken, Ankara ile ilişkilerin bozulmasında kaybedecek daha fazla şeye sahip. Avrupa'nın ise çok daha fazla derdi olabilir.

In return for Turkey's help, the EU agreed to send billions in aid and, crucially, to extend visa-free travel to Turks.

Erdoğan has threatened to pull out of the refugee deal if Europe doesn't lift the visa requirement this year.

Europe is demanding Turkey meet a long list of democratic requirements, including an independent judiciary, before visa liberalization takes effect. But after Erdoğan fired thousands of judges over the weekend, including members of the country's highest court, it will be impossible to argue that the country meets that test.

Another hurdle is Erdoğan's controversial anti-terror laws, which allow the government to severely restrict media freedoms and detain activists.

In the wake of the coup attempt, there's little chance Turkey will agree to water down the legislation.

Indeed, comments over the weekend from senior Turkish officials, including suggestions the country reintroduce the death penalty, indicate the country is moving in the opposite direction.

German leader Angela Merkel, who like Obama denounced the putsch attempt and supported Erdoğan, made a plea for Turkish democracy.

Saying she hoped Turkey could overcome the violence, Merkel said: "A democracy that respects the rights of all and protects minorities is the best foundation for doing so."

Erdoğan's relations with Berlin of late have been even more troubled than those with Washington. A recent resolution by the German parliament declaring the Ottoman Empire's massacre of Armenians in 1915 a genocide triggered an angry response from the Turkish leadership.

Since the vote, Ankara has barred German MPs from visiting their country's Turkey-based troops. Merkel raised the issue this month with Erdoğan at the NATO summit in Warsaw but he refused to back down.

Such tensions aside, the question now is how far Europe is willing to go to keep the refugee pact alive.

One theory is that Erdoğan, unwilling to make the concessions necessary to win the visa waiver, will accept more money instead. Europe, which still has deep qualms about granting Turks travel privileges, might be happy to agree.

"No one has an interest in seeing this deal fully applied or in seeing its collapse," Eyal of the Royal United Services Institute said.

MÜLTECİLER VE VİZELER

Erdoğan'ın milyonlarca Suriyeli mülteciyi ülkesinde ağırlama ve bunların Avrupa'ya gidişini önlemeye yönelik anlaşması, savaş sonrası tarihinde hiç olmadığı kadar Avrupa Birliği'nde bölünmeye yol açmış durumda.

Türkiye'nin yardımına karşılık olarak Avrupa Birliği, milyarlarca euro yardım göndermeyi ve Türklerin vizesiz seyahatine izin verilmesini kabul etti.

Erdoğan, Avrupa'nın bu yıl vize anlaşması sorumluluklarını yerine getirmemesi durumunda, Türkiye'nin mülteci anlaşmasından çekileceği tehdidini savurdu.

Avrupa ise, vize muafiyeti anlaşması yürürlüğe girmeden önce, aralarında bağımsız yargının da bulunduğu uzun bir demokratikleşme listesinin Türkiye tarafından hayata geçirilmesini talep ediyor. Ancak Erdoğan'ın hafta sonu, aralarında Anayasa Mahkemesi üyelerinin de bulunduğu binlerce hakimi görevden almasıyla, Türkiye'nin testte başarılı olduğunu iddia etmek dahi imkansız hale geldi.

Bir diğer sorun ise, hükümetin basın özgürlüklerini ciddi şekilde kısıtlamasına ve aktivistleri gözaltına almasına imkan sağlayan tartışmalı terörle mücadele yasaları.

Darbe girişimi öncesinde Türkiye'nin yasayı yumuşatacağına ilişkin hiçbir beklenti bulunmuyordu.

Hatta, hafta sonu üst düzey Türk yetkililerin, idam cezasının yeniden getirilebileceğine ilişkin açıklamaları, ülkenin tam tersi istikamete doğru ilerlediğini gösteriyor.

Obama gibi darbeyi kınayan ve Erdoğan'a destek verdiklerini belirten Almanya Başbakanı Angela Merkel, Türk demokrasisi için çağrıda bulundu.

Türkiye'nin şiddetin üstesinden geleceğini umduğunu belirten Merkel, "Herkesin hakkına saygılı olan ve azınlıkları koruyan bir demokrasi, şiddetin sona ermesinin en büyük temelidir" diye konuştu.

Son dönemde Erdoğan'ın Berlin ile ilişkileri Washington ile olan ilişkilerden daha da sorunlu. Almanya parlamentosunun, 1915 yılında Osmanlı İmparatorluğu döneminde Ermenilerin yaşadıklarını "soykırım" olarak nitelendiren bir karar alması Türkiye liderliğinden sert tepki gördü.

Oylamanın ardından Ankara, Alman milletvekillerinin Türkiye'deki üslerde bulunan askerlerini ziyaret etmesine izin vermiyor. Merkel konuyu bu ay Varşova'da yapılan NATO zirvesinde gündeme getirdi ancak Erdoğan geri adım atmadı.

Bu gerginliğin yanı sıra, akıllardaki soru, Avrupa'nın mülteci anlaşmasını daha ne kadar süreyle yürürlükte tutmayı istediği.

Teorilerden birisi, vize muafiyetini elde edebilmek için daha fazla taviz vermek istemeyen Erdoğan'ın daha fazla maddi yardımı kabul edebileceği yönünde. Türklere seyahat imtiyazı verme konusunda hala derin endişeleri bulunan Avrupa bunu memnuniyetle kabul edebilir.

Kraliyet Birleşik Hizmetler Enstitüsü'nden Eyal, "Hiç kimsenin bu anlaşmanın tam olarak uygulanması konusunda bir çıkarı yok, ancak kimse anlaşmanın bozulmasını da görmek istemiyor" ifadelerini kullanıyor.

LİNK: <http://www.politico.eu/article/erdogans-reichstag-fire-turkey-coup-attempt/>

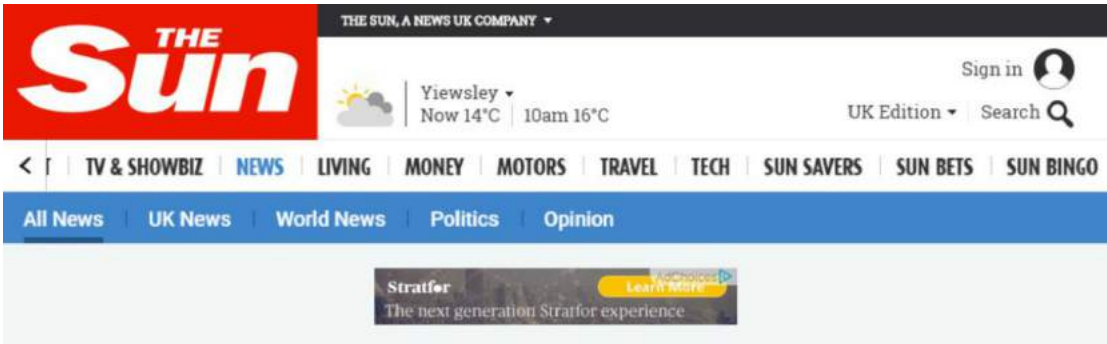
EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Bu tür haberlerde, darbenin bir senaryo ya da kurgu olduğu açıktan dile getirilmese de, Hitler dönemindeki Reichstag Yangını'na atıfta bulunularak, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın da bu tarz bir komplo tasarlamış olabileceği algısı yaratılmaya çalışılıyor. Bir sonraki adım ise, darbe girişiminin otoriterlik hatta diktatörlük için kullanılacağı algısı oluşturmak. Darbe soruşturmaları, rakiplerin ortadan kaldırılması için yapılan "temizlik" olarak gösterilerek de, darbecilerin sanki "meşru" bir hak kullanan kitleler olduğunun algılanması için ortam oluşturuluyor.

This article published in Politico creates a perception that July the 15th coup attempt in Turkey may be staged by President Recep Tayyip Erdogan without directly mentioning it. Because the title "Erdogan's Reichstag Fire", a reference to the 1933 arson in Germany's parliament Bundestag, that served as Hitler's justification for suspending civil liberties and the beginning of the Nazi dictatorship, aims to create a parallelism between the two events. That is a clever way of journalism to say something without directly saying it but make someone say it for you. The second step of the article is to create a perception that the failed coup attempt will be used for authoritarianism or even for dictatorship. Politico argues that the prosecution process is being used to crush and clear all the dissent and political rivals. That argument is clearly an effort to pave the way for the putschists to use the coup attempt as a legitimate right to topple an elected government by using force.

WAS IT STAGED? Man accused of orchestrating the Turkey coup says the president STAGED the whole thing

Fethullah Gulen has accused Turkey's president Recep Erdogan of organising the military coup

THE man accused of orchestrating Turkey's attempted military coup has hit back against calls for his extradition saying the country's President staged the whole thing.

Fethullah Gulen, who is based in the US, has been blamed for organising the attempted military coup.

But the former key ally of the Turkish president and cleric spoke out, saying: "There is a slight chance, there is a possibility that it could be a staged coup. It could be meant for court accusations and associations."

US based cleric Fethullah Gulen has claimed there is a chance that the coup in Turkey was staged.

The cleric spoke out from his home in Pennsylvania after Turkey was thrown into turmoil

He told reporters in the US that he did not believe democracy could be maintained through military action or violence.

Speaking from his home in Saylorsburg, Pennsylvania, Gulen said: "It appears that they have no tolerance for any movement, any group, any organisation that is not under their total control."

He denied any involvement in the coup and said anyone could have masterminded the action,

The founder of the Gulen movement, the Turkish preacher and writer currently lives in self-imposed exile in the US and has not been to Turkey for 16 years.

Kurgu muydu? Türkiye'deki darbeyi yönetmekle suçlanan adam her şeyi Cumhurbaşkanı'nın KURGULADIĞINI söylüyor

Fethullah Gülen Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı askeri darbeyi düzenlemekle suçladı.

Türkiye'deki askeri darbe girişimini yönetmekle suçlanan adam, iadesine yönelik yapılan çağrılara sert yanıt verdi ve her şeyin Cumhurbaşkanı tarafından kurgulandığını söyledi.

ABD'de oturan Fethullah Gülen, askeri darbe girişimini organize etmekle suçlanmıştı.

Ancak Türkiye Cumhurbaşkanı'nın eski müttefiki ve din adamı beklenen konuşmayı yaptı: "Az da olsa, yaşananların kurgulanmış bir darbe olma olasılığı var. Bu mahkemelerde kullanılmak üzere yapılmış olabilir."

ABD'de gazetecileri kabul eden Gülen demokrasinin askeri müdahale ya da şiddet ile korunacağına inanmadığını söyledi.

Pennsylvania'nın Saylorsburg kasabası'ndaki evinde konuşan Gülen, "Görünüşe göre kendi kontrolleri dışındaki hiçbir hareket, hiçbir grup ve hiçbir organizasyona müsamahalaları yok" diye konuştu.

Darbe ile ilişkisi olduğunu yalanlayan Gülen, herkesin yaşananları yönetebileceğini belirtti.

Gülen Hareketi'nin kurucusu Türk din adamı ve yazar, 16 yıldır Türkiye'ye gitmedi ve ABD'de inziva hayatını yaşıyor.

Gülen'in açıklamaları, Türkiye Cumhurbaşkanı'nın, ABD Başkanı Barack Obama'dan 75 yaşındaki din adamının iade edilmesini istemesinin ardından geldi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "ABD Başkanı Barack Obama'ya çağrıda bulunuyorum. Sayın Başkan, bunu size daha önce de söyledim. Fethullah Gülen'i ya tutuklayın ya da onu Türkiye'ye iade edin. Ama bunu dinlemediniz. Darbe girişiminin ardından size bir kez daha çağrıda bulunuyorum. Pennsylvania'daki o adamı Türkiye'ye iade edin. Eğer stratejik ortak ya da model ortak isek, gerekeni yapın" ifadelerini kullanmıştı.

Ordu ülkede iktidarı ele geçirdiğini açıkladığında Cumhurbaşkanı tatildeydi. Erdoğan Cuma akşamı hızlı bir şekilde İstanbul'a geçti.

His comments come after the Turkish President appealed to the US President Barack Obama to extradite the 75-year-old.

President Recep Erdogan said: "I call on the United States and President Barack Obama. Dear Mr. President, I told you this before. Either arrest Fethullah Gulen or return him to Turkey. You didn't listen. I call on you again, after there was a coup attempt.

"Extradite this man in Pennsylvania to Turkey. If we are strategic partners or model partners, do what is necessary."

The President was on holidays when the military declared it had seized power, with Erdogan rushing back to Istanbul on Friday night.

The President has come out strongly against those involved in the coup, ordering the arrest of almost 3000 prosecutors and judges believed to have played a part in the overnight action.

He has also praised the Turkish people who took to the streets against the military.

The Alliance for Shared Values on Developments in Turkey also released a statement denying Gulen's involvement.

In the statement released on Friday, the group said: "For more than 40 years, Fethullah Gulen and Hizmet participants have advocated for, and demonstrated their commitment to, peace and democracy. We condemn any military intervention in domestic politics of Turkey.

"Comments by pro-Erdogan circles about the movement are highly irresponsible."

Cumhurbaşkanı darbeye karışanlara karşı üstünlük sağladı ve darbede oynadıkları rol nedeniyle yaklaşık 3000 savcı ve yargıcın tutuklanması talimatı verdi.

Cumhurbaşkanı aynı zamanda orduya karşı sokaklara çıkan Türk halkını da övdü.

Ortak Değerler İttifakı ise yaptığı açıklamada, Gülen'in darbeye karıştığı iddialarını yalanladı.

Yapılan açıklamada, "40 yıldan fazla süredir Fethullah Gülen ve Hizmet taraftarları barışa ve demokrasiye olan bağlılıklarını gösterdi. Türkiye'deki iç siyasete yönelik askeri müdahaleleri lanetliyoruz. Erdoğan taraftarlarınca Hareket hakkında yapılan yorumlar büyük bir sorumsuzluk örneği" ifadeleri kullanıldı.

LINK:<https://www.thesun.co.uk/news/1457348/man-accused-of-orchestrating-the-turkey-coup-says-the-president-staged-the-whole-thing/>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

FETÖ elebaşının darbe ile ilişkisinin olmadığına yönelik yapılan bir başka haber daha... Üstelik tüm ifadeler, 15 Temmuz'un hemen ardından gazetecileri Pennsylvania'daki malikanesinde kabul eden FETÖ elebaşına ait. Bunun dışında terör örgütünün Türkiye'de devleti ele geçirmek için yaptığı hiçbir girişimden, iddia olarak dahi bahsedilmiyor. Türkiye demokrasisini korumak için çalışırken bir kez daha yalnız bırakılıyor.

Another example from the Western media during the July 15th trying to create a perception that the leader of the terrorist organization FETO was not behind the coup attempt. Furthermore all the statements used in this article belongs to Fethullah Gulen, the leader of FETO, who spoke to international press just after the coup attempt in his country estate in Pennsylvania. The Sun, a well-known British daily, do not publish anything about the affiliates and supporters of FETO have been trying to infiltrate to the administrative institutions, to the judiciary, to the army and to the police force as well as media and academic world. Nothing about FETO and it's becoming a parallel state finds a single space even as an allegation in Sun, like the other Western media outlets. Unfortunately Turkey once again has been left alone trying to protect it's democracy by the advocates of human rights and democracy in the West.

Mirror NEWS ▾ POLITICS SPORT ▾ FOOTBALL CELEBS ▾ TV & FILM WEIRD NEWS MORE ▾

Turkey coup 2016 explained: What happened and what is a military coup?

Gun battles broke out and the army used tanks and fighter jets in a military coup attempt to bring down President Tayyip Erdogan

412 SHARES 18 COMMENTS BY SAM ADAMS 15:42, 18 JUL 2016 UPDATED 11:42, 21 JUL 2016

NEWS

#NEWS

RECOMMENDED

Policeman who proposed to boyfriend at Gay Pride in emotional footage 'wished he hadn't' for heartbreaking reason

UK weather: Brits

There were terrifying scenes on the streets of Turkey overnight as the country's military tried to overthrow the government.

A faction within Turkey's armed forces used tanks and helicopters in its attempt to bring down President Tayyip Erdogan.

However, they were stopped as people flooded onto the streets in support of the leader, who was democratically elected.

The death toll currently stands at 194, with over 1,100 injured in the fierce clashes in Ankara and Istanbul.

President Erdogan claims the attempted coup is now over, with more than 1,500 military personnel arrested.

However, as tensions remain high and gunshots still being heard, events could change fast.

Here we try to explain what has happened and what you need to know.

What is a coup?

A coup is an illegal attempt to overthrow those in power by force.

Türkiye'deki 2016 darbesi: Ne oldu ve askeri darbe nasıl yapılır?

Ordunun Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ı devirmek için düzenlediği darbe girişiminde çatışmalar çıktı, tanklar ve savaş uçakları kullanıldı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı devirmek için girişimde bulunan ordu, tanklar ve savaş uçakları kullandı, çatışmalar çıktı.

Türkiye'de ordunun hükümeti devirmek için başlattığı girişim sırasında gece boyunca ülke sokaklarında dehşet anları yaşandı.

Ordunun içindeki bir grup, tanklar ve helikopterler kullanarak Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ı devirmeye çalıştı.

Ancak bu grup, demokratik olarak seçilen liderlerini desteklemek için insanların sokağa dökülmesiyle durduruldu.

Ankara ve İstanbul'da yaşanan şiddetli çatışmaların ardından şu an için ölü sayısı 194, 1100'den fazla yaralı var.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 1500'den fazla askeri personelin tutuklanmasının ardından darbe girişiminin sona erdiğini öne sürüyor.

Ancak gerginliğin sürdüğü ve silah seslerinin hala duyulduğu ülkede olaylar hızla değişebilir.

Bu nedenle neler olduğunu ve bilinmesi gerekenleri açıklamaya çalışacağız.

It comes from the French coup d'état, which translates as "blow of state".

Turkey has a history of military coups, but has not experienced one for nearly two decades.

Who is behind it?

The scale of the operation - which included the deployment of fighter jets and tanks - would suggest it was planned by senior military figures.

Elements of the Army and Air Force are involved in the coup, and it is unclear if the Navy is also behind it.

Mr Erdogan has claimed that Islamic cleric Fethullah Gulen is the inspiration behind the coup.

Who is Fethullah Gulen?

Gulen, who lives in self-imposed exile in Pennsylvania, United States, once supported Mr Erdogan but became a nemesis.

Mr Erdogan has long accused the cleric and his supporters of attempting to overthrow the government.

The cleric promotes a philosophy that blends a mystical form of Islam with staunch advocacy of democracy, education, science and interfaith dialogue.

That puts him at odds with Mr Erdogan, who has introduced more Islamist policies at the expense of the country's long-held secular views.

The pro-Gulen Alliance for Shared Values has said it condemned any military intervention in domestic politics.

Why did the military attempt the coup?

The government has made enemies with the military over religion.

The military in Turkey sees itself as the defender of the country's secular traditions, and generals have been critical of Mr Erdogan.

His AK Party, with roots in Islamism, has long had a strained relationship with the military and nationalists in a state that was founded on secularist principles after World War One.

DARBE NEDİR?

Darbe, iktidarda olanların yasadışı güç kullanılarak devrilmesi girişimidir.

“Darbe”, Fransızca “coup d’etat” kelimesinden gelir. Anlamı, “devletin havaya uçurulması”dır.

Türkiye bir darbe tarihine sahiptir. Ancak yaklaşık 20 yıldır bir darbe yaşanmamıştır.

DARBENİN ARKASINDA KİM VAR?

Savaş uçaklarının ve tankların kullanıldığı operasyonun boyutu düşünüldüğünde, darbenin üst düzey askeri yetkililer tarafından planlandığı düşünülebilir.

Darbe girişimine Kara ve Hava Kuvvetleri unsurları katıldı. Ancak Deniz Kuvvetleri’nin de darbenin arkasında olup olmadığı belirsiz.

Erdoğan, darbenin arkasındaki ilham kaynağının din adamı Fethullah Gülen olduğunu öne sürüyor.

FETHULLAH GÜLEN KİMDİR?

ABD’nin Pennsylvania eyaletinde sürgünde yaşayan Gülen, bir dönem Erdoğan’ı destekledi ancak daha sonra onun düşmanı haline geldi.

Erdoğan uzun süredir, din adamı ve takipçilerini hükümeti devirmeye çalışmakla suçluyor.

Vaiz mistik İslam ile demokrasi, eğitim, bilim ve dinler arası diyalogu harmanlayan bir felsefeyi savunuyor.

Bu, ülkenin uzun süredir sahip olduğu laik görüşlerin aksine, daha İslamcı politikalar getiren Erdoğan ile karşı karşıya gelmesine neden oluyor.

Gülen yanlısı “Ortak Değerler Birliği” iç siyasete yönelik her türlü askeri müdahaleye karşı olduğunu açıklamıştı.

ORDU NEDEN DARBeye KALKIŞTI?

Hükümet din konusunda ordu içinde düşmanlar edindi.

Türkiye’de ordu kendisini ülkenin laik geleneklerinin savunucusu olarak görüyor ve generaller de Erdoğan’ı eleştiriyor.

Soldiers took control of TRT state television, which announced a countrywide curfew and martial law.

An announcer read a statement on the orders of the pro-coup faction that accused the government of eroding the democratic and secular rule of law.

What has happened on the ground?

The exact situation is unclear, but footage shows the scale of the violence as angry protesters confronted the military.

One video shows a tank running several people down, while others show intense gunfire.

A helicopter gunship has also been filmed spraying a street with bullets as protesters run for their lives, while another video shows a tank commander being dragged from the vehicle's turret.

There were reports of explosions and the internet being cut, with the planes flying low over the Ankara.

Pictures have also emerged showing the Turkish Prime Minister's office following an air strike.

Is the coup over?

Turkey's government claims the coup is "90 percent under control", although it admits some military commanders are still being held hostage by the plotters.

Mr Erdogan told a crowd today: "They have pointed the people's guns against the people. The president, whom 52% of the people brought to power, is in charge.

Kökleri İslamcılığa dayanan AK Parti, uzun süredir Birinci Dünya savaşının ardından laik ilkeler üzerine inşa edilen bir devlette ordu ve milliyetçiler ile gergin ilişkilere sahip.

Askerler darbe sırasında devlet televizyonu TRT'nin kontrolüne ele geçirdi ve ülke genelinde sıkı yönetim ve sokağa çıkma yasağı ilan etti.

TRT spikeri tarafından okunan darbe açıklamasında, hükümet, demokrasi ve laik hukuk ilkelerini erozyona uğratmakla suçlandı.

SAHADA NELER OLDU?

Tam olarak ne olduğu netleşmese de, görüntüler kızgın protestocuların ordu ile karşı karşıya geldiğinde ortaya çıkan şiddeti ortaya koyuyor.

Bir görüntüde bir tankın birkaç kişiyi ezişi görülürken, bir başka görüntüde açılan yoğun ateş gözler önüne seriliyor.

Bir helikopterden sokaktaki protestocuların üzerine ateş açıldığı görülürken, bir başka görüntüde tank komutanının askeri aracın üzerinden indirilişi yer alıyor.

Patlama haberleri gelirken, internetin kesildiği ve uçakların Ankara üzerinde uçtuğu bilgileri de alınıyor.

Türkiye Başbakanlık ofisinin hava saldırısının ardından çekilen fotoğrafları da ortaya çıktı.

DARBE SONA ERDİ Mİ?

Türk hükümeti darbenin “%90 oranında kontrol altında olduğunu” belirtirken, bazı komutanların hala darbecilerin elinde rehin olduğunu itiraf ediyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan yaptığı açıkla-

"This government brought to power by the people is in charge. They won't succeed as long as we stand against them by risking everything."

However, fighting continued this morning, with the sounds of huge blasts echoing across the capital, Ankara, and Istanbul, including at least one bomb that hit the parliament complex.

And Mr Erdogan admitted on Twitter this morning that another coup could be staged at any time.

What does it mean for British holidaymakers?

Thousands of British holidaymakers are in Turkey and hundreds of others have trips to the country booked.

Istanbul Airport has been closed to all flights following the coup announcement, and it is likely that other airports and train stations will also be shut down.

The country's major cities are in lockdown, and as things stand it is highly unlikely that British travellers will be able to get in and out of the country.

What has been the global reaction to the attempted coup?

New foreign secretary Boris Johnson says he has spoken to Turkey's foreign minister.

He says he underlined British support for democratically-elected government and its institutions.

In America, President Barack Obama and Secretary of State John Kerry have condemned the coup and voiced their support for Mr Erdogan.

The White House said in a statement: "The President and Secretary agreed that all parties in Turkey should support the democratically-elected government of Turkey, show restraint, and avoid any violence or bloodshed,"

The situation remains unclear but there have been numerous reports of violence.

Has this happened in Turkey before?

The powerful military has intervened in the country's political system several times.

There was an Ottoman coup d'état in 1913 followed by a coup in 1960 and military memorandum in 1971.

There was another military coup in 1980 and an alleged military coup in 1993. There was also a military memorandum in 1997.

mada, "Halkın silahlarını halka çevirdiler. Halkın %52'sinin oyuyla seçilen cumhurbaşkanı kontrolü elinde bulunduruyor" diye konuştu.

Erdoğan, "Bu hükümet, halk tarafından göreve getirildi. Her şeyi göze alarak halkın yanında durursak, asla başarılı olamazlar" ifadelerini kullandı.

Ancak başkent Ankara ve İstanbul'da hala büyük patlama sesleri duyuluyor. Bu patlamalardan birisi parlamento binasını hedef aldı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan Twitter hesabında, yeni bir darbenin her an düzenlenebileceğini itiraf etti.

DARBE İNGİLİZ TATİLCİLER İÇİN NE ANLAMA GELİYOR?

Binlerce İngiliz tatilci Türkiye'de bulunuyor ve yüzlercesinin de ileri tarihler için ayarlanmış rezervasyonları var.

Darbe girişiminin ardından İstanbul Havalimanı tüm uçuşlara kapatılmış durumda ve diğer hava limanları ile tren istasyonlarının da kapatılması olasılığı yüksek.

Ülkenin büyük kentleri adeta tecrit edilmiş durumda. Şu anki duruma göre İngiliz tatilcilerin ülkeye giriş ve çıkış yapmaları mümkün görünmüyor.

DARBE GİRİŞİMİ KARŞISINDA DÜNYANIN REAKSİYONU NE OLDU?

İngiltere Dışişleri Bakanı Boris Johnson, Türk Dışişleri Bakanı ile görüştüğünü açıkladı.

Johnson, İngiltere'nin demokratik olarak seçilen hükümete ve kurumlarına desteğini ilettiğini söyledi.

Amerika'da ise Başkan Barack Obama ve Dışişleri Bakanı John Kerry darbe girişimini kınadı ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'a desteklerini açıkladı.

Beyaz Saray'dan yapılan açıklamada ise, "Başkan ve dışişleri bakanı, Türkiye'deki tüm tarafların demokratik olarak seçilen hükümeti desteklemeleri, birlik olmaları, şiddet ve kan dökülmesini önlemeleri gerektiği konusunda görüş birliğine vardı" ifadeleri kullanıldı.

Durum hala belirsizliğini korurken, yer yer şiddet haberleri alınıyor.

TÜRKİYE'DE DAHA ÖNCE BÖYLE BİR ŞEY YAŞANDI MI?

Türkiye'deki güçlü ordu siyasete birkaç kez müdahale etti.

1913'te Osmanlı döneminde gerçekleşen bir darbenin ardından 1960'ta bir başka darbe ve 1971'de ise bir muhtıra gerçekleştirildi.

1980'de bir başka darbe gerçekleşirken, 1993 yılında bir darbe daha gerçekleştiği iddia ediliyor. 1997 yılına ise yine bir muhtıra verildi.

LİNK: <http://www.mirror.co.uk/news/world-news/what-happened-turkey-attempted-coup-8432395>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

İngiltere'nin önde gelen gazetelerinden Daily Mirror'un haber başlığı dahi, aslında Türkiye'de FETÖ tarafından düzenlenen darbe girişimini sorgulamaya yönelik bir manşet. "Neler oldu? Askeri darbe nasıl olur?" diye soran gazete, 249 kişinin şehit olduğu darbe girişiminin, gerçekte bir darbe olup olmadığını sorgulayanların "değirmenine adeta su taşıyor." Gazete ayrıca, "Darbenin arkasında kim var?" diye sorarak, FETÖ'nün yaşananlarla hiçbir ilişkisi yokmuş gibi, darbeyi sadece Türk Silahlı Kuvvetleri içinde belirli bir odağın gerçekleştirdiği algısını pekiştiriyor. Mirror'un haberindeki bir başka nokta ise, FETÖ elebaşını aklamaya ve dünyaya "şirin" göstermeye yönelik. FETÖ elebaşının İslam ile demokrasi, eğitim, bilim ve dinler arası diyalogu harmanlayan bir felsefeyi savunduğunu öne süren gazete, bunun yanında Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın İslami kökleriyle ülkenin laik görüşlerine ters düştüğünü vurguluyor. Bu da darbe girişimini örtülü de olsa, haklı gösterme çabasından öteye geçmiyor.

Even the headline of the well-known British daily Mirror questions that the terrorist organization FETO was behind the coup attempt in Turkey. By publishing a headline like "What happened and what is a coup attempt?" The Mirror clearly fills the buckets of FETO affiliates questioning the events in Turkey that left 249 civilians dead protecting their democratically elected government. The Mirror also questions who really was behind the coup attempt and paints a picture that a group in the Turkish Armed Forces were responsible for the uprising, clearly consolidating that FETO has nothing to do with the coup attempt. The paper also tries to exhibit the leader of FETO look innocent and so charming. The Mirror argues that the leader of FETO promotes a philosophy that blends a mystical form of Islam with staunch advocacy of democracy, education, science and inter-faith dialogue while emphasizing that President Recep Tayyip Erdogan has introduced more Islamist policies at the expense of the country's long-held secular views. This attitude surreptitiously tries to create a perception that the coup attempt was legitimate.

The United States and Europe urged Turkey to respect democracy and human rights as a purge of alleged supporters of a failed plot to topple President Recep Tayyip Erdogan intensified Monday.

Turkey's interior ministry fired 9,000 people across the country, including police and 30 governors, the state-run Anadolu news agency reported. More than 6,000 people suspected of being connected to the coup were detained and questioned, including more than 100 generals and admirals, according to Anadolu.

Friday's uprising by elements within Turkey's military was quashed by loyal government forces and masses of civilians who took to the streets. At least 232 people were killed and more than 1,400 wounded.

The government has blamed the insurrection on supporters of Fethullah Gulen, a U.S.-based Muslim cleric who has become Erdogan's chief opponent. Gulen, who lives in Pennsylvania, strongly denies any involvement.

One of those arrested was Akin Ozturk, the former commander of Turkey's air force. Turkish media say he's been accused of being a ringleader in the coup, but Ozturk denied those claims.

According to his testimony obtained by broadcaster NTV, Ozturk said he was planning to attend the wedding of a friend's daughter in Istanbul, but was held up in the coastal city of Izmir, more than 300 miles from Turkey's capital. "I do not know who planned or directed this coup," Ozturk told investigators, according to NTV.

The widespread detentions have prompted world leaders to preach caution. At a news conference in Brussels alongside Secretary of State John Kerry, Federica Mogherini, the European Union's foreign policy chief, said Washington and Brussels agreed that as Turkey rounds up suspects, it must respect the rule of law and fundamental freedoms in responding to the coup attempt.

"We will certainly support bringing perpetrators of the coup to justice, but we also caution against a reach that goes well beyond that," Kerry said.

He also said NATO would be watching closely to ensure that Turkey, a member of the alliance and U.S. ally, meets its democracy requirements.

Türkiye'deki darbe destekçilerinin temizliği hız kazanıyor

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı devirmeyi amaçlayan başarısız darbe girişiminin ardından, darbeye destek verdikleri iddiasıyla karşı karşıya olanlara yönelik temizlik sürerken, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa, Türkiye'yi demokrasi ve insan haklarına saygı göstermesi konusunda uyardı.

Anadolu Ajansı'nın haberine göre İçişleri Bakanlığı aralarında polis ve 30 valinin de bulunduğu 9000 kişiyi görevden aldı. Ajansa göre, darbe ile ilişkisi olduğu öne sürülen ve aralarında 100 general ve amiralin bulunduğu 6000 kişi gözaltına alınarak sorgulandı.

Cuma günü Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki unsurlar tarafından düzenlenen ayaklanma, hükümete bağlı güçler ve sokaklara çıkan siviller tarafından etkisiz hale getirildi. En az 232 kişi hayatını kaybederken, 1400'den fazla kişi de yaralandı.

Hükümet, Erdoğan'ın başlıca düşmanı haline gelen ve ABD'de yaşayan Müslüman bir din adamı olan Fethullah Gülen'in taraftarlarını darbeyi düzenlemekle suçluyor. Pennsylvania'da yaşayan Gülen ise darbe girişimine karıştıkları iddialarını sert şekilde yalanlıyor.

Tutuklananlar arasında Türk Hava Kuvvetleri eski komutanı Akın Öztürk de bulunuyor. Basında Öztürk'ün darbenin elebaşı olarak suçlandığına ilişkin haberler yer alırken, Öztürk bu iddiaları yalanlıyor.

NTV televizyonu tarafından ele geçirilen ifadesinde Öztürk, o gece İstanbul'da bir arkadaşının kızının düğününe katılmayı planladığını ancak başkent Ankara'nın 300 mil uzağında bulunan sahil kenti İzmir'de kaldığını belirterek, "Bu darbeyi kimin planladığını ya da yönettiğini bilmiyorum" diye konuştu.

Kapsamlı gözaltılar dünya liderlerinden uyarılar gelmesine neden oldu. Brüksel'de Avrupa Birliği'nin Dış Politika'dan Sorumlu Komiseri Federica Mogherini ile birlikte ortak basın toplantısı düzenleyen İçişleri Bakanı John Kerry, darbe girişiminin ardından Türkiye'nin şüphelileri gözaltına alırken hukukun üstünlüğüne ve temel özgürlüklere saygı duyması gerektiği konusunda Washington ve Brüksel'in görüş birliğinde olduğunu söyledi.

Kerry, "Darbeye katılanların adalete teslim edilmesini kesinlikle destekliyoruz, ancak aynı zamanda bunun ötesine geçecek her türlü eylem karşısında dikkatli olunmasını istiyoruz" ifadelerini kullandı.

Kerry aynı zamanda NATO'nun ve ABD'nin yakın müttefiki olan Türkiye'nin, tüm demokratik gerekliliklerin korunması konusunda İttifak tarafından yakından izleneceğini de söyledi.

Pazartesi günü CNN'e mülakat veren Erdoğan, darbenin açıkça vatana ihanet olduğunu söyledi. Erdoğan, Parlamento tarafından kabul edilmesi halinde, darbeye katılanlara yönelik olarak idam cezasının yeniden getirilmesini onaylayacağını belirtti. Avrupa Birliği'ne tam üye olmayı isteyen Türkiye'de idam cezası 2004 yılında kaldırılmıştı.

Almanya Başbakanı Angela Merkel'in sözcüsü ise, Türkiye'nin idam cezasını yeniden getirmesi durumunda, bunun AB tam üyelik müzakerelerinin sonu anlamına geleceğini söyledi.

Erdogan said in an interview Monday with CNN that the failed coup was a “clear crime of treason.” He said he would support reintroducing the death penalty for those who took part in the coup attempt, if Turkey’s parliament decides it should be restored. Turkey abolished capital punishment in 2004 as it sought entry into the European Union.

German Chancellor Angela Merkel’s spokesman said if Turkey reinstates the death penalty, it would lead to the suspension of its talks to join the EU.

The EU is a “community of values, therefore the institution of the death penalty can only mean that such a country could not be a member,” Steffen Seibert said in Berlin.

Warplanes continued to patrol Turkey’s skies Monday, a sign that authorities fear the threat against the government is not yet over.

Turkish media reported that a man was detained by police after he opened fire near a courthouse in Ankara, the capital, where some of the top generals were being questioned.

Turkey’s prime minister, Binali Yildirim, insisted the failed coup was not affecting the country’s ability to counter terrorist threats or having an impact on the economy.

“Our banks, our bourses, are working. Our central bank is on top of its duties. Any changes in economic indices are normal and no different from fluctuations recorded on normal days,” Yildirim told reporters in Ankara.

During his interview with CNN, Erdogan also gave more details about the harrowing moments when coup plotters nearly captured him.

Erdogan said he was vacationing at a resort in southwest Turkey when coup plotters overran the resort, killing two of his bodyguards. “Had I stayed 10, 15 additional minutes, I would have been killed or I would have been taken,” he told CNN through a translator provided by the presidency.

In Istanbul, the coup plotters also took over the command and control towers of Ataturk International Airport for several hours, Erdogan said. He said the power was shut off at all military bases to ensure the renegade soldiers couldn’t use any equipment at them.

Steffen Seibert Berlin'de yaptığı açıklamada, "AB bir değerler birliğidir, bu yüzden idam müessesesi bir ülkenin üye olamayacağı anlamına gelir" ifadelerini kullandı.

Pazartesi günü savaş uçakları Türk hava sahasında dolaşmayı sürdürdü. Bu, yetkililerin hükümete karşı tehdidin henüz bitmediğinden endişeli olduklarının göstergesi olarak kabul ediliyor.

Türk basınında, başkent Ankara'da, üst düzey generallerin sorgulandığı adliye yakınında bir kişinin ateş açtığı ve polis tarafından gözaltına alındığı haberleri yer alıyor.

Başbakan Binali Yıldırım ise, başarısız darbe girişiminin Türkiye'nin terör tehditleri ile mücadelesini olumsuz etkilemeyeceği ayrıca ekonomi üzerinde bir etkisi olmayacağını da ısrarlı.

Ankara'da gazetecilere konuşan Yıldırım, "Bankalarımız, borsalarımız çalışıyor. Merkez Bankası görevinin başında. Ekonomik verilerdeki değişiklikler normal ve normal günlerde yaşanan hareketlilikten farklı değil" ifadelerini kullandı.

Erdoğan ise CNN'e verdiği mülakatta, darbecilerin kendisini yakalamaya yönelik girişimlerine ilişkin ayrıntı verdi.

Türkiye'nin güneybatısında bir kasabada tatildeyken darbecilerin tesisi bastığını ve iki yakın korumasını öldürdüğünü belirten Erdoğan, Cumhurbaşkanlığı tarafından sağlanan tercüman aracılığıyla "Eğer 10-15 dakika daha kalsaydım ya öldürülecektim ya da kaçırılacaktım" diye konuştu.

Erdoğan, darbecilerin İstanbul Atatürk Havalimanı'ndaki komuta merkezi ile kontrol kulesini de ele geçirdiklerini belirterek, ayaklanan askerlerin donanımlarını kullanamamaları amacıyla ülkedeki tüm askeri üslerin elektriğinin kesildiğini vurguladı.

LİNK:<https://www.usatoday.com/story/news/world/2016/07/18/turkey-failed-coup-purge-erdogan/87239538/>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

ABD'nin önde gelen gazeteleri arasında yer alan USA Today'deki haberde, darbeciler baştan sona adeta masum gösterilmeye çalışılıyor. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın darbecilerin kendisine suikast düzenlemeye gelirken yaşananları anlattığı bölümdeki ifadeleri dahi, "Cumhurbaşkanlığı tarafından sağlanan tercüman aracılığıyla konuştu" ifadesi kullanılarak, açıklamalar üzerinde "şüphe" uyandırılması amaçlanıyor. Haberin girişi ve genel kurgusunda, darbecilere yönelik yürütülen soruşturma ve göz altılarda, darbe öncesinden itibaren bir süredir Türkiye'ye karşı başlatılan insan hakları ihlalleri ve ifade özgürlüğü kısıtlamalarının arttığına ilişkin algı yönetiminde kullanılan tüm argümanlar tekrarlanıyor. FETÖ'den, paralel yapının faaliyetlerinden ve bu yapının Türkiye'deki tüm kurumlara sızdığından iddia olarak dahi hiç bahsedilmeyen haberde, 21. yüzyılda askeri darbe gibi bir "garabetin" hiçbir demokraside yeri olmadığına dair ifade bulunmuyor. Haberde sanki Türkiye'de muhalefete yönelik bir operasyon başlatıldığına ve iktidara karşı herkesin susturulmaya çalışıldığına ilişkin algının güçlendirilmesine çalışılıyor.

Here we witness another biased position of a well-known media outlet in the Western media. U.S. based newspaper USA Today clearly tried to prove that the putschists were innocent. USA Today even tried to cast a shadow over President Recep Tayyip Erdogan's interview, when he was telling how the putschists tried to assassinate him, by commenting he spoke using a presidential translator. By doing so the paper created a suspicion over what the President Erdogan said. The introduction and the general concept of the article is clearly in line with the conception management operations used against Turkey before the coup attempt that human rights violations and freedom of speech limitations are increasing. USA Today argues that the prosecution process against the putschists is increasing the doubts towards Turkey. USA Today also did not give a hint of FETO affiliates infiltrating the administration institutions and tried to form a parallel structure within the State, as most of the Western media outlets did during the coverage of the July 15th coup attempt. And unfortunately there was not a single word that a coup attempt is unacceptable in the 21st century where democratic election processes clearly and uninterruptedly works as the case in Turkey. USA Today creates a perception that an operation is underway against all types of opposition and every kind of dissent is being silenced, which is definitely not true.

Regions » EU: Turkey can't join if it introduces death penalty

International Edition +

EU: Turkey can't join if it introduces death penalty

By Angela Dewan and Ralph Ellis, CNN

Updated 1947 GMT (0347 HKT) July 18, 2016

News & buzz

Boxing legend Manny Pacquiao loses title to Australian underdog...

Death toll in Pakistan tanker explosion passes 200

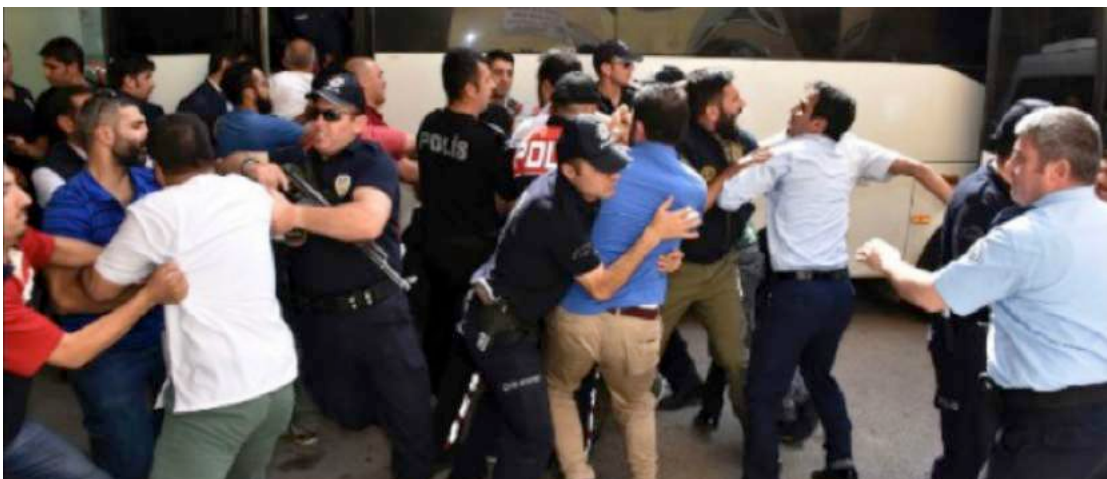

(CNN)Turkish President Recep Tayyip Erdogan told CNN he would approve reinstating the death penalty if lawmakers backed the measure in Parliament. He called the attempted coup on Friday a "clear crime of treason."

In his first one-on-one interview since the attempted coup by a faction of the military, Erdogan on Monday said citizens are demanding the death penalty for coup plotters.

"The people now have the idea, after so many terrorist incidents, that these terrorists should be killed," Erdogan told CNN's Becky Anderson through his translator. "Why should I keep them and feed them in prisons for years to come?"

The President didn't specify whether he'd seek the death penalty for Muslim cleric Fethullah Gulen, who the president says was behind the attempt to overthrow him. He said he'll submit a formal request to the United States within days for Gulen's extradition.

AB: Türkiye idam cezasını getirirse üye olamaz

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Parlamento'da milletvekillerinin desteklemesi halinde ölüm cezasının yeniden getirilmesini onaylayacağını söyledi. Erdoğan Cuma günü gerçekleşen darbe girişimini, "vatana açık şekilde ihanet" olarak nitelendirdi.

Ordunun bir bölümü tarafından gerçekleştirilen darbe girişimin ardından verdiği ilk bire bir mülakatta konuşan Erdoğan, halkın darbeciler için idam cezası istediğini söyledi.

Erdoğan CNN'den Becky Anderson ile tercüman aracılığıyla yaptığı mülakatta, "Birçok terör olayının ardından halk artık bu teröristlerin öldürülmesi gerektiğini düşünüyor. Onları cezaevinde yıllarca neden besleyelim?" diye konuştu.

Cumhurbaşkanı, kendisini devirmeyi amaçlayan darbe girişimin lideri olmakla suçladığı Müslüman imam Fethullah Gülen için idam cezası isteyip istemeyeceği konusuna açıklık getirmedi. Erdoğan, birkaç gün içinde Gülen'in iadesi için ABD'ye resmen talepte bulunulacağını söyledi.

ABD'nin bu isteğe olumlu yanıt vermesi gerektiğini belirten Erdoğan buna gerekçe olarak iki ulusun stratejik ortak olmasını gösterdi ve "Mütekabiliyet esasına uyulmalı" diye konuştu.

Pennsylvania'da sürgün hayatı yaşayan Gülen ise, darbe ile ilişkisi olduğu iddialarını yalanladı.

"Yirmi yıl önce demokrasiye olan desteğimi açık şekilde dile getirdim ve Türkiye'de demokrasiden geriye dönüş olmadığını söyledim" diye konuşan Gülen, "Demokrasi konusundaki duruşum çok açık. Ülkeyi devirmeye yönelik her türlü girişim birliğimize bir ihanettir ve vatan hainliğidir" ifadelerini kullandı.

AB Dış Politika Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini'ye göre ise, idam cezasının yeniden getirilmesi Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üye olmasını engelleyecek.

Mogherini, "Bir konuda çok açık olmalıyım. İdam cezasını getirmesi halinde hiçbir ülke AB'ye üye olamaz" dedi.

The United States should grant the request, Erdogan said, because the two nations are strategic partners. "There should be reciprocity," he said.

Gulen, who is living in self-imposed exile in Pennsylvania, denied he had anything to do with the coup.

"Twenty years ago, I clearly stated my support for democracy and I said that there is no return from democracy in Turkey," Gulen said Saturday. "My position on democracy is really clear. Any attempts to overthrow the country is a betrayal to our unity and is treason."

If Turkey reintroduces the death penalty, it won't be joining the European Union, according to EU foreign policy chief Federica Mogherini.

"Let me be very clear on one thing ... No country can become an EU member state if it introduces [the] death penalty," Mogherini said.

Turkey applied for full EU membership in 1987, but was only considered a serious candidate in 1999.

7,000 people arrested

Throughout the Monday interview, Erdogan indicated he would rule with an iron fist.

Erdogan said he has "no issues" when it comes to a free press, but if media outlets sided with and supported the plotters of the attempted coup, the justice system would need to take steps.

More than 7,000 people have been arrested and some of the very institutions responsible for the country's security have been gutted since Erdogan reasserted power.

Of those detained, dozens were photographed at horse stables, forced to their knees and stripped to the waist in humiliation.

Türkiye 1987 yılında AB üyeliği için resmen başvurdu ancak aday statüsüne ancak 1999 yılında sahip olabildi.

7000 KİŞİ TUTUKLANDI

Pazartesi günü gerçekleşen mülakat boyunca Erdoğan darbenin ardından demir yumruk kullanacağını işaretlerini verdi.

Basın özgürlüğü ile hiçbir sorunu olmadığını belirten Erdoğan, ancak medya organlarının darbe girişimi düzenleyenler ile aynı tarafta yer alması halinde adalet sisteminin önlem alması gerektiğini vurguladı.

Erdoğan durumu kontrol altına aldıktan sonra 7000'den fazla kişi tutuklandı ve ülkenin güvenliğinden sorumlu kurumların içi boşaltıldı.

Gözaltına alınanlardan düzinelercesinin elleri arkalarından bağlandı, dizüstü çökmeye zorlandılar ve aşağılanmak için bellerine kadar üzerleri çıkarıldı.

Erdoğan kendi deyimiyle ülkenin güvenlik güçlerindeki "virüsleri" temizlemek için hiç zaman kaybetmedi ve hükümeti devirmeye çalışan girişim arkasındakilerin vatana ihanet suçundan çok büyük bedeller ödeyeceğini söyledi.

Yetkililere göre 13.000 kamu görevlisine ya işten el çektirildi ya da işten atıldı. Bu kişiler İçişleri, Maliye ve Adalet bakanlıklarında çalışıyordu. Anadolu Ajansı'na göre çoğunluğunu polislerin oluşturduğu toplam 8777 kişi İçişleri Bakanlığı'nda görevden alındı.

Anadolu Ajansı'na göre tutuklanan general ve amirallerin sayısı ise 103 ve bu rakam Türk ordusundaki general rütbesinin üçte birini oluşturuyor.

Gözaltına alınanlar arasında hakimler, avukatlar, üst düzey danışmanlar ve polis memurları da bulunuyor. Bu arada Yunanistan'a kaçan sekiz asker ise, iki ülke arasında geri iade anlaşması bulunmadığı için akıbetlerini bekliyor.

Erdogan is wasting no time to his bid to “cleanse” the country’s security forces of “viruses,” as he put it, vowing that those behind the attempt to overthrow his government “will pay a very heavy price for this act of treason.”

Almost 13,000 public officials have either been removed or suspended from their positions, authorities said. These are officials drawn from the interior, finance and justice ministries. A total of 8,777 officers have already been removed from the Interior Ministry, the vast majority of them police officers, the state-run Anadolu news agency reported.

Of those arrested, 103 are generals and admirals, a third of the general-rank command of the Turkish military, according to Anadolu.

Judges, lawyers, senior aides and police are among those detained, while eight soldiers who fled to Greece are waiting to hear their fate, as no bilateral extradition agreement exists between the countries.

Dozens dead within hours

Elements of the military rolled their tanks onto the streets of Ankara and Istanbul on Friday night as Erdogan enjoyed a holiday in the resort of Marmaris.

The President, whose government is known for shutting down social media to stop protesters mobilizing, used FaceTime to call on the Turkish people, many of whom took to streets to challenge the military.

By Monday, the death toll was at 232, including 24 “coup plotters,” according to Prime Minister Binali Yildirim. Officials earlier said at least 290 people had been killed and did not explain the reason the death toll had been overstated. Another 1,400 were injured.

SAATLER İÇİNDE DÜZİNELERCE KİŞİ ÖLDÜ

Cuma gecesi Erdoğan Marmaris'te tatildegken, ordudaki unsurlar Ankara ve İstanbul sokaklarına tanklarıyla birlikte çıktı.

Protestocuların mobilize olmasını engellemek için sosyal medyayı kapattığı bilinen hükümetine rağmen Cumhurbaşkanı Türk halkıyla konuşmak için FaceTime uygulamasını kullandı ve çok sayıda kişi orduya karşı gelmek için sokakları doldurdu.

Birkaç saat içinde düzinelerce kişi hayatını kaybetti.

Başbakan Binali Yıldırım'a göre Pazartesi günü ölü sayısı 232'ulaştı, bunların arasında 24 kişi darbeciydi. Yetkililer daha önce yaptıkları açıklamada 290 kişinin öldüğünü söylemişti, ancak rakamın neden şişirildiğine ilişkin açıklama yapılmadı. 1400 kişi ise yaralanmış durumda.

Yıldırım Twitter'dan yaptığı açıklamada, akan her damla kanın karşılığının verileceğini belirterek alınacak önlemlere karşı uyarıda bulundu.

Anadolu Ajansı, İstanbul'un Şişli İlçesi'nin Belediye Başkan Yardımcısı Cemil Candaş'ın Pazartesi günü başından vurulduğunu ve durumunun kritik olduğunu duyurdu. Saldırıyı kimin ve neden gerçekleştirdiği ise netlik kazanmadı.

Yildirim warned of repercussions, saying on Twitter that “every single drop of blood shed will be accounted for in such a harsh way.”

Anadolu reported that Cemil Candas, deputy mayor of the Sisli district in Istanbul, was shot in the head Monday and is in critical condition, although it was not clear who targeted him or why.

Amnesty: Rights must be respected

Turkey’s history of military coups has long had “devastating consequences” for human rights, Amnesty International said in a statement.

“A number of government officials and ruling party representatives have spoken in favor of reinstating the death penalty, itself a tool of past military rulers. This regressive step should be avoided, as should further restrictions on legitimate dissent,” Amnesty said.

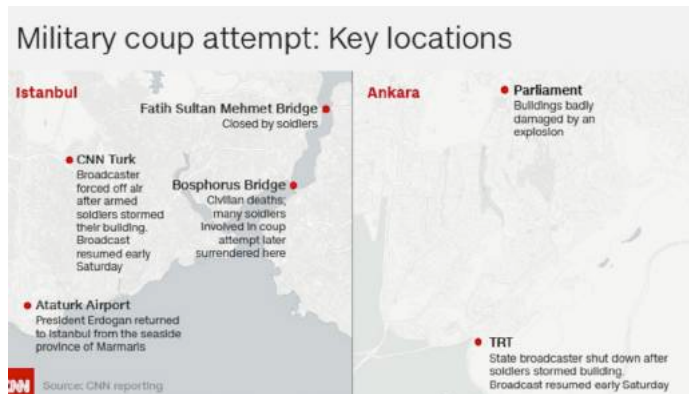
U.S. Secretary of State John Kerry spoke about conditions in the country.

“We also firmly urge the government of Turkey to maintain calm and stability throughout the country, and we also urge the government of Turkey to uphold the highest standards of respect for the nation’s democratic institutions and the rule of law. And we will certainly support bringing the perpetrators of the coup to justice,” Kerry said on Monday in Brussels, where he was meeting with EU leaders.

Some of the 27 men accused by the Erdogan government of having led Friday’s failed coup in Turkey.

Twenty-seven men accused of masterminding the failed coup faced court in the capital Ankara on Monday, apparently without having access to the lawyers prior to their arrival.

Images show Akin Ozturk, a four-star general and former commander of the Turkish air force, had been arrested, his ear bandaged and neck bruised.

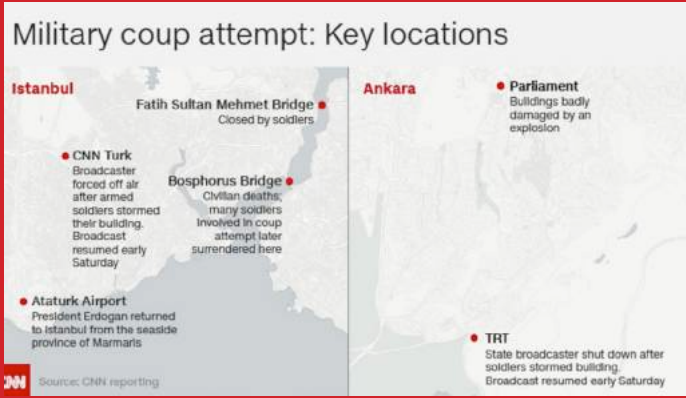

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ: HAKLARA SAYGI DUYULMALI

Uluslararası Af Örgütü yaptığı açıklamada, Türkiye darbe tarihinin insan hakları için yıkıcı sonuçları olduğunu duyurdu.

Af Örgütü'nün açıklamasında, "Bazı hükümet üyeleri ve iktidardaki parti temsilcileri, geçmişteki askeri yöneticilerin araç olarak kullandığı idam cezasının yeniden uygulamaya konulmasını desteklediklerini açıkladı. Eskiye gidiş anlamını taşıyacak bu adımdan ve meşru farklı sesler üzerinde uygulanan kısıtlamalardan kaçınılmalı" ifadeleri kullandı.

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry de ülkedeki duruma ilişkin açıklamalar yaptı. Brüksel'de AB liderleri ile görüşmeler yapan Kerry, "Türkiye hükümetini ülke genelinde istikrar ve soğukkanlılığı korumaya ve aynı zamanda ülkenin demokratik kurumları ile hukukun üstünlüğüne en üst düzeyde saygı duymaya çağırıyoruz. Tabii ki, darbecilerin adalete teslim edilmesini kesinlikle destekleyeceğiz" diye konuştu.

Pazartesi günü Ankara'da başsırsız darbe girişimini düzenlemekle suçlanan 27 kişi, adliyeye gelmeden önce avukatlarıyla görüştürülmeden mahkemeye çıkarıldı.

Yayınlanan fotoğraflarda eski Hava Kuvvetleri Komutanı orgeneral Akın Öztürk'ün de tutuklandığı ve kulağının bandajlı ve boynunda morluklar olduğu görülüyor.

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Dünyanın önde gelen haber kanallarından CNN'de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile yapılan mülakat ile başlayan haberde, ağırlık darbe girişiminin ardından yapılan tutuklamaların hukuksuz olduğu öne sürülüyor. Bu hukuksuzluk iddiaları, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın darbecilerin sert şekilde cezalandırılacakları" ifadesinin aralarına sıkıştırılarak, sanki Cumhurbaşkanının hukuksuzluğa icazet verdiğine ilişkin oluşturulacak algının kapısı aralanıyor. Söz konusu tutuklamaların durdurulmaması durumunda Avrupa Birliği'nden gelen açıklamalara atıfta bulunularak, Türkiye'nin AB üyeliğinin önünün kesileceği de belirtiliyor. CNN haberinde FETÖ'den ve terör örgütünün darbenin arkasında olduğundan "iddia" olarak dahi bir kez bahsedilmiyor. Bu arada haberin sonunda kullanılan grafikteki bir ifade de ilgi çekici. Darbe Girişimi: Kilit Noktalar başlığı taşıyan grafikte, Atatürk Havalimanı, darbecilerin baskınına uğrayan CNN Türk binası, darbeci askerlerin işgal ettiği Boğaz Köprüsü ile Fatih Sultan Mehmet Köprüsü ile Ankara'da işgal edilen TRT binası gösteriliyor. Ankara'da darbenin kritik noktası olarak gösterilen Türkiye Büyük Millet Meclisi binasında yaşananların anlatıldığı notta ise şu ifade kullanılmış: "Binalar kötü bir patlama nedeniyle büyük hasar gördü." Ne yazık ki dünyanın en önde gelen haber kanallarından olan CNN, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin darbeci pilotlarca kullanılan F-16 savaş uçaklarıyla iki kez vurulduğunu hiçbir kaynaktan öğrenememiş.

CNN International, one of the leading media outlets in Western world had an interview with Turkish President Recep Tayyip Erdogan but unfortunately the article is mostly argued that the arrests and the prosecution process about the coup plotters was not in line with the rule of law. Those allegations are scattered among President Erdogan's statements which he said: "Those who are behind the coup attempt will pay a very heavy price for this act of treason." By doing so CNN opens the door to the creation of a perception that President Erdogan authorizes a lawless prosecution process against the plotters. CNN also referred to the announcements coming from the European Union that if Turkey reinstates the death penalty, the membership negotiations will stop. Unfortunately CNN did not tell anything that FETO is behind the coup attempt. In the meantime a definition in graphic used at the end of the article was so interesting. The headline was: Military coup attempt: Key locations. It showed Atatürk Airport, CNN Turk headquarters, Bosphorus Bridge and Fatih Sultan Mehmet Bridge and the Turkish Radio and Television Headquarters in Ankara which were seized by the coup plotters. But the note for the Turkish Grand National Assembly said "Buildings badly damaged by an explosion" which was absurd. Because Turkish Grand National Assembly was bombed by pilots who were members of the FETO in the Turkish Air Force flying with F-16's. It is hard to believe that CNN International which is a leading news outlet worldwide using too many sources could not get that information right.

THEWORLDPOST

A partnership of HuffPost and the BROOKINGS INSTITUTE

Ozan Varol, Contributor

Associate Professor of Law at Lewis & Clark Law School. Join him at ozanvarol.com.

390

Turkey's Reichstag Fire

07/22/2016 06:53 am ET | Updated Jul 22, 2016

TRENDING

On February 27, 1933, a fire broke out in the Reichstag building, which housed the German Parliament in Berlin. Although the fire's origins remain shrouded in mystery, the Nazi Party blamed the attack on communists plotting to overthrow the German government. Making an appearance at the scene of the fire, Chancellor Adolf Hitler was surprisingly jubilant: "You are now witnessing the beginning of a great epoch in German history," he continued, "This fire is the beginning."

Following Hitler's lead, the German Cabinet swiftly declared a state of emergency. President Paul von Hindenburg was convinced to issue the now-infamous Reichstag Fire Decree, which suspended almost all civil liberties in Germany. SS and SA agents immediately began a widespread cleansing of all opponents of the Nazi cause, extending well beyond the communists blamed for the arson. Using the state of emergency as a pretext, the Nazis began to consolidate control and establish a one-party dictatorship in Germany with Hitler at the helm.

Undoubtedly, there are real differences between the Reichstag fire and last Friday's coup attempt in Turkey. Although historians disagree, the Reichstag fire may have been a masterfully executed hoax, but the Turkish coup attempt will rank among the most incompetent in history, with the plotters severely miscalculating the monumental effort required to topple a stable government. And despite speculations to the contrary, there is no credible evidence that President Recep Tayyip Erdoğan staged the Turkish coup attempt.

Despite significant differences, some unsettling resemblances also exist between the two events. The Turkish government, like its historical German counterpart, has seized the event as an opportunity to conduct widespread purges of political dissidents and consolidate power. Following the coup, President Erdoğan immediately vowed revenge against the coup plotters and warned that they would pay "a heavy price for their treason." He specifically pointed the finger at Fetullah Gülen, an influential Islamist preacher living in self-exile in Pennsylvania with a loyal following in Turkey. An alliance of convenience between Gülen and Erdoğan broke down in recent years, as Erdoğan blamed Gülen's followers within the police and the military for a sweeping corruption investigation against Erdoğan and members of his Cabinet in 2013. A clash of ideologies soon turned personal, locking the two men in an endless vendetta.

President Erdoğan, apparently a firm believer in the adage that a good scandal should never go to waste, authorized an immediate crackdown against so-called Gülenists. The numbers are dizzying. In less than a week after the coup attempt, the government detained 6,823 soldiers, 2,777

Türkiye'nin Reichstag Yangını

27 Şubat 1933 tarihinde Berlin'de Alman Parlamentosu'na ev sahipliği yapan Reichstag binasında bir yangın çıktı. Yangının çıkış nedeni gizemini korusa da, Nazi Partisi, suçu Alman hükümetini devirmeye amaçlayan komünistlere yükledi. Yangın mahallinde konuşan Başbakan Adolf Hitler garip şekilde muzafer bir konuşma yaptı: "Şu anda Alman tarihinin büyük bir devrimin başlangıcına tanıklık ediyorsunuz. Yangın bunun başlangıcı."

Hitler'in önderliğinde Alman kabinesi hemen olağanüstü hal ilan etti. Cumhurbaşkanı Paul von Hindenburg ünlü Reichstag Yangın Kararnamesi'ni çıkarmaya ikna edildi ve Almanya'da neredeyse tüm sivil özgürlükler askıya alındı. SS ve SA ajanları kısa sürede Nazi amacına karşı olan tüm muhalifleri temizlemeye başladı. Bu temizlik, kudaklama olayı için suçlanan komünistlerin çok ötesine geçti. Olağanüstü hal uygulamasını mazaret gösteren Naziler kontrolü konsolide etmeye Hitler'in elinde toplanan tek partili bir diktatörlük kurmaya başladılar.

Tabii ki Reichstag Yangını ile geçen Cuma günü Türkiye'deki darbe girişimi arasında farklılıklar var. Her ne kadar tarihçiler görüş birliğine varmasa da, Reichstag Yangını çok iyi uygulanan bir oyun olarak görülürken, Türkiye'deki darbe girişimi, darbecilerin güçlü bir hükümeti devirmek için gereken devasa gücü yanlış hesapladığı, tarihin en beceriksiz girişimi olarak yerini alacak. Ve aksine birçok spekülasyon yapılsa da, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın darbe girişimini kurguladığına ilişkin güçlü bir kanıt da bulunmuyor.

Belirgin farklılıklara rağmen, iki olay arasında benzerlikler de var. Tarihi ortağı Almanya gibi Türkiye'de de hükümet, yaşanan olayı siyasi karşıtlarını temizlemek ve gücü konsolide etmek için bir fırsat olarak kullandı. Darbenin hemen ardından Cumhurbaşkanı Erdoğan darbecilerden intikam alınacağını söyledi "ihanetlerinin bedelini ağır ödeyeceklerini" belirtti. Erdoğan özellikle, Pennsylvania'da inzivada yaşayan ve Türkiye'de çok sayıda takipçisi olan etkili din adamı Fethullah Gülen'i işaret etti. İkisi arasındaki ittifak, 2013 yılında Erdoğan'ın, kendisi ve bazı kabine üyelerini hedef alan bir yolsuzluk soruşturmasından, Gülen'in polis ve ordu içindeki destekçilerini sorumlu tutmasının ardından bozuldu. İdeolojik çatışmalar kısa süre içinde kişiselleşti ve iki adam sonu gelmeyecek bir kan davasına tutuştu.

judges and prosecutors (including two judges on the Turkish Constitutional Court), and dozens of governors. To top it off, 49,321 civil servants were removed from their positions, and the teaching licenses of 21,000 private school teachers were terminated. Nearly 1,600 university deans were asked to resign, and academics at Turkish universities were required to return home and refrain from traveling abroad. The replacement of these individuals with government loyalists will provide President Erdoğan direct control over numerous institutions.

The massive scale of the purge extends well beyond those who might have had connections to the coup plotters. It strains the imagination to suppose that tens of thousands of individuals from different walks of life secretly planned and executed a coup attempt. Under the facade of rooting out coup plotters, a colossal witch hunt has been authorized against President Erdoğan's opponents.

This witch hunt began well before the Cabinet's issuance of a state of emergency on Thursday. The Parliament, controlled by the Justice and Development Party co-founded by President Erdoğan, approved the Cabinet's decision on Thursday afternoon by a vote of 346 to 115. The state of emergency is currently scheduled to last for three months, but it can be extended by the Parliament.

A coup attempt against an elected government undoubtedly poses a serious emergency for the democratic order and must be condemned in the strong terms. But the Cabinet issued the state of emergency after the emergency that prompted this extreme measure had been extinguished. The coup attempt was put down swiftly and decisively. With nearly 10,000 detained, and over 50,000 fired or suspended, one is left wondering what emergency remains. Any suspected coup plotters that somehow managed to escape this week's sledge hammer can be rooted out and arrested using the same pre-emergency measures. In a Freudian moment that harkened back to the Reichstag fire, Justice Minister Bekir Bozdağ insisted that the state of emergency was necessary to "put out the fire."

The breadth of the state of emergency is nothing short of sweeping. It allows the Cabinet to rule the country by decrees that are immune from constitutional review. Although the decrees are subject to parliamentary override, this power will remain unused by a Parliament firmly at President Erdoğan's beck and call. Under emergency legislation triggered by the Cabinet's declaration, the Turkish government also has the authority to impose curfews, curtail constitutional rights with impunity, prohibit demonstrations, censor publications, and conduct searches and seizures without warrants.

Robert Jackson, who served as a justice on the U.S. Supreme Court and chief U.S. prosecutor during the Nuremberg trials, was well aware of the dangers posed by emergency powers. In a famous case that invalidated President Harry Truman's war-time seizure of domestic steel mills, Justice Jackson penned one of the most influential Supreme Court opinions in history. He argued that the executive's invocation of the emergency power must be carefully scrutinized, despite President Truman's insistence that the seizure of the mills was essential to supply the Korean War effort. Emergency powers, Jackson feared, "would tend to kindle emergencies," allowing the executive to manufacture or exaggerate social and economic crises to expand his own powers and threaten the democratic order.

These fears may have found a home in Erdoğan's Turkey. And there is no Justice Jackson to stand in Erdoğan's way. Having curtailed all checks and balances against his powers, Erdoğan will further consolidate control, promote with new vigor his agenda to create a presidency with sweeping executive powers, and authorize additional crackdowns to keep his opposition at bay.

For Turks, things are bound to get much worse before they get better—if they ever do.

İyi bir skandalın harcanmaması gerektiği deyişine sıkı sıkıya inanan Cumhurbaşkanı Erdoğan, Gülen taraftarlarına yönelik hızlı bir temizlik talimatı verdi. Rakamlar baş döndürücü. Darbe girişiminin ardından bir haftadan az bir süre geçmesine rağmen, hükümet 6823 asker, 2777 hakim ve savcı ve düzinelerce valli gözaltına aldı. Bunlara ek olarak 49,321 memur görevlerinden uzaklaştırıldı ve özel okullarda çalışan 21,000 öğretmenin öğretmenlik belgeleri ellerinden alındı. Yaklaşık 1600 dekindan istifa etmesi istendi ve üniversitelerde görevli akademisyenlerden evlerine dönmeleri ve seyahat etmemeleri talep edildi. Bu kişilerin yerlerine hükümete yakın olanların getirilecek olması, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı birçok kurumda doğrudan kontrol sahibi yapacak.

Temizliğin boyutları, darbecilerle ilişkisi bulunmuş olanların da çok ötesine geçti. Bu temizlik, farklı hayat görüşüne sahip on binlerce kişinin gizlice bir darbe planladığı ve uygulamaya koyduğu gibi hayal gücünü zorlayan bir durumu akla getiriyor. Darbecileri cezalandırma girişimi adı altında, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın rakiplerine yönelik devasa bir cadı avı başlatıldı.

Bu cadı avı, hükümetin Salı günü olağanüstü hal ilan etmesinden çok önce başladı. Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından kurulan ve parlamentoda çoğunluğu elinde bulunduran Adalet ve Kalkınma Partisi kabinenin kararını 115'e karşı 346 oyla kabul etti. Olağanüstü halin üç ay sürmesi planlanıyor ancak parlamento tarafından süre uzatılabilir.

Seçilmiş bir hükümete yönelik yapılan darbe girişimi hiç şüpheye yer bırakmayacak şekilde demokratik düzen için ciddi bir tehdit içerir ve en güçlü şekilde kınanmalıdır. Ancak hükümet olağanüstü hal uygulamasını, bu acil durum ortadan kaldırıldıktan sonra yürürlüğe koydu. Darbe girişimi hızlı ve sert şekilde önleildi. 10,000'e yakın kişinin gözaltına alındığı, 50,000'den fazla kişinin ihraç edildiği ya da açığa alındığı bir durumda, hangi acil durumdan bahsedildiği bir merak konusu. Hafta boyunca kullanılan balyozdan kaçmayı başaran ve darbeye karıştığını iddia edilenler varsa, aynı acil durum öncesi önlemler kullanılarak tutuklanabilir. Reichstag Yangını çağırıştırır bir şekilde Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, olağanüstü hal uygulamasının "yangını söndürmek için gerektiğini" ısrarla savunuyor.

Olağanüstü hal uygulamasının genişliği temizliği engellemeyecek kadar fazla. Hükümetin ülkeyi kararnamelerle yönetmesine izin veriyor ve bu kararnameler anayasal gözetim dışında. Her ne kadar kararnameler parlamentoda geçersiz kılınabilse de, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın sıkı kontrolündeki bir kurumda bu yetki kullanılamaz hale geliyor. Kabinenin açıklamasıyla yürürlüğe giren olağanüstü hal kapsamında Türk hükümeti sokağa çıkma yasakları koyabiliyor, anayasal hakları kısıtlayabiliyor, gösterileri yasaklayabiliyor, yayınları sansürleyebiliyor ve mahkeme emri olmadan arama ve gözaltı yapabiliyor.

Amerikan Temyiz Mahkemesi'nde yargıç olan ve Nuremberg davaları sırasında Amerika Birleşik Devletleri'nin savcısı olan Robert Jackson, olağanüstü yetkilerin ne kadar tehlike içerdiğinin farkındaydı. Başkan Harry Truman'ın savaş zamanında ülke içindeki çelik işletmelerine el koyma kararını geçersiz kılan ünlü bir davada, Jackson Temyiz Mahkemesi'nin tarihindeki en etkili kararlarından birine imza attı. Başkan Truman'ın, çelik işletmelerine el konulmasının Kore Savaşı'na destek vermek için gerekli olduğunu savunsa da Jackson, yürütmenin olağanüstü yetkilerinin yürürlüğe girmesinin dikkatli şekilde irdelenmesi gerektiğine hükmetti. Jackson, olağanüstü yetkilerin, yürütmenin kendi yetkisini artırmak için sosyal ve ekonomik krizler çıkarabilmesinin ve demokratik düzenin tehdit edilebilmesinin yolunu açacağından endişe ediyordu.

Bu endişeler Erdoğan'ın Türkiye'si için de geçerli olabilir. Ve Erdoğan'ı durduracak Jackson gibi bir yargıç da bulunmuyor. Tüm denge ve denetim mekanizmalarını kendi gücü karşısında azaltacak olan Erdoğan gücünü konsolide edecek, geniş yürütme yetkileri ile donatılmış başkanlık sistemi gündemini daha kolay dikte ettirecek ve muhaliflerini kendinden uzak tutacak soruşturmalar açılmasını sağlayacaktır.

Türkler için işler iyiye gideceğinden çok kötüye gidecek gibi görünüyor.

LİNK: http://www.huffingtonpost.com/entry/turkeys-reichstag-fire_us_5791f215e4b0a1917a6e71e3

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Tıpkı Politico'da yayınlanan haber gibi, Türkiye'deki darbe girişimi ile Almanya'da Nazi diktatörlüğünün başlangıcı olarak kabul edilen Reichstag Yangını arasında doğrudan ilişki kuruluyor. Huffington Post, darbe soruşturmasını "temizlik" olarak gösteriyor ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı rakiplerini ve muhaliflerini ortadan kaldırmak için darbeyi bahane olarak kullanmayı amaçlamakla suçlayan bir algı yaratıyor. FETÖ'nün yıllardır devlet kurumlarına sızmak için yaptıklarına karşı en azından "acaba?" diyerek bir sorgulama makalenin dilinde asla bulunmuyor.

Just as Politico did, Huffington Post constituted a direct link with the July the 15th coup attempt in Turkey and Reichstag Fire in 1933 which is accepted as the beginning of Nazi dictatorship in Germany. Huffington Post clearly created a perception that the prosecution process about the coup plotters is a "cleansing" and Turkish President Recep Tayyip Erdogan will use this process to suppress his rivals and the political opposition. Huffington Post never published anything that at least questions if FETO did infiltrate the administration institutions in Turkey to form a parallel structure which was really the case.

The failed coup in Turkey

Erdogan's revenge

Turkey's president is destroying the democracy that Turks risked their lives to defend

Advertisement

strategy&

Why is it so hard to grow?

A Strategy& survey of 500 executives found that 95% of respondents cited growth as a primary goal for their organizations. Yet only 39% are confident they will achieve their goal. Here's why:

[view infographic](#)

© 2017 Pearson Education Company LLP. All rights reserved. www.pearson.com/resources

MUCH is unknown about the attempted military coup in Turkey on the night of July 15th. Why was it botched so badly? How far up the ranks did the conspiracy reach? Were the putschists old-style secularists, as their initial communiqué suggested; or were they followers of an exiled Islamist cleric, Fethullah Gulen, as the government claims?

But two things are clear. First, the people of Turkey showed great bravery in coming out onto the streets to confront the soldiers; hundreds died (see article here and here). Opposition parties, no matter how much they may despise President Recep Tayyip Erdogan, united to denounce the assault on democracy. Better the flawed, Islamist-tinged strongman than the return of the generals for the fifth time since the 1960s.

The second, more alarming conclusion is that Mr Erdogan is fast destroying the very democracy that the people defended with their lives. He has declared a state of emergency that will last at least three months. About 6,000 soldiers have been arrested; thousands more policemen, prosecutors and judges have been sacked or suspended. So have academics, teachers and civil servants, though there is little sign they had anything to do with the coup. Secularists, Kurds and other minorities feel intimidated by Mr Erdogan's loyalists on the streets.

The purge is so deep and so wide—affecting at least 60,000 people—that some compare it to America's disastrous de-Baathification of Iraq. It goes far beyond the need to preserve the security of the state. Mr Erdogan conflates dissent with treachery; he is staging his own coup against Turkish pluralism. Unrestrained, he will lead his country to more conflict and chaos. And that, in turn, poses a serious danger to Turkey's neighbours, to Europe and to the West.

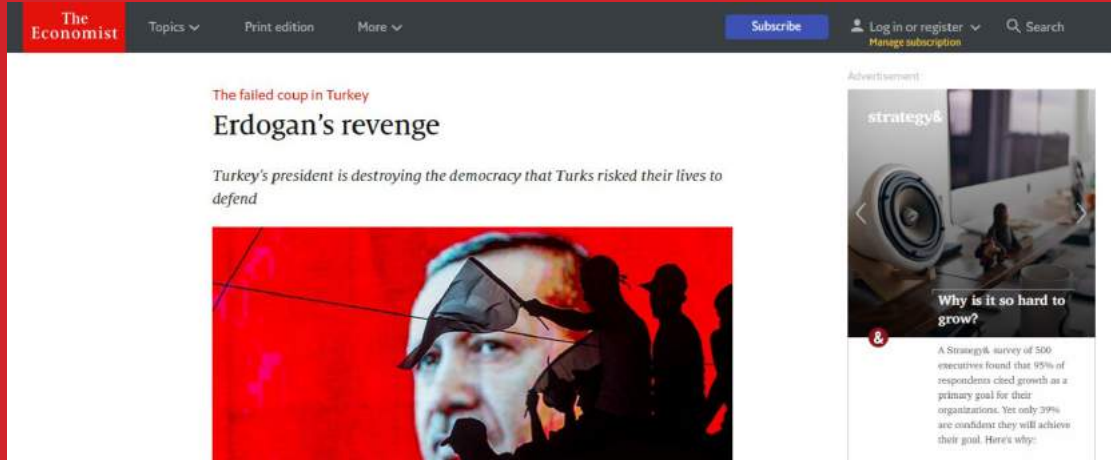
One more earthquake

The failed putsch may well become the third shock to Europe's post-1989 order. Russia's annexation of Crimea and invasion of eastern Ukraine in 2014 destroyed the idea that Europe's borders were fixed and that the cold war was over. The Brexit referendum last month shattered the notion of ineluctable integration in the European Union. Now the coup attempt in Turkey, and the reaction to it, raise troubling questions about the reversibility of democracy within the Western world—which Turkey, though on its fringe, once seemed destined to join.

The turmoil is unsettling NATO, the military alliance that underpins Europe's democracies.

Türkiye’de başarısız darbe: Erdoğan’ın intikamı

Türkiye’nin Cumhurbaşkanı, Türklerin korumak için hayatlarını riske attığı demokrasiyi yıkıyor.

Türkiye’de 15 Temmuz’da gerçekleşen darbe girişimi hakkında birçok şey hala bilinmiyor. Neden bu kadar kötü şekilde gerçekleştirildi? Darbe girişimi hangi rütbelere kadar ulaşıyor? Darbe bildirisinin ortaya koyduğu gibi darbeciler eski usul laiklerden mi oluşuyordu? Yoksa darbeciler hükümetin öne sürdüğü gibi sürgünde yaşayan İslamcı imam Fethullah Gülen’in takipçileri miydi?

Ancak iki şey çok net. Öncelikle Türk halkı askerlerle mücadele için kahramanca sokaklara çıktı ve yüzlercesi öldü. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ı ne kadar çok eleştirseler de muhalefet partileri, darbe girişiminin demokrasiye yönelik bir saldırı olduğu konusunda birlik içinde davrandı ve darbeyi kınadı. İslamcı bir liderin varlığı, 1960’lardan bu yana generallerin siyasete beşinci kez dönmesinden daha iyi olarak kabul edildi.

İkincisi ve daha da endişe veren ise, Erdoğan, halkın canı uğruna savunduğu demokrasiyi hızlı şekilde imha etmeye başladı. Üç aylık bir olağanüstü hal ilan etti. 6000 asker tutuklandı, binlerce polis, savcı ve hakim atıldı ya da görevden el çektirildi. Darbeye karıştıklarına ilişkin çok az bir ihtimal olan akademisyenler, öğretmenler ve memurlar da görevden el çektirilenler arasında. Laikler, Kürtler ve diğer azınlıklar Erdoğan taraftarlarının sokaklardaki tacizleriyle karşılaşılıyor.

En az 60,000 kişiyi etkileyen temizlik o kadar derin ki, Amerika’nın Irak’ı Baaslaştırmasıyla karşılaştırılıyor. Temizlik, devletin güvenliğinin korunmasının çok ötesine geçmiş durumda. Karşıt görüşleri ihanetle suçlayan Erdoğan, Türk çoğulculuğuna karşı kendi darbesini sahneliyor. Direnişle karşılaşmayan Erdoğan ülkesini daha fazla karmaşa ve kaos’a sürüklüyor. Bu da hem Türkiye’nin komşuları, hem Avrupa ve hem Batı için daha ciddi bir tehlikeyi beraberinde getiriyor.

BİR DEPREM DAHA

Başarısız girişim Avrupa’nın 1989 sonrasındaki düzenine yönelik üçüncü darbeydi. Rusya’nın Kırım’ı ilhak etmesi ve 2014 yılında Ukrayna’nın doğusunu işgal etmesi Avrupa’nın sınırlarının belirlendiği ve Soğuk Savaş’ın sona erdiği fikrini yerle bir etti. Geçen ay düzenlenen Brexit referandumu ise Avrupa Birliği’nin entegrasyon fikrinin kaçınılmaz şekilde parçalanmasına neden oldu. Şimdi ise Türkiye’deki darbe

Without evidence, Mr Erdogan's ministers blame America for the coup; they have demanded that it extradite Mr Gulen, who lives in Pennsylvania, or risk Turkey turning its back on the West. Electricity to the military base at Incirlik, a hub of American-led air operations against Islamic State (IS), was cut off for a time. Were Turkey an applicant today, it would struggle to qualify for NATO; yet the alliance has no means to expel a member that goes bad.

With the second-largest armed forces in NATO, Turkey has been the forward bastion of the West, first against Soviet totalitarianism and then against the chaos of the Middle East. In the early years of government under Mr Erdogan's Justice and Development (AK) party, the country became the model of a prospering, stable Muslim democracy. It sought peace with the Kurdish minority, and the economy grew healthily thanks to sensible reforms. The EU opened membership negotiations with Turkey in 2005.

But since major protests in 2013 against plans to build over Gezi Park in Istanbul, and then a corruption scandal, Mr Erdogan has become ever more autocratic. His regime has jailed journalists, eviscerated the army and cowed the judiciary, all in the name of rooting out the "parallel state" Mr Erdogan claims the Gulenists have built. As a cheerleader for the overthrow of Syria's president, Bashar al-Assad, he turned a blind eye to the passage of jihadists through Turkey. Mr Erdogan wants a new constitution to allow himself to become an executive president, though he hardly lacks power. He has abandoned all caution to achieve it, not least by letting peace talks with the Kurds break down. Turkey now faces a double insurgency: by the Kurds and the jihadists.

Autocrats R Us

Handled more wisely, the failure of the coup might have been the dying kick of Turkey's militarists. Mr Erdogan could have become the magnanimous unifier of a divided nation, unmuzzling the press, restarting peace talks with Kurds and building lasting, independent institutions. Instead he is falling into paranoid intolerance: more like the Arab despots he claims to despise than the democratic statesman he might have become.

Granted, the AK party has won every election since 2002. But Mr Erdogan's view of democracy is distinctly majoritarian: though only about half of Turks vote for him, he thinks he can do what he wants. It will be principally for Turks themselves to check their president, by peacefully resisting his power grabs and backing his opponents at the ballot box.

Turkey's Western friends must urge Mr Erdogan to exercise restraint and respect the law. But what if he will not listen? Turkey is a vital ally in the war against IS. It controls the south-eastern approaches to Europe, and therefore the flow of everything from natural gas to Syrian refugees. Europe cannot change geography, but it can make itself less vulnerable, starting with a proper system to control the EU's external frontiers and handle asylum-seekers. And although Mr Erdogan holds many cards, he is not immune from pressure. Just before the coup he patched up relations with Israel and Russia.

Mr Erdogan's greatest success—the economy—has become his weak point. Many tourists are now too frightened to visit, so the current-account deficit will only gape wider. To stay afloat the country needs foreign investment and loans, so it must reassure foreigners that it is stable. With Mr Erdogan acting like a vengeful sultan, that will be hard.

The repercussions of the putsch will be felt for a long time. The coup-makers killed many fellow Turks, discredited the army, weakened its ability to protect the frontier and fight terrorists, rattled NATO and removed the restraints on an autocratic president. A terrible toll for a night of power-lust.

girişimi ve bu girişime verilen tepki, Türkiye'nin de içinde bulunmaya çalıştığı Batı'da, demokrasinin geri döndürülemeyeceği düşüncesi hakkında soruların ortaya çıkmasını sağladı.

Karışıklık, Avrupa demokrasilerinin temelini oluşturan NATO'yu tedirgin ediyor. Hiçbir kanıt olmadan Erdoğan'ın bakanları, Amerika'yı darbenin arkasında olmakla suçluyor, Pennsylvania'da yaşayan Gülen'in iade edilmesini talep ediyor, aksi taktirde Türkiye'nin Batı'ya sırtını dönecek olmasıyla tehdit ediyor. Amerika önderliğinde IŞİD'e yönelik düzenlenen hava operasyonlarının merkezi konumundaki İncirlik Üssü'nün elektriği bir süreliğine kesildi. Şayet Türkiye NATO'ya bugün başvuracak olsa, üyeliğe kabul edilmek için oldukça çaba harcaması gerekecekti.

NATO'nun en büyük ikinci ordusuna sahip olan Türkiye, önce Sovyet totaliterliğine, ardından da Ortadoğu'daki kaosa karşı Batı'nın ileri üssü konumunda oldu. Erdoğan'ın kurucusu olduğu Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının ilk yıllarında ülke, refah ve istikrarlı bir Müslüman demokrasisinin modeli olmuştu. Kürt azınlık ile barışın yollarını aradı ve mantıklı reformlar sayesinde ekonomi sağlıklı bir şekilde büyüdü. AB, 2005 yılında Türkiye ile tam üyelik müzakerelerini başlattı.

Ancak 2013 yılında Gezi Parkı'ndaki bir inşaat nedeniyle başlayan protestolar ve ardından ortaya çıkan yolsuzluk skandalı Erdoğan'ın daha otoriter olmasına neden oldu. Rejim gazetecileri tutukladı, ordunun içini boşalttı ve yargıyı sindirdi. Bunların tümü Erdoğan'ın Gülen tarafından oluşturulduğunu iddia ettiği "paralel devlet'i ortadan kaldırma girişimleri olarak gerekçelendirildi. Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın devrilmesi için amigoluk yapan Erdoğan, cihatçıların Türkiye'yi bir geçiş ülkesi olarak kullanmasına ise gözlerini kapadı. Erdoğan, elinde yeterince güç olmasına rağmen, kendisine yürütme yetkisini verecek olan başkanlık sistemini getirecek bir anayasa değişikliği istiyor. Bu talebe yönelik tüm uyarıları görmezden gelen Erdoğan, bu yolda Kürtlerle yürütülen barış görüşmelerinin bozulmasına dahi izin verdi. Türkiye şu anda Kürtler ve cihatçıların isyanlarıyla karşı karşıya...

"Biz otoriteriz"

Daha akıllı yönetilmiş olsaydı, başarısız darbe girişimi Türkiye'deki ordu yanlılarının son girişimi olabilirdi. Erdoğan, basına yönelik baskıları kaldırarak, Kürtlerle barış görüşmelerine yeniden başlayarak ve bağımsız kurumlar oluşturarak, bölünmüş bir ülkenin birleştirici unsuru olabilirdi. Bunun yerine Erdoğan, demokratik bir devlet adamı olmak yerine, tıpkı küçümsediği despot Arap liderler gibi, paranoyakça bir hoşgörüsüzlüğün etkisine girdi.

AK Parti 2002 yılından bu yana girdiği tüm seçimleri kazandı. Ancak Erdoğan'ın demokrasi görüşü tamamen çoğunlukçuluğa dayanıyor. Türklerin yaklaşık yarısı kendisine oy verse de, istediği her şeyi yapabileceğini düşünüyor. Cumhurbaşkanlarını kontrol etmek ise, barışçıl şekilde gücü elinde toplamasına direnmek ve seçim sandığında rakiplerini desteklemekle Türk seçmene düşüyor.

Türkiye'nin Batılı dostları ise Erdoğan'ı itidalli davranmaya ve hukuka saygı duymaya çağırmalı. Peki bu uyarıları dinlemezse ne olur? Türkiye IŞİD ile mücadelede kilit öneme sahip. Ülke Avrupa'nın güneydoğu sınırlarını ve bu nedenle de doğalgaz akışından, Suriyeli mültecilere kadar her şeyi kontrol ediyor. Avrupa her ne kadar coğrafyayı değiştiremeye de, sınırlarını ve mülteci akınını kontrol etmek için uygun bir sistem kurarak, kendisini dış etkilerden korumaya başlayabilir. Her ne kadar Erdoğan'ın elinde oynayabileceği çok sayıda kart ola da, baskılardan muaf değil. Darbe öncesinde İsrail ve Rusya ile ilişkilerini yeniden yoluna koymaya başladı.

Erdoğan'ın en büyük başarısı olan ekonomi, aynı zamanda onun zayıf noktası haline geldi. Birçok turist şu an ülkeyi ziyaret etmekten korkuyor ve bu da bütçe açığının daha da büyümesine neden oluyor. Ülkenin ekonomik olarak ayakta kalması için yabancı yatırıma ve kredilere ihtiyacı var. Bu nedenle yabancılara ülkenin istikrarlı olduğunu ispatlamak zorunda. Erdoğan intikam ateşiyle yanan bir sultan olduğu için, bunu ispatlaması zor olacaktır.

Darbenin ardından alınan önlemlerin etkisi daha uzun süre hissedilecek. Darbeciler çok sayıda Türk vatandaşının ölümüne neden oldu, ordunun saygınlığını ortadan kaldırdı, sınırlarını koruma ve teröristlerle mücadele etme konusunda ülkeyi zayıflattı, NATO'yu endişelendirdi ve otoriter bir cumhurbaşkanının karşısındaki tüm direnç noktalarını kaldırdı. Bu, bir gece süren güç savaşı için büyük bir bedel oluşturuyor.

LINK: <https://www.economist.com/news/leaders/21702465-turkeys-president-destroying-democracy-turks-risked-their-lives>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Economist'in yazısı az da olsa olumlu ifadeler içeren bir yazı ancak makalenin geneli, Batı basınında darbe karşıtı diğer makalelerle örtüşüyor. Her şeyden önce Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın otoriterliğinin arttığını öne sürmek, darbecilere yönelik soruşturmaları itibarsızlaştırmanın yolunu açıyor. Üstelik makalede, Türkiye'nin "paralel yapı", terör ve Suriye kriziyle mücadelesini hafifletiren ifadeler var. Çözüm sürecini bozan kişinin Cumhurbaşkanı Erdoğan olduğunu öne süren Economist, Türkiye'de gücün tek elde toplanması için DEAŞ militanlarının Suriye'ye geçişine göz yumulduğu algısını güçlendiriyor.

The article in the Economist occasionally have unbiased expressions but in general it overlaps with the partial coverage of July the 15th coup attempt in Turkey. In the first place arguing that Turkish President Recep Tayyip Erdogan's authoritarianism was increasing only serves to discrediting the prosecution process against the coup plotters. In fact the article is full of messages that downgrades Turkey's fight against FETO (Parallel Structure), Turkey's fight against terrorism and Turkey's struggle with the Syrian War. Economist partially argues that the Peace Process in Turkey aiming to end the decades old Kurdish problem was destroyed by President Recep Tayyip Erdogan in exchange of gripping more executive power in his hands. That allegation is totally baseless, unacceptable and contrary to the facts. Economist also argues that Turkey turns a blind eye to foreign terrorist fighters using it's soil as a passage to join DAESH in Syria. The magazine argues that President Erdogan's policy to turn a blind eye to DAESH terrorists strengthens his grip to power. That allegation is totally absurd and unacceptable and it aims to discredit Turkey and it's president in the West and to be honest has nothing to do with the coverage of July the 15th coup attempt.

ATATÜRK HAVA

Subscribe
To Newsweek

Sign In

OPINION

TURKEY'S FAILED COUP HAS LEFT ERDOGAN FACING A TEST

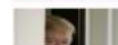
BY GARETH JENKINS ON 7/26/16 AT 12:45 PM

MOST READ

Fox News Has a Bizarre Defense for GOP Health Care Bill

Americans Support

Talk politics with anyone in Turkey and it is only a matter of time before the conspiracy theories surface. For the skeptical, the temptation is to respond with a weary shrug and a polite smile. But, as anyone who follows the country's political affairs closely can attest, the first problem with conspiracy theories in Turkey is that the odd one turns out to be true. The second problem is that everyone is convinced that their own particular theory is one of those.

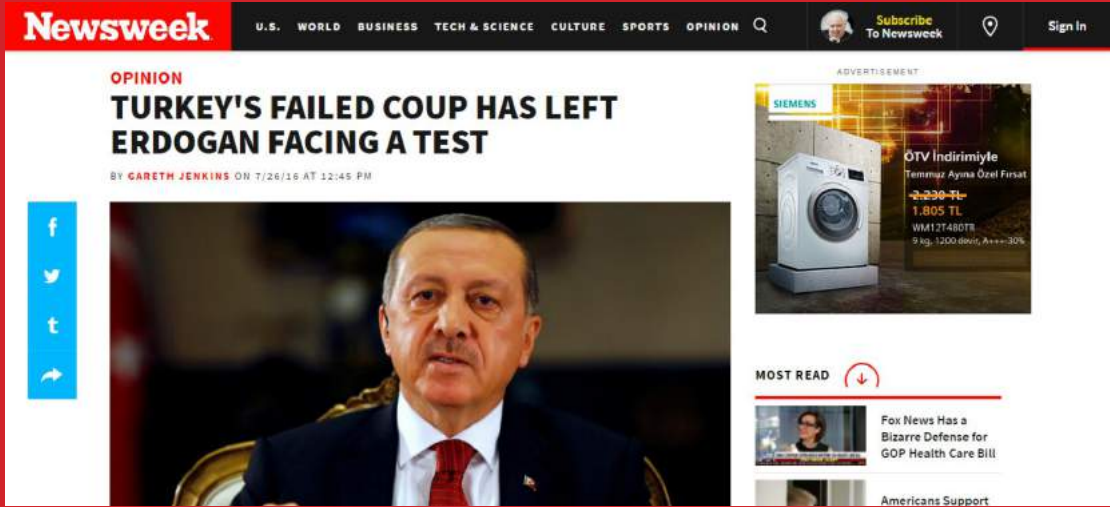
So it was no surprise when, following the failed coup of July 15, some of President Tayyip Erdoğan's opponents immediately accused him of staging the entire affair. Erdoğan has made no secret of his desire to replace Turkey's parliamentary system with a presidential one, concentrating all executive political power in his hands. He has repeatedly insisted that the introduction of such a system is the only way to resolve Turkey's growing list of political, economic, social and security challenges. But Erdoğan failed to garner sufficient support to change the country's constitution, with opinion polls consistently suggesting that the majority of the Turkish electorate are opposed to an executive presidential system. The coup, so the argument goes, was Erdoğan's way of introducing such a system through the back door—manufacturing an attempted takeover and then declaring a state of emergency that would allow him to bypass laws and parliamentary procedures. These claims intensified when a state of emergency was duly introduced on July 21.

In recent years, Erdoğan's growing authoritarianism, his ruthless attempts to try to stifle dissent and his often flagrant disregard for the rule of law have created much to criticize. But, although many of the details of the July 15 coup—not least the identities of the ringleaders—still remain unclear, there is no doubt that it was an attempt to overthrow Erdoğan rather than to strengthen his grip on power. Indeed, if the coup had succeeded, Erdoğan would almost certainly have been assassinated.

Although opportunism has played a role in Erdoğan's harsh reaction, that has resulted in over 62,000 people being detained or dismissed from their jobs, many of whom are clearly guilty of nothing more than being insufficiently subservient to the president—genuine fear has also played a role. This was also evident in Erdoğan's first public appearance after news of the coup broke.

Shortly after midnight on July 15, a Turkish journalist managed to talk with Erdoğan live on national television via Facetime on her smartphone. Instead of looking calm and in control, Erdoğan was clearly shocked, desperately calling on his supporters to take to the street to confront his oppo-

Türkiye'deki başarısız darbe Erdoğan'ı bir sınav ile karşı karşıya bıraktı

Türkiye'de kiminle siyaset konuşursanız konuşun, komplo teorilerinin ortaya çıkması an meselesi. Şüpheler genellikle yorgun şekilde omuzlarını silkiyor ve nazıkçe gülümsüyor. Ancak ülkedeki siyaseti yakından takip eden herkes, Türkiye'deki komplo teorilerinin en garip olanının bile doğru çıkabileceğini biliyor. İkinci sorun ise, herkes kendi teorisinin bu garip teoriler arasında olduğuna inanıyor.

Bu nedenle 15 Temmuz başarısız darbe girişiminin ardından Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın rakiplerinin kendisini yaşanları "kurgulamakla" suçlaması sürpriz olmadı. Erdoğan Türkiye'deki parlamenter sistemi, tüm icra gücünü kendi ellerinde toplayacak başkanlık sistemiyle değiştirme isteğini asla gizlemedi. Erdoğan böyle bir sistemin getirilmesinin Türkiye'nin karşı karşıya olduğu siyasi, ekonomik, sosyal ve güvenlik sorunlarını çözmenin tek yolu olduğunda ısrarla duruyor. Ancak Erdoğan anayasayı değiştirmek için gerekli desteği sağlayabilmiş değil. Kamuoyu yoklamaları halkın çoğunluğunun başkanlık sistemine karşı olduğunu gösteriyor. Tartışmalara göre yaşanan darbe girişimi Erdoğan'ın böylesi bir sistemi arka kapıdan gündeme getirmesinin bir yolu: Bir darbe girişimi hazırlamak ardından olağanüstü hal ilan etmek ve böylelikle yasaları ve parlamentodaki süreci by-pass etmek...Bu iddialar 21 Temmuz tarihinde olağanüstü halin ilan edilmesinin ardından daha da yoğunlaştı.

Son yıllarda Erdoğan'ın artan otoriterliği, karşı görüşleri yok etme girişimleri ve hukukun üstünlüğünü umursamayan davranışları eleştirilerin artmasına neden oldu. Ancak 15 Temmuz darbesinin, en azından liderlerinin kimlikleri hala netleşmese de, yaşananların Erdoğan'ın elini güçlendirmek yerine onu devirmeye yönelik olduğu konusunda şüphe yok. Tabii ki darbe başarılı olsaydı, Erdoğan büyük olasılıkla bir suikast sonucu öldürülecekti.

Her ne kadar oportünistlik Erdoğan'ın bu sert tepkisinde rol oynasa ve bu durum, Erdoğan'a itaat etmemenin dışında hiçbir suçu bulunmayan 62 binden fazla kişinin gözaltına alınması ya da işlerinden atılmalarıyla sonuçlansa da, korku da bunda bir etkeni. Bu korku, darbenin ardından halkın karşısına çıkan Erdoğan'ın yüzünden de okunuyordu.

nents. The security forces later released a statement that they had known about the planned coup on the afternoon of July 15. Erdogan does not appear to have been informed until the early evening. It was after 10pm before Prime Minister Binali Yildirim and the rest of the Cabinet found out.

None of this is consistent with a coup being staged by Erdogan to boost his claim that Turkey needs an executive presidential system. Even if he does not currently have as much formal power as he would like, the fact remains that, ever since his Justice and Development Party (AKP) first came to power in November 2002, Erdogan has dominated Turkish politics, increasing his grip in recent years. Put simply, both the attempted coup and the shambolic response to it happened on Erdogan's watch.

Similarly, the failed coup has not only provided Erdogan with the opportunity to crack down on his opponents but it has also left him facing a test. In many ways, the powers that Erdogan now exercises under emergency rule are a dry run for his hopes of introducing an executive presidency. For years, Erdogan has repeatedly assured the Turkish people that, once he achieves full political power, then he will be able to resolve the country's problems and create peace, prosperity and international prestige. Now he has to deliver. But experience suggests that, the more political power is concentrated in Erdogan's hands, the deeper Turkey's problems become.

15 Temmuz tarihinde gece yarısından hemen sonra bir Türk gazeteci FaceTime ile Erdoğan ile canlı olarak bağlantı kurmayı başardı. Sakin ve kontrolü elinde bulunduran bir görüntünün aksine Erdoğan açıkça şok olmuştu ve yandaşlarını sokağa çıkmaya çağırıyordu. Güvenlik güçleri daha sonra 15 Temmuz öğleden sonra darbe planlarından haberlerinin olduğunu belirten bir açıklama yayınladı. Erdoğan'ın bundan akşam saatlerine kadar haberdar edilmediği görülüyor. Başbakan Binali Yıldırım ve kabine üyelerinin darbe girişimini haber almaları ise akşam 10'dan sonraya kaldı.

Bunlardan hiçbirisi, Türkiye'nin başkanlık sistemine ihtiyaç duyduğu talebini desteklemek için darbenin Erdoğan tarafından kurgulandığı iddialarıyla tutarlılık göstermiyor. Bugün için istediği kadar gücü elinde bulundurmasa bile, Kasım 2002'de Adalet ve Kalkınma Partisi iktidara geldiğinden bu yana Erdoğan'ın Türk siyasetini domine ettiği ve son yıllarda gücünü artırdığı bir gerçek. Basitçe anlatmak gerekirse, hem darbe girişimi hem de bu girişime yönelik verilen çılgınca tepki Erdoğan'ın gözetiminde gerçekleşti.

Aynı şekilde bu başarısız darbe sadece Erdoğan'a rakiplerini ortadan kaldırma fırsatı vermekle kalmadı, onu bir sınavla da karşı karşıya bıraktı. Nereden bakılırsa bakılsın, olağanüstü halin yürürlükte olduğu bir dönemde Erdoğan'ın elinde bulunan güç, başkanlık sistemine geçilmesi umutları için adeta bir deneme sürüşü.

Erdoğan yıllardır Türk halkına, siyasi gücün tam olarak eline geçmesi halinde, ülkenin sorunlarını çözebileceğini, barışı sağlayabileceğini, refahın yakalanabileceğini ve uluslararası prestij kazanılacağını tekrarlıyor. Şimdi söylediklerini yapmak zorunda. Ancak önceki deneyimler, Erdoğan'ın eli ne kadar güçlenirse, Türkiye'nin sorunlarının o kadar derinleştiğini gösteriyor.

LİNK: <http://www.newsweek.com/turkey-coup-erdogan-can-now-consolidate-power-483951>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

15 Temmuz darbe girişiminin ardından Batı basınında yer alan görüşlere oranla daha “tarafsız” bir çizgi çizilmeye çalışılsa da, Newsweek’in yorumunun satır aralarında aslında her şeyin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın gözetiminde gerçekleştiği belirtiliyor. Yazıda özellikle cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi tartışmalarına vurgu yapılarak, darbe başarılı olmasa da, yıllardır Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın elinde daha fazla güç talebi karşılığında halka verdiği sözleri yerine getirmesi gerektiği belirtiliyor. Yorumda, darbe girişiminin FETÖ ile ilişkisi olup olmadığı dahi sorgulanmazken, Cumhurbaşkanı Erdoğan’a yönelik eleştiriler sıralanarak, adeta “hedef tahtasına” konuluyor.

Although Newsweek tries to be impartial in its coverage of July the 15th coup attempt in Turkey unlike most of the media outlets in the West, it is easy to find comments scattered throughout the article arguing everything happened on July the 15th were under the surveillance of President Recep Tayyip Erdogan. The article especially focuses on the presidential executive power debate that is going on in Turkey for sometime and argues that President Erdogan should fulfill his commitments about security and freedom in exchange for more executive power. But Newsweek never questions if the coup attempt in Turkey has anything to do with terrorist organisation FETO although it puts President Erdogan on target with one sided accusations and criticism.

ATATÜRK HAVA

THEWORLDPOST

A partnership of HuffPost and the ERDOGAN INSTITUTE

Turkey's Elected Dictator

170

32

By Alon Ben-Meir

WATCH THEIR
STORIES NOW >

MAKERS

AdChoices

TRENDING

Even before the failed military coup, Turkey's President Erdogan governed like a dictator who had the last word on all state matters. The botched coup was nothing but, as he put it, "a gift from God" to purge what is left of Turkey's democracy and cleanse the army and judiciary in order to ensure the total subordination of all institutions to his whims.

For Erdogan, being elected was akin to being granted a license to trample and dismantle all democratic tenets to consolidate his powers and promote his Islamic agenda.

As a shrewd and highly skilled politician, Erdogan painted the coup as an assault on democracy, which was supported by a chorus of Western powers, knowing full well that Turkey under Erdogan is anything but a democracy.

His staying power, however, is attributed to his uncanny ability to appeal to the underclass and his success in delivering the "goods" that nearly half of the population was in dire need of, including access to health care, improved infrastructure, job opportunities, and the promotion of Islamic values (in a manner that was unacceptable in the past) with which ordinary Turks could identify.

The nearly 50 percent of the population who benefited directly from these reforms and became ardent supporters of Erdogan were not concerned about the trampling of democratic rule, even though he has systematically robbed them of any rights that a democracy provides. Nevertheless, tens of thousands heeded his call to go out to the streets to confront the military, and did so at grave risk to their lives.

In fact, one of the main reasons behind the coup was to stop Erdogan from completely destroying Turkey's remaining secular and democratic pillars, which were established by Turkey's founder Mustafa Kemal Ataturk in 1923.

Ataturk sought to establish a Western-style secular democracy and made the military the custodian of Turkey's constitution. The armed forces exercised that prerogative four times before to prevent the country from sliding into disorder.

The first coup, in 1960, led to the overthrow and execution of Prime Minister Adnan Menderes due to his increasing Islamization of the country; the fourth coup in 1997 ended with the forced resignation and banishment from politics of Prime Minister Necmettin Erbakan, also because of his degradation of secular principles of the country.

Türkiye'nin seçilmiş diktatörü

Darbe girişiminde önce bile, Türkiye'nin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, devleti ilgilendiren tüm konularda son sözü söyleyen bir diktatör gibi ülkesini yönetiyordu. Başarısız darbe girişimi ise, Türkiye'deki demokrasiden geriye ne kaldıysa onu da yok etmek ve tüm kurumları kendi avucunun içine almak için orduyu ve yargıyı temizlemek amacıyla kullanılacak, Erdoğan'ın ifadesiyle "Allah'ın lütfundan" başka bir şey değildi.

Erdoğan için seçilmiş olmak, gücünü konsolide etmek ve İslamcı gündemini dikte ettirmek amacıyla, tüm demokratik araçların ayaklar altına alınması ve parçalanması için kullanabileceği bir yetki.

Kurnaz ve yetenekli bir siyasetçi olan Erdoğan darbe girişimini, Batılı güçlerden oluşan bir koronun desteğiyle demokrasiye yönelik bir saldırı olarak resmetti. Ancak bu Batılı güçler, Erdoğan yönetimindeki Türkiye'nin demokrasiden başka her şey olduğunun farkında.

Ancak buna rağmen iktidarda kalması, alt sınıfları etkilemedeki olağanüstü yeteneği ve sağlık hizmetleri, gelişmiş alt yapı, iş fırsatları ile geçmişte kabul edilemeyecek, ancak birçok sıradan Türk'ün kendisini tanımlayacağı şekilde İslami değerler gibi "malzemeleri", toplumun yaklaşık yarısına sunmadaki başarısından kaynaklanıyor.

Bu reformların doğrudan faydasını gören ve Erdoğan'ın ateşli taraftarı haline gelen toplumun yaklaşık yüzde 50'si, her ne kadar hakları Erdoğan tarafından çalınsa da, demokratik değerlerin ayaklar altına alınmasından endişe duymuyor. Bunun sonunda, on binlerce kişi onun çağrısına kulak vererek, askerler ile karşı karşıya gelmek için sokaklara çıktı ve hayatlarını büyük bir riske attı.

Aslında, darbenin ana nedenlerinden bir tanesi, Türkiye'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün 1923'te oluşturduğu, ülkenin laik ve demokratik temellerinden arta kalanların tamamen yok edilmesini engellemek için Erdoğan'ı durdurmak.

While affecting regime change through a military coup is certainly not the preferred method, given how Erdogan gradually and successfully pillaged the country of all its democratic substance, a segment of the military felt it had little choice but to stage a coup to change the perilous path that Erdogan is pursuing.

This entire tragic episode could have been prevented had Western powers, led by the US, been more vociferous in condemning the unruly way in which Erdogan exercised his power, especially in the past several years; instead, they kept emphasizing Turkey's strategic importance, which Erdogan fully exploited to his advantage.

Turkey's role in hosting nearly 2.5 million Syrian refugees and its ability to either stem the flow, or open up the gates to allow refugees to flood European cities further strengthened Erdogan's hand.

He successfully exploited the EU's deep concerns over the refugee crisis by making a deal that provides Turkey several major benefits that outweighed its obligations. The keystone of the deal is that migrants crossing from Turkey into Greece will be sent back, and for each Syrian returned to Turkey, a Syrian refugee will be resettled in the EU.

In return, Turkish nationals would have access to the Schengen passport-free zone while the EU fast-tracked the allocation of €6bn (\$6.6 billion) in aid to Turkey to help migrants, and to "energize" Ankara's bid to join the EU.

Although thus far the EU resisted Erdogan's threat to cancel the deal if it were to renege on its agreement on visa-free entry due to his post-coup threat to restore the death penalty, Erdogan remained defiant, believing that he can bully the West with impunity.

Moreover, Erdogan presumed Turkey's significant role in fighting ISIS and his consent to allow the US Air Force to use Turkey's Incirlik Air Base to strike ISIS targets gave him increased leverage against the US, which further muted any criticism for his continuing gross violation of human rights.

Those who had hopes that Erdogan might just take heed of the coup and show some restraint in dealing with those suspected of being involved in it had those hopes quickly dashed.

He wasted no time in initiating a massive witch-hunt—nearly 9,500 are currently facing legal proceedings, and around 50,000 soldiers, judges, civil servants, and teachers have been suspended or detained. Hundreds if not thousands will languish in jail under emergency laws that permit indefinite administrative detention without formal charges.

More ominously, Erdogan 'raided' higher learning institutions by barring all academics from any foreign travel even for scholarly purposes, while the state education council demanded the resignation of over 1,500 university deans.

The vast number of people rounded up so quickly raises suspicions that these individuals had already been blacklisted; Erdogan was able to do so with a nearly 200,000-strong internal police force and intelligence units, who are extremely loyal to him.

Leave it now to Erdogan, who has emerged stronger than before the coup, to further intensify his brutal war against the Kurdistan Workers' Party (PKK) and the Syrian Kurds, who are the US's allies no less, and continue to refuse to resume negotiations with Turkey's significant Kurdish community.

Atatürk Batı tipi laik bir demokrasi kurmaya çalıştı ve orduyu da Türkiye anayasasının koruyucusu yaptı. Silahlı kuvvetler ise ülkenin kargaşaya sürüklenmemesi için bu ayrıcalığı dört kez kullandı.

1960'taki ilk darbe Başbakan Adnan Menderes'in ülkeyi artan şekilde İslamlaştırdığı gerekçesiyle devrilmesi ve idamıyla sonuçlandı. Dördüncü darbe ise 1997'de, yine ülkenin laik ilkelerini aşındırdığı için Başbakan Necmettin Erbakan'ın istifaya zorlanması ve siyasetten yasaklanmasını getirdi.

Her ne kadar rejim değişikliğini askeri darbeye yapmaya çalışmak tercih edilen bir yöntem olmasa da, Erdoğan'ın ülkenin tüm demokratik yapısını sürekli ve başarılı şekilde talan edişi, ordunun bir kesimi-ne Erdoğan'ın izlediği yolu değiştirmenin tek yolunun darbe düzenlemek olduğunu hissettirdi.

Şayet ABD önderliğindeki Batılı güçler, özellikle son yıllarda Erdoğan'ın elindeki gücü durdurulamayacak şekilde kullanışı karşısında daha yüksek sesli konuşsaydı, tüm bu trajik hikaye önlenebilirdi. Ancak bunun yerine Batı, Erdoğan'ın tamamen kendi avantajına kullandığı şekilde, Türkiye'nin stratejik önemine vurgu yapmayı tercih etti.

Türkiye'nin yaklaşık 2.5 milyon Suriyeli mülteciyi ağırlaması ve mülteci akımını durdurması, ya da mültecilerin Avrupa kentlerine akışını sağlayacak şekilde kapıları açabilecek olması Erdoğan'ın elini daha da güçlendirdi.

Erdoğan AB'nin mülteci krizi konusundaki endişelerini o kadar istismar etti ki, Ankara yönetimi, kendi yükümlülüklerinden çok daha fazla çıkar elde edebileceği bir anlaşma imzaladı. Anlaşmanın ana maddesi, Türkiye'den Yunanistan'a geçecek her mültecinin geri gönderilmesi ve Türkiye'ye gönderilecek her Suriyeli için, bir Suriyeli mülteciye AB'de yerleşme imkanı verilecek olmasıydı.

Bunun karşılığında Türk vatandaşları Şengen bölgesine vizesiz girebilecek, Türkiye'deki mültecilere yardım edilmesi için AB 6 milyar Euro para yardımı yapacak durumda ve Ankara'nın AB'ye üyelik müzakereleri hız kazanacaktı.

Her ne kadar AB, darbe sonrası idam cezasının getirilmesi vizesiz seyahat anlaşmasının iptal edileceği söylemi karşısında, Erdoğan'ın anlaşmayı gözden geçireceğine dair yaptığı tehditte şu ana kadar dirense de, Erdoğan cezasız kalacağını düşünerek Batı'yı zorlama cüretini gösterdi.

Dahası, IŞİD ile savaşta Türkiye'nin öneminin ve bu mücadelede ABD'nin İncirlik Üssü'nü kullanmasına onay verilmesinin, Washington yönetimi karşısında kendisine avantaj sağlayacağını düşünen Erdoğan, artan insan hakları ihlalleri karşısında ses çıkarılmayacağını zannetti.

Erdoğan'ın darbeyi dikkatle analiz ederek, darbeye karıştığı iddia edilenlere karşı biraz itidal gösterebileceğini umut edenlerin bu umutları ise hızla ortadan kalktı.

Bir cadı avı başlatmaktan hiç çekinmeyen Erdoğan, yaklaşık 9500 kişi hakkındaki yasal sürecin sürdüğü, askerler, hakimler, memurlar ve öğretmenlerden oluşan yaklaşık 50,000 kişinin gözetimine alındığı ya da görevlerinden el çekirildiği bir ortamın yaşanmasını sağladı. Resmen suçlanmadan sanıkların gözetiminde tutulmasına imkan veren olağanüstü hal yasası çerçevesinde, binlerce olmasa bile yüzlerce kişi cezaevlerinde acı çekecek.

Daha kaygı verici olan, akademisyenlerin araştırma yapmak amacıyla dahi yurt dışına seyahatlerini yasaklaması ve Yüksek Öğrenim Kurumu'nun 1500 dekanı istifaya çağırması, Erdoğan'ın yüksek öğrenim kurumlarını da baskı altına aldığını göstermesiydi.

Çok kısa sürede çok fazla kişinin gözetimine alınması, bu kişilerin isimlerinin daha önceden kara listeye alındığı endişelerini artırdı. Kendisine aşırı şekilde bağlı 200.000 kişilik polis gücü ve istihbarat birimleri sayesinde Erdoğan'ın bunu yapma gücü bulunuyor.

Perhaps the time has come for the EU and the US to reassess their relations with Turkey and stop enabling Erdogan to exercise free reign, when in fact his behavior has a direct and indirect impact on Western interests, both domestically and in the Middle East.

The US cannot afford any member of NATO to squash all democratic rules with no consequences. Moreover, Erdogan has demonstrated time and again a lack of loyalty and commitment as a NATO member.

Turkey should be put on notice, as Secretary of State John Kerry recently stated that NATO has a “requirement with respect to democracy... Obviously, a lot of people have been arrested very quickly.” He grimly added, “Hopefully we can work in a constructive way to prevent backsliding.”

Moreover, Erdogan should be warned that Turkey’s prospect of becoming an EU member will be a thing of the past if he continues to grossly undermine the principles of democratic governance, including the complete subordination of the judiciary to his political agenda.

Though the US and the EU need Turkey in the fight against ISIS, Erdogan should be reminded that ISIS constitutes an even greater threat to Turkey than to Western interests.

Finally, Turkey should be pressured to resume negotiations with its Kurdish minority and bring an end to the war against the PKK, which is further destabilizing the region at a time when the focus must be on defeating ISIS.

In that regard, Erdogan must understand that there will be serious consequences if he does not end his assault against the Syrian Kurds under the pretext of fighting terrorism (he conveniently accuses their military wing, the PYD, of working in conjunction with the PKK).

Whereas Erdogan viewed the failed coup as a God-sent opportunity to wipe out whoever is perceived to be his enemy, the US and the EU must use this occasion to put Erdogan on notice that history has shown time and again that totalitarian regimes come to a bitter end, and that he too will not be spared his day in court

Darbeden güçlü çıkan Erdoğan'ın, PKK'ya ve ABD'nin müttefiki olan Suriyeli Kürtlere yönelik yürüttüğü acımasız savaşı ve Türkiye'nin Kürt toplumu ile görüşmelere yeniden başlamayı reddetmeyi sürdürmesi ise büyük olasılık.

Belki de AB ve ABD için Türkiye ile ilişkilerini yeniden değerlendirmenin ve Erdoğan'ın saltanat sürmesini engellemenin zamanı gelmiştir. Çünkü Erdoğan'ın bu tavrı doğrudan ve dolaylı olarak hem Batı'nın çıkarlarına hem de Ortadoğu'daki duruma etki ediyor.

ABD, NATO'nun hiçbir üyesinin üstelik sonuçlarına katlanmadan tüm demokratik kuralları ayaklar altına almasının maliyetini karşılayamaz. Dahası, Erdoğan bir NATO üyesi ülkenin lideri olarak defalarca sadakat ve bağlılık konusunda eksiklik gösterdi.

Türkiye, ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'nin söylediği gibi NATO'nun demokrasiye saygı duyulması prensibine uyulmasını beklediği konusunda uyarılmalı. Kerry, "Çok fazla kişinin çok hızlı şekilde tutuklandığı ortada. Umuyorum, geri dönüşü engellemek için yapıcı bir şekilde çalışabiliriz" diye konuştu.

Ayrıca Erdoğan, siyasi ajandasını hayata geçirmek için yargıyı ele geçirmekten vazgeçmemesi ve demokratik yönetim ilkelerine uymaması halinde, AB üyeliğinin geçmişte kalan bir hayal olacağı konusunda uyarılmalı.

Her ne kadar ABD ve AB, IŞİD ile mücadelede Türkiye'ye ihtiyaç duysa da, Erdoğan'a IŞİD'in Batı çıkarlarına olduğundan daha fazla Türkiye'nin çıkarlarına tehdit oluşturduğu hatırlatılmalı.

Son olarak Türkiye, Kürtlerle görüşmelere yeniden başlama ve IŞİD ile mücadeleye odaklanması gereken bir dönemde, bölgenin daha da istikrarsızlaşmasına neden olan PKK'ya karşı savaşa son vermesi konusunda da baskı altına alınmalı.

Bu çerçevede, Erdoğan'a, terörle mücadele bahanesiyle Suriyeli Kürtlere yönelik sürdürdüğü saldırıları durdurmaması halinde ciddi sonuçlarla karşılaşacağı anlatılmalı.

Erdoğan başarısız darbe girişimini, düşmanı olarak gördüklerini ortadan kaldırmak için Allah'ın verdiği bir fırsat olarak görürken, ABD ve Avrupa Birliği, otoriter rejimlerin acı sonuçlarla sona erdiğine ilişkin tarihte sayısız örnek olduğunu ve kendisinin de yargılanmaktan kaçamayacağını Erdoğan'a hatırlatmalı.

LİNK: http://www.huffingtonpost.com/alon-benmeir/turkeys-elected-dictator_b_11093160.html

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Uluslararası İlişkiler ve Ortadoğu uzmanı olan profesör Alon Ben-Meir tarafından kaleme alınan yazı, tamamen Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı eleştiri sınırlarının ötesine geçecek ve ahlak kurallarını esnetecek şekilde hedef alıyor. FETÖ tarafından düzenlenen 15 Temmuz darbe girişiminden birkaç gün sonra yazdığı yazıda, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı açıkça "diktatör" diye nitelendiren yazar, darbenin nedenini de "diktatörlük" ile gerekçelendiriyor. FETÖ'den, paralel yapılanmadan asla bahsetmeyen Ben-Meir, Mustafa Kemal Atatürk'ün laik anayasayı koruma görevini orduya verdiğini öne sürüyor ve bir akademisyene asla yakışmayacak şekilde ordunun da 15 Temmuz'da görevini yaptığını söylüyor. Üstelik Türkiye'de ordunun, kendi deyimiyle "anayasayı koruma görevini" dört kez yaptığını, bunlardan birinin 1960'da Adnan Menderes'e, diğerinin ise 1997'de Necmettin Erbakan'a karşı olduğunu belirtiyor ve her iki liderin Türkiye'yi İslamcılaştırmak için çalıştıklarını öne sürüyor. Yani bu ifadelerden, yazarın, Batı'nın dayattıklarına karşı çıkan liderlerin darbe ile devrilmesinin meşru olduğunu düşündüğü anlaşılıyor. Ayrıca yazar, Batı'nın Cumhurbaşkanı Erdoğan'a sert uyarıda bulunmasının zamanının geldiğini de belirtmiş. Bunun için verdiği, "Türkiye'nin PKK'ya karşı savaşını durdurması, Suriyeli Kürtlere yönelik saldırıları durdurması, darbecilere müsamahalı davranması" şeklindeki reçetenin ise basın özgürlüğü ve demokratik değerleri savunmakla ne kadar ilgili olduğu ise soru işareti. Yazar makaleyi bitirirken kullandığı, "Erdoğan'a otoriter rejimlerin acı sonuçlarla sona erdiğine ilişkin tarihte sayısız örnek olduğunun ve kendisinin de yargılanmaktan kaçamayacağını anlatılması gerek" ifadesi ise FETÖ'nün MİT TIR'ları kumpasıyla yapmak istediğiyle tam bir paralellik taşıyor.

Written by Alon Ben-Meir, a professor of international relations and an expert on Middle East, the article in Huffington Post clearly targets Turkish President Recep Tayyip Erdogan in a way that bends the moral principles and surpasses the criticism boundaries. The article written just a few days after July the 15th coup attempt, openly calls President Erdogan a "dictator" and according to the author, that justifies the coup attempt. The article never uses a word about FETO or the parallel state but argues that Mustafa Kemal Atatürk, founder of modern Turkey designated the army to protect the secular constitution and the army did it's job. In fact Alon Ben-Meir said the army did the job four times in Turkish history. One was in 1960 against the elected Prime Minister Adnan Menderes who later was executed and the other one was in 1997 against elected Prime Minister Necmettin Erbakan whom he argues both were changing the course of Turkey into Islamization. By using this argument Alon Ben-Meir clearly believes that a country deserves to be toppled by a coup if it opposes to any policy enforced by the West. Those are the words that an academician should not have used and an absolute example of how the Western media and it's contributors supported with the coup plotters. The author also calls the Western leaders to strongly warn Turkish President Recep Tayyip Erdogan. He gives a recipe for President Erdogan to avoid such a hard warning which in his own words, "to resume negotiations with Turkey's Kurdish minority and bring an end to the war against PKK, to end the assault against the Syrian Kurds under the pretext of fighting terrorism and be tolerant to the coup plotters." But this recipe should give an answer to the question of how those requests have anything to do with freedom of speech, freedom of press and advocating democracy. This recipe is obviously a humiliating imperial way of Western thinking and is quite an intervention to Turkey's internal affairs. In the end of his article Alon Ben-Meir says, "US and the EU must use this occasion to put Erdogan on notice that history has shown time and again that totalitarian regimes come to a bitter end, and that he too will not be spared his day in court." Those word are absolutely in line with the terrorist organization FETO, when it's affiliates in the security forces stormed a convoy belonging to Turkish Intelligence Service carrying supplies to Free Syrian Army fighting with DAESH in 2014. At that time FETO tried to create a perception that Turkey is providing military equipment to DAESH and supporting the terrorist organization. Their final aim was to force President Recep Tayyip Erdogan to stand trial in the International War Crimes Tribunal against charges of supporting terrorism. What a coincidence....!

Erdogan's Putsch

Turkey's Post-Coup Slide into Dictatorship

Turkish President Recep Tayyip Erdogan is taking advantage of last week's failed coup to consolidate his power. As the country slides into a dictatorship, there is a lot at stake for the West. But the effects in Turkey itself promise to be far greater. *By SPIEGEL Staff*

The sun is setting over Ankara and people are pouring out of the subway onto Kizilay Square in the heart of the Turkish capital. They are waving flags and chanting: "God is great!" and "Death to the traitors!"

In a café located 100 meters (328 feet) away, Esra Can is quickly cramming her cigarettes and smartphone into her purse, rushing to make it back to her apartment before the demonstration in support of Turkish President Recep Tayyip Erdogan gets going. "The mob on the street is unpredictable," she says.

Can, a petite 30-year-old with brown curly hair and red nails, works as a graphic designer in Ankara. She smokes and occasionally enjoys a glass of wine -- and when it comes time to vote, she casts her ballot for the Social Democrats or for left-wing splinter parties. Can says she has always believed in democracy and the rule of law in Turkey despite Erdogan's despotic tendencies. Now, though, she is afraid that her country is sliding down the slippery slope to a dictatorship.

For the first time in almost 36 years, members of the Turkish military sought to topple the government last Friday. They occupied parts of Istanbul and Ankara and bombed the parliament building. Up to 300 people lost their lives and at least 1,400 were injured, including a number of civilians.

Like many people in Turkey, Can was relieved that the government was able to beat back the attempted coup and hoped that the horror of July 15 would unite people. Now, though, she is watching in dismay as Erdogan takes advantage of the conflict to grab for absolute power.

On Wednesday, Erdogan declared emergency rule and partially suspended the European Convention on Human Rights for three months. During that time, the president can rule by decree: He

Türkiye Darbe

Sonrası Diktatörlüğe kayıyor

Türkiye’de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan geçen hafta gerçekleştirilen başarısız darbe girişimini gücünü konsolide etmek için kullanıyor. Ülke diktatörlüğe doğru kayarken, Batı için de çok şey risk altında. Ancak Türkiye’deki etkileri çok daha büyük olacak.

Ankara’da güneş batmak üzere ve halk metrodan çıkarak Kızılay Meydanı’na akın ediyor. Ellerinde bayraklar sallıyorlar ve “Allah büyüktür” ve “Hainlere ölüm” sloganları atıyorlar.

100 metre uzaklıktaki bir kafeteryada Esra Can sigaralarını ve akıllı telefonunu hızlı şekilde çantasına koyuyor ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ı desteklemek için başlayacak gösteri öncesinde evine gitmek için hızla hareket ediyor. Esra, “sokaktaki bu kalabalık hiç de güvenilir değil” diye konuşuyor.

30 yaşındaki kıvrık saçlı ve kırmızı ojeli Esra, Ankara’da grafik tasarımcı olarak çalışıyor. Sigara içiyor ve ara sıra bir kadeh şarap içmekten hoşlanıyor. Oy sandığındaki tercihi ise sosyal demokratlar ya da sol yelpazedeki bir parti oluyor. Esra, Erdoğan’ın otoriter eğilimlerine rağmen Türkiye’de hep demokrasi ve hukukun üstünlüğüne inandığını söylüyor. Ancak şimdi ülkesinin diktatörlüğe doğru kaydığından endişe duyuyor.

can ignore fundamental rights, such as the right to freedom of assembly and press freedoms, government authorities can impose curfews and media coverage can be outlawed.

A 'Holiday of Democracy'

Erdogan has also announced his intention to "cleanse the state." He wants to have parliament vote on the reintroduction of the death penalty to provide him with the ultimate punishment as he goes after those involved in the coup and he has called on Turkish citizens to occupy streets and squares across the country.

They have listened. Mostly in the evenings, thousands of demonstrators gather in prominent places, such as Ankara's Kizilay Square or Taksim Square in Istanbul. They carry mock gallows and pay homage to their leader Erdogan: "Say the word, and we'll die. Say the word, and we'll kill." Men shoot blanks and speakers incite the mob. Erdogan's loyal prime minister, Binali Yildirim, has spoken of a "holiday of democracy."

But for those in the opposition, for secularists, leftists and liberals -- for people like Can -- the pro-government demonstrations don't seem like a democratic groundswell. Rather, they seem like an Islamist counter-revolution.

Turkey fended off a military takeover, which likely prevented a bloodbath, but the country is now facing weeks and months of agony and havoc. The state apparatus has

been brought to a standstill by the wave of purges Erdogan has launched since last Friday and the economy is reeling. The military, too, is in upheaval, with neither a second coup attempt nor a civil war seemingly out of the question.

Western politicians are now looking to Ankara with bewilderment. Turkey has long been a cornerstone of global security architecture and has the second largest military of any NATO member. It is also a bulwark against both Russia and Iran and provides a base of operations for the fight against Islamic State (IS), with American jets taking off from Turkish military bases to launch airstrikes on extremist positions.

'Gift from God'

European Union politicians must also take stock. Until last week, EU leaders -- German Chancellor Angela Merkel in particular -- had depended on Turkey to help keep refugees away from Europe. Might the controversial refugee deal now collapse? One of the promises made by Europe as part of that deal was to accelerate EU accession negotiations, but can it fulfill that promise with Erdogan pursuing autocracy?

Erdogan called the failed uprising a "gift from God," a gift that now gives him the latitude to silence his opponents and critics. His government has claimed that a minority within the Turkish military was responsible for the putsch attempt, but the president has also accused Fethullah Gülen of instigating the coup -- the Turkish cleric who used to be a close ally of Erdogan's but has been living in American exile since the late 1990s.

36 yıl aradan sonra ordu Cuma günü hükümeti devirmeye çalıştı. İstanbul ve Ankara'nın bazı bölgelerini işgal ettiler ve parlamentoyu bombaladılar. 300 dolayında kişi hayatını kaybetti, aralarında sivillerin de bulunduğu en az 1400 kişi ise yaralandı.

Türkiye'deki çok sayıda kişi gibi Esra da, hükümetinin askerlerin darbe girişimini bastırmasıyla rahatladı ve 15 Temmuz'da yaşanan bu dehşetin insanların birleşmesi için vesile olmasını umut etti. Ancak şimdi, Erdoğan'ın gücü tamamen ele geçirmek için yaşananları kendi lehine kullanmasını hayal kırıklığı içinde izliyor.

Çarşamba günü Erdoğan olağanüstü hal ilan etti ve üç aylık bir süre için Avrupa İnsan Hakları Konvansiyonu'nu kısmen askıya aldı. Bu süre içinde cumhurbaşkanı kararnamelerle ülkeye yönetecek. Bu çerçevede toplanma ve basın özgürlüğü gibi temel hakları yok sayabilecek, hükümet sokağa çıkma yasağı ilan edebilecek ve medyanın haber yapması engellenebilecek.

DEMOKRASİ İÇİN TATİL BAŞLIYOR

Erdoğan aynı zamanda devleti "temizleme" eğilimini de açıkça ilan etti. Darbeye karışanların peşinden giderken onlara en üst cezayı verebilmek için parlamentonun idam cezasını yeniden getirmesini istiyor ve Türk halkını sokakları ve meydanları doldurmaya çağırıyor.

Türkler onu dinledi. Özellikle akşamları Ankara'daki Kızılay Meydanı ve İstanbul'daki Taksim Meydanı gibi ülkenin önemli yerleri binlerce gösterici ile doluyor. Göstericiler idam sehпасı maketleri taşıyor ve "Sen iste ölürüz, Sen iste öldürürüz" sloganları atıyorlar. İnsanlar havai fişekler atıyor ve konuşmacılar kalabalıkları coşturuyor. Erdoğan'a bağlılığıyla tanınan Başbakan Binali Yıldırım ise, "demokrasinin tatile girdiğini" ilan etti.

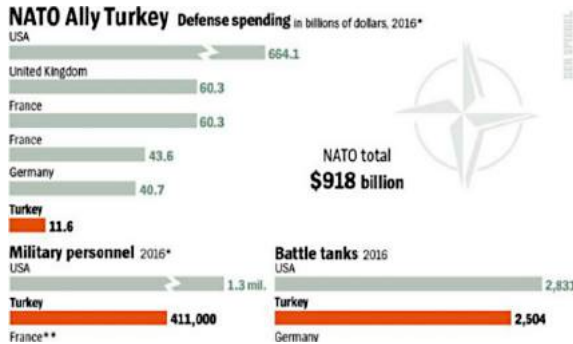
ma noktasına getirdi ve ekonomi sendeliyor. Ordu da, adeta isyan içinde, ne ikinci bir darbe girişimi ne de bir iç savaş söz konusu.

Batılı siyasetçiler ise şaşkınlık içinde Ankara'yı izliyor. Türkiye uzun süredir küresel güvenlik yapısının bir kilometre taşı olarak görüldü NATO'nun ikinci büyük ordusuna sahip. Ülke ayrıca Rusya ve İran'a karşı bir kale görevi üstlendi ve IŞİD'e yönelik savaşta, üslerinin Amerikan uçakları tarafından kullanılmasına izin verdi.

"ALLAH'IN BİR HEDİYESİ"

Avrupa Birliği üyesi ülkelerin siyasetçileri de olanlar karşısında dikkatli olmalı. Geçen haftaya kadar özellikle Almanya Başbakanı Angela Merkel'in aralarında bulunduğu AB liderleri, mültecilerin Avrupa'dan

The president and his entourage have left no doubt about how they intend to react to the revolt: With merciless severity. Erdogan has had over 2,000 soldiers arrested and several tens of thousands of civil servants have been fired. Among them are 36,200 teachers and officials in the Education Ministry, 8,000 police officers and almost 3,000 judges, many of them alleged followers of Gülen. Forty-seven provincial governors were forced to resign as were the deans of all of Turkey's universities. Academics and scientists are no longer allowed to leave the country.

In recent years, it had become increasingly difficult for Turks to criticize Erdogan, with intellectuals and journalists having been arrested and opposition newspapers shut down. Investigative journalism is unlikely to come from the country's large media organizations, says Erol Onderoglu, the Turkish representative of the organization Reporters without Borders. State repression has become too great and the economic interests between the media

and the government have become too interwoven, he says.

Now, though, in the wake of the failed coup, what remains of public opposition is likely to disappear entirely. In the last few days, the government has blocked dozens of websites of small, independent media organizations while critical radio and television broadcasters have been taken off the air. "Those who thought Erdogan could be a partner for freedom and reconciliation must now abandon that hope once and for all," Onderoglu says.

It is likely that the government will soon launch a further effort to abolish democracy. After three terms as prime minister, Erdogan was elected president in 2014. Since then, he has been pursuing the introduction of a presidential system of government, which would formally grant him almost unlimited powers.

Thus far, his efforts to do so have failed because his Justice and Development Party (AKP) has not had the necessary two-thirds majority in parliament. But in the wake of his triumph over the military, he may be tempted to hold a referendum over a constitutional amendment or to call new elections -- perhaps as early as this year.

His team is already busy writing the legend of July 15. Pro-government newspapers are full of stories of fearless citizens who stood in the way of putschist tanks and sacrificed their lives for Turkish democracy. But several details of what happened on the night of the putsch still remain unclear, such as who really stood behind the rebellion and what their motives were.

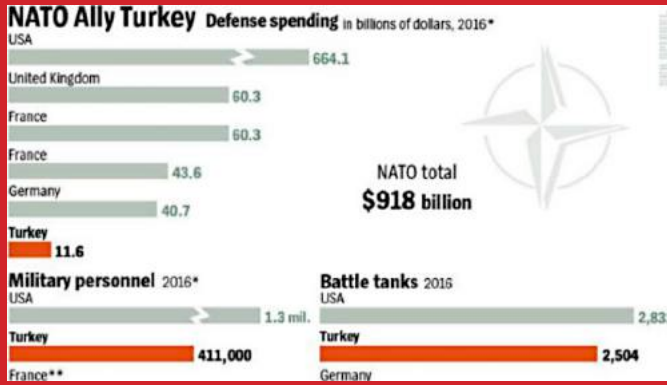
An Erdogan advisor told SPIEGEL that the government had been planning to dismiss several generals and admirals who allegedly belonged to the Gülen movement in August. It could be that these preparations triggered the coup attempt.

The order to launch the uprising was allegedly given by General Mehmet Dili, the brother of an AKP parliamentarian. The conspirators had planned to strike at 3 a.m. on Saturday morning, July 16, says the Erdogan confidant. But the Turkish secret service got wind of the plot at 4 p.m. on Friday afternoon, he says, meaning that the coup had to be launched prematurely. At 10 p.m., the first tanks rolled onto the streets of Ankara, with fighter jets flying low over the city. Soldiers then blocked off the bridge over the Bosphorus in Istanbul.

uzak tutulması için Türkiye'ye yardım etme konusuna odaklanmıştı. Peki tartışma yaratan bu mülteci anlaşması acaba bozulur mu? Anlaşma uyarınca Avrupa'nın verdiği sözlerden biri, AB üyelik müzakerelerine hız verilmesiydi, ancak Erdoğan diktatörlük arayışındayken bu sözünü yerine getirebilir mi?

Erdoğan başarısız darbe girişiminin "Allah'ın bir armağanı" olarak nitelendirdi ve bu armağan şimdi kendisine rakiplerini ve karşıt görüştekileri susturma özgürlüğü veriyor. Hükümet darbe girişiminden Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki bir azınlığı sorumlu tutarken Cumhurbaşkanı, bir dönem kendisinin yakın müttefiki olan ve 1990'lardan bu yana Amerika'da sürgünde yaşayan Fethullah Gülen'i suçluyor.

Cumhurbaşkanı ve yakın çevresi ayaklanmaya karşı "amansız bir şiddet" ile tepki verilmesi konusunda hiçbir şüphe taşıyor. Erdoğan 2000'den fazla askeri tutuklattı ve onbinlerce memur görevlerinden atıldı. Bunlar arasında 36,200 öğretmen ve Milli Eğitim Bakanlığı'nda çalışan görevli bulunuyor. Gülen ile ilişkili olduğu öne sürülen 8000 polis memuru ve 3000 hakim de görevlerinden alınanlar arasında. 47 vali ve üniversite rektörleri de istifaya zorlandı. Akademisyenler ve bilim adamlarının ülke dışına seyahat etmesine de izin verilmiyor.

Son yıllarda Türklerin Erdoğan'ı eleştirmesi gittikçe zorlaştı ve entellektüeller ile gazeteciler gözaltına alındı ve muhalif gazeteler kapatıldı. Sınırtanımayan Gazeteciler Örgütü Türkiye temsilcisi Erol Önderoğlu, "Araştırmacı gazetecilik artık ülkedeki büyük medya kuruluşlarında yer almıyor. Devlet baskısı çok arttı ve medya ile hükümet arasındaki ekonomik ilişkiler çok daha girift hale geldi" diye konuşuyor.

Başarısız darbe girişiminin ardından ise, ülkede kalan muhalefetin tamamen yok olması bekleniyor. Son birkaç gün içinde, bağımsız ve küçük medya kuruluşlarının internet sayfaları kapatılırken, eleştirel radyo ve televizyon kanallarının yayınları da durduruldu. Önderoğlu, "Erdoğan'ın özgürlükler ve uzlaşma tarafında yer alacağını düşünenler bu düşüncelerinden sonsuza kadar vazgeçebilirler" ifadelerini kullanıyor.

Hükümetin yakında demokrasinin ortadan kaldırılması için yeni bir girişim başlatacağı bekleniyor. Üç dönem başbakanlık yapan Erdoğan, 2014 yılında cumhurbaşkanı seçilmişti. O andan itibaren, kendisine neredeyse sınırsız yetkiler tanıyacak olan cumhurbaşkanlığı yönetim sisteminin getirilmesine çalışıyor.

Şu ana kadar Adalet ve Kalkınma Partisi'nin parlamentoda gerekli üçte iki çoğunluğa sahip olmaması nedeniyle bunu yapamadı. Ancak darbe karşısındaki zaferin ardından, anayasal değişiklik için referandum gidebilir ya da bu yıl içinde erken seçim çağrısı yapabilir.

Ekibi daha şimdiden 15 Temmuz'a ilişkin efsaneler yazmaya başladı. Hükümet yanlısı gazeteler, darbecilerin kullandığı tankların önünde duran ve hayatlarını Türk demokrasisi için feda eden korkusuz vatandaşlara ilişkin hikayelerle dolu. Ancak, ayaklanmanın ardında gerçekte kimlerin olduğu ve neyi amaçladıkları gibi, darbe girişimi gecesi yaşanan bazı şeyler hala netlik kazanmış değil.

Erdoğan'ın danışmanlarından birisi SPIEGEL'e yaptığı açıklamada, hükümetin Ağustos ayında Gülen hareketine bağlı oldukları ileri sürülen bazı general ve amirallerin atılmasını planladığını söyledi. Bu çalışmanın darbe girişimini tetiklemiş olabileceği konuşuluyor.

At that moment, Mustafa Yeneroglu, an AKP member of parliament, was sitting together with several dozen politicians from multiple political parties in the parliament building's plenary hall. Yeneroglu grew up in Cologne as the child of guest worker parents from Anatolia. He studied law and up until two years ago, he acted as a lobbyist for Erdogan in Germany as head of the Islamic organization Milli Görüş, before becoming an AKP parliamentarian in 2015.

Taking to the Streets

When the insurgents began firing at the parliament building, Yeneroglu and his colleagues were in the process of formulating a joint statement condemning the coup. Security personnel led the lawmakers through the dust and smoke to a shelter in the basement. Yeneroglu stayed there for several hours, using his smartphone to try to find out what was going on outside.

In Ankara, the rebels attacked the headquarters of both the military and secret service in addition to detaining military Chief of Staff Hulusi Akar. Soldiers also stormed the editorial offices of state broadcaster TRT. In the basement of parliament, Yeneroglu prepared to die. He wrote a text message to his wife, who was in Cologne with their three children: "Stay strong, take care of the children."

But the presumed leaders of the uprising -- Muharrem Köse, a recently dismissed colonel, and Akin Oztürk, a four-star general and former supreme air force commander -- only had a part of the military on their side. The coup quickly fell apart when leading generals and officers threw their support behind the government.

More than anything, though, it was the Turkish population that declined to support the rebels. All political parties condemned the uprising and Erdogan's supporters and opponents alike took to the streets. By early Saturday morning, the uprising had largely come to an end.

But the solidarity that prevailed in the initial hours after the coup quickly disintegrated and mistrust took over. The country's society has rarely been so divided, with one half of the population seeing July 15 as the beginning of an era of strength and the other seeing the failed coup attempt as the end of Turkish democracy.

Rumeysa Kalin, 22, essentially grew up with Erdogan. Her father, Ibrahim Kalin, is the president's spokesman and she can't remember a time when Erdogan didn't determine the day-to-day life of her family. "He is a strong leader, a man who gives people direction," she says. One year ago, Kalin completed her legal studies at a Turkish elite university and now works as a clerk in a law firm in addition to being active in the AKP's youth organization. She speaks perfect English, but refuses to shake men's hands.

Kalin belongs to a generation of young, devout Turks who venerate Erdogan. When the first news of the possible coup reached her last Friday via Twitter and Facebook, she was doing laundry in her parents' house in Ankara. She immediately went to the local mosque to pray for a rapid end to the uprising. Her fiancée, meanwhile, a student of molecular biology, made his way to the city center to offer resistance against the putschists. He tried to reassure Kalin on the phone, saying: "Don't be afraid. We have God on our side."

A Mood of Vengeance

A few days later, the couple joined a pro-government demonstration on Kizilay Square, which people are now referring to as the "center of the national uprising against the traitors to the father-

Darbe girişimi düzelenmesi emrinin bir AKP milletvekilinin ağabeyi olan General Mehmet Dili tarafından verildiğini öne sürülüyor. Erdoğan'a yakın olan danışman, darbecilerin Cumartesi sabaha karşı saat 3'te harekete geçmeyi planladıklarını belirtiyor. Ancak ona göre, Türk istihbaratı Cuma günü saat 16:00'da girişim hakkında bilgi sahibi oldu ve bu da darbenin erkene alınmasına neden oldu. Cuma akşamı saat 22:00'da Ankara caddelerine ilk tanklar çıktı ve savaş uçakları kent üzerinde alçak uçuşa başladı. Ardından İstanbul'da Boğaz Köprüsü askerler tarafından kapatıldı.

O anlarda AKP milletvekili Mustafa Yeneroğlu, farklı partilerden milletvekilleri ile birlikte Parlamento'nun Genel Kurul Salonu'nda oturuyordu. Yeneroğlu, Almanya'ya çalışmak için giden bir ailenin çocuğu olarak Köln'de büyüdü. Hukuk tahsili yaptı ve 2015 yılında AKP'den milletvekili seçilmeden önce, Millî Görüş Hareketi Başkanı olarak Erdoğan için Almanya'da lobi faaliyetleri yürütüyordu.

SOKAKLARA ÇIKIŞ

Darbeciler parlamento binasına ateş açmaya başladığında Yeneroğlu ve mevkidaşları darbeyi kınayan bir bildiri üzerinde çalışıyordu. Güvenlik görevlileri milletvekillerini toz ve duman içinde yer altındaki sığınağa götürdü. Yeneroğlu sığınakta birkaç saat kaldı ve akıllı telefonunu kullanarak dışarıda neler olduğunu öğrenmeye çalıştı.

Darbeciler Ankara'da hem Genelkurmay Başkanlığı hem de MIT binasına saldırdı ve Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ı rehin aldı. Askerler aynı zamanda devlet televizyonu TRT'ye de baskın düzenledi. Parlamantonun bodrum katındaki sığınakta bulunan Yeneroğlu ölümüne hazırlandı. Köln'de 3 çocuğuyla birlikte olan eşine "Güçlü ol ve çocuklarımıza sahip çık" diye bir mesaj gönderdi.

Ancak, darbenin liderleri oldukları öne sürülen ve kısa süre önce ordudan atılan Albay Muharrem Köse ile eski Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Akın Öztürk, askerlerin sadece bir kısmının desteğini alabildi. Üst düzey generaller ve subayların hükümete destek vermesinin ardından darbe kısa süre içinde başarısız oldu.

Herşeyin üstünde ise, Türk halkının darbecilere destek vermemesi yatıyor. Tüm siyasi partiler darbeyi kınadı ve Erdoğan'ın destekçileri ile karşıtları birlikte sokaklara çıktı. Cumartesi sabahı erken saatlerde darbe girişimi büyük oranda bastırılmıştı.

Ancak darbenin ilk saatlerinde oluşan birlik havası kısa süre içinde bozuldu ve güvensizlik ortaya çıktı. Ülke nüfusu hiçbir zaman bu kadar bölünmemişti. Ülkenin yarısı 15 Temmuz darbe girişimini gücün tek elde toplanacağı bir dönemin başlangıcı olarak görürken, diğer yarısı darbe girişimini Türk demokrasisinin sonu olarak görüyor.

22 yaşındaki Rümeysa Kalın aslında Erdoğan ile büyüdü. Babası İbrahim Kalın, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü olarak görev yapıyor ve Rümeysa, Erdoğan'ın ailenin günlük yaşantısında etkili olmadığı bir günü hatırlamıyor. Rümeysa, "O halkına yön veren güçlü bir lider" diye konuşuyor. Rümeysa Kalın bir yıl önce Türkiye'deki iyi bir üniversitede hukuk öğrenimini tamamladı ve bir avukatlık bürosunda katip olarak çalışmanın yanında AKP gençlik teşkilatında da aktif görev alıyor. Çok iyi İngilizce konuşuyor ancak erkeklerle tokalaşmayı reddediyor.

Rümeysa, Erdoğan'a tapan ve ona saygı duyan genç Türk neslinin bir üyesi. Twitter ve Facebook üzerinden darbe haberlerini ilk kez gördüğünde, Ankara'daki evlerinde ev işleri yapıyordu. Hemen yakındaki bir camiye giderek, darbenin hızlıca sonlandırılması için dua etti. Bu arada, moleküler biyoloji öğrencisi olan nişanlısı, darbecilere karşı mücadele etmek için kent merkezine gitti. Rümeysa'yı telefonda sakinleştirmeye çalıştı ve "Korkma, Allah bizim yanımızda" diye konuştu.

land.” Kalin says the failed coup is a “wake-up call” for her generation. “July 15th has brought Erdogan and the people of Turkey closer together,” she says.

For those who harbor doubts about Erdogan, such statements sound threatening. In fact, Esra Can, the graphic designer from Ankara, is even thinking about leaving the country. In the last week, bearded men carrying baseball bats have been patrolling her neighborhood at night -- to intimidate dissenters, she says. “I no longer feel safe in this country.”

Human rights activists have warned that a “lynch-mob sentiment” is spreading in Turkey. At the funeral of a victim of the coup, guests chanted: “We want the death penalty!” In Istanbul, Islamists assaulted people who were drinking beer in public while in several cities and towns in Anatolia, Muslim extremists have attacked churches and Alawi settlements. The deputy head of a large Turkish basketball club said of those involved in the coup: “The property and women of these sons of bitches are now the nation’s spoils of war.”

According to the wife of a military captain, people waving Turkish flags and showing their middle fingers now regularly pass through residential neighborhoods for soldiers and their families in Istanbul. The baker where another officer’s wife regularly shops has suddenly begun refusing to sell her bread.

The worst, says one woman, who asked to remain anonymous, is the uncertainty about the future. One of her husband’s comrades, she says, was arrested and his family still didn’t know why, even days later. Allegedly, weapons had been found in his car, the woman says, and he is now suspected of having participated in the attempted coup.

She says that last weekend, police appeared in their neighborhood with lists of names and arrested several soldiers. “What if they suddenly come to arrest my husband?” the woman asks.

It is now up to the president to pacify the conflict and calm Turkish citizens. But Erdogan is anything but a mediator, preferring instead to divide and polarize. He calls the opposition a “cancerous growth” and promises a “bright future free of traitors.” A leading advisor is in favor of loosening the country’s gun-control laws so that the nation can “arm itself.”

Erdogan wants revenge. More than that, though, he wants to use revenge to tighten his grip on Turkey. The autocrat Erdogan could now turn into a full-fledged dictator. He appears to have the necessary ambition and he has definitely always been a fighter.

It was, in fact, ambition and a lack of scruples that propelled him to the top in the first place. His worldview has always been “us against them,” and along the way, he has crushed several adversaries, including the secular elite, who disdain him as a devout outsider, and military generals, who threatened way back in 2007 to oust him with a putsch. When Erdogan had his police force brutally crushed the peaceful protests of environmentalists in Gezi Park in 2013, many observers thought that his career would not last much longer. But he survived the crisis, just as he did the corruption scandal one month later, in which his son was implicated.

But with every battle Erdogan has won, the ranks of his enemies have grown. Until their dispute two years ago stemming from the Gezi protests, he still considered Fethullah Gülen, who he now accuses of having orchestrated the July 15 uprising, a friend.

He has now become his archenemy, and he isn’t easy to find. Gülen lives in Saylorsburg, Pennsylvania, a small town located two hours west of New York by car. Visitors to his complex are checked

İNTİKAM HALİ

Çift birkaç gün sonra, ülkeye ihanet edenlere karşı milli bir kalkışmanın merkezi olarak görülen, Kızılay Meydanı'ndaki hükümet yanlısı gösteriye katıldı. Rümeysa, "Darbe girişimi benim neslim için bir alarm ziliydi. 15 Temmuz Erdoğan ve Türk halkını daha da yakınlaştırdı" diye konuşuyor.

Erdoğan hakkında çekinceleri olanlar için bu tür cümleler tehdit olarak algılanıyor. Hatta, Ankara'da grafik tasarımcı olarak çalışan Esra Can ülkeyi terketmeyi düşünüyor. Esra, geçen hafta ellerinde beyzbol sopaları bulunan sakallı adamların, oturduğu bölgede dolaştığını ve insanları tedirgin ettiklerini söylüyor ve "Artık bu ülkede kendimi güvende hissetmiyorum" diyor.

İnsan hakları aktivistleri ise Türkiye'de bir "linç kültürünün" yayılmakta olduğuna dikkat çekiyor. Darbe girişimin kurbanlarından bir tanesinin cenazesinde, törene katılanlar, "İdam cezası istiyoruz" diye slogan attılar. İstanbul'da İslamcılar sokaklarda bira içen kişileri rahatsız etti ve Anadolu'nun bazı kentlerinde Müslüman radikaller kiliselere ve Alevi evlerine saldırdı. Türkiye'deki büyük bir spor kulübünün başkan yardımcısı ise, darbeye katılanların mülklerinin ve kadınlarının artık savaş ganimeti olduğunu söyledi.

Bir yüzbaşının eşi ise, ellerinde Türk bayrakları ile dolaşanların İstanbul'da subay ailelerinin oturduğu yerlerden geçerken "orta parmaklarını" göstererek geçmeye başladıklarını belirtiyor. Aynı kadının düzenli olarak alışveriş yaptığı fırın ise, kendisine ekmek satmaktan vazgeçmiş.

Adının gizli tutulmasını isteyen kadına göre en kötüsü ise, geleceğin belirsiz olması. Eşinin bir meslektaşının darbe girişiminin ardından tutuklandığını ve ailesinin hala tutukluluk nedenini bilmediğini belirtiyor. İddiaya göre tutuklanan subayın aracında silah bulunmuş ve darbeye katıldığı öne sürülmüştü.

Geçen hafta polisin elinde isimler ve adresler bulunan bir listeye mahalleye geldiğini belirten kadın, "Aniden gelerek benim eşimi tutuklarsa ne olacak?" diye soruyor.

Artık güvenliği sağlamak ve Türk halkını sakinleştirmek Cumhurbaşkanı'nın görevi. Ancak Erdoğan arabuluculuk yapmak dışında herşeyi yapıyor ve halkı bölerek, kutuplaştırıyor. Muhalefeti "kanseri hücre" olarak tanımlayan Erdoğan, hainlerin bulunmadığı temiz bir gelecek vaadediyor. Cumhurbaşkanı'nın önde gelen danışmanlarından bir tanesi de, halkın silahlanabilmesi için, ülkenin kişisel silahlanma konusundaki yasalarının gevşetilmesinden yana.

Erdoğan intikam istiyor. Dahası, Türkiye üzerindeki baskısını artırmak için intikam silahını kullanmak istiyor. Erdoğan artık tam bir diktatöre dönüşebilir. Bunun için yeterli ihtirasa sahip ve her zaman savaşmaktan çekinmeyen birisi.

Aslında kendisini zirveye taşıyan bu ihtiras ve vicdan eksikliği oldu. Dünya görüşü her zaman "biz onlara karşı" şeklinde oldu ve iktidarı boyunca aralarında, kendisini dışarıdan gelen birisi olarak kabul eden laik elitler ile, 2007'de bir darbe ile onu devirmekle tehdit eden generallerin de bulunduğu muhaliflerini ezdi. 2013 yılında çevreciler tarafından düzenlenen barışçıl Gezi Parkı protestolarını polisin acımasızca bastırması emrini verdiğinde, birçok gözlemci kariyerinin uzun sürmeyeceğini düşünmüştü. Ancak bu krizden de kurtuldu, tıpkı oğlunun adının da karıştığı ve bir ay sonra patlak veren yolsuzluk skandalından kurtulduğu gibi...

Ancak Erdoğan'ın kazandığı her savaş, düşmanlarını da büyüttü. Gezi protestolarında başlayan ve iki yıl önce patlayan sorunlara kadar Fethullah Gülen'i dostu kabul eden Erdoğan, şimdi aynı kişiyi 15 Temmuz darbe girişimini planlamakla suçluyor.

Gülen artık onun bir düşmanı ve ona ulaşmak kolay değil. Gülen New York'a araçla iki saat uzaklıkta bulunan Pennsylvania eyaletinin Saylorsburg kasabasında yaşıyor. Malikaneyi ziyaret edenler silahlı gü-

by a security guard dressed in black who wears a revolver in plain sight on his belt. Behind the gate lies an idyllic and expansive property. The grounds are well cared for and the buildings are modern.

Like Erdogan, Gülen is an Islamist and he poses as a reticent cleric who lives humbly before God in American exile. This modesty, however, is nothing but a façade: His movement is rich and powerful. His followers have founded newspapers, hospitals, insurance companies, universities and schools in 140 countries, including Germany.

Gülen claims that he seeks to spread a modern version of Islam. But critics say his community is a sect, just as secretive and difficult to penetrate as Scientology or the Catholic movement Opus Dei.

When Erdogan's Islamic-conservative AKP party rose to power in 2002, the Gülen community initially seemed a logical ally. Erdogan, who was prime minister at the time, appointed Gülen followers to key positions in the judiciary and administration. With the help of show trials, the Islamists aided the premier in sidelining his critics in the military and civil society.

Poisoned by Power

Hanefi Avci, once a leading official in the Turkish police force's intelligence service, watched closely as Gülen's men then proceeded to infiltrate state institutions. He warned Erdogan's government of the movement's secret power grab -- in vain.

It was only in 2013, when Erdogan and Gülen had their falling out, that the prime minister began to take an interest in Avci's findings and started speaking of Gülen's "parallel state." The cleric's followers in the police and judiciary opened a corruption investigation into Erdogan's son Bilal and officials close to the prime minister. Erdogan responded by closing down schools operated by the Gülen movement.

Gülen is nestled in a beige-colored armchair in his home's reception room and he talks about the political situation in Turkey for a good two hours. "It is absurd, irresponsible and erroneous to claim that I had anything to do with this appalling coup attempt," he says. Gülen describes Erdogan as a tyrant seeking to brutally sideline his opponents and says his political style has pathological elements. "Erdogan comes from a poor background and now he lives in many palaces. Success and power have poisoned him," he says.

Few in Turkey doubt that the Gülen movement has managed to infiltrate the military. But thus far, the government has produced no strong evidence that Gülen's people were responsible for the July 15 coup attempt. Close observers of Turkey tend instead toward the belief that a coalition of various power centers within the military prepared the uprising.

But Erdogan is now using the coup to try and crush Gülen and his movement -- in addition to his critics in the military high command and his political adversaries -- and he is demanding that the US extradite Gülen to Turkey. US Secretary of State John Kerry has said his government will examine the request, but added that Ankara must present solid proof of Gülen's involvement in the putsch.

Erdogan, it has become clear, wants to avoid showing any weakness. He prefers, it seems, to risk a worsening of relations with the United States. Indeed, his followers have spent the last several days stoking anti-American sentiment and his labor minister even suggested that Washington was behind the attempted coup -- a crude provocation. Prime Minister Yildirim said that every country that supports Gülen is at war with Turkey.

venlik görevlileri tarafından kontrol ediliyor. Kapının arkasında pahalı ve cennet gibi bir mekan bulunuyor. Her yer bakımlı ve binalar da modern.

Erdoğan gibi Gülen de bir İslamcı ve Amerika'da Allah'ın emrinde yaşayan sessiz bir imam gibi görünüyor. Ancak bu alçakgönüllülük bir perdeden başka birşey değil: Hareketi zengin ve çok güçlü. Takipçileri aralarında Almanya'nın da bulunduğu 140 ülkede gazeteler, hastaneler, sigorta şirketleri, üniversiteler ve okullara sahip.

Gülen, İslamın modern bir versiyonunu yaymayı amaçladığını öne sürüyor. Ancak kendisini eleştirenler Gülen'in topluluğunun, Scientology ya da Opus Dei gibi gizli faaliyetler sürdüren ve içine girilmesi çok zor olan bir tarikat olduğunu iddia ediyor.

2002 yılında Erdoğan'ın İslamcı ve muhafazakar partisi iktidara geldiğinde, Gülen ve topluluğu ile ittifak yapmak çok mantıklıydı. O dönemde başbakan olan Erdoğan, Gülen taraftarlarını yargının ve devletin diğer kilit kısımlarına atadı. Gösteriden başka bir şey ifade etmeyen mahkemelerin yardımıyla İslamcılar başbakana yardım ettiler ve ordudaki ve toplumdaki muhaliflerini kenara ittiler.

GÜÇ ZEHİRLENMESİ

Bir dönem Türk polis teşkilatının istihbarat servisinin başında bulunan Hanefi Avcı, Gülen ve adamlarının devletin kurumlarına sızmasını yakından takip etti. Üzüntü içinde Erdoğan'ı ve hükümeti, hareketin gizlice güçlendiği konusunda uyardı.

Erdoğan 2013 yılında kendisi ile Gülen arasındaki yakınlık bozulduğunda, Avcı'nın bulgularını dikte aldı ve Gülen'i "paralel devlet" olarak suçlamaya başladı. Gülen'in polis ve yargıdaki mensupları, Erdoğan'ın oğlu Bilal ve başbakanın yakın çalışma arkadaşlarına karşı yolsuluk davası açtı. Erdoğan ise, Gülen hareketine ait okulları kapatmaya başlamakla tepki verdi.

Evinin kabul salonundaki bej koltukta oturan Gülen, Türkiye'deki siyasi durum ile ilgili olarak iki saat konuşuyor. "Bu darbenin arkasında olduğumu söylemek sorumsuz, absürd ve tamamen hatalı" ifadelerini kullanıyor. Erdoğan'ı rakiplerini acımasız şekilde ortadan kaldıran bir zalim olarak nitelendiren Gülen, Cumhurbaşkanının siyasi tarzının patolojik unsurları bulunduğunu iddia ediyor. Gülen, "Erdoğan fakir bir geçmişten geliyor ve şimdi ise birçok sarayda yaşıyor. Başarı ve güç onu zehirledi" diye konuşuyor.

Gülen hareketinin Türkiye'de orduya sızdığı konusunda çok az kişinin şüphesi var. Ancak şu ana kadar hükümet, Gülen Hareketi'nin 15 Temmuz darbe girişiminin arkasında olduğuna ilişkin güçlü bir kanıt ortaya koyamadı. Türkiye'yi yakından takip eden uzmanlar arasındaki eğilim, ordu içindeki farklı güç odaklarından oluşan bir koalisyonun ayaklanmayı planladığı yönünde.

Ancak Erdoğan darbeyi bahane ederek, ordunun üst düzeyi ve siyasi rakipleri ile birlikte Gülen ve hareketini de yok etmeye çalışıyor ve bu amaçla ABD'den Gülen'in Türkiye'ye iade edilmesini istiyor. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, hükümetinin talebi inceleyeceğini ancak Ankara'nın Gülen'in darbe girişiminin arkasında olduğuna ilişkin güçlü deliller sunması gerektiğini söylüyor.

Erdoğan ise hiçbir zayıflık emaresi göstermek istemiyor. Görünüşe göre, ABD ile ilişkilerin daha da kötüleşmesi riskini almayı tercih ediyor. Tabii ki destekçileri son birkaç günü Amerikan karşıtı bir duruş sergilemekle geçirdi ve hatta Çalışma Bakanı, Washington'un doğrudan darbenin arkasında olduğunu söyledi. Başbakan Binali Yıldırım ise Gülen'i destekleyen her ülkenin Türkiye ile savaşta olduğunu belirtti.

AB ÜYELİĞİ ÇOK ZOR GÖRÜNÜYOR

Erdoğan'ın bu açık saldırganlığı, Gülen konusu dışında da Batı ile sorunlar yaratıyor. Avrupa Birliği ile yapılan mülteci anlaşması da şu anda tehlike altında. Anlaşma para karşılığında Türkiye'nin mülteci-

EU Accession Unlikely

Erdogan's open aggression, though, is creating problems with the West far beyond the Gülen issue. The refugee deal with the European Union is also now in danger. The deal calls for Turkey to both prevent refugees from traveling onward to Europe and to readmit those who make it to EU territory in exchange for money. But the EU also promised to introduce visa-free travel for Turks heading to Europe and to speed up European Union accession negotiations. In the wake of the coup attempt, however, visa-free travel isn't likely to happen. One important criteria laid out by Brussels was that Turkish parliament change a law allowing Erdogan the ability to take rigorous measures against his opponents. Even before the coup, Erdogan was unhappy about the demand.

Furthermore, accession negotiations -- already protracted -- aren't likely to speed up again soon. And they might be stopped altogether. The introduction of the death penalty would mean an end to Turkey's EU aspirations, said Johannes Hahn, the commissioner in charge of enlargement, during a special session of the Foreign Affairs Committee in European Parliament on Tuesday.

Germany's European commissioner, Günther Oettinger, says he is opposed to stopping Turkey's accession negotiations because the talks allow the EU to exert pressure on Ankara. "In this decade and under the leadership of Erdogan, there won't be an accession anyway," he told SPIEGEL. But doubts are growing inside the European Commission. Formally, the refugee deal is still valid, but why should Erdogan stick to it if all the promises made by Europe, aside from the money, are reneged?

Criticism of the deal was already intense in the months before the coup. Europe, it was said, had sold out its values so that Erdogan would stop the stream of refugees coming to the continent. Now, many are having an "I told you so" moment. "Erdogan is now doing exactly what many had warned of when the refugee deal was made," says one high-ranking EU diplomat. "He is cashing in the blank check he got from the EU."

The German government is viewing developments in Turkey with great concern. The biggest question is the direction in which Turkey will develop. Chancellor Angela Merkel telephoned with Erdogan over the weekend and Foreign Minister Frank-Walter Steinmeier spoke with his counterpart Mevlut Cavusoglu.

Even if there have so far been no signals from Ankara that the government there might revoke the refugee deal, most assume that will happen sooner or later. Similar fears are plaguing NATO at the moment. Last Friday night, NATO Secretary General Jens Stoltenberg spoke with the Turkish foreign minister and then on Monday with Erdogan. In those conversations, Stoltenberg made clear how important it is that Turkey respect democratic principles -- as he did in a SPIEGEL interview a few weeks back. "NATO is based on shared values," he said in June. "Democracy, individual civil liberties and the rule of law."

But Turkey is too important to the alliance, both strategically and geopolitically, for Western politicians to be able to do all that much to counter Erdogan. In addition, Article 13 of the NATO Treaty states that a member of the alliance can leave voluntarily. "NATO has no mechanism with which to impose sanctions against its members," says one NATO official.

NATO partner Turkey had already become alarmingly unstable even before July 15. In the southeast of the country, the military has rekindled fighting in a hopeless war against Kurdish guerillas. And the putsch attempt has now further weakened the state and the army.

lerin Avrupa'ya gidişini önlemesini, hem de gitmiş olanların iade edilmesini öngörüyor. Avrupa Birliği aynı zamanda Avrupa'yı ziyaret edecek Türklere vize muafiyeti getirilmesi ve AB üyelik müzakerelerinin de hızlandırılması sözü verdi. Ancak darbe girişiminin ardından vizesiz seyahatin hayata geçmesi zor görünüyor. Brüksel tarafından gündeme getirilen önemli kriterlerden bir tanesi, muhaliflere karşı sert önlemle almak için Erdoğan'a yetki veren yasada değişiklik yapılmasıydı. Darbeden önce dahi Erdoğan bu talep karşısındaki memnuniyetsizliğini dile getirmişti.

Dahası, zaten donmuş durumdaki üyelik müzakerelerinin yakın bir tarihte hız kazanması da beklenmiyor. Hatta müzakereler tamamen durdurulabilir. Salı günü Avrupa Parlamentosu'nun Dışilişkiler Komitesi toplantısında konuşan, AB'nin genişlemeden sorumlu üyesi Johannes Hahn, Türkiye'nin idam cezasını getirmesinin, AB hayallerinin sonu anlamına geleceğini söyledi.

Almanya'nın AB İşlerinden Sorumlu Komiseri Günther Oettinger ise, üyelik müzakerelerinin durdurulmasından yana olmadığını çünkü böylesi bir durumun AB'nin Türkiye'ye baskı yapmasını engelleyeceğini belirtti. SPIEGEL'e konuşan Oettinger, "İçinde bulunduğumuz 10 yılda ve Erdoğan liderliğinde AB'ye üyelik olmayacak" diye konuştu. Ancak Avrupa Birliği içinde şüpheler artıyor. Resmi olarak mülteci anlaşması hala yürürlükte ancak AB verdiği sözleri tutmaz ise Erdoğan anlaşmaya neden bağlı kalsın?

Anlaşmaya yönelik eleştiriler darbeden önceki aylarda da zaten fazlaydı. Erdoğan'ın kıtaya gelecek mültecileri durdurması için Avrupa'nın değerlerini ayaklar altına aldığı söyleniyordu. Şimdi birçok kişi "sana söylemiştim" modunda. AB'li üst düzey bir diplomat, "Erdoğan mülteci anlaşması yapıldığında getirilen uyarıların tümünü yapıyor ve AB'den aldığı çeki bozuyor" diye konuşuyor.

Almanya hükümeti de Türkiye'deki gelişmeleri endişe ile izliyor. Akıllardaki en büyük soru Türkiye'nin hangi yöne doğru ilerleyeceği. Almanya Başbakanı Angela Merkel haftasonu Erdoğan ile telefonda konuştu ve Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier ise Türk mevkidaşı ile görüştü.

Henüz hükümetin mülteci anlaşmasını askıya alacağına ilişkin Ankara'dan bir işaret alınmasa da, birçok kişi bunun er ya da geç olacağını bekliyor. NATO içinde de benzer korkular hakim. NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg önce geçen Cuma Türk Dışişleri Bakanı ile ardından da Pazartesi günü Erdoğan ile görüştü. Stoltenberg bu görüşmelerde Türkiye'nin demokratik ilkelere uymasının ne kadar önemli olduğu konusuna vurgu yaptı. Stoltenberg birkaç hafta önce SPIEGEL'e verdiği mülakatta da benzer şeyler söylemişti: "NATO ortak değerler üzerine kurulmuştur. Demokrasi, bireysel haklar ve hukukun üstünlüğü."

Ancak Türkiye, hem NATO hem de Batılı siyasetçiler için, Erdoğan'a karşı koymak amacıyla çok fazla şey yapılamayacak kadar stratejik ve jeopolitik açıdan önemli. Buna ek olarak NATO Antlaşması'nın 13. maddesi, bir üye ülkenin gönüllü olarak İttifak'tan ayrılabileceğini belirtiyor. Bir NATO yetkilisi, "NATO'nun üye ülkelere yaptırım uygulayacak bir mekanizması yok" diye konuşuyor.

NATO üyesi Türkiye, 15 Temmuz öncesinde de alarm verici şekilde istikrarsız hale gelmişti. Ülkenin güneydoğusunda, Kürt gerillalara karşı ordu yine bir savaşa girişti. Darbe girişimi ise orduyu ve devleti daha da zayıflatmış durumda.

Son günlerde Erdoğan, yaklaşık 100 general ve amirali tutuklattı. Bu ordunun komuta kademesinin üçte birine eşit bir rakam. Darbe girişiminin ardında oldukları iddiasıyla tutuklananların büyük bölümü, orduda önemli pozisyonlarda bulunuyor. Örneğin, Türkiye'nin güneydoğusunda Kürtlere karşı yapılan yığıncağı yöneten İkinci Ordu Komutanı Adem Huduti ve ABD ile AB'nin IŞİD ile savaş için kullandığı İncirlik Üssü'nün komutanı Bekir Ercan Van bunlar arasında...

Bu Pentagon tarafından hiç de hoş karşılanmadı. ABD, NATO'nun en büyük miktardaki nükleer

In recent days, Erdogan has had around 100 generals and admirals arrested, about one-third of the military leadership. Many of those suspected to be behind the putsch held important positions within the armed forces, including Adem Huduti, the commander of the Second Army, who coordinated the deployment against the Kurds in southeast Turkey, and Bekir Ercan Van, chief of the Incirlik Air Base, which is used by the US and Europe in the fight against Islamic State.

That is not welcome news for the Pentagon: The US holds NATO's largest stockpile of nuclear weapons at Incirlik. Indeed, the putsch attempt in Turkey underscores the risk of storing weapons of mass destruction in an unstable country. In the US, too, more and more people are demanding that the US withdraw from Incirlik. "America's Nukes Aren't Safe in Turkey Anymore," the magazine Foreign Policy declared in a recent headline.

'Broadly Defined, Well-Planned Operation'

In early April, the Americans demonstrated just how uncertain they consider the situation in Turkey to be. Washington flew out family members of US soldiers for security reasons and at the same time reinforced its own units by deploying hundreds of additional Marines there.

To tighten his control over the army, Erdogan can now swap out the military leadership, but he cannot replace all of the soldiers. He doesn't even know how many conspirators still remain among the ranks of the armed forces. In contrast to Russian President Vladimir Putin, Erdogan is not a man of the apparatus. He's an outsider who has never been entirely recognized by the military. The army has always viewed itself as the protector of the country's secular tradition, as the heir to the political legacy of modern Turkey's founder, Kemal Atatürk. They're suspicious of Erdogan's Islamic fervor.

Istanbul-based political scientist Sinan Birdal, who has worked for the Turkish military for many years, contradicts the theory that the putsch was staged by a small group of people with connections to the Gülen movement. He says the group was composed of soldiers from a variety of different units and bases. "This was a broadly defined, well-planned operation," he says. Birdal believes there was and still is a lot of pent up frustration over Erdogan within the military. He considers a second putsch to be an "entirely realistic scenario."

But as much as Erdogan distrusts his soldiers, he is also just as reliant upon them -- at least for as long as he continues to refuse to find a peaceful solution to the conflict with the Kurds.

Diyarbakir, the most important Kurdish city in southeast Turkey, is severely damaged. The military and special police units have engaged in bitter street fighting there with YPS, a PKK-aligned youth organization. In many parts of the historic city center, entire streets are blocked off.

Gray plastic tarps block views of the areas where the fighting is taking place and police monitor the entrances to the town. It has been reported that there are still corpses lying inside, and residents are unable to return to their homes. Business used to flourish here and tourists also visited, but residents now say that Diyarbakir is a "dead city."

Fierce Fighting

No one embodies the dashed hopes of Kurds as much as Selahattin Demirtas, a chairman of the pro-Kurdish HDP party. One year ago, his party landed seats in the national parliament for the first time, leading many in Turkey to hope for an end to the confrontation between the Turkish state and the Kurdish minority. But Erdogan, who had once pursued the peace process with the Kurds, felt that HDP's success was a threat to his power and reverted to the 1990s policy of confrontation. He began fomenting hatred against the Kurds in order to profit politically.

silahlarını İncirlik'te depolamış durumda. Tabii darbe girişimi, Türkiye gibi istikrarsız bir ülkede kitle imha silahları depolama riskini de artırmış durumda. ABD'de de her geçen gün daha fazla kişi Amerika'nın İncirlik'ten çekilmesini talep ediyor. Foreign Policy dergisinin son makalesinin başlığı, "Amerika'nın nükleer silahları artık Türkiye'de güvende değil" ifadelerini taşıyordu.

"AYRINTILI TANIMLANMIŞ, İYİ PLANLANMIŞ BİR OPERASYON"

Nisan ayının başlarında Amerikalılar Türkiye'deki durumun ne kadar belirsiz olduğunu gösteren bir karar aldı. ABD, Amerikalı askerlerin ailelerini güvenlik gerekçesiyle ülkeden çıkardı ve aynı zamanda Türkiye'de bulunan deniz piyadelerini takviye etti.

Ordu üzerindeki kontrolünü artırmak için Erdoğan, komuta kademesinde değişiklikler yapabilir ancak tüm askerleri değiştiremez. Hatta ordu kademelerinde kaç darbecinin kaldığını dahi tam olarak bilemez. Rusya Cumhurbaşkanı Vladimir Putin'in aksine, Erdoğan devlet aygıtının bir adamı değil. Erdoğan ordu tarafından hiçbir zaman tam olarak kabullenilmemiş bir yabancı. Ordu her zaman kendisini, Türkiye'nin kurucusu Kemal Atatürk'ün modern mirası olarak gördüğü laik geleneğin koruyucusu olarak kabul etmiş durumda. Bu nedenle Erdoğan'ın İslamcı görüşleri karşısında her zaman şüpheciler.

Uzun yıllar Türk Silahlı Kuvvetleri için çalışmış olan siyaset bilimci Sinan Birdal, darbe girişiminin Gülen Hareketi ile bağlantıları bulunan ordu içindeki küçük bir grup tarafından düzenlendiğine ilişkin teoriye karşı çıkıyor. Birdal'a göre darbeciler, farklı birimlerden ve farklı üslerden gelen askerlerden oluşuyordu. Birdal, "Bu ayrıntılı şekilde tanımlanmış ve iyi planlanmış bir operasyondur" ifadelerini kullanıyor. Sinan Birdal'a göre, ordu içinde hala Erdoğan'a karşı hayal kırıklığı yaşayan bir grup bulunuyor. Ona göre, ikinci bir darbe girişimi tamamen gerçekçi bir senaryo.

Ancak Erdoğan her ne kadar askerler için güvensizlik nedeniyle, Kürtlerle barışsıl bir çözüm bulmayı reddettiği sürece aynı zamanda güvenilir olabilir.

Türkiye'nin güneydoğusundaki en önemli şehir konumundaki Diyarbakır büyük bir enkaz yığınının dönüşmüş durumda. Ordu ve özel kuvvetler PKK'ya bağlı bir gençlik örgütü olan YPS ile kentte şiddetli çatışmalara girdi. Kentin tarihi merkez bölümünde birçok cadde ve sokak kapatılmış durumda.

Gri plastik muşamba örtüler, çatışmaların sürdüğü yerlerdeki görüntüyü engellerken, polis kent girişlerini kontrol ediyor. Gelen haberlere göre hala çatışma alanlarında cesetler duruyor ve bölge halkı evlerine dönemiyor. Son dönemde ticaret artmış ve kente turistler gelmeye başlamıştı ancak kent halkına göre Diyarbakır şu anda "ölü bir şehir" konumunda.

ŞİDDETLİ ÇATIŞMALAR

Kürtlerin umutlarını Kürt yanlısı HDP'nin eş başkanı olan Selahattin Demirtaş kadar hiç kimse somutlaştırmadı. Bir yıl önce partisi parlamentoda çok sayıda sandalye kazandı ve bu durum, Türk devleti ile Kürt azınlık arasındaki çatışmaların sona ereceği umudu doğurdu. Ancak bir dönem Kürtlerle barış süreci yürüten Erdoğan, HDP'nin başarısını kendi gücüne yönelik bir tehdit olarak gördü ve 1990'ların çatışma politikasına geri döndü. Siyasi olarak çıkar sağlamak için Kürtlere karşı nefret söylemi geliştirdi.

Erdoğan'ın emirleriyle, 10,000'den fazla asker ülkenin güneydoğusundaki şehirlere saldırdı, sokağa çıkma yasakları ilan edildi ve PKK gençliği ile şehir savaşlarına girildi. Barikatlar ve siperler kuruldu ve "kurtarılmış bölgeler" ilan edildi. Gençler ise buna şiddetle yanıt verdi, 500'den fazla polis ve asker keskin nişancı ateşiyle öldürüldü. 1000'den fazla kişi hayatını kaybetti ve binlerce kişi de evlerini terketmeye zorlandı.

On Erdogan's orders, more than 10,000 soldiers attacked cities in the country's southeast, imposed curfews and engaged in fierce urban combat with the PKK youth. They erected trenches and barricades and declared "liberated zones." The youth reacted with brutality, killing around 500 police and soldiers, most of whom were shot by snipers. More than 1,000 people were killed and several hundred thousand were forced to flee.

Demirtas sits inside his party headquarters in Ankara. He is besieged by friends and looks pale, but he still takes time to talk. Demirtas believes the war against the PKK fueled the July 15 insurrection. He says it was Erdogan who equipped the military and gave the generals free rein in the country's south. "The armed forces no longer felt bound by any laws," Demirtas says. He warns that, following the military coup, there could now be an Erdogan coup -- and possibly even a civil war in its wake.

Some observers fear that the crisis in Turkey could prompt Kurdish separatists to push for the secession of the Kurdish southeast, an idea that appears to be gaining popularity among Kurds. Ibrahim Halil Baran, a prominent Kurdish intellectual, says he thinks the putsch wasn't necessarily a bad thing for Kurds. "The Turkish side is now occupied with itself," he says. "We Kurds should take advantage of Turkey's weakness in order to achieve our aims."

Dictatorship? Putsch? Civil war? The Turks appear to be cursed by violence, and only a few appear to have the strength to look ahead to the future.

'Not as Simple as That'

Lawyer Osman Can agrees to meet at the Divan Pub on Baghdad Street, one of the best-known shopping streets on the Asian side of Istanbul. "When the first tanks rolled into the neighborhood, people in the restaurants applauded," Can reports. "They said, this is a rescue. But it wasn't as simple as that."

A 48-year-old Kurd, Can grew up in eastern Turkey and would later write his graduate thesis on freedom of opinion at the University of Cologne in Germany. From 2002 to 2010, he served as a judge on the Turkish Constitutional Court in Ankara. He describes himself as being secular and liberal -- and yet he nevertheless allowed himself to be persuaded by Erdogan in September 2012 to join his conservative-Islamic AKP. Only five days later, Can was elected to join the party's 50-member executive committee.

Can says he had never intended to go into politics, but at the time he felt AKP was pursuing a liberal brand of politics. Erdogan's government had reformed the constitution in 2010 and strengthened the rights of women. "Those reforms of course didn't go far enough," Can says, "but they were an important step."

Erdogan also seemed prepared to accept advice from a person like him. "I told him that I would be critical of him," Can says, "and he said that was OK." At the time, an AKP constitutional commission was considering the question of what a presidential system might look like. Can studied the proposals and became alarmed. The president, for example, "was to be given the right to dissolve parliament," he says.

Few listened to Can's objections until he complained directly to Erdogan. "Afterwards, we created a new commission and worked for six months on proposals -- for a parliamentary, but also for a presidential system that assured democratic structures." In April 2014, Can's commission presented its work. Erdogan reacted positively.

Demirtaş partisinin Ankara'daki merkezinde oturuyor. Çalışma arkadaşları etrafında ve solgun görünse de, konuşmak için zaman ayırıyor. Demirtaş, PKK'ya yönelik savaşın 15 Temmuz girişiyle alevlendiğine inanıyor. Ona göre, orduyu donatan ve ülkenin güneyinde generellere sınırsız yetkiler veren Erdoğan. Demirtaş, "Silahlı Kuvvetler artık kendisini yasalarla sınırlandırılmış hissetmiyor" diye konuşuyor. Demirtaş, askeri darbenin ardından şimdi bir Erdoğan darbesi hatta ardından bir iç savaş yaşanabileceği uyarısında bulunuyor.

Bazı gözlemciler, Türkiye'deki krizin Kürt ayrılıkçıların ülkenin güneydoğusunun ayrılması için baskıyı artırabileceği endişesi taşıyor. Bu fikrin Kürtler arasında giderek daha popüler hale geldiği düşünülüyor. Önde gelen Kürt entellektüellerinden Halil Baran, darbenin Kürtler için mutlaka kötü bir şey olduğunu düşünmediğini söylüyor. Baran, "Türk tarafı şu anda kendisiyle başbaşa. Kendi amaçlarımızı yerine getirmek için Türkiye'nin zayıflığından yararlanmalıyız" diye konuşuyor.

Diktatörlük? Darbe? İç savaş? Türkler şiddet ile lanetlenmiş görünüyor ve çok az kişi geleceğe bakacak güce sahip görünüyor.

"O KADAR KOLAY DEĞİL"

İstanbul'un Anadolu tarafında en iyi bilinen alışveriş merkezlerinden Bağdat Caddesi'nde bulunan Divan Pub'da avukat Osman Can ile buluşuyoruz. Can, "İlk tanklar caddelerde görülmeye başladığında insanlar alkışlamaya başladı. Bunun bir kurtuluş olduğunu söylüyorlardı. Ancak iş o kadar da kolay değil" ifadelerini kullanıyor.

48 yaşında bir Kürt olan Osman Can Türkiye'nin doğusunda büyüdü ve ardından Almanya'daki Köln Üniversitesi'nde mezuniyet tezini fikir özgürlüğü konusunda yazdı. 2002-2010 arasında Ankara'daki Anayasa Mahkemesi'nde hakim olarak görev yaptı. Kendisini bir laik ve liberal olarak tanımlayan Osman Can, buna rağmen Erdoğan'ın Eylül 2012'de kendisini AKP'ye girmesi için ikna etmesine izin verdiğini belirtiyor. Tam 5 gün sonra Osman Can, partinin 50 kişilik yönetim komitesine seçildi.

Hiçbir zaman siyaseti girmeyi düşünmediğini söyleyen Can, ancak o dönemde AKP'nin liberal bir politika tarzı benimsediğini düşündüğünü vurguluyor. Erdoğan hükümeti 2010 yılında anayasada reform gerçekleştirdi ve kadınların hakları güçlendi. Ancak Can, "Bu reformlar tabii ki yeterli değildi. Ancak bu önemli bir adımdı" diye konuşuyor.

Erdoğan o dönemde, Can gibi birisinden tavsiyeler almaya da hazırды. Can, "Kendisine ona karşı eleştirel olacağımı söyledim. O da bana 'tamam' dedi" ifadelerini kullanıyor. O dönemde AKP anayasa komisyonu, bir başkanlık sisteminin nasıl olabileceği üzerine çalışmalar yürütüyordu. Can da, teklifleri inceledi ve paniğe kapıldı. Can, "Örneğin cumhurbaşkanına parlamentoyu vesih yetkisi veriliyordu" diyor.

Doğrudan Erdoğan ile konuşana kadar çok az kişi Can'ın itirazlarını dinlemiş. Can, "Ardından yeni bir komisyon oluşturuldu ve altı ay boyunca demokratik yapıları güçlendirecek hem bir parlamenter, hem de başkanlık sistemi üzerinde çalıştık" ifadelerini kullanıyor. 2014 yılı Nisan ayında Can'ın komisyonu raporunu sundu. Erdoğan rapora olumlu yaklaştı.

KABUL EDİLEMEZ BİR REZALET

Ancak Erdoğan cumhurbaşkanı seçildikten ve Can'ın daha iyi bir demokrasi için önerileri açıklanmaktan sonra, Erdoğan'ın kamuda bir tartışma açılmasını tercih etmediği ortaya çıktı. Kısa süre sonra da Can'ın AKP kariyeri sona erdi: Parlamento seçimleri yaklaşırken Can'ın ismi artık partinin aday listesinde yer almıyordu. Can, "Erdoğan beni aramadı, ben de onu aramadım. Artık etkili olamayacağımı görmüş-tüm" diye konuşuyor.

Unacceptable Disgrace

But then he was elected president and Can's proposals for greater democracy weren't released, Erdogan apparently preferring to avoid a public debate. A short time later, Can's AKP career came to an end: When the next parliamentary elections came around, his name no longer appeared on the party's list of candidates. "Erdogan didn't call me, nor did I go to him, he says. "I had seen that I could no longer be effective."

Does Can's story affirm the interpretation that Erdogan has let his power go to his head and that he is now unscrupulously clearing away any form of opposition on his path to autocratic rule? Can shakes his head. "I can understand this European view," he says. But if the West sees only Erdogan as the bogeyman and disregards the Gülen movement, it won't be seeing the whole truth, he adds. "The more powerful Gülen got, the tougher Erdogan became," he says, and this conflict triggered a wave of irrational political actions.

And the putsch attempt? "I have no proof," Can says, "but I am convinced it was initiated by the Gülen movement." He says he didn't applaud when the tanks rolled in on Friday. "My reaction was: Even if democracy in Turkey is in a sorry state, such a disgrace is unacceptable."

According to Can, the only way out of the crisis for Turkey is through deeper democracy. "Without a democratic constitution, our system will remain vulnerable to further putsch attempts -- and to populism."

Can'ın hikayesi, Erdoğan'ın kaldırabileceğinden daha fazla güçlü olduğu ve otoriter bir yönetim için önündeki tüm engelleri temizlediği şeklindeki okumayı doğruluyor mu? Can kafasını sallıyor ve "Bu Avrupa görüşünü anlayabilirim" diyor ve ekliyor: "Ancak eğer Batı sadece Erdoğan'ı öcü olarak görür ve Gülen Hareketi'ni yok sayarsa, tüm gerçeği görmemiş olur." Can'a göre Gülen ne kadar güçlenirse, Erdoğan o kadar sertleşecek ve bu çatışma da, daha akıl dışı politikaların geliştirilmesine neden olacak.

Peki ya darbe girişimi? Can, "Bu konuda kanıtım yok. Ancak bunun Gülen Hareketi tarafından düzenlendiği konusunda ikna olmuş durumdayım" diyor. Cuma günü tanklar sokaklara çıktığında alkışlayanlar arasında olmadığını söyleyen Can, "Benim tepkim, Türkiye'deki demokrasi sorunları yaşasa da, bu tür bir rezillik kabul edilemez şeklindeydi" ifadelerini kullanıyor.

Can'a göre Türkiye'deki krizin ortadan kaldırılmasının tek yolu demokrasinin daha içselleştirilmesinden geçiyor. Can, "Demokratik olmayan bir anayasa ile sistemimiz yeni darbe girişimlerine ve popülizme daha açık hale gelecektir" diye konuşuyor.

LİNK:<http://www.spiegel.de/international/world/coup-in-turkey-leads-to-erdogan-power-grab-a-1104261-4.html>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Özellikle son dönemde Türkiye'ye yönelik kışkırtıcı yayınlarıyla dikkat çeken Alman basınının önde gelen haber dergilerinden Der Spiegel'den, çizgiyi bozmayan bir makale... Başlık aslında makalenin tümü hakkında açıkça bir fikir veriyor. "Darbe ardından Türkiye'ye diktatörlüğe kayıyor" diyen Der Spiegel, son dönemde Almanya basınında görüldüğü gibi Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı hedef tahtasına koymuş durumda. Makaleye göre Cumhurbaşkanı Erdoğan zaten diktatöryel eğilimleri olan bir liderdi ve bu darbe sonrası daha da arttı. Üstelik darbecileri protesto için sokaklara çıkan halk da, tamamen İslamcı eğilimler taşıyor ve karşıtları için tehdit oluşturuyor. Oysa Der Spiegel için makaleyi yazan kişi, protesto gösterilerine katılanları daha dikkatli izleseydi, ya da izlediklerini eksiksiz yansıtmayı tercih etseydi, gösterilerde Türkiye'deki siyasi yelpazenin hemen her unsurunun bulunduğunu anlayacaktı. Makalede FETÖ elebaşı ise, Batı basınında son dönemde sürekli olarak görüldüğü gibi, darbe ile hiç ilgisi olmayan bir kişi olarak gösteriliyor. Özellikle FETÖ elebaşı ile yapılan röportajda, Cumhurbaşkanı Erdoğan hakkındaki sert ifadeleri olduğu gibi alıntılanmış ve bu ifadelere karşı yapılan hiçbir eleştiri makalede yer almamış. Makalede ayrıca HDP eş genel başkanı Selahattin Demirtaş ile görüşmeden de alıntılar var ve yazıda, terör örgütü PKK'nın Güneydoğu Anadolu'daki "hendek terörünün" tüm sorumlusu olarak da Türkiye ve Cumhurbaşkanı Erdoğan gösteriliyor.

This is an article from Der Spiegel, a leading German based news magazine which covers the recent events in Turkey in a provocative way. This article also does not go out of that circle. Actually the headline says it all. Der Spiegel using the headline, "Turkey's Post-Coup Slide into Dictatorship" puts Turkish President Recep Tayyip Erdogan to the target as seen in German media quite recently. The article argues that President Erdogan is a leader with authoritarian tendencies and this has increased since July the 15th coup attempt. In fact Der Spiegel argues that the Turks who took the streets to confront the coup plotters have Islamic tendencies as well and they are a threat to their opponents. However if the author had closely analyzed the crowds trying to defend their democratically elected government or if he preferred to write the truth completely he should have wrote there were protestors from all sides of the political spectrum. Der Spiegel describes the leader of FETO as an innocent man who had nothing to do with the coup attempt, as it was the case in most of the Western media. While using every word the leader of FETO harshly accusing Turkish President Recep Tayyip Erdogan, the magazine preferred not to use any criticism against FETO. (How impartial?) Der Spiegel also uses quotations of Selahattin Demirtas, co-chairman of HDP which is the political wing of the terrorist organization PKK. So the magazine argues that President Erdogan is the only one who was responsible from the latest terror attacks by PKK in the Southeast of Turkey.

Opinion

Telegraph View | Our Columnists | Letters | Obituaries | Cartoons | On this day | Newsletter sign-up

Opinion

You thought Erdogan was bad before? The worst of Turkey's leader is yet to come

DAVID BLAIR
CHIEF FOREIGN CORRESPONDENT

16 JULY 2016 • 4:25PM

Vengeful, irascible, authoritarian, obdurate. President Recep Tayyip Erdogan was all of these things even before a cabal of Turkish generals tried to cast him into oblivion. Now that he has survived their machinations, his worst instincts will be redoubled and reinforced.

If Mr Erdogan was a maddening ally for Europe and America in the past, the leader who has just overcome a military coup will be capable of almost anything.

In one sense, Mr Erdogan has been vindicated. Before the turmoil began on Friday night, one criticism that he found most infuriating was the charge of paranoia.

Westerners would deride Mr Erdogan's claims that dark forces were massing to overthrow him and a conspiracy existed within the Turkish state, plotting his downfall.

Then came one of the most surreal 24 hours in Turkey's modern history. Military units really did fan out across Istanbul and Ankara, seizing key positions under cover of darkness.

Helicopter gunships really did strike targets in the capital, with glittering tracer rounds sweeping across the night sky. At the same time, tanks blocked the suspension bridges over the Bosphorus and the army commander was briefly held hostage by his own officers.

In Mr Erdogan's mind, this sequence of events will have confirmed all his fears. The first stage of his response can be summarised in one word: revenge.

The grim business of vengeance began on Saturday with the arrest of 1,563 soldiers. When he arrived in Istanbul in the early hours of the morning, Mr Erdogan, grave and ashen-faced, warned that his foes would "pay a heavy price" for their "treason and rebellion".

The deputy leader of his AK Party demanded the return of the death penalty so that putschists could be "executed". Meanwhile, the deputy prime minister promised to rid the government of all enemies. "Even if they went into the tiniest veins of the state, they will be purged," he declared.

Erdoğan'ın önceden kötü olduğunu mu sandınız? Türk liderin çok daha beter hali ortaya çıkmak üzere

217

Kinci, çabuk öfkelenen, otoriter, inatçı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, bir grup Türk generalin kendisini unutanlar listesine dahil etmeye çalışmadan önce de bunların tümüyle tanımlanıyordu.

Eğer Erdoğan Avrupa ve Amerika için geçmişte can sıkıcı bir lider idiyse, bir askeri darbe girişiminden kurtulan bir lider artık her şeyi yapabilir.

Bir anlamda Erdoğan haklıydı. Cuma gecesi karışıklık başlamadan önce karşı karşıya kaldığı bir eleştiri paranoya idi.

Erdoğan, karanlık güçlerin kendisini devirmek için toplandığını ve iktidardan düşürülmesi için Türk devleti içinde bir komplonun var olduğunu iddia etseydi kendisine Batılılar gülerlerdi.

Ardından modern Türkiye tarihinin en gerçek dışı 24 saati yaşandı. Askeri birlikler Ankara ve İstanbul'da gerçekten dışarı çıktı ve karanlığın içinde önemli noktaları ele geçirdi.

Helikopterler gerçekten başkentteki hedefleri vurdu, mermilerin ışığı gecenin karanlığını yırttı. Aynı anda tanklar Boğaz Köprüsü'nde geçi engelledi ve ordu komutanı kendi subayları tarafından gözaltına alındı.

Erdoğan'ın aklında, yaşanan bu olaylar dizisi tüm korkularını doğruluyordu. Tepkisinin ilk aşaması tek bir kelime ile özetlenebilir: İntikam.

Amansız intikam eylemi Cumartesi günü 1536 askerin tutuklanmasıyla başladı. Sabahın erken saatlerinde İstanbul'a vardığında, ciddi ve solgun yüzlü Erdoğan düşmanların ihanetleri için çok ağır bedel ödeyeceklerini söyledi.

history of television. Turkey's head of state appeared on screen as a talking head on a smartphone, clutched in the nervous hand of a presenter, and delivered his first reaction to the coup.

Speaking on the FaceTime app, Mr Erdogan blamed the putsch on a "parallel structure". Everyone in Turkey knew what he meant by that phrase.

gan clearly decided that his bitter enemies in the "Gülenist" structure were at work. As it happens, Mr Gülen publicly condemned the coup on Saturday, but that will not be enough to save him from the president's wrath.

And this is where the West becomes relevant. Mr Gülen now lives in Pennsylvania, giving Mr Erdogan an obvious opening to accuse America of conniving in the plot.

He may, by extension, include Europe in the nefarious category of those who tried to overthrow him.

But the European Union depends on Turkey to stem the flow of migrants across the Mediterranean.

The agreement signed with Mr Erdogan in March has actually worked: the number of boats turning up on the Greek islands has fallen dramatically since last year. But will that deal be safe in the hands of a furious Mr Erdogan in the aftermath of this coup?

Even before he was pushed to the edge of a precipice, his minions had jailed scores of journalists and brought 1,800 criminal cases against people accused of "insulting the president".

Now that he has escaped a real putsch, Mr Erdogan will redouble his efforts to silence every critic. As Turkey ponders the aftermath of its surreal 24 hours, there is one bitter truth: hell hath no fury like an Erdogan who narrowly survives.

As his underlings compete with one another to be tougher on his opponents, Mr Erdogan's mind will turn to the next stage of his response: blame. This is where Western governments will be particularly worried, for the president is entirely capable of deciding that Europe and America were behind the attempted coup.

At the height of the mayhem, Mr Erdogan gave one of the most bizarre interviews in the

In 2013, Mr Erdogan had a spectacular falling out with a charismatic preacher possessing a huge following called Fethullah Gülen, who now lives in exile in America.

Since then, the president has repeatedly accused Mr Gülen of trying to overthrow the government with agents embedded in the army and judiciary.

The moment that troops and tanks began seizing bridges over the Bosphorus, Mr Erdoğan

AK Parti genel başkan yardımcılarında bir tanesi, darbeciler için idam cezasının yeniden getirilmesi çağrısı yaptı. Bu arada başbakan yardımcısı hükümetin tüm düşmanlardan kurtulacağı sözünü verdi ve "Devletin kılcal damarlarına dahi saklansalar, bulunup temizlenecekler" diye konuştu.

lideri, sinirden titreyen bir spikerin elindeki akıllı telefonda ve darbeye karşı ilk tepkisini veriyordu.

FaceTime uygulamasıyla konuşan Erdoğan darbeyi "paralel yapılanmanın" gerçekleştirdiğini söyledi. Türkiye'deki herkes bu ifadeyle neyin kastedildiğini biliyordu.

lanladı ancak bu Cumhurbaşkanı'nın gazabından kendisini korumaya yeterli olmayacaktı.

İşte bu noktada Batı da işin içine girdi. Gülen'in şu anda Pennsylvania'da yaşıyor olması, Erdoğan'a darbenin arkasında Amerika'nın olduğu suçlamasını yapma fırsatı yarattı.

Erdoğan, kendisini devirmeye çalışanlar için hazırladığı çirkin kategoriye Avrupa'yı da dahil edebildi.

Ancak Avrupa Birliği, Akdeniz'den gelen mülteci akınının durdurulması konusunda Türkiye'ye bağımlıydı.

Mart ayında Erdoğan ile imzalanan anlaşma aslında işe de yaradı. Yunan adalarına giden mülteci teknelerinin sayısı geçen yıl dramatik şekilde azaldı. Ancak darbenin ardından bu anlaşma, iyice sinirlenmiş olan Erdoğan'ın ellerinde güvende olacak mı?

Uçurumun kenarına itilmeden önce, yandaşları gazetecileri cezaevine gönderdi ve cumhurbaşkanına hakaret ettikleri gerekçesiyle 1800 kişi hakkında dava açtı.

Şimdi gerçek bir darbe girişiminden kurtulan Erdoğan, kendisine yönelik her eleştiriyi susturmak için girişimlerini iki katına çıkaracaktır. Türkiye 24 saatlik o gerçek dışı görüntüler üzerinde kafa yorarken, ortada acı bir gerçek duruyor: Kıl payı kurtulan Erdoğan'ın cehennemi andıran öfkesi...

LİNK:<http://www.telegraph.co.uk/opinion/2016/07/16/you-thought-erdogan-was-bad-before-the-worst-is-yet-to-come/>

Altındaki kişiler rakiplere karşı daha sert olunması konusunda birbirleriyle yarışırken, Erdoğan'ın aklında geçen şey, ikinci aşamaya geçmektir: Suçlamak. İşte bu nokta Batılı hükümetlerin özellikle endişelenmeleri gereken aşamaydı, çünkü Cumhurbaşkanı, Avrupa ve Amerika'nın darbe girişiminin arkasında olduğuna karar verme yeteneğine sahipti.

Kargaşanın en üst seviyeye ulaştığı anlarda Erdoğan, televizyon tarihinin en garip mülakatlarından bir tanesini verdi. Türkiye devletinin

Erdoğan 2013 yılında, büyük bir takipçi kitlesine sahip karizmatik bir din adamı olan ve şu anda Amerika'da sürgünde yaşayan Fethullah Gülen ile yollarını ayırdı.

O andan itibaren cumhurbaşkanı, Gülen'i ordu ve yargı içindeki ajanlarıyla hükümeti devirmeye çalışmakla suçladı.

Tankların ve askerlerin Boğaz Köprüsü'nü ele geçirmeye başladığı anlarda Erdoğan, düşmanı olan Güleni yapılanmanın iş başında olduğuna karar verdi. Cumartesi günü darbe henüz sonlanmamışken Gülen, hakkındaki iddiaları ya-

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

İngiltere'nin muhafazakar eğilimli gazetele-
rinden The Telegraph'ın yorum sayfalarında yer
alan bu makale de, Batı basınında darbe girişi-
mine ilişkin yayınlanan yazılardan hiç farklı değil.
Halk iradesiyle seçilen Cumhurbaşkanı'na ve
hükümete yönelik darbe girişimini eleştiren tek
bir ifadenin geçmediği yazıda, Cumhurbaşkanı
Recep Tayyip Erdoğan, diktatörlükle suçlanıyor.
Yazının genelinde kullanılan bu yöndeki ifadeler,
darbecileri haklı çıkarmaktan başka bir algıya hiz-
met etmiyor. Darbeyi ve darbecileri eleştirmeyen
makale, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın darbeyi ba-
hane ederek otoriter bir yönetimi daha da güçlen-
direceği iddia ediliyor. Ancak, demokratik olarak
seçilen bir liderin varlığı, ona karşı düzenlenen
darbe girişimi, halkın kullandığı oyu ve ülkesini
savunma için harekete geçmesi ve Cumhurbas-
kanı Erdoğan'ın FETÖ'ye ilişkin iki yıldır günde-
me getirdiği hiçbir ifade yazıda yer almıyor. Tek
hedef var: Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdo-
ğan ve Türkiye...

*The article which was published in the opinion
pages of the conservative UK based newspaper The
Telegraph is no different from the other Western media
outlets reporting about the July the 15th coup attempt in
Turkey. The article not only argues that Turkish Presi-
dent Recep Tayyip Erdogan is a dictator but it also does
not criticize the coup attempt in any way, designed to
topple the democratically elected government of Turkey.
The expressions used throughout the article only crea-
tes a perception justifying the coup plotters. The article
does not criticize the coup attempt and the plotters but
argues that President Erdogan is using the uprising as
an excuse to tighten his grip on power. But The Tele-
graph never uses an expression about a leader who was
democratically elected, about a coup attempt to topp-
le the government, about Turkish people who took the
streets to protect their country and their political will
and about President Erdogan's statements concerning
FETO and its supporters trying to form a parallel state.
According to The Telegraph there is only a single target:
Turkish President Recep Tayyip Erdogan.*

222 ASPEN, Colo. – A top U.S. military commander said there was a persistent concern that the failed coup in Turkey – and the backlash by the Turkish government – would impair the Pentagon’s operations in the region.

U.S. Central Command Commander Gen. Joseph Votel said Thursday that a number of the U.S. military’s closest allies in the Turkish military have been placed in jail following the coup attempt.

“We’ve certainly had relationships with a lot of Turkish leaders, military leaders in particular,” Gen. Votel said at the Aspen Security Forum meeting in Colorado. “I’m concerned about what the impact is on those relationships as we continue.”

The U.S. military sees Turkey as a vital partner in its efforts to combat Islamic State in Syria and Iraq. But the coup attempt by certain members of the military inflamed internal tensions and now the Turkish government has cracked down, arresting thousands of people.

Later in the day, Director of National Intelligence James Clapper echoed Gen. Votel’s comments.

The failed coup and the government’s backlash have “affected all segments of the national security apparatus in Turkey,” Mr. Clapper said in Aspen. “Many of our interlocutors have been purged or arrested. There’s no question that this is going to set back and make more difficult” the U.S.’s Middle East strategy.

General, Türkiye’de darbenin yarattığı boşlukta Pentagon’un müttefiklerinin tutuklandığını söylüyor

ABD’nin üst düzey komutanı, Türkiye’deki başarısız darbe girişiminin ve Türk hükümetinin darbe girişimi sonrası verdiği tepkinin, Pentagon’un bölgedeki operasyonlarına zarar verebileceğine ilişkin endişelerin ortaya çıktığını söyledi.

ABD Merkez Kuvvetler Komutanı General Joseph Votel Perşembe günü yaptığı açıklamada, darbe girişiminin ardından ABD’nin Türk ordusundaki en yakın müttefiklerinin tutuklandığını belirtti.

Aspen Güvenlik Forumu’nda konuşan General Votel, “Türkiye’deki liderlikle, özellikle de askeri liderlikle çok ciddi ilişkiler içindeyiz. Yaşananların bu ilişkiler üzerinde nasıl bir etki yaratacağı konusunda endişe içindeyim” ifadelerini kullandı.

ABD, Suriye ve Irak’ta IŞİD’e karşı yürütülen savaşta Türkiye’yi hayati bir ortak olarak görüyor. Ancak ordu içindeki bazı kişiler tarafından düzenlenen darbe girişimi iç gerilimi artırmış durumda ve Türk hükümeti şu anda binlerce kişiyi tutuklayarak tepki veriyor.

Ulusal İstihbarat Direktörü James Clapper da General Votel’in yorumları tekrarladı. Clapper, başarısız darbe girişimi ve hükümetin verdiği tepkinin, Türkiye’deki ulusal güvenlik aygıtının tüm seviyelerini etkilediğini belirterek, “Muhattaplarımızın bir çoğu ya görevden alındı ya da tutuklandı. Bunun ilişkilerde bir geri adım olacağı ve ABD’nin Ortadoğu stratejisinin daha da zorlanacağı çok açık” diye konuştu.

LINK:https://blogs.wsj.com/washwire/2016/07/28/pentagon-allies-jailed-in-turkey-amid-coup-backlash-general-says/?utm_content=buffer291d1&utm_medium=social&utm_source=twitter.com&utm_campaign=buffer

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Çıkarlar, çıkarlar, çıkarlar... Son dönemde özellikle Ortadoğu'da yaşananlarda Türkiye'yi kenara sıkıştırmaya çalışan ABD Savunma Bakanlığı Pentagon ve Merkez Kuvvetler Komutanlığı (CENTCOM) tarafından yapılan bu açıklama, darbenin Türkiye'de neye mal olursa olsun, demokrasiden bahseden Batı için öncelikle ulusal çıkarlar olduğunu ortaya koyuyor. Üstelik Wall Street Journal'da yer alan bu ifadelerde üstü kapalı bir tehdit ve yine üstü kapalı bir olası işbirliği de var. Hem Türkiye'de ordunun darbe girişiminde bulunduğunu söylemek, hem de tutuklananların ABD Silahlı Kuvvetleri'nin en yakın müttefiki olduğunu belirtmek, darbecilerin ABD ile ilişkisi olduğu yönünde Türkiye'de yapılan açıklamaları dolaylı da olsa doğrular nitelik taşıyor. Ayrıca, yine aynı açıklama, Türkiye'de darbe girişiminde bulunun generallerin ABD ile yakın ilişkisinin olduğunu belirtmek, benzer müdahale girişimlerinin tekrarlanabileceği tehdidinde de bulunuyor. Tabii ki, Wall Street Journal'ın haberinde, FETÖ'den hiç bahsedilmemesi de ilgi çekici.

Interests, interests and interests... The Wall Street Journal published an article covering the announcements made by U.S. Central Command (CENTCOM) and Pentagon both trying to leave Turkey alone in the latest development in Middle East. The announcements made by the CENTCOM Commander General Joseph Votel and the article on Wall Street Journal, clearly shows that whatever impact July the 15th coup attempt have on Turkey, the national security of the Western countries is always more important. In fact the article in the Wall Street Journal quoting Gen. Votel have a hidden threat and a possible collaboration. Saying that the Turkish Army tried to topple the government and a number of U.S. military's closest allies in the Turkish military have been placed in jail for taking part in the uprising, indirectly confirm the announcements made in Turkey that the plotters have relations with the Washington administration. Also saying that the generals who took part in the coup attempt are close allies of U.S. military is a hidden threat that such attempts could be repeated. Interestingly The Wall Street Journal did not mention anything about FETO.

Turkey's coup may have failed – but history shows it won't be long before another one succeeds

Too late did Erdogan realise the cost of the role he had chosen for his country – when you can no longer trust your army, there are serious issues that need to be addressed

Robert Fisk | [@indyvoices](#) | Saturday 16 July 2016 12:00 BST | [327 comments](#)

Recep Tayyip Erdogan had it coming. The Turkish army was never going to remain compliant while the man who would recreate the Ottoman Empire turned his neighbours into enemies and his country into a mockery of itself. But it would be a grave mistake to assume two things: that the putting down of a military coup is a momentary matter after which the Turkish army will remain obedient to its sultan; and to regard at least 161 deaths and more than 2,839 detained in isolation from the collapse of the nation-states of the Middle East.

For the weekend's events in Istanbul and Ankara are intimately related to the breakdown of frontiers and state-belief – the assumption that Middle East nations have permanent institutions and borders – that has inflicted such wounds across Iraq, Syria, Egypt and other countries in the Arab world. Instability is now as contagious as corruption in the region, especially among its potentates and dictators, a class of autocrat of which Erdogan has been a member ever since he changed the constitution for his own benefit and restarted his wicked conflict with the Kurds.

Türkiye'deki darbe başarısız olabilir, ancak tarih bir sonrakinin başarılı olması için uzun zaman geçmeyeceğini gösteriyor.

Türkiye'nin güvenlik güçlerinin Gülenistlerle uğraşacak olmaları, istikrarsızlığa neden olacak ve bu da DAEŞ'in işine yarayacak.

Erdoğan, ülkesi için seçtiği yolun maliyetini geç görmeye başladı. Artık ordunuza güvenemiyorsanız, açıklama yapmanız gereken başka ciddi konular vardır.

Recep Tayyip Erdoğan olayların gelişini hazırladı. Bir adam Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden yaratmaya çalışırken, komşularını düşman haline dönüştürürken ve ülkesini alay konusu haline getirirken, Türk ordusu itaatkar kalmayacaktı. Ancak iki şeyin olacağını beklemek büyük bir hata olacaktır: Bir darbe-yi bastırmak gibi anlık bir durumun ardından, Türk ordusunun sultanına itaatkar kalması ve Ortadoğu'daki ulus devletlerin yıkılışı sonrası en az 161 kişinin ölümü ve 2839'dan fazla kişinin gözaltına alınmasının göz ardı edilmesi...

Hafta sonu İstanbul ve Ankara'da yaşananlar, Irak, Suriye, Mısır ve Arap dünyasının diğer ülkelere rinde yaşanan ve büyük yaralar açan sınırların kaldırılması ve devlet bilincinin yok olmasıyla doğrudan ilişkili. İstikrarsızlık artık bölgede yolsuzluk kadar bulaşıcı hale geldi. Bu özellikle Erdoğan gibi, anayasayı kendi çıkarı için değiştiren ve Kürtlerle çatışmayı yeniden başlatan despotlar ve diktatörlerin yönettiği ülkelerde yaygınlaştı.

Needless to say, Washington's first reaction was instructive. Turks must support their "democratically elected government". The "democracy" bit was rather hard to swallow; even more painful to recall, however, was the very same government's reaction to the overthrow of Mohamed Morsi's "democratically elected" government in Egypt in 2013 – when Washington very definitely did not ask Egypt's people to support Morsi and quickly gave its support to a military coup far more bloody than the attempted putsch in Turkey. Had the Turkish army been successful, be sure Erdogan would have been treated as dismissively as the unfortunate Morsi.

But what do you expect when Western nations prefer stability to freedom and dignity? That's why they are prepared to accept Iran's troops and loyal Iraqi militiaman joining in the battle against Isis – as well as the poor 700 missing Sunnis who "disappeared" after the recapture of Fallujah – and that's why the "Assad must go" routine has been quietly dropped. Now that Bashar al-Assad has outlived David Cameron's premiership – and will almost certainly outlast Obama's presidency – the regime in Damascus will look with wondering eyes at the events in Turkey this weekend.

The victorious powers in the First World War destroyed the Ottoman Empire – which was one of the purposes of the 1914-18 conflict after the Sublime Porte made the fatal mistake of siding with Germany – and the ruins of that empire were then chopped into bits by the Allies and handed over to brutal kings, vicious colonels and dictators galore. Erdogan and the bulk of the army which has decided to maintain him in power – for now – fit into this same matrix of broken states.

The warning signs were there for Erdogan – and the West – to see, if only they had recalled the experience of Pakistan. Shamelessly used by the Americans to funnel missiles, guns and cash to the "mujahedin" who were fighting the Russians, Pakistan – another "bit" chopped off an empire (the Indian one) turned into a failed state, its cities torn apart with massive bombs, its own corrupt army and intelligence service cooperating with Russia's enemies – including the Taliban – and then infiltrated by Islamists who would eventually threaten the state itself.

Söylemeye gerek yok, Washington yönetiminin ilk tepkisi yapıcıydı. Türkler, demokratik olarak seçilen hükümeti desteklemeliydi. Buradaki “demokrasi” kavramını ifade etmek biraz zor olsa da, hatta biraz acılı da olsa, aynı Washington yönetimi, Mısır’da 2013 yılında demokratik olarak seçilen Muhammed Mursi hükümetinin devrilmesi için aynı çağırısı yapmamış, Mısır halkına Mursi’yi desteklemesi çağrısında bulunmamış ve hemen darbeye destek vererek, Türkiye’dekinden çok daha kanlı bir darbenin yaşanmasına seyirci kalmıştı. Şayet Türk ordusu başarılı olsaydı, Erdoğan’a da Mursi gibi davranılacağından emin olabilirsiniz.

Peki Batılı uluslar istikrarı, özgürlük ve onura tercih ettiklerinde ne beklenebilir ki? İşte bu nedenle İran askerlerini ve Iraklı milis güçleri IŞİD ile sürdürülen savaşta kabul etmeye hemen hazırıldılar. Bu Felluce’nin yeniden ele geçirilmesinin ardından kaybolan 700 zavallı Sünni için de geçerliydi. Zaten bu nedenle “Esad hemen gitmeli” rutin sessizce ortadan yok oldu. Şimdi David Cameron’un başkanlığı döneminin sonunu gören ve Obama’nın başkanlığının sonunu da büyük olasılıkla görecek olan Esad rejimi, Türkiye’de hafta sonu yaşananları meraklı gözlerle izliyor.

Birini Dünya Savaşı’nın galipleri Osmanlı İmparatorluğunu yok ederken, ki 1914-1918 arasındaki savaşın ana nedenlerinden birisi buydu, bu İmparatorluktan arta kalan kalıntılar müttefikler tarafından küçük parçalara ayrılarak zalim krallara, hırçın albaylara ve diktatörlere dağıtıldı. Şu an için Erdoğan ve onu iktidarda bırakma kararı veren ordunun bir bölümü, işte bu parçalanmış devletler matrisinde yer alıyor.

Aslında hem Erdoğan, hem de Batı için uyarı sinyalleri hep vardı. Bunun için Pakistan deneyi-

mine bakılması yeterliydi. Amerikalıların utanmaz şekilde Rusya ile savaşan mücahitlere füzeler, silahlar ve para yardımı yapması, Pakistan’ı da aciz devlet konumuna sokmuştu. Şehirler dev bombalarla yerle bir olmuştu. Yolsuzluğa bulaşmış ordu ve istihbarat servisleri, Taliban’ın da aralarında bulunduğu Rusya’nın düşmanlarıyla işbirliği yapıyordu. Ve nihayet İslamcılarının sızdığı ülke sonunda kendi kendini tehdit eder hale geldi.

Türkiye de asilere silah göndererek, yolsuzluğa bulaşmış istihbarat servisi İslamcılarla işbirliği yaparak ve Suriye’de devlet gücüne karşı savaşmaya başlayarak, aynı rolü ABD için oynamayı sürdürdü. Bu da onu, şehirlerinde devasa bombalar patlayan ve kırsal bölgelerine İslamcılarının sızdığı aciz bir devlet konumuna düşürdü. Tek fark Türkiye’nin, ülkenin güneydoğusunda Kürtlerle yine savaşa başlamasıydı. Bu da Diyarbakır’ın bazı bölümlerinin Halep ve Humus kadar yerle bir olmasına neden oldu. Erdoğan, seçtiği yolun ülkesine verdiği zararı gördüğünde çok geç olmuştu. Bunun ardından Putin’den özür diledi ve Benyamin Netanyahu ile ilişkileri yeniden rayına oturtmak için adımlar attı. Ancak ordu artık güvenilemez hale geldiyse, odaklanmak gereken çok daha ciddi konular ortaya çıkacaktı.

İki binden fazla tutuklama aslında ordunun Erdoğan için planladığından daha büyük bir darbenin, Erdoğan tarafından gerçekleştirilmesi anlamına geliyor. Ancak bu tutuklananlar, İstanbul’un sultanının ülkeye zarar verdiğini düşünen Türk subayları arasında sadece bir avuç kişiyi oluşturuyor. Aslında yaşananlar karşısında NATO’nun ve AB’nin içine düştüğü dehşeti anlamaktan çok esas soru, anlık başarısının Erdoğan’a daha fazla dava açmak, daha fazla gazeteciyi cezaevine yollamak, daha fazla gazeteyi kapatmak, daha fazla Kürdü öldürmek ve 1915 Ermeni soykırımını reddetmek için daha ne kadar zaman vereceği.

Dışarıdan bakanlar için, Türkiye’de her türlü Kürt girişimine korku ve neredeyse ırkçı duygularla bakıldığını anlamak kolay değil. Amerika, Rusya, Avrupa, yani genel olarak Batı, “terörist” kavramını o kadar eğip büktü ki, bu durumda Türklerin Kürtleri “terörist” olarak nitelediklerinde onları Türk devletinin varlığı-

When Turkey began playing the same role for the US in Syria – sending weapons to the insurgents, its corrupt intelligence service cooperating with the Islamists, fighting the state power in Syria – it, too, took the path of a failed state, its cities torn apart by massive bombs, its countryside infiltrated by the Islamists. The only difference is that Turkey also relaunched a

war on its Kurds in the south-east of the country where parts of Diyarbakir are now as devastated as large areas of Homs or Aleppo. Too late did Erdogan realise the cost of the role he had chosen for his country. It's one thing to say sorry to Putin and patch up relations with Benjamin Netanyahu; but when you can no longer trust your army, there are more serious matters to concentrate on.

Two thousand or so arrests are quite a coup for Erdogan – rather larger, in fact, than the coup the army planned for him. But they must be just a few of the thousands of men in the Turkish officer corps who believe the Sultan of Istanbul is destroying his country. It's not just a case of reckoning the degree of horror which Nato and the EU will have felt at these events. The real question will be the degree to which his (momentary) success will embolden Erdogan to undertake more trials, imprison more journalists, close down more newspapers, kill more Kurds and, for that matter, go on denying the 1915 Armenian genocide.

For outsiders, it's sometimes difficult to understand the degree of fear and almost racist disgust with which Turkey regards any form of Kurdish militancy; America, Russia, Europe – the West in general – has so desomatised the word “terrorist” that we fail to comprehend the extent to which Turks call the Kurds “terrorists” and see them as a danger to the very existence of the Turkish state; which is just how they saw the Armenians in the First World War. Mustafa Kemal Ataturk may have been a good old secular autocrat admired even by Adolf Hitler, but his struggle to unify Turkey was caused by the very factions which have always haunted the Turkish heartland – along with dark (and rational) suspicions about the plotting of Western powers against the state.

All in all, then, a far more dramatic series of events have taken place in Turkey this weekend than may at first appear. From the frontier of the EU, through Turkey and Syria and Iraq and large parts of Egypt's Sinai Peninsula and on to Libya and – dare one mention this after Nice? – Tunisia, there is now a trail of anarchy and failed states. Sir Mark Sykes and François Georges-Picot began the Ottoman Empire's dismemberment – with help from Arthur Balfour -- but it continues to this day.

In this grim historical framework must we view the coup-that-wasn't in Ankara. Stand by for another one in the months or years to come.

na karşı bir tehlike olarak görüyoruz. Tıpkı, Ermenileri Birinci Dünya Savaşı'nda tehlike olarak gördükleri gibi. Mustafa Kemal Atatürk, Adolf Hitler tarafından dahi hayran kalınan eski bir laik diktatör olabilir, ancak Türkiye'yi birleştirme çabaları, Türkiye'nin merkezindeki farklı kesimlerden kaynaklanıyordu. Ve Batılı güçlerin devlete karşı her zaman darbe girişiminde bulunacağı rasyonel şüpheleri o zaman da mevcuttu.

Sonuçta, Türkiye'de hafta sonu yaşanan bir dizi dramatik olay ilk göründükleri gibi olmayabilir. AB açısından bakılacak olunursa, Türkiye'den Suriye'ye, Irak'a, Mısır'ın Sina Yarımadası'nın büyük bölümünde, Libya'da ve Tunus'ta bir anarşi ortamı ve bir dizi aciz devlet var. Sir Mark Sykes ve François George-Picot, Osmanlı İmparatorluğu'nu Arthur Balfour'un yardımıyla parçalamaya başlamıştı, ancak bu parçalama hala devam ediyor.

Bu amansız tarihi çerçeveden bakılınca, Ankara'da yaşanan darbeyi, birkaç ay ya da yıl sonra gelecek olan darbenin işareti olarak görmeli miyiz?

LİNK: <http://www.independent.co.uk/voices/turkey-coup-erdogan-ankara-istanbul-military-army-turkey-s-coup-may-have-failed-but-history-shows-a7140521.html>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Ünlü gazeteci-yazar Robert Fisk'in Independent gazetesindeki bu makalesi yaşananlara daha geniş ve tarih çerçevesinden bakıyor. Ancak Fisk'in makalesinde darbeden FETÖ'nün sorumlu olduğuna ilişkin hiçbir veri yok. Ona göre darbeyi gerçekleştiren ordunun bir bölümü ve üstelik, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı devirmek için yeni bir darbe ilerleyen tarihlerde başarıya ulaşabilir. Fisk, Türkiye'de yaşanan darbeyi, aslında Birinci Dünya Savaşı sonrasında yaşanan ve Osmanlı İmparatorluğu'nun bölünmesiyle sonuçlanan olayların devamı olarak görüyor. Ancak ona göre Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, yine bu yaşananların sorumlusu olarak görülmeli. Tabii ki, Batı'nın özellikle Ortadoğu'daki devletlere darbe ya da benzer girişimlerle müdahale ettiği de yazıda vurgulanıyor. Belki de, ünlü yazarın bu makalesinde hemen herkesin üzerinde hem fikir olacağı tek nokta bu gibi görünüyor.

The article in the Independent written by famous journalist and author Robert Fisk covers the July the 15th coup attempt in a broader and historical perspective. But Fisk's article did not cover that FETO is responsible from the July the 15th coup attempt. Fisk argues that the plotters were a group in the military and another coup in the near future to topple President Recep Tayyip Erdogan is inevitable. Fisk sees the coup attempt as the continuation of the collapsing process of the Ottoman Empire after the First World War. But Fisk argues that President Recep Tayyip Erdogan is responsible from all those events. Fortunately Fisk confesses a historical truth that West recklessly intervenes to the countries in the Middle East by masterminding coup attempts. This is probably the only part in Fisk's article that everyone would agree.

Extradite Gülen? Really?

For the past three years, if a bird shat on Turkish President Recep Tayyip Erdogan, he would blame Fethullah Gülen, a US-based cleric and former ally. What next transpired would be the only predictable thing about Turkish politics:

- State-run TRT would broadcast newscasts talking about the plot.
- Sabah, a paper confiscated by Erdogan and transferred to his son-in-law, would run editorials condemning Gülen and infiltration of flocks of birds.
- Hürriyet would question the plot, and so righteous Turks would vandalize its headquarters and beat up its editor.
- Egemin Bağış, the president's confidant and peon, would insult Europeans, cite Islamic honor, while smugly mocking the Quran when he felt no one was listening. What he said really would have no relevance to the issue at hand, so both Turks and Western diplomats would shrug their shoulders and ask each other what Erdogan sees in him? Was it Bağış's big hands?
- Many Turkish journalists would repeat the conspiracy, hoping that they would mysteriously find enough money in their bank account to buy a posh house on the Bosphorus.

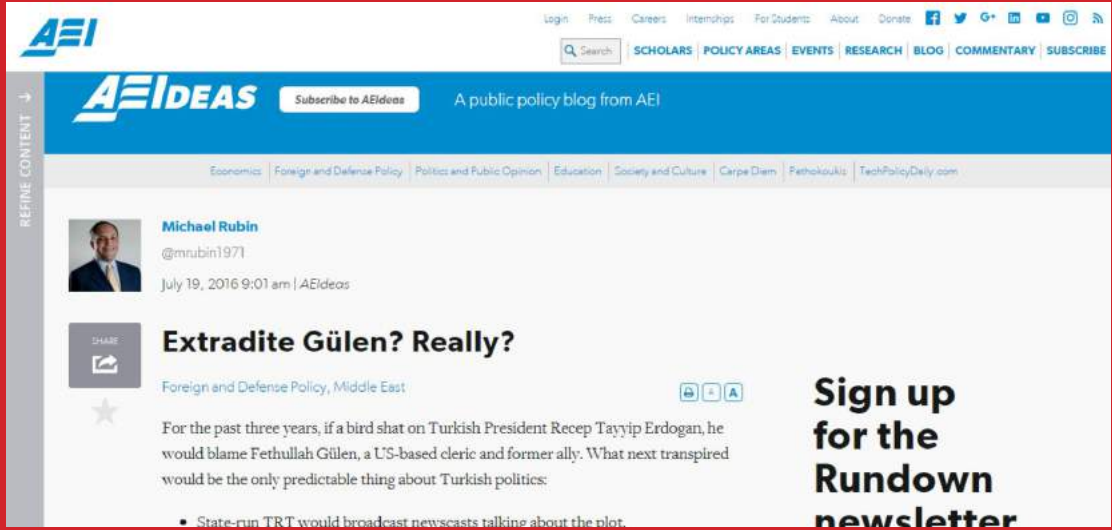

• Yeni Şafak, meanwhile, might provide some comic relief by noting that the bird was sent from Israel and guided over the president's head by telekinesis.

• Erdogan, of course, would demand the judiciary prosecute those behind the "kuş pislisi darbe."

Gülen iade mi edilsin?

Gerçekten mi?

Son üç yıldır, Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın üzerine bir kuş pislese, eski müttefik ve ABD'de yaşayan din adamı Fethullah Gülen'i suçluyor. Aslında böyle bir şeyin ardından yaşanacak olanlar Türkiye siyasetinin tek öngörülebilir gelişmeleri olacak.

- Devlet televizyonu TRT darbeyi yorumlayan haber bültenleri yayınlayacak.
- Erdoğan tarafından ele geçirilen ve damadına verilen Sabah gazetesi, Gülen'i lanetleyen ve kuşların sızmasını anlatan makaleler yazacak.
- Hürriyet, darbeyi sorgulayacak ve bunun üzerine haklı olarak Türkler, gazetenin merkezini basacak ve haberi yazan editörü dövecek.
- Cumhurbaşkanı'nın emir eri ve sır küpü olan Egemen Bağış, Avrupalılara saldırarak, kimsenin duymadığından emin olduğu zamanlarda Kur'an ile dalga geçecek ve İslami onurdan bahsedecek. Söyleyecekleri aslında konuyla en küçük ilgisi olmayan şeyler olacak ve bunun ardından hem Türkler hem de Avrupalı diplomatlar omuzlarını silerek, Erdoğan'ın bu adamda ne bulduğunu soracaklar.
- Birçok Türk banka hesaplarında birden ortaya çıkan ve Boğaz'da lüks bir ev almalarına yetecek para bulma umuduyla komployu konuşmaya devam edecek.
- Bu arada Yeni Şafak gazetesi kuşun İsrail'den gönderildiğini anlatan ve Cumhurbaşkanı'nı telekinezi ile bulduğunu anlatan komik bir haber yapacak.

The whole matter might sound ridiculous to anyone outside of Turkey, but Erdogan's supporters follow him blindly.

Enter the current coup plot. Erdogan literally has blamed every obstacle, fanciful plot, and malfeasance upon the elderly cleric. He fingered him in last Friday's attempted coup even before the smoke settled. Increasingly, it seems the Obama administration might actually take the Turkish president seriously.

We've been down this path before. After the Islamic Revolution, Jimmy Carter was desperate to repair US-Iran ties. Ayatollah Khomeini repeatedly brushed him off. Perhaps emissaries might offer some hope behind the scenes but then in rhetoric and state media, Khomeini's regime would fan anti-Americanism and try to humiliate the hapless president.

When Carter's outreach failed to sway Tehran, he offered more. Rather than defend the ailing shah who had stood by America during the Cold War, Carter sought not only to hasten the cancer-stricken Shah's departure for Panama, but he also may have hinted to the Panamanians that the United States would not object should they return him to Iran. The gesture did not assuage Iran's religious dictator, however. As Peter Rodman, a former aide to Henry Kissinger, noted, "The eagerness to prove goodwill to an intransigent opponent paradoxically makes a settlement less likely."

It wasn't just the matter of justice or one man, however. A willingness to reverse course under pressure and betray allies may have convinced Soviet leaders who already saw Carter as weak that American reaction to an invasion of Afghanistan would be slight.

What's going on isn't about Gülen. It's a power play. When someone is delusional—even if that person happens to be the leader of a NATO ally—the worst thing that someone can do is pander to the delusion.

- Erdoğan ise yargıdan “kuş pisliği darbesi”ni soruşturmalarını isteyecek.

Tüm bunlar Türkiye dışında birisi için çok saçma gelebilir ancak Erdoğan’ın destekçileri ona körü körüne bağlı.

Yaşanan darbe girişimine bakıldığında, Erdoğan önündeki her engel için, her hayali darbe için ve her görevi kötüye kullanma için yaşlı bir imamı suçladı. Geçen Cuma meydana gelen darbe girişiminin daha dumanı ortadan kalkmadan Erdoğan yine onu suçladı. Görünüşüne bakılırsa Obama yönetimi Türkiye Cumhurbaşkanı’nı gerçekten ciddiye alabilir.

Bu yoldan aslında daha önce de yürümüştük. İslam devriminin ardından Başkan Jimmy Carter ABD-İran ilişkilerini onarmak için her yolu deniyordu. Ayetullah Humeyni ise her defasında onu fırçalıyordu. Belki de özel temsilciler perde arkasında işleri yoluna koyabilirdi ancak kullanılan retorikte ve İran devlet basın yayın organlarında Humeyni rejimi Amerikan karşıtlığından hoşlanabilir ve talihsiz başkanı aşığılayabilirdi.

Carter’in çabaları Tahran’ın yönüne değiştirmeye yetmeyince daha fazlasını önerdi. Soğuk Savaş döneminde Amerika’nın yanında duran Şah’ı desteklemek yerine kanser tedavisi gören eski liderin Panama’ya gidişini hızlandırmakla kalmadı, aynı zamanda Panamalılara, Şah’ın İran’a gönderilmesine ABD’nin karşı çıkmayacağına dair işaret de verdi. Ancak bu jest bile İran’ın dini diktatörünü tatmin etmedi. Henry Kissenger’in eski yardımcılarından Peter Rodman’ın söylediği gibi, “Sabit fikirli bir rakibe iyi niyet gösterme çabaları paradoksal olarak anlaşmaya varılmasını daha da zorlaştırabilir.”

Aslında olanlar adaletin sağlanması ya da bir kişi için yapılan şeyler değil. Baskı altında yön değiştirme isteği ve müttefiklere ihanet etme, ancak Carter’ı Afganistan’ın işgaline sert tepki vermeyecek kadar zayıf gören Sovyet liderler için ikna edici olabilir.

Yaşananların Gülen ile bir ilgisi yok. Bu bir güç oyunu. Bir kişi kuruntulu ve yanılgılarla doluysa, bu kişi NATO’nun lideri de olsa, yapılacak en kötü şey bu yanılgıya hizmet etmek olur.

LİNK: <https://www.aei.org/publication/extradite-gulen-really/>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

Türkiye'yi son beş yıldır, dayanaksız ifadelerle suçlayan, liderliğine hakaretler yağdıran neo-con eski diplomat ve şimdinin analisti Michael Rubin'den beklenenleri karşılayan bir yazı. ABD'nin önde gelen düşünce kuruluşlarından American Enterprise Institute'da yazan Rubin, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan hakkındaki "ahlaksızca" ifadelerini sürdürüyor. FETÖ'yü korumayı sürdüren Rubin, ABD'nin asla FETÖ elebaşını iade etmemesi gerektiğini öne sürüyor. Gerekçe olarak gösterdiği ise, yaşananların, yani Türkiye'deki darbe girişiminin aslında bir "güç oyunu" olması. Rubin bu ifadeleriyle aslında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın üç yıldır dile getirdiği ve "Türkiye'ye karşı uluslararası bir oyunun oynanmakta olduğu" şeklindeki söylemi de doğrulanmış bulunuyor.

This is an article from a neo-con ex diplomat and today's new analyst Michael Rubin who for the last five years have been attacking, insulting and blaming Turkey and it's leadership in a prejudiced manner. Rubin's article in American Enterprise Institute, one of the leading think tank organizations continues to attack Turkish President Recep Tayyip Erdogan indecently and unethically. Michael Rubin clearly protects the leader of the terrorist organization FETO and calls the United States administration not to extradite Gulen. He justifies this argument by saying, "What is going on isn't about Gulen. It's a power play." Rubin's justification of the coup attempt by this argument clearly shows what Turkish President Recep Tayyip Erdogan kept saying for the last five years that 'Turkey is facing an international game against it's sovereignty' is true.

The failed coup in Turkey might have been worse news. It might have succeeded. A military dictatorship is one of the worst forms of government known. But an elected dictatorship is not much less bad and the danger is now clear that Turkey is lurching towards such a state. The arrests of 6,000 people, and the sacking of 2,700 judges, are very bad signs coming from a regime which has already done its best to intimidate civil society through the harassment and persecution of journalists. A purge of the armed forces is inevitable in the wake of a failed military coup, but it was not judges who rose up against the elected government. The attack on the judiciary is especially worrying in the light of Recep Tayyip Erdoğan's contempt for human rights and the rule of law.

Yet this erratic and ambitious man stands in a position of great power, or at least in one where he can do great harm. Although there is a huge gulf between the Islamism of Mr Erdoğan's AKP party and that of Islamic State, his tacit support was extremely important in strengthening the worst elements of the Syrian opposition forces. At the same time, Turkey is a vital Nato member, with armed forces larger than any other alliance country's except the US. That elements of the army and air force have been fighting one another is extremely worrying. The determination of the Erdoğan government to pin all the blame for the coup on a rival Islamic network led by Fethullah Gülen, a preacher currently in exile in Pennsylvania, has put US-Turkey relations under considerable strain.

Türkiye konusunda Guardian'ın görüşü: Seçilmiş diktatörlüğe dikkat

Başarısız darbe girişimine karşı acımasız ve ayırım gözetmeksizin verilen tepki, darbeyi yenilgiye uğratan değerleri tehdit ediyor.

Türkiye'deki başarısız darbe girişimine ilişkin çok daha kötü haberler alınabilirdi. Darbe girişimi başarılı olabilirdi. Askeri bir diktatörlük bilinen en kötü yönetim şekillerinden bir tanesidir. Ancak seçilmiş bir diktatörlük de büyük oranda aynı şekilde kötüdür ve Türkiye'nin böylesi bir devlet olma yolunda ilerlediğine ilişkin işaretler şimdi daha netleşmiş durumda. 6000 kişinin tutuklanması ve 2700 hakim görevden alınması, gazetecilerin baskı altında tutulması ve tutuklanmasıyla zaten sivil topluma gözdağı verilmiş bir toplum için bu yaşananlar rejimden gelen oldukça kötü işaretler. Başarısız bir darbe girişiminin ardından yapılacak temizlik kaçınılmaz olsa da, hakimlerin hükümete karşı ayaklanmadığı çok açık. Yargıya yönelik saldırı, özellikle Recep Tayyip Erdoğan'ın insan hakları ve hukukun üstünlüğü kavramını yorumlayış şeklinin ışığında oldukça endişe verici.

Yine de bu tutarsız ve hırslı adam büyük bir güç olarak ayakta duruyor ve bu güçle büyük zarar verebilecek bir pozisyonda bulunuyor. Erdoğan'ın liderliğini yaptığı AKP'nin İslamcılığı ile IŞİD'in İslamcılığı arasında büyük bir fark olsa da, üstü kapalı olarak verilen destek, Suriye muhalif güçleri içindeki en kötü unsurların güçlenmesi için oldukça önemliydi. Aynı zamanda Türkiye, çok önemli bir NATO üyesi ve ABD dışarıda bırakıldığında ordusu İttifak'ın diğer tüm üye ülkelerinden daha büyük. Kara ve Hava kuvvetleri unsurlarının birbirleriyle çatışıyor olması aşırı derecede endişe verici. Erdoğan hükümetinin, darbe girişiminden, Pennsylvania'da sürgün hayatı yaşayan rakibi Fethullah Gülen'in liderliğini yaptığı hareketi sorumlu tutması, Türkiye ile ABD' ilişkilerinin de endişe verici şekilde gerilmesine neden oldu. Türkiye'yi dışarıdan izleyen çok az gözlemci, darbecilerin Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki geleneksel laiklerden oluşmadığını düşünüyor. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, Gülen'in idaresi taleplerinin mahkemelerde kanıtlanabilir güçlü delillerle desteklenmesi gerektiğini söylerken çok haklıydı. Üstelik Türk hükümeti bunları şu ana kadar sunabilmiş değil.

Darbe ve darbenin başarısız olmasındaki en ilginç noktalardan birisi, Türk hükümetinin yıllardır kendi isteği doğrultusunda şekil vermeye çalıştığı sosyal ağların, Erdoğan'ın kurtuluşunu sağlamış olması. 20. yüzyıl tipi bir darbeye hazırlanan darbeciler, devlet televizyonunu ele geçirdi ancak interneti kontrol altına almayı göz ardı etti. Özel televizyon kanalları ve sosyal medyanın gücünü kullanan Erdoğan, taraftarlarına ulaşmayı ve onları sokaklara çıkarmayı başardı.

Bu, hukukun üstünlüğü altında faaliyet gösteren sivil toplumun, kendilerini genellikle tehdit eden bir

Few outside observers believe that the plotters were not for the most part old-fashioned secularists in the tradition of the Turkish armed forces. The US secretary of state, John Kerry, is entirely right to say that demands for Mr Gülen's extradition should be backed up by the kind of hard evidence, testable in courts, which the Turkish government has so far been entirely unable to provide.

One of the ironies of the coup and its failure is that Mr Erdoğan may have owed his survival to the decentralised social networks he has been trying for years to bend to his government's will. The plotters, apparently well-prepared for a 20th-century coup, just as generals are usually prepared to win the last war, had seized the state television station but neglected to secure the internet. By using private television stations and the power of social media, Mr Erdoğan was able to rally his supporters and get them out on the streets.

This is only one example of the way in which the institutions of a civil society, functioning under the rule of law, saved a man who so often seems to threaten them. The people who spilled on to the streets to defeat the coup forces were not all there to defend Mr Erdoğan. Many were there to defend democracy itself. The turnout of protesters was high even in cities such as Izmir, where the AKP party is weak. All of the political parties, even the predominantly Kurdish HDP, rallied behind democracy without any hesitation. It was a cause bigger than the president. The question for the future is whether he understands that it is. What comes next will demand moderation from the victorious government, respect for human rights and a reaffirmation of the rule of the law. They have not been the marks of Mr Erdoğan's rule until now, but Turkey has seldom needed them more.

adamı nasıl kurtardığının örneklerinden sadece bir tanesi. Darbecileri yenmek için sokaklara çıkan insanların tümü sadece Erdoğan için hayatlarını riske atmadı. Birçoğu demokrasiyi savunmak için sokaklara çıktı. Protestocuların sokaklara çıkışı, AKP'nin zayıf olduğu İzmir gibi bir kentte dahi çok yüksekti. Tüm siyasi partiler, hatta Kürtlerin ağırlıkta olduğu HDP dahi, demokrasinin arkasında hiç tereddüt etmeden yürüdü. Bu cumhurbaşkanını korumaktan da büyük bir amaçtı. Geleceğe ilişkin soru, Erdoğan'ın bunu anlayıp anlamayacağı. Gelecekte yaşanacak olanlar, darbe girişiminden zaferle çıkan hükümetin, insan haklarına saygı ve hukukun üstünlüğünün yeniden sağlanması için ılımlı davranmasını gerektiriyor. Bunlar, Erdoğan'ın bugüne kadar sahip olduğu yönetim tarzında yer almıyor ancak Türkiye bu kavramlara, bugün daha önce olduğundan çok daha fazla ihtiyaç duyuyor.

LİNK: https://www.theguardian.com/commentisfree/2016/jul/17/the-guardian-view-on-turkey-beware-an-elected-dictatorship?CMP=share_btn_tw

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

İngiltere'nin önde gelen sol görüşlü gazetelerinden Guardian'ın makale için seçtiği başlık aslında, darbe ve darbenin ardından yaşanacaklara bakış şeklini de açıkça ortaya koyuyor: "Seçilmiş diktatörlüğe dikkat..." Darbeden iki gün sonra yazılan makalede, vurgu yapılan en önemli nokta, gözaltına alınan hakimler ve gazetecilerin sayısı... Ancak Guardian bu kişilerin neden gözaltına olduklarını hiç incelememiş ya da incelese de satırlarına yansıtmamayı tercih etmiş. Buradan yola çıkan gazete, darbeyi başarıyla yenilgiye uğratan Türkiye'nin, diktatörlüğe doğru gidebileceğini öne sürüyor. Tabii ki bu yargıya varırken, gözaltındaki hakim ve gazetecilerin FETÖ ile ilişkisine hiç değinmiyor. Ayrıca, sandıkta kendini yönetecekleri seçen seçmenin tercihini de dolaylı da olsa küçümsüyor.

The Guardian, which is a leading left leaning newspaper in UK uses a headline which clearly shows how it sees the coup attempt and the aftermath of the uprising. The Guardian's headline is: Beware an elected dictatorship... The article written just two days after the coup attempt focuses on the number of arrested judges and journalists. But Guardian probably did not investigate why those judges and journalists have been arrested or did not prefer to give such a detail on purpose which helps the conception management that Turkey is an anti-democratic country. Starting from this argument the Guardian alleges that Turkey can move towards an elected dictatorship. Unfortunately the paper never gives any details that the judges and journalists arrested are the members of the terrorist organization FETO. The Guardian implicitly ignores the will of the Turkish people who elect their leaders.

MIDDLE EAST

Turkey and Erdogan: Here comes the (real) caliphate

By **Ralph Peters** · Published July 21, 2016 · Fox News

Advertisement

More from Fox News

If today's Western leaders possess one general trait, it's a genius for self-deception. Insisting that Islamist terror has nothing to do with Islam, or that religion has no strategic impact, or that all human beings want freedom and democracy, amounts to declaring that up is down, right is left and night is day.

And midnight is coming for millions in Turkey, even as we insist that a dying flashlight is the sun.

Over the past few years, many Americans heard the term "caliphate" for the first time as ISIS declared that the territory it seized from Iraq and Syria was the caliphate reborn. To us, "caliphate" appeared to be just another name for a vast torture chamber. But for hundreds of millions of Muslims, many of whom have nothing to do with ISIS, the caliphate is associated with a lost and much-romanticized golden age when the caliph, who was also the Turkish sultan, claimed spiritual dominion over all Muslims.

In the 14th century, the Ottomans revived the still-older concept of a caliphate, declaring that the sultan and caliph were one. It remained so until 1924, when Mustafa Kemal Atatürk, the great modernizer, abolished the office as a relic, insisting that Turks had to build a new Turkey and not lay claim to an enervating empire, temporal or spiritual.

At the time, the Muslim world split into two camps. On March 8, 1924, The Economist captured the difference: For Turks and other nationalities newly free of Ottoman rule, "the Western idea of nationality is in the ascendant and the Caliphate is losing its power over the imagination." So far, so good.

But the journal went on to note that for Muslims under colonial rule, "the Caliphate carries a message of salvation through an international Muslim solidarity."

That message of salvation, if not yet of solidarity, is back. The ragtag ISIS caliphate is merely the forerunner of the more ambitious caliphate to come.

Türkiye ve Erdoğan: Gerçek halife geri dönüyor

MIDDLE EAST

Turkey and Erdogan: Here comes the (real) caliphate

By **Ralph Peters** · Published July 21, 2016 · Fox News

CLASHES IN ANKARA AND ISTANBUL KILL 160+ IN FAILED MILITARY COUP IN NATO ALLY TURKEY

FOX NEWS ALERT

Subscribe to **FOX BUSINESS**
Breaking News Alerts!

Arrives when news breaks.
Unsubscribe Anytime.

[Subscribe Now](#)

Advertisement

More from Fox News

Eğer bugünün Batılı liderleri genel bir özelliğe sahipse o da, kendi kendini aldatma özelliği olsa gerek. İslamcı terörün İslam ile hiçbir ilgisinin olmadığına ısrarcı olmak ya da dinin stratejik bir etkisi olmadığını söylemek ya da tüm insanların özgürlük ve demokrasi istediğini belirtmek, yukarının aşağı ile, sağın sol ile ve gecenin gündüz ile aynı olduğunu ilan etmeye benzer.

Ve güneşin hala var olduğunda ısrarcı olsak bile, Türkiye’de yaşayan milyonlar için zifiri karanlık gelmek üzere.

Son birkaç yıl içinde birçok Amerikalı “halifelik” sözcüğünü ilk kez, IŞİD Irak’tan Suriye’ye kadar olan kontrolü altındaki toprak parçasında halifelik ilan ettiğinde duydu. Bizim için “halifelik” bir işkence odası için kullanılan yeni bir terim anlamına geliyor. Ancak, IŞİD ile hiçbir ilişkisi bulunmayan yüz milyonlarca Müslüman için halifelik, kendisi de Türk sultanı olan halifenin, tüm Müslümanlar üzerinde ruhani bir ege-menlik ilan ettiği ve romantikleştirilen kayıp çağı çağrıştırıyor.

Osmanlılar 14. yüzyılda eski halifelik konseptini yeniden dirilterek, bundan böyle sultanların halifeliği de üstleneceğini ilan etti. Bu durum, Mustafa Kemal Atatürk’ün, Türklerin yeni bir Türkiye kurması gerektiğine, bu nedenle dini ya da din dışı bir imparatorluğa bağlı kalmalarının kabul edilemeyeceğini belirterek halifeliği 1924’te kaldırmasına kadar sürdü.

O dönemde Müslüman dünyası ikiye bölündü. 8 Mart 1927 tarihinde Economist dergisi bu bölünmüşlüğü fark etti: Osmanlı yönetiminden kurtulan Türkler ve diğer milletler için Batı tarzı milliyetçilik yükselişe geçti ve Halifelik tahminlerin ötesinde güç kaybetti. O ana kadar her şey iyiydi. Ancak haberde, “sömürgeciliğin kontrolündeki Müslümanlar için halifeliğin uluslararası bir Müslüman birlikteliği kapsamında kurtuluş mesajı” verdiği de belirtiliyordu.

It's coming in Turkey.

Convinced that history has no relevance, those same self-deluded Western leaders and diplomats refuse to recognize President Recep Tayyip Erdogan's vision for "his" Turkey. He dreams not only of neo-Ottoman glory, but of a caliphate reborn and led by a Turk. (Might anyone venture a guess as to his candidate?) Essentially, the sultan and caliph both would be back on a Turkish throne.

Today, Istanbul. Tomorrow, the world.

If you decline to acknowledge what a man wants, you'll find it hard to understand what he does. The immense and destructive crackdown underway in Turkey now, with at least 10,000 Turks taken into custody and as many as 100,000 others dismissed from their positions — not only soldiers, but judges, civil servants, police and academics — isn't an end-game. It's a beginning.

Declaring a state of emergency in the wake of the botched coup attempt, Erdogan and his allies claim that 100,000 Turks were in on the plot.

It's one of the most preposterous claims of our time, but it does the job (any coup with that many conspirators wouldn't have remained a secret long—coups don't work that way).

Erdogan didn't need a reason for this pre-planned purge. He had his reasons and his lists of names. He needed an excuse. The failed coup was a gift.

Now we're witnesses to the destruction of Turkey's secular society and the forced-march reversion to religious regimentation and obscurantism, to intolerance and oppressive fundamentalism. This is the triumph of mosque over modernity, not of the rule of law, but of its supersession. It took almost a century in Turkey, but faith proved stronger than civilization again — a trend across the bleeding Islamic world.

Professors have been forbidden to leave the country. The government demanded the resignation of all the deans of higher-level schools and universities. Book-banning is on the way, and book-burning wouldn't surprise me in the least.

Erdogan also used the coup to demand the extradition from the United States of Fethullah Gulen, a cleric and one-time ally. Shamelessly insisting that Gulen orchestrated the coup attempt from the Poconos, Erdogan is determined to crush even the faintest spark of dissent or resistance.

Various observers have likened the coup's effect to that of the Reichstag Fire, the murky arson at the German parliament that provided Hitler with the excuse to stamp out all political opposition. The parallel is chillingly precise. The Turkish intelligentsia is about to find itself in the precarious condition of Germany's intellectuals and Jews in the 1930s.

Erdogan wants power for himself, but he also, sincerely, wants it for his faith. He's a true believer and a megalomaniac. His ambitions will ultimately lead Turkey, its neighbors and, quite possibly, its blind, bewildered allies into a succession of bloody tragedies, but for now he has real support among half of the population, those for whom the fever of faith is the ultimate intoxicant. He polls better than Hitler did. "Mein Kampf" is no match for the Holy Koran.

In recent years, the term "Islamofascism" has been thrown around a good bit, usually by those who understand neither Islam nor fascism. But "Islamist fascism" genuinely fits Erdogan's program: populist intolerance justified by faith and harnessed by a leader who explains any failure in terms of victimhood. Erdogan offers exaltation and revenge, the tastiest dish in politics.

Bu “kurtuluş” mesajı “birlikteliğe” henüz dönüşmese de geri gelmiş durumda. İŞİD’in ilan ettiği halifelik, gelmekte olan daha hırslı bir halifenin ayak sesleriydi.

Bu halife Türkiye’de ortaya çıkıyor.

Tarihin bir geçerliliği olmadığına ikna olan ve kendi kendilerini aldatan Batılı liderler ve diplomatlar, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın “kendi” Türkiye vizyonunu anlamayı reddediyor. Erdoğan sadece yeni Osmanlı zaferinin hayalini kurmuyor, aynı zamanda bir Türk tarafından yürütülecek halifeliliği de istiyor. (Bu konudaki adayını tahmin etmek isteyen var mı?) Tabii ki, sultan ve halife Türk tahtının başına geçecek.

Bugün İstanbul. Yarın tüm dünya.

Eğer bir kişinin ne istediğini anlamayı istemezseniz, onun ne yaptığını anlamak da güçleşir. Türkiye’de en az 10,000 Türkün gözüaltına alındığı, aralarında askerler, hakimler, memurlar, polis ve akademisyenlerin bulunduğu 100,000 kişinin de görevlerinden alındığı düşünüldüğünde bugün süren temizliğin oyunun sonu olmadığı anlaşılır. Bu aslında her şeyin başlangıcı.

Başarısız darbe girişiminin ardından olağanüstü hal ilan ederek Erdoğan ve taraftarları, 100,000 kişinin darbe ile bağlantısı olduğunu ileri sürüyor.

Bu modern çağın en saçma iddialarından birisi, ancak işe yarıyor. (Bu kadar çok komplocunun bir arada olduğu hiçbir darbe uzun süre sır olarak kalamaz ve darbeler böyle yapılmaz.)

Erdoğan’ın bu önceden planlanmış darbeye ihtiyacı yoktu. Kendince nedenleri ve elinde listeler vardı. Sadece bir mazerete ihtiyacı vardı. Başarısız darbe adeta bir armağandı.

Şimdi Türkiye’nin laik toplumunun yıkımına, dini bir yönetim ve gericiğe doğru bir dönüşe, hoşgörü-süzlüğe ve baskıcı bir tutuculuğa doğru gidişine şahitlik ediyoruz. Bu camilerin, modernlik ile hukukun üstünlüğü ilkesine karşı bir zaferi. Bu, Türkiye’de neredeyse yüzyıl aldı, ancak inanç, bir kez daha uygarlıktan daha güçlü hale geldi. Bu durum kanayan tüm İslam dünyası için geçerli.

Profesörlerin ülkeyi terk etmesi yasaklandı. Hükümet üniversite rektörlerinin istifasını talep etti. Kitapların yasaklanması çok yakın ve kitapların yakılmaya başlanması da hiç sürpriz olmayacak. Erdoğan aynı zamanda darbeyi, ABD’de yaşayan ve bir dönem ittifak kurduğu imam Fethullah Gülen’in iadesini istemek için bahane olarak kullanıyor. Poconos’ta oturan Gülen’in darbeyi yönettiğinde ısrarcı olan Erdoğan, karşıt görüş ya da direnişin en küçük bir kısılcımını dahi yok etmekte kararlı görünüyor.

Bazı gözlemciler darbenin etkisini, Hitler’in tüm siyasi muhaliflerini etkisiz hale getirmek için bahane olarak kullandığı ve Almanya parlamento binasının şüpheli şekilde kundaklandığı Reichstag Yangınına benzetti. Paralellik kesinlikle kurulabilir. Türk entellektüelleri kendilerini 1930’lardaki Alman entellektüelleri ve Yahudiler ile aynı pozisyonda bulmak üzere.

Erdoğan gücü kendi için istediği kadar, inancı için de istiyor. O inançlı ve megaloman birisi. Erdoğan’ın ihtirasları Türkiye’yi, komşularını ve büyük olasılıkla gözleri kör olan müttefiklerini kanlı trajedilere sürükleyecek, ancak şimdilik inancın sarhoş edici etkisi altında bulunan nüfusun yarısının desteğine sahip. Erdoğan, Hitler’den daha fazla oy alıyor. Hitler’in “Kavgam” kitabı ise Kur’an ile eş değer kabul edilemez.

Son yıllarda İslami-faşizm kavramı, İslam’ı ve faşizmi anlamayan kişiler tarafından gündeme getirilmeye başlandı. Ancak “İslamcı-faşizm” Erdoğan’ın programına tam da uyan bir şey: Her türlü başarısızlığı kurbanlaştırma deyimiyle açıklayan bir liderin, inancı kullanarak meşru kıldığı popülist bir hoşgörüsüzlük... Erdoğan, siyasetteki en lezzetli yemek olarak kabul edilen, intikam ve yüceltmeyi kullanıyor.

Ve Nazi Almanya’sında olduğu gibi, yeni liderin yönetilebileceğinden emin olan gözleri kör olmuş vandaşlar, kendilerini cezaevinde ya da henüz evraklarına el konulmamışsa vize kuyruklarında bulacaklar.

And, as in Nazi Germany, those confident citizens who deluded themselves that the new leader could be managed find themselves in prison cells or desperate for visa stamps in their passports (if their documents haven't already been confiscated).

The double-speak language, the naked propaganda, is present, too — as in Erdogan's claim that his purge of the opposition will strengthen Turkish democracy. His version of democracy is less convincing than Putin's.

From Reichskanzler to Fuehrer, or from president to sultan-and-caliph, to Erdogan the step appears inevitable. It's only a matter of timing.

Among the would-be sultan-and-caliph's cynical initiatives this week has been floating the revival of the death penalty for treason — in order to finish off key opponents permanently and intimidate those permitted to survive. But the real execution warrant has been issued: Erdogan killed the secular Turkey of Ataturk, the dream that a Muslim nation could take its place in the front rank of civilization.

İki taraflı bir dil ve salt propaganda da kullanılıyor. Tıpkı Erdoğan'ın darbe sonrası yapılan temizliğin Türk demokrasisini güçlendireceğini iddia ettiği gibi... Erdoğan'ın demokrasi vizyonu Putin'inkinden daha az ikna edici.

Reichstag Yangını'ndan Führer'e ya da cumhurbaşkanlığından sultanlık ve halifelığe giden yol Erdoğan için kaçınılmaz. Bu tamamen bir zamanlama meselesi. Geleceğin sultan ve halifesi için bu haftanın sinsi girişimleri arasında, vatana ihanet için idam cezasının geri getirilmesi de vardı. Böylece kalan rakipler sonsuza dek bitirilecek, hayatta kalanlara da gözdağı verilecek. Ancak gerçek idam kararı verildi bile: Erdoğan Atatürk'in laik Türkiye'sini ve bir Müslüman ulusun medeniyetin ön sıralarında yer alabileceği hayalini öldürdü.

LİNK: <http://www.foxnews.com/opinion/2016/07/21/turkey-and-erdogan-here-comes-real-caliphate.html>

EDİTÖRÜN NOTU / EDITORIAL

15 Temmuz darbe girişiminin ardından Batı basınında yer alan Türkiye ve İslam karşıtı yazılara bir örnek daha... Fox News strateji uzmanlarından Ralph Peters tarafından kaleme alınan yazı, Türkiye'ye ve 15 Temmuz darbe girişimine tamamen ön yargıyla yaklaşıyor. Hiçbir gerçek veriye dayandırılmayan, darbe girişimi ve darbe karşıtı protestolara ait hiçbir bilgiye yer verilmeyen yazı tamamen Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve Türkiye karşıtlığına dayanıyor. Üstelik darbe girişiminin ardından başlayan hukuki süreçte gözaltına alınanların, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın halifelğe giden yolda önündeki engelleri temizlemesi olarak gösterilmesi, darbe girişimini küçümsemekten başka bir anlama gelmiyor.

This article is an example of the anti-Islam and anti-Turkish wave that has been observed in the Western media during the coverage of July the 15th coup attempt. The article written by Ralph Peters, an analyst for Fox News clearly covers the coup attempt in a prejudiced way. The author builds his article on the hostility of President Recep Tayyip Erdogan and Turkey with no details of civilians being killed in cold blood by the coup plotters. The author also ignores the coup attempt by arguing that President Recep Tayyip Erdogan is using the process to become the next caliph of the Islamic world.

